

رۆمان

ژانی ژینگه

ناوی کتیب: ژانی ژینگه

- نووسینی: سهدردین نوره‌دین ئه‌بویه‌گر
- نه‌خشه‌سازی ناوه‌وه: وۆران جمال رواندزی
- به‌رگ: سه‌یوان سه‌عیدیان
- سه‌رپه‌رشتی چاپ: هیمن نه‌جات
- ژماره‌ی سپاردن: ۳۹۹
- تیراژ: ۱۰۰۰ دانه
- چاپی یه‌که‌م ۲۰۰۶
- نرخ: ۲۵۰۰ دینار
- چاپخانه: چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده

PDF4Kurd

زنجیره‌ی کتیب - ۶۵ - (۱۶۸)

سهدردین نوره‌دین ئه‌بویه‌گر

ناویشان

ده‌ز ای چاپ و بلاک‌دنه‌وه‌ی موکیریانی

پۆستی ئەلکترونی: asokareem@maktoob.co

ژماره‌ی تله‌فۆن: 2260311

www.mukiryani.com

کوردستان - هه‌ولێر

۲۰۰۶

ناوہ پوک

۵	..... بہرچا وکھ
۷	..... سیّ دز
۱۴	..... ماینی کھوئیت و توولہ
۳۹	..... شیخی گھورہ
۴۷	..... پاو
۶۳	..... سہلو
۷۱	..... تۆبزاوہ
۷۷	..... سواری ٹہسپ شیّ
۹۱	..... حیزبگیری
۱۰۳	..... مہیدانی ژنان
۱۱۵	..... دہلین
۱۲۱	..... سوارہ و سینہم
۱۳۱	..... دیوہ کویر
۱۴۴	..... بارانی رەش
۱۵۵	..... ژانی ژینگہ
۱۶۵	..... رەحو تہرناہیت

دارشتنه که شی مؤرکی فۆلکلۆری هەر پیوه بئینیت، وهلی ماینی کهوئیت سهرکینشی کردو ههلیگرتم و جلّهوم له دهست نه ما...

دوو حهفته کپ کهوتم، کاتیکم زانی نیمچه رۆمانیکی دورپی^(۲) رهسهنی ریالستم ههلیناوه! ته گهر له قهل و له کۆتر نه بووم، چونکه نه وهک شالی فۆلکلۆر شاش چنراوه، نه وهک کلاوی رۆمانی هاوچهر خیش سخه...

ههر وهک زۆربهی ئهفسانهکان، هئیماو خهیالی زانستین و زۆرینهشیان بوونه ته راسته قینهی بهرجهسته و دیار، ئاوهاش له ئاسمانی سامالی ئهم رۆمانه دا، له و دیوی ریسی کاکیشانی هئیمای ئهفسانهوه، به ئاستهم گرازهی رهوه قولنگ دهیسترت، دارژان و بهر یهک کهوتنی تهستیره کلکداره کان بهدی ده کریت

سه دره دین نوره دین ئه بویه کر - ههولیر

۲۰۰۴/۱۱/۴

به رچاوه^(۱)

له سه دره می شارستانیهی جهنجال و ئهفسانهی تهنته رنیته و دیوی تهتۆم و تۆری جیهانگهری و نوینگهریدا، منی دیرین په رست، خهونم به سه دره می راو و رهوه ندایه تی و دیو و درنج و شیر و تیره وه دیوه... له شهسته کانی سه دهی رابردو دا که هیشتا قۆناعی خویندنی سه ره تاییم نه بریبوو، محمه د بهر به یار ناویک، ئه و کاته پیشمه رگه بوو و له ژیر تاوئیک له گوندی میرزاغا - قوشته په - ده شتی ههولیر - له زه ماوه ندیکدا لاوکی زۆر چاکی ده گوت و ناوه ناوه ش قسهی خۆش و به سه رهاتی سه یر و چیرۆکی وای ده گپرایه وه که خه لکه که هه موویان به حه په ساوییه وه ده میان دا پچرپیوو و چاویان بریبوو ده می، یه کیک له چیرۆکه ئهفسانه ییه کانی به ناوی ((سی دز و ماینی کهوئیت) بوو، ته گهر له یادم ماییت له ژیر دهواره که دا فارس باوه و سه ید کاکه و عومه ره رهش و سمکۆ عه لی و ئه حممه د دۆشکه و محمه د بچکۆل و مام غه فه و مه حموود عه دۆ و جهوه ره قه هار گه لالی و یاسین که ردزی ... زۆری دیکه ش دانیشتیوون.

((کهوئیتی دامه نتاری)) م - که کۆمه له ئهفسانه ییه کی بیانیه بهرپیز پ. د. عه زیز گهردی له ئینگلیزییه وه کردوویه تیه کوردی - خوینده وه (سی دز و ماینی کهوئیت) له یادگه مدا چه که ره ی کرد و هه لئوتو تایه وه، ورده ورده زۆر بهیم به روونی و هه ندیکیشیم له ئیلایدا وه بیر هاته وه، له پیشدا نه مویرا خۆم له قهره ئهفسانه بدهم، چونکه ئاگاداری ئهم بابه ته نیم، ترسام خۆم به شتی که وه ماندوو بکه م که پیشتر تۆمار کرایت و منیش دهستم له بنی هه مبانه که وه ده رچیت، به لام زۆری نه برد ره مه زانی سالی ۲۰۰۴ به سه رداهات و منیش خانه نشین و بیکار له ماله وه له خۆم بیزار بووم، رۆژیک به میتشکم داها ت که بیرو که ی چیرۆکه که به چوار پینج لاپه ره بنووسمه وه و ته کنیک و

۱- به رچاوه: دهسته چیه لی ناگر داگیرسان، خشلیکی نیوچه وانی مندال و ژنانه.

۲- دورپه: دوو ره گ، لیکدراو، تیکه لاو.

سى دز

شەۋى دوۋەم مانگە شەۋىك بوو زەنگىنەت بە داو ۋەبكردايە، ديسان سەۋەرى سەگەل بوو، بە ھەپە و مېرەم لە رەشمال دوركەوتنەۋە و چەند جارېك شاللاويان بەرەو كەرخەكە بردەۋە، دواى ماۋەيەك بە ۋەرىن و نووسكە نووسك گەرانەۋە، بە دەۋرى ھۆبە رەشمالەكەدا خولانەۋە و چرئوۋكى پاشىيان لە زەۋى گېر دەكرد و روۋە شوئىنەكە دەۋەرىن.

شېركۆ لە تاۋلە گەۋرەكە دوركەوتبۆۋە و چاۋەدېرى سەگەۋەرەكە دەكرد، پەريزاد و گولستانىش جلى پياۋانىيان پۇشيبوو و لە نزيك دەركاى تاۋلەكەۋە سەيرى ئەم لا و ئەۋلايان دەكرد، ھەرسىكيان گويى خۇيان سووكردبوو و ناۋەناۋەش گويىيان بە زەۋىيەۋە دەنا، ھەست و خوستىكيان نەبىست، دانىشتن و ماۋەيەك بەم لا و بەۋلاياندا روۋانى، ھەلستانەۋە و ديدەۋانى شوئىنە دورەكانيان كرد، ھىچ تارمايەك لە دەۋرۋەرى نزيك و دوورىاندا نەجوۋلايەۋە، بگرە ھەناسەى (با)ش ۋەستابوو. شوانەكان لە ھەۋىز دەۋىيىيان گرتبوو و چوار سەگىش جووت جووت بە چواركەنارى ھەۋىزدا دەگەرەپان و بەرەۋ ھەمان جىگە دەھەپىن و دەيانلوۋراند ... خرتە نىرىيەك ھەستايەۋە، بە شاخى لارانى خۆى خوراند، دەنگى زەنگولەكەى بپە مەرىكى لەخەۋ كرد و قولآخبوون، ماينى كەۋىت و ھەردوو جوانوۋەكەى لە نىۋان ھەۋىز و رەشمالاندا خەۋتبوون، ماينەكە ھەستايەۋە و سەر و كلكى بەرزكردەۋە و گويى مووچكرد و حيلاندى، رەۋەى ولاخە شىيەكانىش لە بنارى رۆژھەلاتدا لە نىۋان ھەۋىز و رەشمالان بوو و ھەندىكيان ھەستابوون و سەريان ھەلدەكىشا و كلكيان بادەداۋ گويىيان مووچ و سىمكۆلىيان دەكرد، بە حيلە حيل ۋەلامى كەۋىتيان دەدايەۋە...

چەند ساتىكى دىكەش ھەرسىكيان بەكپى لە شوئىنى خۇياندا رۆنىشتن. پەريزاد گەپايەۋە رەشمال و چاۋىكى لە ماينى كەۋىت و ھەۋىسز و گەلەى ولاخە بەرزەكان كرد و ھاتەۋە شوئىنەكەى پىشتىرى ...

ديسان سەگەكان بە زنجىرە شاللاويان بەرەۋ ھەمان كەرخ بردەۋە، سەگەۋەرېك بوو دەتگوت گەمارۆى دەستەيەك جەردەيان داۋە و ناھىلن پتر بىنە پىش، بەلام قرووسكە و قورپانەۋەيان نەبوو، ھەر ھەتا سەر دەۋەنە زىيەكان^(۳) بەتاۋ دەچوون و ماۋەيەك لەۋى دەۋەرىن و بە نووسكە نووسك و مل بادان و كلك كلافەكردن و مپاندىن و ھەپىن دەگەرەپانەۋە. كەخىراتر سەگەۋەرپان برد، شىركۆ دەنگى دان: دەى رۆلە... ھەۋە بىگرە...

پەيتا پەيتا بەدواياندا چوو، دوو ژنەكەشى دوور و نزيك بە دواۋەى بوون، چەند ساتىك لە سەر بەرزايەكەۋە ھەستى راگرت و چاۋى گيىرا، لەبەر خۇيەۋە: سوپ دەزائم جەردە و پياۋ خراپن، ئەم سەگەۋەرە بى ھۆ نىيە، بەلام سەرم لەۋە سوپماۋە، نە دىنە پىش و نە ۋازىش دىنن. سەگەكانى دەنگدانەۋە: دەيكورم ...! گويى بگرە و لە خرتىۋىتى ۋەردە! سەگىش لە جىگەى خۇيانەۋە چەقىبوون و دەھەپن، كەمىك دەچونەپىش، دەيانمپاند و دەگەرەپانەۋە...

چىشتانەى رۆژى دوواتر چوونە سەر كەرخەكە و ناۋ دپكەزىيەكان گەرەپان، شتىك، شوئىنەۋارىكيان نەدیت جىگەى گومان بىت، پەريزادىش بەر لە خۇرنشەين تا تاريك داھات سايەدى^(۴) كەرخەكەبوو و ھىچى بەدى نەكرد.

ئىۋارەى سىيەم زووتر لە رۆژان ھەتا مانگ ھەلھات سەگەل شەش جار سەۋەرى برد، كە شەۋىلى تريفە، ئەبەنۆسى زەۋى و ئاسمانى را مالى، شىركۆ و ژنەكانى گەبىشتە ئەۋ كەرخەى دىننى لىتى گەپابوونەۋە. بەبى نارامى و خىرا خىرا سەگەكانى دەنگدەدا: دەى رۆلە بىگرە...! دزىكى ترسنۆك و حيز و خوئىرىيە... لە سەگەكان نزيك كەۋتەۋە و دەنگى لىكردنەۋە، بەلام ھەر لە جىگەى خۇيان چەقىبوون و دەۋەنە زىيە چرەكانىيان داگرتبوو، بانگى كىردنەۋە و بەردىكى بۆ دەۋەنىكى گەۋرە ھاۋىشت و گوتى: ئەۋەتە فسۆسە... دەربازى نەكەن... ئەۋانىش مۆرەپان لە شوئىنەكە كرد و مپاندىان و كشانەۋە و بە ساردىيەۋە پىتى ھەپىن... شىرەكەى بە روۋتى بە دەستەۋە گرتبوو و خەنجەرەكەشى نىۋەكىش كىردبوو... بانگى كىردنەۋە، ئاۋرى لە ژنەكان دايەۋە و چەند ھەنگاۋىك بەرەۋ دەۋەنە زىيە چرە و پرەكە چوۋەپىش، بۇزايەكى لە سىبەرى دەۋەنىكدا كەۋتە بەرچاۋ، لە دوورەۋە بەردىكى لىدا، تەپەيەكى لىۋەھات،

۳- دپكە زىي: خەزىمە، دەۋەنىكى دپكەۋى چرە پىرە.

۴- سايەدى: چاۋەدېرى

نه جوولایهوه، دیسان سهگه کانی دهنگداوه و تیی بهردان، بوی نهچوون و لیسی نزیك نه کهوتنهوه، چند ساتیکی دیکهش له تارماییه بۆره که راما. بازیکی کرده دهستی چهپی و سی جار بهخیرایی بۆ لای راست و هوت جاریش به هیمنی بۆ لای چهپ بایدا، سهیری دهوروبهری خۆی کردهوه، دار و دوهن و گیا و گول له گهل ههناسهی کزهبايهکی سارد دهشنامهوه، شهونم پیللاو و دهلینگی شهرواله کهی تهپرکردبوو، به نرمی خوړه خوړی ئاوی بهسته کهی بیست، ماوهیه کی دریژ ههستی راگرت، دهنگیک، جوللهی تارماییه که نهبوو، رووی وهرگپرا و سهیری دواوهی کردهوه، ژینکیان پتر دابهزیبوو و به دانشتنهوه و به وشتی چاوی دهگپرا، نهوی دیکهشیان ههر له سهه بستیاییه کهوه به پیوه سهیری دوور و نزیکی دهکرد. دنووشتایهوه و ملی خوارده کردهوه، گوپی به زویهوه دنا، هه لدهستایهوه و ههنگاوێک بهرهو پاش دهگه پرایهوه و بهم لاو بهولادا رادهما... بهبی ناوهینان بانگی ژنه نزیکه کهی کرد: پیساو خراپیک له ژیر ئهه دوهنه زیبه دا خۆی مه لاسداوه، من لای ژیریم لی گرتووه، نه گهر حیزه له به لای تۆدا دهرپه ری، دهر باز نه بیست... لیسی وردبووه بزانێ دهرناپه ریست...

ورده ورده بۆی چوو، نووکه شیریکی گه یاندی، نهرم بوو، نه جوولا، نووکه کهی گواستهوه و بۆ ئه ولاتری برد و دایگرت. ههستیکی نه بوو، ههر به نووکی شیره که یهوه رایکی شایه بهر تریفه ی مانگه کهوه، نه مدیو و نه ودیوی کرد... داهاتهوه و لاجمکیکی گرت... : نه مه پیسته ی که متیاره و خاراوه! که میکیش له پلنگ ده چیست، وهک ئه و به له که به لām کورت و به رینتره... ده لئین ((شیر دهریت، که متیار ده بخوات...)) که چی پیسته که متیار ده یه ویت شیرکوژ به زیندووی بخوات... دوینی به رووناکي هاتم و به خۆم سهیری ژیر ئهه دوه نانهه کرد، له مشککه رویشکیک و ماسیگره یک و بۆقیکی یچکۆله ی سهوز و شاره میرووله یهک و دوو گووخلینکه به ولاره هیچی دیکه نه دیت!؟. دووباره بهبی ناوهینان بانگی ژنه کهی کردهوه: ئه ها! پیسته که متیاره... دزه که متیاره کان بۆ تۆقاندنی سهگه کان هیناویانه، ههر ئیستا که متیاره کانی دیکهش ده بیننهوه و پیسته کانیان ده خارینین. سهگه کانی دهنگداوه: دهی رۆله بیگره و کنگی ئهه دۆخین شله بدره! دزه که متیاره! دهی شیره! دزه حیزه بگره... ئه وانیش به دوری دوه نه که دا چهرخه یان کرد و وه رین، نهچونه پیش، به لکو کشانهوه و به رنه گیایان له زهوی هه لده کهند و کلکیان له بان پشتیاندا ده جوولاند و هانکه هانک و مره مریان بوو. شیرکوژ دوه نه زیبه کانی دیکه ی دهوروبهری خۆی یهک یهک به سهه ر کردهوه، شتیکی نه کهوته بهر چاو

چینگه ی گومان بیست. له ناوه راستی دوه نه کاندرا وهستا، مشتووی شیره کهی له دهستدا بوو. ههر له شوینی خۆیهوه دووباره چاوی به ژیر زۆربه ی دوه نه کاندرا گپرا، چند جار یک به دوری خۆیدا سوورا و چاو گپرا نه کهی دووباره و سی باره کردهوه، له خۆی بیزاربوو، له بهر خۆیهوه: سی شهوه ئهه دز و جهرده هیچ و پووچانه سهه ر دهیقانیتمان⁽⁴⁾ له گهل ده کهن.

نهختیک هه لکشا و له دوه نه کان دوور کهوتنهوه و گازی سهگه کانی کردهوه، ویستی بگه ریتهوه، چند ههنگاوێک به ته لانه که دا به رهو ژنه کهی سهه ر کهوت، دووباره داگه پرایهوه و چۆه شوینی پیشووی و ماوهیه کی دیکهش ههستی راگرت و چند جار یک کۆخی، به دهنگی بهرز: خۆم کۆنه دزم! چۆن دزۆکه پارێزم لدهستیین؟ ئه وه سی شهوه چاوشارکی ده کهین، سی سالی دیکهش سهه ر تاتکی بکهن، وه رس نام و پاریزتان ناده می... به لām مه رج بیست ته گهر مهردانه و رووبه روو داوای شتی بکهن که سهه رشۆری منی پیوه نه بیست... ته گهر بۆ مال و ولسات هاتوون ئه وا په یمانی پیای مه رد بیست به دهستی به تال رهواتان ناکه مه وه، چیتان ده ویت، به دزی نا... به لکو مهردانه له گه لتان پیک دیم و گهر دنیشتان ئازاد ده کهم، به لām نامووسی خۆم نابه، بلین دزی لی کراوه و نه یه توانیوه سامان و ئابرووی خۆی بپاریزیست... ته گهریش ریبه که مایه تی بهر نادهن ئه وا ئیمه دوری دوه نه کافان گرتووه و تا به یانی به دیارتانه وهین، که خۆر هه لتهات ئه وکات دهره ستان دین، واتان ته مبی ده کهین که ناوچه کهش په ند له ئیوه وهر بگریست، ههر له ئیستا به دواوه شهو و رۆژ بۆسه تان بۆ دهنینه وه... خوینی خۆتان له ئه ستوی خۆتان... هه مان بانگی دووباره کردهوه، بۆ جاری سییه م گوته: ته مجاره دوا جارتانه! وادیاره ده تانه ویت ژنه کانتان ره شو ش بکهن، به لئینی پیوان بیست فیلتان لی ناکه م و په یمانه کهم ده گه یه نه سهه ر و پاشگه ز نامه وه...

ئه وه هیشتا قسه کانی ته واو نه کردبوون، که دوه نه زیبه ک له زهوی به رزبۆوه و له چالیکدا ده مامک پۆشیک هاته دهره وه، سهگ په لامارییان دا، چهغه ی لی کاردن، پیاده که له سهه ر لیواری چاله که وه ستابوو، که له خه غه ریکی به رووتی له مست بوو و روو پۆشیکی ره شی پۆشی بوو، سهه ریکی دوه نه زیبه کانی کرد و گوته: ئیوهش وه رنه دهره وه! دوو بنه زی، له لای ژیری

4- سهه ر دهیقانی: سهه ر تاتکی.

بهرزبونوه و دوو پياو له ژيرباندنا هاتنه دهرهوه و له سهر ليواری چاله کانيانهوه روپوښ لسه و دهست به خه نجر وهستان. نهوی يه کهم رووی کرده شيرکو و گوتی:

خوت به پياو داناو مهرجت کرد، به لينيشت دا که خاوهن گفتي خوت بيت و دهستان نه شکيتی، ناوپړتکی له دووه کهی دیکه دایهوه و رووی کردهوه شيرکو: نیمهش به پياوانه و رووبهروو داواکهی خومات پیده لئین و رهفتاريشمان مهردانه دهبيت...

شيرکو له شوینی خویدا واتی ورمابوو، سهرما و دوو دللی و ترس، سی پشته کی سواری هوښی بووبون، دوواتر به هه په ساوییهوه فهرمووی لیکردن و گوتی: خاترجه م بن گفتي خوم ناخمهوه. به دهستيش ژنه کانی بهره و مالکردنهوه...

سهگ کلکیان خستبوه ناو گه لیان و مل و لموزیان نوی کردبوو و به نوسکه نوسک هاتن و دووانیان بهره و خافه کان تپهیرین و سیانیشیان بونیان به شيرکووه کرد و له پياوه کانیشیان مراند. شيرکو لپی پاسکردن و فهرمووی لیکردنهوه: نهوهی بوی هاتون له باخالی مندا نییه تا لیرهوه بهریتان بکه، ههرچییه کتان بویت وا له ماله وهیه... نه کیشمان بکن نینجا برهوه...

سهردهسته که بیان لپی نزيك بزه و به قورگینکی گیراوهوه گوتی: نیمه بوی ماینی که ویت هاتووین، نه گهر نایدیهت نهوا بوی نان خواردن نه هاتووین. شيرکو لپی نزيك که وتهوه و دهستی بوی دريژکرد و دهستی گوشي، زور به هیمنیش گوتی: له میژه میوانان نه هاتوه، نیوه گهره مان دهکن، تاکه ماینیکتان دهویت، له گه لئان پیک دپین و به گهردن نازادیش به ریتان ده کهین...

گه یشتنهوه هویبه کهو له ره شماله گهره کهی لای پشهوه لایاندا، ره شماله که به چیغ و تهخته کوین کرابوه دوو بهش، لایه کی بارگه و نوین و جیگه ی خیزان بوو و لایه کهی دیکه شی میوانخانه بوو. ههرچواریان له میوانخانه کهدا دانیشتبون که سفره یان راخست و پیاز و ماستاو و خوانچه کی زیوینی گهره ی پر قاورمه ی بهرخیان دانا. بوی ترسشکاندن و دلنیابون سی جار خوانچه کهی سوپراند و ههر جاره ی له لایه ک پشکه قاورمه یه کی وهک پيشخوړ خوارد، نینجا فهرمووی له میوانه کان کرد، سهردهسته پيشتر به گومانهوه سهیری دهکرد، ترسی کوشتن و ژهر دهرخوادانی نه ما، به لام دهستی بوی خواردنه که نه برد، نه ختیک له شوینه کهی خوی کشایهوه و گوتی: نه گهر به لینه کهت ناگه پینته سهر نهوا نمه کت نا کهین!... شيرکو: نه گهر

ماین به ریشمه و ههوسار به ستریتتهوه نهوا پياو به زمان... (دهستی گه یاننده سمیلی) به تاله سمیلیک ده به ستریتتهوه، دل له دل مه دن! به دهستی بی ماین ناگه پینهوه...

تا نانیان خوارد، ولسات بهره و پساوان هه لکشا، به لام ماینی که ویت و دوو جوانوه کانی له بهرامبهری دهرگای میوانخانه که مابسون، که تیشکی خور له کونه ورده کانی ره شمال و له که لینی چیغه کهوه سهری هیئنايه ژورر نهوان چایان ده خواردهوه.

دهیرووانییه ماینی که ویت، گوتی: ده زانم سی شهوه ههر دوولامان نه خه وتووین، به لام له پيشدا پیم بلین نیوه کین و چون دهنگوباسی ماینی که ویتتان وهرگرتوه؟ (به پیکه نینهوه) چونیش له ناو چالی ژیر زییه کاندنا هاتنه دهرهوه؟

سهردهسته که بیان، پياویکی بی نمودی ناو له داری کهم مووی چاوقایم و ده متهر و دهنگ گهره بوو و له کاتی قسه کردندا جار جاره چاره نهرمه کانی دنوقاندن و لیوی سهره وهشی هه لده پهری، گوتی: من ره حوی رابییم، ره همانوک و خه موی رهوال ره وه ندیشم پی دلین... دهستی بوی چوارشانه سوور و قهلهوه مل کورته که بیان دريژکرد: نه مه یان نه نوی تهره نایشییه! (به زرده خه نهوه) نه نگیوه و جوانه گای نینگلیزیشی پی دلین... دهستی بوی باریکه له دريژه که بیان گواستهوه که له ترسانا رهنگی سی بووبوو: نه مه شیان دلوی نه بدالی فهقی تالی بی ریه... بویهش پیمان دلین بی ری، چونکه به خویشیان نازانن ره گیان له کوئیه و له کوپوه هاتون...

ماوهیه کی بوی دهنگ بوو... که وتهوه قسه: سی چوار سالیکه له نیرینه ی به هاراندنا له زووری (زه رگه تن) ی هه لده دن، هه موو خه لکی ناوچه که دهران ولساتی زور و ره سنی وه کی نیوه پيشتر له ناوچه ی نیمه دا نه بینراوه، ده شزانن ره وهی نه سپ و ماینی شیتان هه یه... سه گه کانیشتان نه وه دنه درن، بالدار له ناسماندا دیننه خوارهوه، نه دوو شوخی پهری به هه شتن و له هوی نیوه دا بینراون له مالی پاشایانیشدا زهری وه ها نه بینراوه و له چیروک و داستانانیشدا نه بیستراوه (دهیرووانییه ماینه که) باسوخواسی که ویتی دامه نتاری پهل رهشی سم کوتک، له ههرچوار که ناردا دهنگی داوه تهوه و ده لئین له شه و دیز و له دوولدریش جوانتر و تیزبالتره و ناسکیش له بهر دهستی دهر باز نابیت. پاره که، کورپی چهنده مپرداریک خویشان خوښکردبوو کاره نیرت لئیدزن، به لام براگه وره ی گوند گوتی: خوتان رووردهش مه کن و ناوی گونده کهش مه زپینن، نه م دزییه به پياوی وهک نیوه ناکریت، نه م ولسات و گهله ره سهنه پياوی

رهشیدی خۆی له گه‌لدا نه‌بوایه نه‌ده‌گه‌یشته زه‌رگه‌ته‌ن و به‌رده‌ستی ئیوه... ئیمه‌ش هه‌ر له‌وه کاته‌وه خولیا‌ی مایینی که‌وێتین (چاوی به‌ ماینه‌که وه نووسابوو وقسه‌ی بۆ شێرکۆ ده‌کرد) له‌م به‌هاره‌دا به‌رله‌وه‌ی هۆبه‌که‌تان بگاته‌هه‌واری زه‌رگه‌ته‌نی، ئیمه‌ ریککه‌وتین و من و نه‌نۆ ده‌وربه‌ری هه‌واره‌که‌مان نیشان کرد و جینگه‌ و ریگه‌ی پارێزهاوێشتن و ده‌رچوونمان دانا و سی‌ چالیشمان له‌ ته‌لانه‌که‌ی ئه‌ودوو له‌ناو ده‌ونه‌ زبیه‌کاندا هه‌لکه‌ند و گه‌له‌که‌مان کرده‌ ناو به‌سته‌که‌وه. شه‌وی دووهم بوو له‌ هه‌واری هه‌لتاندا‌بوو، هاتین، له‌گه‌ل خۆر زه‌ردبووندا گه‌یشته‌ینه ناو ده‌ونه‌کانی ده‌م چه‌مه‌که، سی‌ بنه‌ زبیه‌ گه‌وره‌مان به‌ ره‌گ و خۆله‌وه‌ هه‌لکه‌ند و له‌گه‌ل دار و گونیه‌ و داو و قور و گلی دیکه‌دا کردماننه‌ ده‌رخۆنه‌ی چاله‌کامان و وات ده‌زانی له‌ میژساله‌ ئه‌م ده‌ونه‌نانه‌ له‌وه‌ی رووان... که‌ تۆ به‌لێنی پیاوانتا! ئیمه‌ش پیاو ده‌بین و هیج‌ت لێناشارینه‌وه، پێسته‌ که‌م‌تیارمان له‌گه‌ل خۆماندا هێنا‌بوو، مالتووستنان ویستمان به‌ره‌ به‌ره‌ بێینه‌ پێش و پارێز بستی‌نین، به‌ر له‌ مانگ هه‌له‌هاتن ماینه‌که‌ بدزین، به‌لام هێشتا له‌ چاله‌کاماندا دوور نه‌که‌وتبوینه‌وه که‌ سه‌گه‌ل کردیه‌ چه‌قه‌لووره‌ و گه‌یشته‌ سه‌رمان، ده‌رزیمان له‌ نان دابوو و نانه‌کامان دانی به‌لکو‌ بجنکین یا بێده‌نگ بن، نه‌یان خوارد، که‌م‌تیارمان پێشان‌دان هه‌ر نه‌گه‌رانه‌وه، نه‌شان وێرا لێیان ده‌بین و بیان تۆپێنین، چونکه‌ ئه‌و کات ده‌قورانه‌وه و ئاشکرا ده‌بووین و ئیوه‌ش ده‌گه‌یشته‌ سه‌رمان، هه‌رسی شه‌و ئیمه‌ له‌ چال ده‌رده‌هاتین و ئه‌وان ده‌یانکردینه‌وه نیو چال، تا خۆتان هاتن و به‌لێنتان دا، ئیستاش چاره‌پروانی به‌لێنه‌که‌تین...

شێرکۆ شیریک‌دایه‌ ده‌ست ره‌خۆ و گوتی: ناگاداربن ئه‌گه‌ر که‌سیکی خۆمانتان له‌گه‌لدا‌نه‌بیت له‌ ره‌شماله‌که‌ ده‌رنه‌که‌ون، هه‌تا بۆ چوونه‌ سه‌ر ده‌ستاویش بیت، چونکه‌ سه‌گه‌کان ناتاناسن و هه‌لتان ده‌درن و ده‌تاخۆن، پیاوه‌کانیشمان نه‌یانبینوون و به‌ جه‌رده‌ و پیاوخرایتان ده‌زانن و ده‌ستتان لێ‌ده‌وه‌شێنن، بمبورن وا ده‌بینن له‌ خه‌وان چاوم که‌وتوو و به‌زۆریش پێلوم هه‌لتانین، جاریک‌ی دیکه‌ش ده‌لێم ئاسووده‌بین به‌بێ مایین ره‌وانتان ناکه‌مه‌وه، سه‌ماوه‌ نه‌کوژاوه‌ته‌وه، دیشله‌مه‌ی دیکه‌ بچۆنه‌وه... نالێم ئیوه‌ش هه‌رسیکتان پێکه‌وه‌ بچه‌ون، چونکه‌ له‌وانه‌یه‌ متمانه‌م پێنه‌که‌ن، به‌لام هه‌ندۆکه‌ک چاولێک ده‌نێن ئینجا منیش به‌سه‌رهاتی که‌وێتی دامه‌ن تارێتان بۆ ده‌گێرمه‌وه، نانی نیوه‌رۆش ده‌خۆین، ئه‌وکاته‌ به‌کاوه‌خۆ بگه‌رێنه‌وه، ئه‌گه‌ریش زۆر به‌ په‌له‌ نه‌بن ئه‌وا زۆر چه‌زده‌که‌م ئه‌مشه‌ویش به‌ برا بچووکی خۆتانم دابنێن (به‌ ده‌م باویشکدان و زینده‌خه‌وه‌وه) هه‌وار و ره‌شمال بۆ که‌سی بیکار و بێ میوان و بێ‌تاوه‌دانی... چاوی که‌وت.

ماینی که‌وێت و تووله

تازه هه‌لده‌هاتم⁽¹⁾ یان بلێن له‌ ته‌مه‌نی ئیستای کاکه‌ دلۆ دابووم، له‌وه‌ ته‌مه‌نه‌شدا مرۆف کۆمه‌لێک خه‌ون و ئاواتی ئال و زه‌رد و سه‌وزی هه‌یه، رۆژگاریش هێشتا ئه‌وه‌نده‌ له‌ محه‌کی نه‌داوه، بۆیه‌ زۆرجار هه‌لده‌خه‌له‌تی و تێده‌که‌وێت، باژه‌که‌ی ده‌دات، ئینجا په‌ند وهرده‌گریت، به‌هاریکی له‌ ئیستا دره‌نگتر بوو، کۆچه‌ر به‌ره‌و کویستان ده‌چوون، (رۆچه‌ی زۆراب)ی و (چه‌تۆی ئه‌سه‌که‌نده‌ر ئاسنگه‌ری) هاوه‌ل دزی هاتنه‌ وێژه‌م و له‌ بن گوێیان خۆیندم بچینه‌ سه‌ر ریگه‌ی ره‌وه‌ند و مه‌هران بدزین، منیش له‌ پێشدا سووکایه‌تیم به‌ دزان ده‌هات و دزیشم له‌ لا شووره‌بیه‌کی گه‌وره‌بوو، سی‌چوار رۆژان ئه‌وه‌نده‌یان دانه‌دام و به‌ ئازایه‌تی دزان و ده‌سه‌که‌وتی سانا و ده‌وله‌مه‌ندیی خێرا و ئاسانی کاره‌که‌یان داوه‌لگوت تا به‌گه‌ل خۆیاندام، زۆریش ده‌ترسام ئه‌گه‌ر له‌ گه‌لیان نه‌چم به‌ په‌ندم ببه‌ن.

به‌یانییه‌ک زوو به‌رچیشتمان خوارد، یه‌ک و ژه‌مه‌ نانی‌شمان خسته‌ ناو هه‌گبه‌ و له‌ ئاوابی ده‌رچووین و به‌ره‌و ده‌ربه‌نده‌که‌ هه‌لکشاین، له‌ بناری پێشه‌وه، چه‌تۆ چوه‌ ناو جه‌نگه‌له‌که‌وه و سی‌ گۆچانی هێنا و یه‌ک و یه‌کی‌کمان گرته‌ ده‌ست، هه‌ر به‌ ده‌م رۆیشته‌وه (رۆچه‌) قه‌لمه‌رێک و قامکه‌ به‌نیکی دایه‌ ده‌ستم و فیری کردم چۆن ده‌م و لموزی مه‌هران به‌ستم...

له‌ رووکاری ئه‌ودوی ده‌ربه‌نده‌که‌وه دوو ئاوی تیژ و ته‌سک لێکیان ده‌دا، ده‌سووه‌ یه‌کاوێکی به‌رین و مه‌نگ، به‌ناو ده‌ربه‌نده‌که‌دا به‌ره‌و چه‌میکی قوول و بێشه‌لانیکی چر به‌ هیمنی داده‌به‌زی. سالانه‌ ره‌وه‌ند و لێساتی خۆیان به‌ زه‌حمه‌ت له‌ یه‌کاوه‌که‌دا ده‌په‌راندوه‌وه و به‌ ناو دۆله‌که‌دا به‌ره‌و کویستان هه‌لده‌کشان، ده‌نا ده‌بوو ریگه‌یه‌کی زۆر دوور و سه‌خته‌ر بگرن. ئه‌و

٦- تازه هه‌لده‌هاتم: تازه پێده‌گه‌یشتم، فه‌ریکه‌ بووم.

سالى به هار تهرتر و ناویش پتربوو، له رووکاری ئەم دیوهی دهره‌نده‌که‌وه دوو مله چیا ملیان بۆ یه کتر هیئابووه و ریگهی خیلێ به نیوانیاندا تیده‌په‌ری، دامین و قه‌دپالێ دوو مله‌که‌ش هه‌رازى زۆر سه‌خت و دارستانی گه‌لیک پر و هه‌زارى به‌ر هه‌زار بوو، پيش شه‌وى بگه‌يته زارکی دهره‌نده‌که، کۆسپه‌ شاخیکى چلکن و در ریگه‌که‌ی ته‌نگ کردبووه، ده‌سته چه‌پى کۆسپه‌که‌ نشیوايه‌کی رى و دژوار دوو سى به‌ژن قوول ده‌بوو، له خوارتریشدا پانايبه‌کی ته‌سک هه‌بوو، به‌لام شه‌گه‌ر زۆر نه‌هاتبايتايه سه‌ر لیواری لای ژیری ریگه‌که‌وه، شه‌وى نه‌ده‌بیندرا، دوو لای ته‌ختاييه‌که‌ چیا و لایه‌کی رووبار و لای چواره‌میشی په‌رژین کرابوو و چه‌په‌ریکیش له لای سه‌ره‌وه دهرگا‌که‌ی داخستبوو.

دوای شه‌وى نیورژژمان له‌ژیر سووره چناریکی که‌نار رووباره‌که‌ خوارد، دوو هاوه‌له‌که‌م خویان له نزیك کۆسپه‌ شاخه‌که‌وه دانووساند، که نیوه‌ی میگه‌لی یه‌که‌م تیپه‌ری، شه‌وان گه‌یشته‌ سه‌ر چه‌قی ریگا‌که‌ و خیرا خیرا مه‌ر و شه‌کی باشیان به‌ نشیوايبه‌که‌دا بۆ من شوپکرده‌وه، منیش له لای سه‌ره‌وه‌ی پانتاييه‌که‌وه ده‌م و لموزم ده‌به‌ستان، نه‌وه‌که‌ شه‌م هه‌موو مه‌ره‌ پیکه‌وه بقاریین و له شاخه‌که‌وه ده‌نگدا‌ته‌وه.

له هه‌ر میگه‌لیکدا شه‌وه‌نده‌یان ده‌گێرايه‌وه که شوانه‌که‌ی له‌م ساته‌دا په‌ی پى نه‌بات.

که دوایی میگه‌لی یه‌که‌م ره‌تبوو شه‌وانیش هاتنه‌وه لای من و سه‌یری کاره‌که‌یان کردم، بۆ دلناییش رۆچه ده‌ستی له چه‌په‌ره‌که‌دا، نامۆژگارییان کردم که ده‌ستگه‌رم م و شه‌وه‌نده‌ش به‌ره و خوار دانه‌به‌زم، نه‌وه‌که‌ له ریگه‌که‌وه به‌دی بکریتم.

ده‌نگی شوانی دووه‌م هات، ناوه‌راستی میگه‌ل گه‌یشته کۆسپه‌که‌، شه‌وان سه‌رکه‌وتنه‌وه و به کارامه‌یی کارى خویان کرد.

له‌کاتی تیپه‌پوونی میگه‌لی چواره‌مدا شه‌وان سه‌رقالێ کارى خویان بوون، کاتیک سه‌ر بلند ده‌که‌ن ده‌بینن سواریک و تووله‌یه‌کی سپی له‌لای سه‌ره‌وه‌را گه‌یشته‌وته سه‌ریان، سواره‌که‌ تیری له که‌وان راکیشاوه و نیشانه‌ی لیگرتوون، شه‌وانیش دهره‌فته‌ی هه‌لاتنیا ناییت، له شوینی خویاندا ده‌شله‌ژین و به قسه‌ی پچر پچر و حه‌له‌ق و مه‌له‌ق ده‌که‌ونه پارانه‌وه، گوايه هه‌ژارن و سالیکه‌ خویان و مال و مندالیان گۆشتیان نه‌دیوه و یه‌ک و مه‌ر به‌ خیری خاوه‌نه‌که‌ی بۆ

خواردن ده‌به‌ن، سواره‌ش هه‌ر به‌سه‌ر ماینه‌که‌وه‌یه و تیری راکیشاوه و پتر به‌ره‌و لیواری که‌نداله‌که‌ دیت و سه‌ر به سه‌ر ته‌ختاييه‌که‌ داده‌گریت، کوته‌مه‌رێک^(٧) له پانايبه‌که‌دا ده‌بینی. به‌توره‌ییه‌وه: شه‌م بره‌ مه‌ره‌ی خواره‌وه بۆ شه‌مه‌ گۆشتیکى منداله‌کانتانه وه‌نا؟ وا دیاره‌ پاریش لیزه‌ چوار کوربه‌ران و چه‌ندین به‌ردیل و به‌ربواری دیکه‌شتان بۆ گۆشتی منداله‌کانتان له میگه‌له‌که‌مان دهرکردبوو وه‌نا؟...

له‌پاره‌وه به‌لینم داوه که ده‌بێ له‌م به‌هاره‌دا یان دزه‌کان بگرم یان جاریکی دیکه‌ روو نه‌که‌مه‌وه ناوه‌دانى و له ناو پیاواندا دانه‌نیشم! سى شه‌و و چوار رۆژه نه‌خه‌وتووم و له ده‌ره‌ی میگه‌لدا چه‌رخه‌له‌ لیده‌ده‌م... پار شه‌و هه‌موه‌تان دزی چیتان لێکرد؟ مالى دزیاری به‌خۆپای ده‌ست ده‌که‌ویت و به هه‌رزانی به‌با ده‌دریت... چوار کوربه‌رانی پار خوینى چوار پیاوان بوون، چیتان لێکردن؟ ئیوه‌ دووانن و دووی دیکه‌شم له خوینى شه‌واندا ده‌وتیه‌وه... هیمن بۆوه و گوتی:

له‌م سالانه‌ی دوایدا میگه‌له‌که‌مان بینچووی گۆج و گێژ و که‌م شه‌ندامی ده‌بوو، باوکیشم گوتی: ده‌بێ به‌رانه‌کان بگۆرین و خوینى میگه‌له‌که‌مان نوێ بکه‌ینه‌وه، گوتیشی ره‌سه‌نه مه‌ری حاجی ئۆمه‌ری گه‌زنه‌ی به‌ناویانگه و ده‌لین چوار گورچیلکن...

سى رۆژه‌ریم^(٨) بری و چووم له‌وه‌ی چوار به‌رخه‌ نیری سه‌ر^(٩) و شوپه‌ی تیسکن و خوری سپی و به‌که‌له‌شى هه‌لبژارده‌م هه‌لبژارد، لانکانیمان^(١٠) برینه‌وه، پار هه‌ر چوارتان دزین، شه‌مسال دووباره‌ چوومه‌وه مالى حاجی ئۆمه‌ر و تکای چوار خویانم لێکرد، به‌رخه‌ میسکه‌یه‌کی^(١١) باقۆشى نه‌دامی و گوتی: پار بۆ خاتری چاوی باوکت دام، له میژه‌ وامداری باوکت، جاریک له شه‌رمه‌زارییه‌کی گه‌وره و ته‌نگاوییه‌کی بى چاره شه‌و ده‌ربازی کردووم، هه‌تا ده‌مرم هه‌ر منه‌تباری شه‌وم، به‌لام به‌ران ناده‌مه که‌سیک که‌ ریزی خۆم و ره‌سه‌نه مه‌ری من نه‌زانیت. خه‌لک

٧- کوتومه‌ر: رانه مه‌رێکی بچکۆله، میگه‌لیکی گچکه، پارچه مه‌رێکی که‌م .

٨- رۆژه‌رې: شه‌و دووریه‌یه که به رۆژیک رۆشنت به پى یا به سواری ولاخ ده‌پین.

٩- سه‌ر: مه‌ر و سپیانیک که رهنگی خووری سپی‌بیت و سه‌ر و مل و چوار په‌لیشى قاوه‌یی بى.

١٠- لانکانى: جوړیکه له برینه‌وه‌ی مه‌ر، خووری هه‌ردوو که‌له‌که‌ی ده‌په‌نوه و سه‌ر پشت و ئاستی هه‌ر چوار په‌لی جى دین، بۆپاراستنى ناژه‌له‌که له گه‌رما، پتریش بۆ مالاتی جوان و خۆشه‌ویسته.

١١- به‌رخه‌ میسکه‌: به‌رخى بى دایک که به مه‌ری دیکه ده‌پۆینن، به‌زۆریش په‌ژمورده و باقۆ ده‌بیت.

بهرانی رهسەن دەناسن، پوولی باشییان کردووه، من باوکت بناسم ئەو نەیفروشتوون، بەلام چۆن چوار بەران بەجاریک شوونبزردهبن؟ هەرگوییەکت هیئابوابیەوه... بۆ میڤگەلهکەى خۆتان ماوه و دز و گورگ هەر ئەو چوارەیان برد... ؟

سى رۆژ له مالى مامهوه و لى پارامهوه، ئەو هەر گوتى: بەرخى خۆم نادمه كه سىك نرخی شیر و خورى و گوشتى رهسەنه مهري من نهزانيهت و نهپياريزى ... چوار سالى ديكهش ليرهبيت... چوار ماینى حدود و چوار ژنیشم بۆ بینن... نایدهم و نایدهم... ئەگەر تۆ خۆت حاجى ئۆمهەر ناناىت، ئەوا من خۆم دەناسم ...

به دەنگیكى بهرز به چه تۆى گوت: ئەگەر گيسكىكتان بۆ گوشت داپريوايه، ئەوا منيش چاوپوشيم ده كرد، بەلام وا له خوار كەندالەكەوه ميڤگەليكتان گلداوه تەوه، دەبى كاريكتان پىبكم كه ئەم دەوروبەرەش له سۆنگەى ئیوهه پەند وەرگرن و جاريكى ديكهش پيره مهريكى كهتره و گيسكه شه ليكى رهوهندان نه دزريتهوه... گوتيهه توله سپيهه تيسكنه كەى: هەى هەى ... دەى رۆلە رۆژته ...

توله سپى تا ئەو كاته چارى تيريبوون و دەپران، يه كسهر تاوى دايه ناوگه لى چه تۆ و به قهپيك شهرواله كەى دادرى و له گه ل دووم قهپيدا چهرم و هيلكه گونىكى قهپاند، ئەويش وهك گا دهيبۆراند و خوين به لاقىدا دههاته خوارهوه، سواره كه گوتيهه رۆچهى: خۆت و گون دهرهاتوه كه بهبى ئاوردانهوه و كلك بادان برۆنه ناو مهريه كانى خوارهوه و له ناوه پراستى گۆرەپانه كەدا رووه رووبار بوهستن! كارم پيتان ههيه! دنا تيريك له ناوه ندى چاوى راستت دهدهم له پشته سه رتهوه دهر بچيت، به چاوتروكانيك دهستى راستى گه يانده دهسكى شمشيره كەى: يا بهم شمشيره وهك كاوپه رانه كان سه رتان بېرم؟ پروا ناكه م ئەوه ندهش گه لۆ بن بتانه ويت له بهر دهستى من و ماینى كه ويت و توله سپى رابكەن و به زيندووى رزگار بن .

تا ئەوان چوون له شويى دياربىراودا وهستان، سوار و توله به پهله به ريگا كەدا داگه ران و بهرەو گۆرەپانه كه شوپروونهوه و له ودیوى په رژينه كەوه وهستان. منيش بى ئاگا هەر خه رىكى لموز به ست بووم، بانگى كردم و گوتى: گیلە پیاو! خیرا دەم و لموزیان بکەوه! دنا دەم و لووتت دەبم و دهتکه مه داھۆلى سەر ئەم ريگايه! ئاورم دايهوه بينيم هاوپيكانم له ناوه پاسى پانتاييه كەدا بوينه ته داوه ل و جله كانيشيان له گه ل بايه كەدا نه ده جوولايه وه.

شمشيره كەى به رووتى رووهو ئاسمان راگرتهو و ده برىسكايه وه، چاويكى به منه وه و چاويكىشى به وانه وه بوو، مووچر كيك له بنى پيمه وه هات و له ته وقى سه رمه وه دەرچوو، ده ست و پيم تيكه لبوون و له جياتى داوى لموزى مه رەكان بېرم چه قوم به ده ستى خۆم و لچى ئەوان دادينا... كه دەم و لموزى هه مووانم كرده وه گوتى: وەرە چه په ره كەش بکەوه و مه رە كانيش بگه يه نه وه سه ر ريگا! بەلام هه لپه ي هه لاتن بکه يت ئەوا په له قازەى مردنت دەبى (تير و كه وانه كەى به دهسته وه بوو) تيريك له شانى راستت دهدهم له گۆى مه مكى چه پته وه دهرچيت...

چه په رى تانۆكه كه م كرده وه و مه رە كانم به ره وه دەرگا بردن. به ده ست و به قسه توله سپى تيكه ياند كه به دوامدا بيت، توله لىمى مراند و وه كوو شوان مه رە كانى به ره وه ريگا كه راونا، لى بزر نه بوو بووم كه بانگى كرده وه: گیلۆ! بگه رپۆه و له تهك ئەم دووپاله وانه دليره بوهسته!... پيم له دوامدا نه ده هات، كوته كوتى دلّم له دووره وه دهيبسترا، به ناچارى و بى په له قازە چووم له نيوان هەر دوو كياندا بووم به داھۆل، هەر به سه ر مایينه كەوه شيره كەى رووهو ئاسمان وهك ئالا راگرتهو، له دەرگای تانۆكه كەوه هاته ژوروه و له تهختاييه كەدا چاويكى به دهوروبه ره كەى داگيرا، له ژير كەندالەكەوه كاوپيكي به پشته كى^(۱) بينى هه ردوو رانى شكابوو، سه رى و دوو په لى پيشه وهى ده جوولاند و ده يقاراند. بليسه ي ئاگر له چاوانى دەرچوو كه گوتيهه رۆچهى: كورى مالۆسى ئەم كاوپه رانه به كەندالەكەدا سه ر بچه وه هه تا منيش هه ردوو ران و ملتەم نه شكاندوه، ئەگەر سه ريشى نه خه يته وه (دوو جار شيره كەى نوى و بهرز كرده وه) ئەوا له بهرچاوى ئەو سه رت دەبم، خۆ ئەگەر مرازى هه لاتن يشت هه بيت ئەوا نهك هەر كه لله ت دەسم به لكو به بريندارى زمان و گوئ و لووتت دەبم، ماوه يه ك خه خنى بوو سه رى بچاته وه بۆ نه كرا، تيرىكى هاويشست له شاخه كەى ئاستى سه ريدها و گوتى: گه لۆر! ده ته وئى شوم به سه ر دابى نيت؟ تا تاريك دانه هاتوه به تير بتكوژم يا توله سپيت تيبه ربدهم؟ دوو جار خۆى و كاوپه كه له كەندالەكەوه كهوتنه خواره وه... گوتيهه من: گیلە پیاو! بڕۆ به هه ردووكتان سه ريخه نه وه، بەلام ئەوه نده سه رنه كەون كه له بهر چاومدا ونبن! چونكه ئەوه نده گه مژه و بى ده ست نيم ئيوه بتوانن هه لپين و به گيانه وه دهر بچن... سه رمان خست و هاتينه وه جيگه ي خۆمان و بوينه وه شه مووله.

۱۲- به پشتهك: جوړه برينه وه يكى مه ر و بزنه، خوورى و مووى سه ر پشتى نابرنه وه.

بانگی منی کرد، بیلینک و تهوریکی بۆ هه‌لدام و گوتی زۆر به خیرایی سی چان، هه‌ریه‌که‌ی به‌ژنیک قول و نزیکه‌ی هه‌نگاوێکیش دوور له یه‌کدی هه‌لکه‌ن! ماوه‌یه‌ک زۆر به ده‌ستوبردی کارمان کرد، له ترسان و له شه‌که‌تییان پرستمان لێ پرا. زۆر به گورپ تیی راخوڕین: زوو کاره‌که ته‌واو ده‌که‌ن یا تا دره‌نگ دانه‌هاتوو سه‌رگۆی مه‌مکی چه‌پتان بکه‌مه نیشانی تیره‌که‌م یا تووله سپی گوتنان ده‌ربینی؟ خۆتان سه‌ر پشک بن...

چاله‌کاغان ته‌واوکردن... توندتر تیی راخوڕینه‌وه: کورته‌ک و شه‌روال و هه‌موو جله‌کانی دیکه‌شتان به پێلاوه‌وه داکه‌ن! هه‌ندیک تیک راماین، نازام شه‌و کاته بیرمان له چی ده‌کرده‌وه، به‌لام ده‌زام نه‌مان وێرا سه‌یری شه‌و بکه‌ین، له دلێ خۆمدا گوتم سووکایه‌تییه‌کمان پێده‌کا و به‌رمان ده‌دات. که گوتییه تووله سپییه‌که‌ی: هه‌ی هه‌ی... رۆله... یه‌کسه‌ر رۆسته‌می سه‌رده‌سته‌مان جله‌کانی داکه‌ند و ئیمه‌ش چاومان له‌و کرد، گوتییه رۆچه‌ی: برۆ ناو چالێ په‌رگه‌ی شه‌و سه‌رده‌وه! که له ناو چاله‌که‌دا وه‌ستابوو مووی بۆزی ته‌پله سه‌ری له ده‌ره‌وه دیاریبوو. گوتی: گون ده‌ره‌هاتوو! هه‌ندیک خۆل بکه ژیر پێیه‌وه بۆ شه‌وه‌ی سه‌ر و نیوه‌ی ملی به‌ده‌ره‌وه بیت! به ملکه‌چی فه‌رمانه‌که‌ی جیبه‌جێ کرد... دیسان گوتی: گل بکه‌وه ناوچاله‌که‌یه‌وه تا ته‌واو پرده‌بیتته‌وه و شان و نیوه‌ی ملیشی له خۆلبگره! ئینجا باش باش به پیت بیپه‌سته‌وه! به‌بی وه‌ستان و بی بیرکردنه‌وه کاره‌که‌ی ته‌واوکرد.

هه‌ر له‌سه‌ر زینه‌وه گوتی: گون ده‌ره‌هاتوو تۆش برۆ ناو چالێ ناوه‌ند، با گێله‌ش تۆ له خاک بگریت و خۆله‌که‌شی بپه‌ستیتته‌وه. به‌رفه‌رمانی بووم. گوتییه من: تۆش دابه‌زه ناو چاله‌که‌ی خۆت! چوومه ناوی. هه‌ر به سواری مایینه‌که‌وه شه‌ره‌که‌شی به ده‌سته‌وه گرتبوو و لیم نزیکه‌که‌وته‌وه و گوتی راست و ره‌پ بوه‌سته و شه‌ژنۆکانت مه‌چه‌مینه‌وه! که ته‌واو خۆم راستکرده‌وه، شان و نیوه‌ی سنگیشم به‌ده‌ره‌وه‌بوو. پیکه‌نی و گوتی: گیلۆی لۆقدرینژ! چاله‌که‌ت شه‌وه‌نده قوول بکه که تۆش وه‌ک شه‌وان ته‌نها سه‌ر و نیوه‌ی ملت به‌ده‌ره‌وه‌بیت، شه‌گه‌ر خۆت بنووشتیینته‌وه یا پترت دیاریبت شه‌وا به‌م شه‌ره‌ راست ده‌که‌مه‌وه زیاده‌که‌شت ده‌په‌رینم... ته‌واوم کرد و له له ناویدا به قیتی وه‌ستام... دابه‌زی و خۆله‌که‌ی کرده چاله‌که‌وه، به‌لام نه‌بییه‌ستایه‌وه و گلی لامل و سه‌ر شانیکمی وه‌لانا.

دووچار گوتییه تووله سپی: هه‌ی هه‌ی... رۆله رۆژته...! تووله گوتییه‌کانی مووچکردن و چاوی بریبوو شه‌و، شه‌ویش چوو شه‌ره‌که‌ی دووچار به شه‌وه‌ی بازنه به ده‌وری سه‌ری رۆچه گێرا و نووکه‌که‌شی ده‌گه‌یانه‌ قرتتۆکی. وای له چه‌تۆ و منیش کرد و گوتییه من: شه‌گه‌ر ده‌رباز ببیت هیوادارم په‌ندت وه‌رگرتبیت و جاریکێ دیکه‌ش بیر له رینگری و دزی نه‌که‌یتته‌وه. جله‌کاغانی ناگردا و ماوه‌یه‌ک به نۆره تیمان رامان...

که به‌رامبه‌ر من بوو چاوم بریبوو چاوی: پیاویکی بالا به‌رزی سوور و سپی چاو گه‌وره‌ی برۆ ره‌شبوو، خالیکێ ره‌شی له‌به‌ر چاوی چه‌پی و بالووکیه‌کیشی له خواره‌وه‌ی گوتی راستی بوو، کورته‌ک و شه‌روالیکێ خاکی و کراسیکێ سپی به که‌له‌نگوچکی له‌به‌ردابوو و پشتتیندیکێ نامال زه‌ردی گول ئالێ به‌ستبوو و هه‌ورییه‌کی سووری تاریکی له سه‌ری نابوو. سواری ماین بۆوه و بۆم هاته‌پێش و ماینه‌که بۆنیکێ به‌ده‌م و لووتمه‌وه کرد و سه‌ری به‌رز کرده‌وه و چه‌پۆکی هاریشت و له شوینی خۆیدا سوورا و سوورایه‌وه:

حدودیکێ که‌وتی دامه‌نتاری چوار په‌ل ره‌ش، سه‌ر و کلکی وه‌ک ئالا به‌رز راگرتبوو. بژی، لاملی راستی به ته‌واوی داپۆشتبوو و هه‌ندیکیشی وه‌ک په‌رچه‌م به نیوان هه‌ر دوو گوتییه بچکۆله‌که‌یدا هاتبوو و به سه‌ر هه‌نیه و نیوان چاو و سه‌ر لموزیدا هاتبووه خواره‌وه. سنگ پان و سمت و پاشه‌ل خپ و پر، چوار په‌ل باریک و سم کۆتک، تامووسکی کلکی شه‌ستووری له زه‌وی ده‌خشان. ناوه‌ ناوه له جیگه‌ی خۆیدا هه‌لده‌ستایه سه‌ر پاشییان و چه‌پۆکی له ناسمان ده‌دا و ده‌بیلاند، له چیرۆکاندا بیستومه ده‌لین ماینی زه‌ریا هه‌یه و زۆر جوان و به‌هێز و خۆشبه‌زه و زۆر به ده‌گمه‌نیش ده‌بیندریت، سوڕ ده‌زام شه‌ویش تۆزی شه‌م که‌حیلێ نه‌ده‌شکاند.

دووچار به ده‌وره‌ی هه‌رسیکماندا خولێ خواره‌وه و شه‌وه‌نده به خورتی چه‌پۆکی له زه‌ویدا که خۆل و پریشکه به‌رد خه‌ریک بوو چاو و کونه گوی و لووت و ده‌مان پرېکاته‌وه... ده‌ترسام سمیک بخته سه‌ر که‌له‌ی سه‌رم... به‌رامبه‌رمان وه‌ستا و گوتی: تووله سپیتان بۆ به‌جی دێلم... له ئیستا به‌دواوه هه‌ر دوو کاتژمێر قرتتۆکه‌ی یه‌کێکتان هه‌لده‌پریت و گوشتی مل و سه‌روچاوتان ده‌خوات. شه‌گه‌ر رۆژتان نه‌هاتبیت شه‌وا له دوو کاتژمێری یه‌که‌مه‌وه یه‌کێک به سه‌رتان دادیت و هه‌رسیکتان ده‌ربازده‌بن، له دوومه‌دا دوواتان و له سییه‌میشدا گیلۆتان ده‌رده‌چیت. بۆ خۆتان هه‌وازی کرده‌وه چاکه‌کانتان بکه‌ن، به‌لکو ببیته پیاوچاکیک و به هانانته‌وه‌بیت، کرده‌وه‌کانتان چاره‌نووستانه...

قامچییبه کی له ماینه که دا و سهرکه و ته وه، کاوړه که ی سهرپری و رانیکی به پیسته وه لیکر ده وه و هاته سهر لیواری که نداله که و رانه که ی به دهسته وه گرتبو که گوتی: من ته نها رانیکم له به شه که ی نیوه بردوه، نه گهر دهر بازبون، نه وا گۆشتی کاوړه رانه که به حه لالی بخون...

ناوله پی به نیمه و به توله سپی پیشاندا و گوتی: هه ی هه ی... رۆله رۆژته... دایکه دز رۆژیک سنگ ده خوات و رۆژیکیش سنگ ده کوتیت...

ماینی که ویتتی وهر سوړاند و قامچییبه کی له لاسمتی دا و تییته قاند و له بهر چاوان و نیوو...

توله سپی به دهورماندا سوړاپیه وه و بونی پیوه کردین ملوموی کرد، نیمه ش له خاکگیراوبین و دست و پیمان ناجوولیت و ههر سهر و ملمان باده دین و هاوار ده که یین، چاوه پروانی خدری زینده یه که بووین به هانامانه و هییت. توله سپی به سهر بهرد و پنچکی نریک تانوکه که دا میست، هاته وه و لووتی رۆچه ی لسته وه، نه ختیک دوور که و ته وه و بهرامبهری هه لثرووشکا، چاوی تیپیری و ناوه ناوه سهیری که رخی خۆر و سیبهری خۆی ده کرد، نیمه ش ههرسیکمان چاومان به توله که وه نو سا بو:

توله یه کی خه پانه ی پهل کورتی تووکن، له چورپی شیر سپی تریبو، تال و تیسکه دریژه کانی کلک و تهنکه و نیوچه وانی ده تگوت نیستا شوو راوه و شانه کراوه، سهری لمووزی و کونه لووته کانی وه که چاره نووسی نیمه له ره شیاندا دهر بقایه وه، دوو چاوه نه فسووناوییه که له که لینی تال و تیسکی بهر چه میدا وه که بلیسه ی چاوی سوواره که دهر بیسکایه وه، ده می ده کرده وه و که لسه سپییبه کانی پیشان ده داین و دهمپراند، ناوه ناوه لیمان نریک ده که و ته وه به نیوانماندا تیده په ری، لپی ده مپران دین، کلکی بهرز ده کرده وه و له نریک بهردیکدا لاقیکی بلند ده کرد و پییدا ده میست^(۱۳)، ده گه راپیه وه شوینه که ی خۆی و له ژیر په رچه میبه وه سهیری رۆچه ی ده کرده وه.

نه ویش توقی بوو و دهنواراپیه وه! به هه نسکه دانه وه گوتیبه چه توی: له بیرته پار تو گوت له دزیدا هه موو جاریک نیوه بردوه به لام و نه مسال بووینه ته چوار به ش، من و تو و عه دزی هاورپیمان و شیخوی پاشد زمان که له گونده که ی نه ولاترمانه وه مپره دزیاریبه کانی بو به خپو

ده کردین و ههر به ناوی مپری مینگه لی خوییه وه ده یفرۆشتن و زۆریشی به ناره وا لی خوار دین، منیش به فیل دست و پیی عه دووم به ستا و خستمه ناو ناوی نه م چه مه وه، که خنکا دهرم کرد و گوتان خۆی له گیتنه که دا و گیری خوارد و دواي ماوه یه که تهرمه که ی له گیتنه دهر چوو، نه وا نه مسال توله سپی له ته که هه مان گیتاودا ده مخنکی تته وه... کرده وه کام نه وه ننده ره شن له سهره مهر گیشدا ناویرم ناشکرایان بکه م.....

چه توش به دهم هۆرژنی گریانه وه: منیش نه مسال یان شیخو یا نه م گیله یه م له ناوده برد... دیوه ربه که م له چولی کوشتوه، نه سپ و باره که ییم خوارد. کچوله یه کی هه تیویشم له ریگه ی په ریژدا... دوا ییش له ناو ته باره دا سو تاندا...

رۆچه که و ته وه گریان و پارانه وه: خودایه په شیمانم... گه لیک جاری دیکه ش له تهنگانه دا په شیمان بوویه ته وه و له شینه ییشدا پاشگه ز ده بوومه وه، به لام نه مجاره یان دهر بازم بکه ییت ههر په شیمانم، دهر بازیشم نه که ییت ههر په شیمانم و پاشگه ز نامه وه، ههر خوت دلوفانی و خوت...

توله سپی هه ستایه وه و خۆی خاوکیش کرد، به زمانه سووره که ی دهم و لووتی خۆی تهر کرد و چند جاریک به دهورماندا خولی خوارده وه و بونی دهم و لووتی کردین، سهیری که رخی خۆر و سیبهری خۆی کرده وه.

ره شه ماریکی گهره ی شاخدار له چه مه که وه بو بهرده مان هات، له بهرامبهر من، له ناستی لووتم و هستا و سهری بستیک له زهوی بهرز کرده وه و کیفاندى، زله مووی ره شیشی لیها تبوو و دهر بیسکانه وه، سهری ههر بلند راگرتبوو که به ره و چه تۆرۆیشت، له ناستی نه ویشدا کیفاندى و چند جاریک دهمی بو لووت و گووی و چاوی برد و نه ویش زیپه ی ده کرد، خۆی لوولدا و گه پکه ی کرد، سهری سوړاند و به ره و سهرده سته خزی، ماوه یه که چاوی له چاوی پری، خۆی له ملی نالاند، سهره سیگۆشه ییه که ی به ره و لووتی برد، دهمی داپچری و زمانه سووره دوولکه که ی به نیوان دووکه لسه قولابه ییه کانیدا دهر کرد، خۆی گوشى و خه ریک بوو بیخنکی تته... توله سپی مپراندى و بو ماره که هات، ماوه یه که چاویان له یه کدی زه قکرده وه، ماره که خۆی خا کرده وه و به ره و چه مه که خشی، توله ش کشایه وه شوینی خۆی...

۱۳- سهگ به بهرد و پنچک دامیست: ده لپن: که گه مان بالق ده بی بهو پنچک و بهردی دهوربهری خۆی داده میزیت، بو نه وه ی به بون نشانی بکات که نه و تاکه نیو و میرکوری ژینگه که یه و بو خۆی گری داوه.

له ئاسمانهوه هه‌لۆیه‌کی سهر و مل و کلک سپی سپراندی و دابه‌زییه سهرمان، له سهر سهری من نیشته‌وه، چرنوکی تیژی له‌پێستی سهرم گیرکرد، وه‌ختابوو که‌لله‌ی سهرم بسمیت و بگاته مۆخم، سپرهبه‌کی کرد و هه‌لقری و به‌رزبۆوه و هاته‌وه سهر که‌لله‌ی چه‌تۆ، به‌چرنووک و ده‌ندووکه تیژ و قوولاییه‌که‌یه‌وه هه‌ندینک که‌ولێ سهری هه‌لپچری و خوین به‌ ته‌وتیل و بنا گوێیدا هاته خواره‌وه. دووباره سپرهبه‌کی دیکه‌ی کرد و هه‌لقری و تا سهر رووبار و قه‌دپالی شاخه‌که چوو، که‌رایه‌وه و نزم بۆوه و له‌سهر سهری رۆچه‌دا نیشته‌وه، به‌ ده‌ندووکیک، نهرمه‌ی لووتی و لالیوی سهره‌وه‌ی کرتاند، هه‌رسیکمان قیژه و هاوارمان لی هه‌لسا، به‌لام ئه‌و خۆی له‌ گوره‌ نه‌برد، ئه‌مجاره‌یان دندووکیکی له‌ چه‌رمی به‌ری چاوی چه‌پی گیرکرد و رایکیشا، ئه‌وه‌نده‌ی ده‌مان کرایه‌وه و سنگمان له‌ ناو خۆلدا هه‌وای هه‌لکیشا قیژاندمان... تووله سپی مپراندی و بۆی هات، باله‌کانی کردبوونه‌وه و فره‌ فری بوو، ده‌ندووک و چه‌نگ و بالی بۆ شه‌ر ناماده کردبوو، ماوه‌به‌ک چاویان له‌ یه‌کدی زه‌قکرده‌وه و ئه‌میان ده‌یسپراند و ئه‌ویشیان ده‌مپراند، چه‌پی و به‌ده‌می کراوه‌وه لی نزی که‌وته‌وه و به‌ چه‌نگ و به‌ ده‌م بارانگژی بوو و به‌ ده‌وریدا سوورپایه‌وه، هه‌لۆ فری و چوو به‌سهر سووره‌چاره‌که‌ی نزی که‌یژهنی رووباره‌که‌وه نیشته‌وه ...

تا ئه‌و کات زراوم له‌ تووله سپی چووبوو، به‌لام ترسه‌که‌م ره‌وییه‌وه، وام هه‌ست کرد که‌ تووله نییه، به‌لکو فریشته‌یه‌کی سپییه و ناهیللی مار و هه‌لۆ و شتی دیکه‌مانکوژن... تووله سپی به‌رامبه‌ر سه‌رده‌سته هه‌لترووشکایه‌وه و زمانی به‌ لمووزی داھینا و سه‌یری که‌رخ‌ی خۆر و سپه‌ری خۆی کرده‌وه... گوئی مووچکرد، له‌ ناکاودا فرته‌که‌یه‌کی هاویشت و ده‌می خێوانده قوورقووراگه‌ی و رایته‌کاند، هه‌ر چه‌ندی هاوارمان کرد: چه‌غ چه‌غ، پخ پخ، وه‌و وه‌و، چه‌پ چه‌پ... بۆ هه‌ووه‌بوو، خنکه‌ خنک و لرخه‌ لرخی بوو، هیشتا زیندوووو که‌ تووله سپی گوشتی ملی و روومه‌تی رنیبۆوه...

خوین و روومه‌تی رناوه و هیسه‌که شه‌ویلاک و که‌لله سهری رۆچه‌مان به‌رامبه‌ره، تووله سپیش ده‌می به‌ خوینی لسته‌وه و لمووزی به‌ ده‌سته‌کانی داھینا و ناوه‌ ناوه‌ سه‌یری چه‌تۆی ده‌کرد، تووله ده‌نگ ده‌ده‌ین، دان به‌ چه‌ره‌ ده‌به‌ین، ده‌گرین و ده‌ناورینینه‌وه، هاوارده‌که‌ین، هاژه‌ی چه‌مه‌که نه‌بیته، که‌سیکی دیکه‌ ده‌نگمان نایستی، په‌له‌قاژه‌مانه‌و سنگ و سکمان له‌ ناو خۆلدا له‌ قالب دراوه و هه‌ر ئه‌وه‌ته‌وه هه‌ناسه‌مان دیت و ده‌چیت...

گوئی مووچکرد و ددانی گرکرده‌وه و ملی نوی کرد و کلکه‌ تووکنه‌که‌ی به‌رزکرده‌وه و با‌یدا و رده‌ رده‌ به‌ره‌و چه‌تۆ چوو، ئه‌ویش ده‌می به‌شکردبۆوه و ددانه‌کانی خۆی پیشان ده‌دا و سه‌ری به‌م لاو به‌ولادا ده‌جوولاند، چه‌ند جارێک ددانیان به‌ر یه‌ک که‌وتن و ته‌قه‌یان هات، تووله کشایه‌وه و بۆلای من هاته‌وه، ئه‌وه‌ند له‌ نزیکه‌وه تیپه‌ری که‌ تیسکه‌کانی له‌ لووتم خشان، چوو به‌رامبه‌ر چه‌تۆ هه‌لترووشکایه‌وه و لمووزی خسته‌ سهر هه‌ردوو ده‌ستی، سه‌ری به‌رز کرده‌وه و سه‌یری که‌رخ‌ی خۆر و سپه‌ری خۆی کرده‌وه... باویشکیکی هاتی و هه‌ستایه‌وه و گوئی مووچکرد و چاوی بریبه‌ چاوی، سوورپایه‌وه لای پشته‌وه، به‌ دزه دزه لیی نزی که‌وته‌وه و قه‌پیکی له‌ پشتی ملی گرت، ئه‌ویش هه‌ر سه‌ری به‌م لاو به‌ولادا و به‌ره‌و پیش و به‌ره‌و دواوه باده‌دا، له‌گه‌ل ئه‌م کیشمه‌ کیشم و راکیش راکیشه‌دا چه‌تۆ که‌میته‌ به‌ره‌و سهر هه‌لکشا و نه‌ختیک شانی چه‌پی ده‌رکه‌وت، تووله سپی ملی به‌ردا و سوورپایه‌وه لای پیشه‌وه‌ی و چه‌نگی له‌ شانی گیرکرد و قوورقووراگه‌ی گرت و رایته‌کاند، که‌ بۆ جاری دووم رایته‌کانده‌وه و کشایه‌وه، کلکی که‌وته‌ ئاستی ده‌م، هه‌تا هیژم هه‌بوو که‌ستم، قورگی ئه‌وی به‌ردا و قووراندی و خۆی راته‌کاند، به‌لام ئه‌م کلکه‌ تووکنه‌ی ئه‌و که‌ وه‌ختابوو بمخنیکیته‌ گوریسی ده‌ربازکردمه، ژیان و مردمه، مه‌گه‌ر پوک و هه‌موو ددانه‌کانم له‌گه‌ل ئه‌م کلکه‌دا له‌ ده‌م ده‌ربچن، ئه‌گینا به‌ری ناده‌م، چه‌ند جارێکی دیکه‌ش خۆی راپسکاند، کلکی کرتی لیه‌هات، له‌وه تۆقییم کلکی بیچریت، دوواتر تووله ده‌می سووراندوه و ویستی گاز له‌ ده‌م و چاوم بگریت به‌لام نه‌بخوایی، سه‌ری به‌ راست و به‌ چه‌پدا به‌ره‌و کلکی هیئا، چه‌ند جارێکی دیکه‌ش خۆی راپسکاند و قووراندی، به‌ ده‌م و چاو و چه‌ناگه‌ و ملامدا ریا و سواقی دا، ده‌م و لووتم به‌ کلکی تووکن و پیسای گرابوو و به‌ قنه‌قنه‌ هه‌ناسه‌م ده‌دا..

خۆی راپسکاند و راپسکانده‌وه، له‌گه‌ل هه‌ر راته‌کاندنی‌کدا پتر به‌ره‌ و ده‌ره‌وه هه‌لده‌کشام، تا له‌ ئه‌جمادا توایم ده‌ستی راستم ده‌ربکه‌م، چه‌ند ته‌کانیکم دا و ده‌ستی چه‌پیشم ده‌کرد، هیشتا کلکی له‌ناو ده‌مدابوو و ئه‌ویش هه‌ر ته‌قه‌لای خۆ ده‌رباز کردنی بوو، به‌ رووتی له‌ چان هاته‌وه، به‌ هه‌ردوو ده‌ست ملیم گرت و گویشم و هه‌ستامه‌ سه‌ر پینان و ئه‌ویشم له‌گه‌ل خۆمدا بلند کرد، ده‌ستم له‌ قوورگی توند کرد، هه‌تا هه‌ناسه‌ی نه‌پرا مل و کلکیم به‌رنه‌دا..

تولهی تویم خسته ناو چاله کهی خۆم. چه تۆش گیانی تیدا نه مابوو و ده می داپچری بوو، چاوم له قه له مېر و گۆچانه کهم گېرا نه مدۆزییه وه، له درگای تانۆکه که وه هاتمه دهره وه و بهر ری و بهر ری دابه زیم، به رووتوقوتی و په شۆکاری چوممه وه سهر ری خیللی و بهر وه شاره گونده که مان شۆر بوومه وه، مه به ستم بوو به تاریکی بگه مه مال و کهس نه مبییت، به ده م رویشتنه وه به بیرم داهات که له کانیاوه کهی بناری چیا ناوی گهرم هه لده قوولیت و له وی خۆم بشۆم و خۆشم گهرم بکه مه وه.

که وییتی دامه نتاریم بینی له پشتی کانیاوه که وه ده له وه را و کلکی ده وه شاندا، سهری بهر زکرده وه و منی دیت، چه پۆکی له زه وی دا و به نهرمی حیلانندی، ماوه یه که له شوینی خۆما چه په سام و چاوه پروانی چاره نووسی نادیار بووم. چاوم به کانی و ده ور به ره که ی دا گېرا، سواره که دیار نه بوو. ده بی دوو ماینی که ویتی پی بو بیست؟ چو ویته وه لای شوانه کان و هه وار به هه وار له گه لیاندا پروات؟

له ترسان بوو یا له ره شیدیان به بی دهستی خۆم به ره و کانی سهر که وتم... سواره کهم بینی له سهر تاته به رده کهی دامین کانیاوه که راکشابوو، وه ختابوو هه ناسه م بوه ستیت... به نه سپایی و به بی چریه به ره و داوه بکشیمه وه و رابکه م؟ پتر بۆی بچمه پیش؟ ده تگوت نه وه ده یزانی من تاوانکار نیم و له خسته براوم! بۆیه کولانکه یه کی دهره تی دهر باز بوونی پیشاندام... وه که چۆله که به بی دهنگی و به بی ویستی خۆم و به هیزی مووگناتیسیکی نادیار به ره و کونی کووند چووم. گه یشتمه سهری، خه وتنی که خه وتبوو ده تگوت هه وت ساله مردوو، مشکیه سووره کهی خستبووه سهر مه تاله کهی و کردبوویه سهرین، که وان و کۆمه لیک تیریشی له ته که خۆی دانابوو، شیره که شی به کالانه وه به دار گویزه که وه هه لپه سارد بوو، چه ند زه رده واله و زه رده زیپه و میشی سه وزی زل به سهر گۆشتی رانی کاوړه که وه فرین و گفه گقیان هات و نیشتنه وه. نه گهر نیستا به ناگایت نه وا لیم ده بیته گیانکیش و ده مگه ی نیته وه هاوه له کاتم... ده بی لیتره چاوه پروانی چاره نووسی نیمه و گه رانه وهی توله سپی بیست؟

به بی خشپه به ره و شیره که خشیم، شیرم له کالان دهره ینا، به بی چریه چوممه سهری، ماوه یه که به دیارییه وه وه ستام، ده کولام و ده له زیم، پیای و قۆز و به سامم تا نه و کاته نه بینی بوو! نه و به خه به ریست من له ترسانا ده ست و پیم له جووله ده که ون! گورم هینایه بهر خۆم و به

هه موو هیزم شیریک له ملیدا و سهریم په راند و ته قه م له مه تاله که وه هینا، خوین فیچقه ی کرد، که له شه کهی هه لده په ری و ده ست و پیی ده کوتا... چاوی هه لینا و ده می داپچراند، تا نیستاش رۆژانه چه ند جاریک نه م خوین و په ل کوتان و ده م داپچرانه م دیتسه وه بهر چا... له نیوان ترسی مردن و خۆشی دهر باز بوون، هه ست به نازاری کوشتنی خۆمان و تاوانی کوشتنی نه و، نه مسهر و نه وسهرم کرد...

می شکم هاته وه که لله م و گوتم: با له پیشدا ماینه که به ستمه وه نه وه ک پروات و بۆم نه گه ریته وه. بۆی چووم، گوئی مووچکرد و حیلانندی و پاشووی تی کردم و به جووته هاویشتن بۆم هات، به خیرایی سوورامه وه لای لموزی و ویستم جله وی بگرم، هه ستایه سهر پاشیان و زیریکانندی و به چه پۆکان بۆم هات، خه ریک بوو بکه مه ژیر پیانی و به قه پ لیکم هه لپچرینی، ده کشامه وه و چاوم به ده ست و لموزی نه وه وه بوو، پشتم به قه دی پیره دارگویز که وت، هه نده ی بلینی یه که و دوو، سوورامه وه دیوی دووه می داره که و سمۆره ناسا سهر که وتم، ماوه یه که به چه پۆکان بارانگژی قه دی داره که بوو و حیلانندی و هه ستایه سهر پاشیان و چه پۆکی هاویشتن، منیش له سهر که دیکی گهره ی داره که وه هه لده له زیم، دوواتر کشایه وه و سهری بۆلای کانیه که وه سووراند و حیلانندی و پر مه پر می کرد و سمی له زه وی کوتان، به ره به ره خاویزه و گه راوه شوینی پیشووی و که وته وه له وه ر، به لام چاوی له گویزه که نه بری، سه گ و ماین و مرۆف خۆر بن ده بی خاوه نیان چۆنیست؟

به دیوی نه دیوی داره که وه دابه زیم و به کوورپه کوورپه چوممه وه سهر ته رمه که، خیرا خیرا جله به خوینه کانیم دا که ند و کردمه بهر خۆم، پیلاوه کانیم کرده پیم، ده تگوت بۆمن به راداندراون، کلاوه به گولنگه کهی و هه ور ییه سووره که شیم نایه سهرم، نیوه ی په سته که گورگه ییه که ی له خویندا سوور بوو بوو، نه ویشم کرده به رم و چه که کانیشم له خۆم به ست... شیره که م هه ر به ده سته وه بوو که بۆی چووم، گوتم نه گهر نه مجاره بۆم هاته وه نه وا پیش نه وه ی بمکوژیست من له قه پۆز و که لله ی ده ده م و ده ی کوژم، به ترس و له رزه وه لیی نریک که وته وه، خۆی سل نه کرد، بۆنی پیوه کردم و کلکی وه شاندا و ملی نوی کرد و روومه تی له په سته که که م خشاندا، پیم له ناو زه ننگ ناو له خانه ی زینی دانیشتم... به ره و کوئی بچم...!?

وام به میتشکداهات تهرمه که ببهم له تەك ههواله کاتم له گهلا توله سپی بینیتۆم. بیژۆکه کهم وه لانا. که بهیه کهوه له گوند دهرکهوتین خهلك ئیمه ی بینیه، بچمه وه ئاوی و بلیم شهوان له سهر دزی یه کدیان کوشتووه؟ منیش سهری خاوهنی ئەم ماینه م بریوه؟ کێ پیم باوه رده کات و له چەنگ ئەم هه موو دوژمنه چۆن دهرده چم؟

برپارم دا خۆم بچمه دهست چاره نووسی نادیار دنگ له کهوتی دامهنتاری ده کهم بۆ کوێ دهروات با پروات، دهنگم دا و ماوه یه که به رهوهانی رویشت، کردیه تهقله کوت و فری... به باریکه ری و چۆلیاندا دهرۆیشت و به نزیك ئاوه دانیاندا تیپه رنه ده بوو. ئیواره له بناری چپایه کی بهرز و نیمچه روته ندا لایدا یه دۆلیك و چوه سهر کانیهك، ئاوی خوارده وه و دوو ههنگاو کشاوه و وهستا، سێ جار دهستی راسته ی له زهوی کوتا، کهوته خواردنی گیای قهراغ کانیه وه که، دابه زیم و هه گبه زینه کهم داگرت، له سهر تاتی که نار ئاوه که دا چهند تووره گه ی بچکۆله و قووتی جوان جوانم له خورجینه که دا دهرهینا، نان و په نیری به ژاژی و میوژ و گوێز و ههنگوینم خوارد، له خهوان خۆم رانه ده گرت، به لام نه ویرام له سهر تاته به رده که بنووم، قاپوته کهم برد و چوومه بانایی پشتی ئاوه که و له ژیر ته پکیك و له په نای ده وه نی دار به لالوکیك خۆم گرمۆله کرد.

له حیلە ی ماینه که به ناگا هاتمه وه، کازیوه ی دابوو، چوومه وه سهر ئاوه که، ده موچام شووشت و ههر به پیوه هه ندیک میوژ و کاکله گوێزی کوتراوم کرده ده مم، هه گبه کهم له شوینی خۆیدا توند کرده وه و سوار بووم.

ئیتواری دووم زووتر له جیگه یه کی دیکه گیرسایه وه...

له نیوه شهوی سییه مدا به ناو گۆرستانیکێ سامناکدا به رهو دئییه که شۆرپۆوه، به ناو ئاوییه که دا به رهو لای سهر وه هه لکشا، له به رده می کۆشکیکی زۆر جواندا وهستا و سهری بۆ قه مته ره که برد و هیلان دی، دوو جاری دیکه ش چه پۆکی له زهوی دا و هیلان دییه وه، ژنیك به هه شتای له حه وشه که وه رووه دهرگا هات و کردیه وه، ماین چوه ژووره وه و له بهر دهرگای هۆده که ی پی شه وه وهستا، ژنه ش دهرگا که ی کلۆم داوه.. چ چاره نووسی که؟ ئیستا ده زانن سواره که ی خۆیان نه ماوه و منیش جلی به خوینی ئەوم له به ردا یه و له جیگه ی شه ویش سوار بویم، هه نوو که له توپه تم ده که ن. چ گیله پیاویکم؟ دوو جار له مردن دهر باز بووم و به خۆم

مل له خه نهجهری مهرگ ده خشی نه مه وه و خۆم به سه برین ده ده م؟ ئیستا وه ک سواره که ی خۆیان سهرم له لاشه جیا ده که نه وه...

ژنه که به لالووتیکه وه گوئی: بۆ دانا به زی؟ چاره رپی چی ده که یه ت؟ به نیوه شه وان نه بیته ناییته وه، دهرنگه! دابه زه! خه وم دیت...

به ترس و گومانه وه گوتم: ریوارم...! هات جلهوی ماینه که ی گرت، دهستیکی به لاق و شهروال و پیتاوه کهم داهینا و به تاساوییه وه گوئی: ئەم جلانه ت!... ماینه که!... شیره که...؟! ریواری؟ وه لام نه دایه وه... له نیوان سامگرتن و حه په ساوییه وه گوئی: میوانی منی؟... دابه زه!... به دوو دلییه وه دابه زیم... به رهو ژووریک چوو و به سه رسامیه وه گوئی: وه ره دووم! به زیلک رژاوییه وه به دوا ی داچووم. له ناوه راستی ژووریک پۆشته و رازاوه دا وهستاین... نووینیکی جووت نه فهری راخرا بوو و که سی له ناوا نه بوو، مۆمیکی بچکۆله له قووژنیکی لای دهرگا که وه کز کز ده سووتاو له تەك مۆمه بچکۆله که دا یه کینکی گه وره تری داگیرساند، سهیری سهر و سیما و به ژن و بالا و جلو به رگی کردم... به سام و سه رسورمانه وه دهستیکی به په سته که خویناوییه که داهینا... به واقورماوییه وه کشا یه وه، دوو جار دهستی به ده می داهینا و بسمیلای کرد، به په شوکاوییه وه به ده رمدا سوورا و لیم وردبۆوه و جاریکێ دیکه ش دهستی به خوینی په سته که که داخشانده وه.

به دهنگیك که نازام ترسان یا پارانه وه بوو گوئی: تۆ چی؟ چۆن به سواری ئەم ماینه هاتوویته ئیره؟ ئەم په سته که بۆ ئەوه نده ی به خوین بووه؟ به سه رهاته که م بێ زیاد و که م بۆ گێرپایه وه. به گێژییه وه گوئی: به یانی ده زانن ماینی که ویت هاتۆته وه، خزمه کانی دین... سه رت ده برن و ئەنجن ئەنجنت ده که ن. هیشتا تۆ خه شیان نایت، منیش ده کوژن، یا ده بی هه تا ماوم ههر له کونی خانوودا به بیوه ژنی و به ره شپۆشی بژیم. ترس و حه په سانه که ی ره وییه وه و نیمچه زه رده خه نه یه کیشی هاتی: پیکه وه سهری خۆمان هه لده گرین و روو له لایه که ین، له م دنیا پان و به رینه دا کونجیک ده بیت تییدا بژین، نامه ویت له تۆ و له م ماین و شیره دا بریم... با ئیستا به خو که وین! منیش له ریگه دا به سه رهاتیکێ دیکه ی پیاوه که مت بۆ ده گێرپه وه.

هه ندیک جۆ و ئاوی له پیتش ماینه که دانا و هاته وه ژووری و خشل و جلکی خۆی خسته نیو بوخچه یه که و گوئی: په سته که که دا که نه! دامکه ند. لینی وه رگرم. به خۆشییه وه چهند جاریک

ئەمدىو و ئەودىيوى كىرد، سەيرى روى دەرەو و ناوہو و خويئەكەى كىرد، بزەپەكى ساردى ھاتى، بە سەرسامىيەو سەرى بادا و گوتى: كىتومت ھەو! پەستەكەكى بەرد بە سەردەرەى قەمتەرەكەى^(۱۴) وەكرد و ھەندىك خۇراكى دىكەشى خستە ناو خورجەزىنەكە و گوتى: ئىستا مائىنەكە ئالىكى خواردو، بەلام ناكىت چاوەروانى ھەسانەو ھى بىن چونكە درەنگ دادىت و دەرەتەى دەرەزىبوونان نامىتت...

مائىنەكە ھىنا و سواربووم، دەرگاگەى كىردەو و لە دەرەو پرا گالەى دايەو، دوپشتەكى سواربووین و دەستى تىوہرىنام و گوتى: بە بەر ئەم دەرگا گەوہىەى لای راستماندا بىر! لە بەرامبەر دەرگاگەو بەزىكى زىر و شانەپەكى دارى لە ناو دەسرىكىندا فېداپە بەر دەرگاگە و گوتى: باژو و مەترسە...! لىخوہرە و رېى گەرميانى بگرە، مائىنەكە زۆر ماندووە و ئاوسىشە، بەلام بەخۆم نا...

خۇر تەواوتىك بەرز بىوہ ھىشتا رەنگ و روخسارى يەكدىمان بە رۆژ نە دىبوو، ھەردووكىشمان لە دەريايى ترس و خەيال و بىر كىردنەو دا خنكا بووین... لە پىر خنكىكى بە ران و سىك و سىنگ لىدام و گوتى: بارىكە رىپەكەى پىشتى گوندەكە بگرە با دەنگوياسمان نەزانن. لە ئاوتىكى تەنك و بەستىكى بەرىن پەرىنەو، ئەمبەر و ئەوبەرى بەستەكە گىردۆلكەى بەرز و دەوہنى چىر و پىرى جۇراو جۇر بوو. گوتى: رېى دەستە راست بگرە! لەم بەرزايىپە سەركەوین منىش بەسەر ھاتەكەى دىكەپت بۆ تەواو دەكەم.

كە سەرەولتېز بووینەو دوو جار منى بە خۇيەو ھوشى و گوتى: ناوت چىپە؟ بە ھىمنى گوتم: شىركۆ...

بە سەرسامىيەو: شىركۆ شىركۆ؟

بە دىنىيەو: بەلى. شىركۆ شىركۆ، شىركۆ سوارچاك...

جارىكى دىكەش ھەر دوو دەستى لەبن ھەردوو بەلدا تىپەراندىن و لە ئاستى ناوكىدا تىكى ئالاندىن و بە ھەموو ھىزىپەو بە خۇيەو ھوشىم و گوتى: لىرە بە داوہ ترسمان نە ماوہ،

۱۴- دەرگەوقەمتەرە: نىمچە ھەيوانىكى بىچكۆلەپە لەگەل دەرگەى ھوشە دروست دەكرىت... پىرىش لەگەل دەرگەى دوو دەرى و خانو و بەرەى جواندا دەپت.

چىدىكە مائىنەكە تەنگامەكە، گەلىك ماندووە و ئاوسىشە... گوى بگرە منىش بەسەرھاتى خۆم و (شىرۆ)ت بۆ بگىرەو:

مائىلى باوكم و مائىلى شىرنە شۆرى ھاوسى بوون، من و شىرۆ پوورە شىرن ھاوتەمەن بووین يا ئەو كەمىك ھەراشتىبوو، ھەر لە مندالىيەو ھۆگرى يەكدى بوو بووین، لە يەكدى دانەدەبراين، كە گەرەش بووین، خۇشەوئىستىپەكەمان بوو بە ئەوئىندارىپەكى پاك و بىگەرد، بىرواناكەم ھىچ دلدار و دلبرىك ھەندەى ئىمە ھەزىيان لە يەكدى بووتت و بۆ يەكدىش ئەوئەندە بەتاسەبووین، سوارى مائىنەكە وئىت كە بە دەستى تۆ فەوتاوہ ناوى لەشكرى بوو... چاك چاك دەيزانى كە ئىمە دوو لاشە و يەك گىيان بووین، كەچى ماوہىەك بەبى شەرمى بەدوامدا دەھات، كە لە كانى دەھاتمەو ئەو رىگەى لىدەگىرەم و ھەر جارەى بە بىانوويەك دەيدواندىم. ئىوارەپەك رووبەروو پىم گوت: تۆ لە مندالىيەو ئىمە دەناسى، خۆت گىل مەكە و ئەو خەيالە لە كەللەت دەرىپەنە، من بۆ تۆ نام، كچىش لە دنىادا نەبراون، ھەزار كىژى جوان و خانەدان ئاواتە خوازان بىنە ھاوسەرت...

شەش مانگ بەسەر مەرگى تاقە براى جوانەمەرگىدا تىنەپەرىبوو كە ئەو منجىر و رووقايمە ناردىپە داخووزىم، منىش گوتم: دواى جوانەمەرگ شووناكەم، با چاوەرپى من نەپىت... ماوہىەك بۆ دەنگ بوو، شىرۆ ناكامىش لە ئەوئىنى من و لە سووتى براكەمدا دەسووتا...

لەشكرى ورد وردە خۆى لە شىرۆ نىك كىردەو... شىرۆم ئاگادار كىردەو، كە لەشكرى گلاوہ و نىازى چەپەلە، تكام لى كىرد خۆى لى بىپارىزىت، وىستى خوشكىكى خۆى لە شىرۆ مارە بكات، شىرۆش گوتىبوو: من بە خىمايەتتەن سەر بلند دەم و شانازىشى پىوہ دەكەم، بەلام تا خوشكەكام شوونەكەن من ژن ناھىنم. دۆستايەتپەكەى لەگەلدا پتەوتر كىرد و ھەمىشە لەگەل ئەودا دەگەرا و دەبىردەوہ مائىلى خۇيان، دوو رانك و چۆغەى كىرى خورمايى و دوو پەستەكى مەرەزى گورگەپى بۆ خۆى و بۆ شىرۆ بە راداندان و چەند جارىك ھەردووكيان لەگەل چەندىن كورپى ئاواپى بۆ راوہ كىو چوونە كىو...

دوچار نۆكەرىكى خۆى تىگەياندىبوو لە شىرۆ دانەپرېت و لە ھەلىكدا لە شاخى ھەلبىدات، خۆشى لەگەل دوو برادەرى دىكە بەرەو لووتە سەختەكانى سەرەوہ ھەلكشابوون و چووشتىر و كەلە كىويەكيان كوشتىبوو.

ئىتوارە كە بۇ شوئىنى دىارى كراو گەرابونەو شىرۆ دىار نەبوو... نۆكەرەكەش دەسخەرۆيان دەدات و دەلى: شىرۆ دواى چوشتىرېكى غەر^(۱۵) كەوتووه و بەرەو دندووكە سەخت و ھەلدېرەكان رۆيشتووه، لەوانەيە چوشتىرەكەى كوشتىت و بە تەنھا بۆى ھەلنەگىرئ بۆيە ھىشتا بەدىار نەكەوتۆتەو. بەرەو لووتكەكان گەرابونەو، بەم شەوہ لەم كەژە ھەزار بەھەزارەدا گەلىكىيان گازكردبوو، دەنگى نەبوو...

رۆژى دوواتر لە گوندىدا بوو بە ھاوار، گەرە و بچووك بە چيا كەوتن، پاش نووئۆيىكى درەنگ، پورە شېرن و كچە بچكۆلەكەى تەرمەكەيان لە گۆرئ رېواسان لەبن شاخە بەرزەكەدا دۆزىبۆو، شان و مىلى شكابوو و گورگ و رېويش لايەكيان خواردبوو...

تائىستاش، دايكى رانك و چۆغە و پەستەكە بە خويئەكەى ھەلگرتووه و ھەموو بەيانىيەك لەگەل كازيوەدا لە ھەوشە ديتە دەرەو و لەو شوئىنەى كە دەسرۆك و بازنەكەم لى فرېدا، دادەنىشى و روو لە ئاسمان دەكات و ماوہيەك وەك گورگ دەلوورئىت، دوواترئىش سەردوولكە و لاوكان بەسەر تاقانەكەيدا ھەلدەدات... بەيانى زوو دەسرۆك و بازنەكە دەدۆزئىتەو و دەزانئىت چ باسە، بە بيانوى چوونە سەركانى بە بەردەرگاي ئىمەدا تىدەپەرئ و پەستەكە بە خويئەكەش دەبئىت، كە كتومت ھەندەى پەستەكەكەى لاي ئەو بەخويئ بوو...

دواى كوژرانى شىرۆ مائمان چووه گوندى (قەسرۆك)، لە بەھارى ھەمان سالدا، لە ماوہى چل شەودا باوكم و دايكم سەريان نايەو و بەتەنھا مامەو، دواى پرسە و پەرتەكردن، مامم كە ئەويش ھاوسىي پورە شېرن بوو گوتى: كورم! پىم مەلئ مامە! بلئ باوكە! لە ئاگردانى برا و براژنىكەدا تەنھا تۆم بۇ ماوہتەو كە سەبووريم پىي بىت، كچىكى جوان و رىكو پىكى وەك تۆش بى سىبەر بىت خەلكى بىويژدان بە پەندى دەبن، بۆيە دەبئ لەگەل مندا بئىتەو، ئەوہى تۆش بفرمووى ئەوا من دەست لەسەر سنگ لەبەر دەستندا بەرفەرمان دەوہستم...

گوتم: باوكە دەزانم ژيانى من ھەر خەم و فرمىسكە، بۇ ژيانى ئىوہش تال بكمە؟... گوتى: دەبئ تۆ بۆنىدايكت و باوكت لە من بكەيت و منىش فرامۆشى ھەر چوار كور و ھەر پىنج كچەكەم بە تۆوہ بىت. دەستىكى بە سەر سەرم داھىنا و نىسو چەوانى ماچكردم و

۱۵ - غەر: گيانلەبەرى تەوئىل سې، قەش.

بەخەمگىنئىيەوہ گوتى: ئەتۆ بە تەنھا تايەك و ئەوانىش بە ھەرنۆيان نىو تا. گوتم: مامە... باوكە... بەخۆت دەلئى كچى جوان و بىكەس خەلك بە پەندى دەبن، بۇ ھەر لىرەوہ لە كورە گەرەكەى خۆت مەرەناكەيت...؟ با ھىشتا مندالىش بئ و لە رىزى مندا نەبىت، دوو سئ سال بەدىارىيەوہ دادەنىشم ئەو كات...

بە پارانەوہوہ گوتى: كورم چاك دەزانم چىت لە دلدايە، دەلئىن بەرە لە لاي تەنكىيەوہ دەدريت، بەلام پەتى ستم لە ئەستوراييەكەيەوہ دەپسئت، ئەوہى تۆ دەلئى بىكەم ئەوا بە يەكجارى تۆمان دەپرىنئەوہ، دەچىنەوہ، ئەو مىشك و ويژدانى ھەبىت ئەوا دەزانئىت تۆ چاوەرووانى ئامۆزاي خۆتى...

چووينەوہ... ھەر كاتىك شىرنە سوور منى بدىيايە لە شوئىنى خۇيدا دەبوورايەوہ، دەست و پىي دەبوونە دار و چاوى دەرەسكا... ھەموو ھەينىيان داواى دەكردم بچمە مالىان. لە دواى بوورانەوہ و بەخۆھاتنەوہيدا بەدىار پەستەكەكەوہ دەگرىاين و سەردوولكەى دەگوت و دەيلاواندەوہ، تا كفتو كولى دلئ خۆمان دەرشت... دەنگى و خۆش و سۆزى و پىر جۆش و ئاوازى و رەشپۆش مەگەر ھەر لەلای خۆى ھەبىت...

نۆ مانگى نەبرد كە نامەردەكە ناردييەوہ داخوازيم... مامم بۇ كلۆلى و بىدەسەلاتى خۆى و سۆزى خنكاوى دلئ من، بارانى فرمىسكى دەرشت، سەيرى دەكردم و برىارى پىنەدەدرا... رۆژئىك گوتم: بابە! چىتر پىش مەخۆوہ و خۆت خەم خنكىن مەكە... بلئ (من لە ئىوہ پتر ھەزدەكەم، بەلام برىار لە دەست خۆيەتى، ناكريت بە زەبرى خەنجەر مارەى بكەين). بە دەنگ گريا و گوتى: ئاخىر من لە تۆ دەترسم (ترسى ھەبوو خۆم بكورم يا ئەوان پەندىكم پى بكەن...)

كە ژنەكانيان ھاتنەوہ گوتم: بە لەشكرى بلئ ئەگەر تۆزقائىك پىاوتى و ويژدانى ھەيە ئەوا با دەست لە من ھەلگريت... ئەگەر بە تۆزبىش بىت ئەوا بە ناچارى و ناقابلى شووى پى دەكەم، بەلام با سوپر بزائىت خۆشى لە من نايئىت...

دوو ھەفتەى پى نەچو زەماوہنديان سازكرد و منيان گواستەوہ، ئەوہ بۇ سالى سىيەم دەچىت لاي ئەوم، نەمھىشتوہ مندالم وەسكى كەوتت... ھەر لەسەر ھەفتيانەشەوہ ھەنجەتم بە مامۆژم گرت كە لە ھەمان كاتدا پووريشم بوو، لە ناو خەلكەكەدا سووكايەتيم پى كرد، ئىتر

هاتووچۆم نەکردنەوه، بەلام مامم دەیزانی چ باسه، له جهژناندا سهري لى دەداين و دەيگوت: لهشكرى بەگ! لهوهتى ئەو كچهمان هاتۆته لای تۆ نەك هەر نامان ناسیتهوه و لیمان نەبان بووه، بەلكو پەلپ و بیانوشمان پى دەگریت و قۆچیشمان لى دەدات.

منیش له كونه دەعبا و لهگەل گورگدا دەژیام، خۆم دەخواردەوه، چاویشم بەرابى نەدەدا بچمه دەرەوه و مامم و شیرنه شور و دەسته خوشكهكانم ببينم، ئەم سى سالا له تەپانى بنى دۆزهخدا ژیاوم، هەر شهویكى هیندهى سى سالى مەنجهنيق دريژ بوو و هەر رۆژيکيشى حەوت سالا زەمهريير بوو...

خەسووم ژنى يەكەمى پياوهكەى بوو، دواى سالا و نيويك كە سك و زام دەرەكەوت، رۆژيک گوتى: كيژم له تۆ باشت دەزانم شوى نابهدل هەر شهویكى مردنيكە، منیش به نابهدلى ميژدم به باوكه نەفەرەتیبهكەى كردوه، له سەرەتادا هەر حەفتهیهك لەلای بووم و سى مانگان زیزدەبووم ... نۆبەرەكەم كچ بوو، لەبەر بى كەسى و تۆران و رۆيشتنى من، رەق و هیشك بۆه و له لانكيدا فهوتا، سكى دووهم كورپوو، لهوه بەدوا بېرم له زیزبوون نەكردوه زانيم كە كچ چوه مالى ميژدى، ئیدی تەنها به كەلك مال و پياوهكەى خۆى دیت، له هەموو شوپينيكي دیکهشدا سيبەرى گرانە و بۆن ساردیى لیدیت، خۆشى ژن و ميژدايهتى هەر تافیکه و تیدەپەريت، ليگەپرى كور و كچی خۆت له كۆشت دانیشن و له پيش چاوتدا بين و بچن، خۆشى دنيا لهوى دەبينييهوه، ژنى بى مندا له ژنى بى ميژد هەناسە ساردتره، ئەگەر به گوپى منى بكردابايه، ئەوا ئاگرى له تۆ بەرنەدەدا و خۆشى نەدەسووتاند. ئیستاش ئەگەر به چاوى ناحەزى سەيرى نەكەيت، ئەوا له ئيران و توورانیشدا لەو كۆكتر و سوارچاكتەر و دەولەتدارتر نايئندريتەوه، كيژم سەيرى ماين و جوانو بەكە چەند پیکهوه شیرين، برووانه هيسترى ماچه و خۆت بينه بەرچاوه، هەتا زووه بېر له خۆت بكهوه، ژنى بى برا و بى كور وەك لەناو بېرى بى بن دايت وايه، رووناكى دنيايى نابينيت و كەشيش دەنگى نابينيت، كە تەمەنت تىپەپرى و له مندا وەستايهوه، پەشيمان دەبينييهوه، ئەوكاتەش پەشيمانى دادت نادات، پياو بى بار و بى ئەمەكن، منەتيان به من و به تۆ و به هيچ ژنيك نيبه، نابيني سى ژنى بەسەر من هيتاوان به هەرسىكيان بەتاكە پيلاويكى من نابن....

لانكيكى له دارى گويز، به نەخش و به غەرغەرەپى زۆر جوانى بۆ بەراداندابووم و دەسرازه و ناولانك و دوو بلوول و سەر لانكيكى به نەخش و نيگارى بۆ دانابووم، هيناي له نيوان من و خۆى داينا و گوتى: لانكى وا جوان و تۆكمە به مندالەوه رابژەنى و لايلايهى بۆ بكەى و كۆرپەش له ناويدا بشنيتەوه و تريقوهور خەم له دلئا برەويتيتەوه، خۆشى دنيا لهوه دايه: گوپى مەمكت بخەيتە ناو زاره بچكۆلهكەى و ئەويش بيمژيت و چنگ له سنگ و بەرۆكتا گيربكات، ئەو كات دەزانی باوك و براكەشت زیندوو بوونەتەوه و و جابخان ئاوهدان بۆتەوه...

جاريكى ديكەش توندتر بەخۆيهوهى گوشيمهوه و لهگەل هەناسە قوولەكەيدا پشت و سكيشمى فودا و گوتى: ئەوا ئیستا زۆر بەدرەنگهوه پەتە ئەستورەكە پسا...

به شهو دەرۆيشتين و بەرۆژيش له پەنايه كدا لامان دەدا و دەحەسايهوه، به نۆره دنووستين و ئيشكمان دەگرت. له بېرم نەماوه چەند شهو و چەند رۆژ رۆيشتين و چەند چيا و دۆل و دەشتيشمان برى...

بوليل بوو، له بنارى چيايه كدا گەيشتینه ميگەليكى گەورەى شهوبەكيو، ميژد منداليكى تەژە، جليكى شپرى لەبەردابوو و كۆنەچەفیهكەى سووركالى دەمامك دابوو، كۆمكى گۆچانيكى ئەستورى نيوه شكاوى له باسكى كردبوو، لەسەر چەقى ريگاكهدا بەنى پيلاوه گەوره و دراوهكانى توند دەكردهوه، سەگەل بۆمان هات، ئەويش پيلاوهكانى بەدواى خۆيدا كيشكرد و سەگى لى پاسكردين، توورەگەيهكى بۆر و چادانيكى بچووكى رەش و قۆپاوى بە قەدەوه بوو، سالاوم لىي كرد و منەتبارى خۆم دەرپرى كە سەگەكانى لى دوور خستينهوه و گوتم: كاكەى شوان خەلكى كوپيت؟ يەكسەر گوتى: ميرەدى... (دەستى بۆ بارىكه ريبهكە دريژكرد) ليژهوه سەرکهوه دەگەنە گوندى. گوتم: ناوى ميرە ديم نەبيستوه! كى براگەورەى دييه؟. گوتى: مامە! ژنت هەلگرتوه و دەتەوى بچيته مالى شيخ ماراو مەسلەتيت بۆ بكات؟ ئەگەر دەچيته مالى شيخى با ژنەكەت بچيته خانووى دايه هەمىنى! ئەو له لای سەرەوهى كۆشكهكانە، يەك نەزمىكى كۆن و گەورەيه، دايههەمىن ژنى گەورەى شيخه و دل نەرم و نياز پاك و چاوتيره، ژنيكه سەد پياوى پيشكيتيت... نەچيته كۆشكى گولخاترى نامۆزا و ژنى دووهمى شيخ، چونكە هەتا بلپى رووخوش خۆمۆسته، بەلام بە خۆى و بە مندالەكانى دەست و دەم و دامينيان... دەلين شهوى سەلۆ و سابەى دەباتە ناو نوپى خۆى..

بەر لەوەی بچنە مالىيان، شىخ بناسن باشە! زۆر ژن ھەلگەر و پياو کوژ و چەتە، خۆيان داوینە مالى شىخى. ئەویش دالەدىان دەدات و مەسلەتییان بۆ دەکات، ئەوانیش دەبنە گوێگەر و چەتە و دەست و پى شىخ، ھۆشداربە کە نابى ھىچ کەسێک لە گوندەکانى دەورەبەريشماندا مەر و بزن و ماین و مانگا و سەگ و تانجى و کەلەشىر و قەلى لە ھى شىخ باشترييت، ئەگەر بە خۆيان نەیدەن، ئەوا بە پەندیان دەبات و سەد کەتنييان پى دەکات، ئینجا ھەر لیشیان دەستينيت، چالیکى لە تەك تەویلەى و لاخەکانیدا ھەيە، من نەمدیو، بەلام دەلین سى بەژن و نیو قوولە، ھەرچى لە قەسەى دەریچیت ئەوا دەبجاتە ناو ئەو چالەو و سى رۆژان خواردنى ناداتی، ھەموو کاتیکیش دووسەگى گەورەى رەشى چاو سوورى ھەيە، بە رۆژ زنجیریان دەکات و بە شەویش بەرەللان، ئەو لە قەسەى خۆى نیتە خوارو ھەوا لە شەوى سییەمدا دوو سەگى برسى بۆ داویتە ناو چالەکو، ئینجا خۆت دەزانى کەسیش ناویرى قەسە لە قەسەى شىخ بکا...

کاتى خۆى باوکم لە تەمەنى مندابوو، شىخ خستبوو ھەوا چالەکەيەو، باپیریشم شەوى بە دزی خۆى گەباندبوو تۆزراو و بە خزمەکانى خۆى گوتبوو، ئەوانیش تەتەریکیان ناردبوو لای شىخ و پىيان گوتبوو با گەنجۆ (کە دەکاتە باوکى من) بە سەگان خواردى نەدات، ئەگینا دوژمنایەتیە کەمان نوێ دەکاتەو، دوو ھەم رۆژ دایە ھەمین (کە ئەوکاتە تاکە ژنى شىخ بوو) پەيژەيەك بۆ باوکم شۆر دەکاتەو و خۆشى یارمەتى دابوو تا ھاتبوو دەرو، بردبوو ھەو مالهەو، بۆى گریابوو، خواردن و دەستە جلیکی دابوو و رەوانى کردبوو...

دەزانى شىخى گەورە بۆ لە قەسەى مام ھەياسى تۆزراو دەرناییت؟ (ھەر بە خۆى) مام گىو (باپىرى ھەياس) دەستۆريشتوو و زۆر دەست و بویر بوو... کاتى خۆى لە میرەدى دانیشتوو.

ماژۆ (باوکى شىخ ماراو بوو و ناویشى لە خۆى نابوو شىخ مازن) دەیەویت نامووسى فاتمە بسک شۆرى مام گىوى ببات، ئەوانیش بارگە تىک دەنیت و بە مەر و مالانەو دەرۆن و لە جىبى گوندى تۆزراو ھىستا رەشمال ھەلەدەن و خۆيان تەیار دەکەن. ماژۆ پياوێک دەنیریتە لای گىو و دەلى: ئەگەر ھەتا ھەيى دادیت بە خۆى فاتمە بسک شۆرم بۆ نەيى ئەوا بە زاکو ماکو^(۱۶) تاکيان لى دەبم...

۱۶- زاكو ماكو: تىكە لاو بوونى مەر و بەرخ، مېگەلى دايك و بيجوو ھاواکان بە تىكە لاوى.

گىوى کەللە گەورەش دەلى: بە مالى دنيا و مەرگى خۆم و مندال و نەو کەنم سەر دینمە بەر و سەپىچى لە قەسەى براگەرەى خۆم ناکەم، بەلام ئەتک کردن و سووکايەتیمان بە گەرودا ناچیتە خسارى، با شىخ ھەر خۆى بە نیر نەزانى و ھەرکەسە و لە ژیر کراسى خۆیدا پياو، جام پرېت لەسەرى دەرژیت، پرېوینە و گەيشتۆتە لووتمان، با چیدیکە گەر بە ئیمە و بە گوند نشینەکان نەکات، فرتەنە ھەلکردن سانايە بەلام کوژاندنەو ھى ئەستەمە...

پياوى شىخیش دەلى: زۆر توورە بوو، ئەو ھەر گوتى قەسەى پىبلى و بگەرپو... گوتیشى گوتى لى مەرگە چى دەخوات، تەنھا بلى: شىخ مازن ھەر ھەتا ھەيى داھاتوو دەتوانیت چاوەرۆوان بىت، دوواتر بۆشى بىن لىتان نابوریت... بە دووقسەى بى پەناوپیچ و بى درێژەدان پىم بلى وەلامت چىیە...؟

گىو لە دلدا دەکولیت و لە روخسارىشدا ساردى دەنوینى و دەلى: ھەزناکەم لەگەل شىخدا بىگەيىنە مریشکە رەشە، ئەگەر ھەر ھەتا ھەيى دادیت چاوەرپى دەبیت، ئەوا ئیمەش تا ئەو کاتە چارەيەك دەدۆزینەو...

ئىوارەى رۆژى پىنجشەمە شىخ مازن دەست و پىیەکانى خۆى تەیار کردبوون و لە دیو خاندا نانیکى چەورى بۆ دانابوون و چاوەرپىبوو ئەگەر ھەتا نوێزى ھەيى بسک شۆرى بۆ نەبەن ئەوا بەسەر ھۆبەى گىو سەرگەرە دايدات پەرپوتیان بکات و بە دیلى بیانباتەو ھاوایی و بسک شۆرىش بە یەخسیرى پەلکیش بکات...

مام گىویش پلانیک دادەنیت و کوپ و برازاکانى وەدوو خۆى دەدات و لە نیو شەوى پىنجشەم لەسەر ھەيىدا دەچنە ناو گوند، سەگەکان دەیانسان و ناحەپن، دەورى مالى شىخ دەگرن و ئیشکەرەکانى لە خەودا پەلبەست دەکەن و دەرگای دیو خان دەکەنەو و بەدەرگەکەى ژوورەو دا دەچنە ناو ھەوشەکە و دەگەنە ژوورى شىخ و لە پال ژنە کەیدا قۆلبەستى دەکەن و سىل و برۆ خەناوپیەکەى دەتراشن، خوشکە جحیلەکەشى لە دیوى ئەو دیو ھەو دەردینن و لە تەك ژنە کەیدا رای دەگرن، دەلین لە پىشدا ژن و خوشکە کەت دەگوازینەو ئینجا بسک شۆرت لە پال دەکەین... قۆلتى ھەردوو چاوى بە جاکە تالى گەرم پەردەکەنەو و ھەرسىکیان دیننە دەرو و دەستى ماژۆ رادەکیشن و دەبجەنە ناو چالەکەيەو و دەلین: دواى سى رۆژى دیکە دیننەو ئەگەر لە قەسەى خۆت نەھاتبیئى خوارى ئەوا سەگەر رەشى چاوسورت دەکەینە

مىوان... تۆبىزىكى دەسك لووسى سەرگەرەدى بزماركوتيان دابوى و گوتبوويان بەم تۆبىزە جوانەش سەگەكە لە خۆت پاس بکە! بەلام لە بىرت نەچىت ئەگەر لە سىيەمىن رۆژدا نەهاتىنەو و لە چالەكەتدا هاتىيە دەرەو، ئەوا لە بەستى گەرەدى پشت گۆرستانى گوند پتر بەرەو هەواری ئىمە تىنەپەرىت، ئەگىنا هەردوو چاوت دەرەكەين و لە جياتى تۆبىزەكە دەيخەينە ناو دەستتەو...

لە دەورى مال و ديوەخان كشانەو و بەرەو هەواری خۇيان رۆيشتن، كە لە گوندەكە دەرچوون و لە گردى گۆرستان سوورانهو و گەيشتنە ناوەرەستى بەستەكە، مام گيو گوتبوويه ژنى ماژۆى: دەبى بمانبوورى تۆمان بۆ ئابروو بردنى شىخە شاخدار هیناوه، لىرەو بەگەرپۆه! هەواری رەشمالەكەمان دەكەينە گوند و ناوى دەنيين تۆبىزاه، پىشى بلئ لە جىي پىتى تۆ... (دوو هەنگاوى بەرە ميرهەدى گىپاوه دواوه). لىرەو هەنگاويك بەرەو تۆبىزاه بنئ، ئەوا نەك هەر هەردووچاوى دەرەكەم، بەلگو لووت و هەردوو پىشى دەپرەموه و دەيكەمە شىخ دەعبا قنجه... گوندى ميراوەش دەبيتە تۆبىزاه... تۆ بەگەرپۆه لای ئەو دەويتە، بەلام خوشكەكەى نانيرمەو، چونكە ئىشم پىيەتى... ئەو پىنج سالە لەگەل شوانەكەى ئىمە حەزەلەيەكەى دەكەن و بۆ يەكەى دەسووتين، هەموو خەلكى ميرهەديش دەزانئ، بەلام لە ترسى شىخ گەلۆر...

لە بىرت نەچئ! بالئدەيه كيش بە ناسمانى تۆبىزاهدا تىپەرىت و بۆنى ئەو تەرەسەى لئ بىت، ئەوا من دەنووك و بالئ ئەو دەپرەم...

ژنە گەرپاوه و دەم و دەست دەستى پاسەوانەكانى كردهو و لىفەيەك و پرە خۆراكىكيان بۆ شىخ هاويشتە ناو چالەكەو، بەلام تا سئ رۆژى پى نەچوو، نە شىخ داواى هاتنە دەرەو كەرد و نە ئەوانيش وىرايان دەرى بىنن، كە هاتە دەرەو هەموو لەشى شىن و مۆر و رانى شكابوو و گونكىش بووبوو، بە دارەبازە برديانەو مال، لەگەل لىكردەنەو تالە بنىشت، مۆۆل بە چاويهو نەما، سىل و برۆشى نەمابوون... چاوى كردهو ژنەكەى و دوو ناومالئ و تۆبىزىكى نايابى كەوتە بەرچا، چاوى نوقاندەو و لەبەر ژانى ران و كليلەى ملئ و گونى بوورايەو...

حەكىم و بەيتارى هاتنە سەر، دواى چوار مانگ مەوى سىل و برۆ و برژانگى هاتنەو و هيسكى رانىشى يەكەى گرتەو، ماوهيەك بە شەقلە و دوواتریش بە شەلە شەل دەرۆيئ، ئەلقە و توورەگەيه كيشى بۆ گونە قۆرەكەى هەلبەستبوو، لەم ماوهيەدا نەدەبوو كەسى ئاوايى

بىيىنى، هەر دەيانگوت شىخ لە ماينئ كەوتوو و رانى شكاو و حەكىم گوتوويانە كەلكى مىوان و ديوەخانى نييە، وردە وردە هاتەو ديوەخان، بەلام هەر دەلەنگى و پۆزايى گونيشى لە نيو دەرپىيەكەيدا نە دەشاردرايەو، وەك پىشان پىنەدەكەنى و خۆشى لە كەس زوویر نەدەكرد، ئەگەر جارئك بئىتەندازە هەلبچوويایە و خۆى لە ژنە بچووكەكەى توورە بكردايە يا پركىشى لىدانى يەكئكى بكردايە ئەوا ئەو بە ساردىيەو دەيگوت: شىخ دەعبا! راوہستە با توورەگەكەت ئازار نەخوات، خۆم دەچم تۆبىزە جوانەكەت بۆ دىنم...

دەليين زۆر جار هەندىك سوار دىنە ديوەخانئ، شىخ، وىراى ئەوئى زۆر رىزيان دەگرئت گەلىكىش لىيان دەترسىت، بە فارسى و عارەبى و بە تووركيش قسان دەكەن... سالانەش لە نييەنى بەهار و لە خەزەلۆهردا سئ كەتەى سوورەى مل ئەستور هەفتهيەك دەبنە مىوانئ، بەرخ و قەلى گوندييان دەرخواردەدا، رۆژ لە دەشت و دەر سەيران و راودەكەن، شەوانيش لە مالە گەرەدى شىخدا بە سەرخۆشى پۆكەر دەكەن و سەربەسەرئى...

مىردمندالەكە ئاورپىكى دايەو و بيىنى وا سەرەشوانەكەيان بە هەلەداوان بۆ لامان دىت، بە ترسەو رووى كرده من و بەپەلە گوتئ: مامە ماينەكەت زۆر جوانە بەدلى شىخ ماراوه... بە پەلەتر گوتئ: مامە دەبئ هەمووسالئك لە وەرزی شەوين و شەوبەكئودا يەكئك لە مالئ ئىمە بە پىلاوى خۆى و بە خۆرايش ببىتە دوا شوانئ شىخ ئەگەرنا سەپانىشمان ناداتئ..

خۆمان دەخۆین، باکەسی غەوارە نیتە گوندەکەمان))، هەر ماله کرمانجیکیش بەپیتی ژمارە ی خیزان سی تا شەش سەر مەر دەدۆشی، بەلام شیخ دەلی ((دەبی کچ و ژنی جیحیل بیتە ناو میگەل، چونکە پیرەژن هەناسە سارد و چار پیسن، میگەلەکەمان بەچاو دەبەن...))

بە نابه‌دلی مایینەکەم دەنگدا و بەرەو گوند مەلم نا، ناوی گەلێک شیخام بیستوو، بەلام شیخ ماراوی شیخ مازنی میرەدی یان میراوەم بەرگویی نەکەوتوو... تۆ بلێتی بچمە مالی شیخ و لە سێبەری خۆیدا...؟

پەریزاد لە پشتر گوتی: دلێم خەبەری دایمی کە قسە ی میرد مندالەکە راستە، ئەوانە ی دەم و دامەنیان فێرە حەرام دەبی، نابێ برۆیان پی بکریت، لە بەیت و لاوک و حەیراناندا زۆرم بیستوو کە دوو ئەویندار پەنا دەبەن بەر سێبەری براگەرەیهک، ئەوا کورە لاوەکە لەناو دەبەن، کور و باوکیش لە پیناوی نوینی دلەبەرەکەدا یەکدی دەفەوتین، زۆرجار خورتی و هەبووبی و دەسلالتداری چاوی پیاو کوێردەکەن و بەریپی خۆی نابینیت... گوتم: زۆر بەی دەسلالتداری و لاتەکەمان ویزدانیمان مردوو یە خەوتوو، بەدەگەنیش بیداردەبنەو و هۆشیان دیتەو بەر، چونکە بە پەیزە ی ستەمدا سەرکەوتوون و بە زۆریش نەبیت دانابەزنەو... بەلام هەمووشیان لە دایک و باوکێک نین... یەک دوو شەو لە مالی شیخ دەمینینەو، هەر دوو کمان زۆر وشت و گوێ سووک و لەسەر هەستەبین، هەر بۆمان کرد بەدنیان، ئەوا شەویک بۆی دەردەچینەو...

بەرلەو ی گوندەکەمان لیۆ دەدرکەویت، شمشیرەکە و جۆرکە تیریکم لەناو تەبارە ی گەمبکی تەراوزدا لە ناو ماله سورناتکیکدا خستە ژیر گل، پەریزادیش ئەم خەنجەرە دەبانە ی دایە دەستم و لە ژیر جلەکاندا شاردمەو. سەرکەوتین، تەلاری شیخ لە بەرزاییەکی باکووری گوندەو دەرکەوت، چەندین خانوو و کۆشکی یەک نەۆم و دوو نەۆم و سی نەۆمیکیش بە دیواری پان و بلند دەورە درا بوون، دەتگوت قەلا و شوورە یە...

بەرەو دیوێخان چووین، دەنگی قاوێ کوتان دەهات، دەنگەکە برا، گرگنە یەکی کەللە گەرە ی مل باریکی رەنگ تەلخی سەیل فەش بە پیرمانەو هەت، بە دەنگیکی ناساز ماندوو نەبوون و بەخێرەتانی کردین، جلەوی مایینەکی گرت و بەرەو دوو دەری بردین و بە دەم ریگاوێ بەخێرەتانی کردینەو. دابەزین. گوتیە پەریزاد: دەرگا کە کراوەتەو! برۆ حەوشەکەو! تیستا

شیخی گەرە

سەرەشوانەکە بە هانکە هانک سەرکەوت و ماندوونەبوون و بەخێرەتانی کردین، رووی کردە دواشوانەکی و بە رەقەو: تەژە ی زمان شر! غارە بگە بەرای میگەل، با نەگاتە پارچە جۆبەکی بناری... رووی کردەو مەن و بە نەرمی گوتی: دەچنە مالی شیخی گەرە مەسلەتیتان بۆ بکات؟ هەر گەیشتنە گوندی یە کسەر برۆنە دیوێخان، پیاوی شیخی مایینەکە لی وەر دەگرن و ژنەکەت دەبەنە لای شیخ ژن و ئەتۆش لە دیوێخان دادەنێن، مەترسە لە پال شیخی بی هەموو دنیا دوژمنت بی ناتویری، دیویش بە نیازی خراپەو ناویری تخوونی گوندی شیخی گەرە بکەویت، بەلام بزانی هەرچەندە شیخ هیمن و چاوکراو یە و حەزی لە پیاوێتی و شتی نایابە ئەوەندەش قینی لە پیاوی لامل و سەررەقە...

تاوړیکی لە دواشوانەکە دایەو، لەو بەری بەراکردن بەرەو بەرای میگەل دەچوو. دەستی بۆ درێژکرد و گوتی: ئەم لۆق درێژە ئاقل کورته ماو یەک لە گەلتان وەستا بوو، وەک تووتی قسە ی باش و خراپ دەلێتەو، هەندیک جار قسە ی هەلەق و بەلەق دەکات، قسەکانی بی سەر و بن و جینی پروانین و کەلکی گێرانی وەشیان نییە. دەرۆن خواتان لە گەل، هەتا شیخ نەهاتۆتە دیوێخان ئیو بەگەنە ئەوی باشتەر...

گوتم: مام شوان! میگەلەکەت بیچاوینی بی هەندە^(۱۷)، چۆنە ئیوێش ناچنە کوێستان؟ گوتی: زۆرینە ی گوندەکانی دەورەبەرمان دەچن، بەلام چونکە میرەدی پووش و پاوان و پەریزی زۆرە و لە گوندیش تەنھا میگەلی شیخی هە یە، شیخیش دەفەرمووی ((بەخۆمان پەریز و پووشی

ماينه كه له تهويله ده به ستمه وه و ديمه وه و ده چينه لای شيخ ژن... روى كرده من و گوتى: دل له دل مده! ژنه كهت ده چيته مالى ساوك و براى خوى. ده ستى بؤ ده رگای ديوه خان دريژكرد: ده رگه والايه و سه ماوه راكيساوه و رايه خ راخراون، هر ئيستا ده گمه وه لات.

په ريزاد له ده رگا كه وه ناوديوى هه وشه بوو و منيش سايه ديم كرد، به ره و خانووى دايه هه مين چوو، ده رگايان كرده وه، چوه ژوره وه، منيش كسامه وه و له بهر ده رگای ديوه خان دانيشتم...

پياوه كه هاته وه و چوه هه وشه، كه گه رايه وه قاپييك ماست و كه ول و په رونا نايكي له ده ستدا بوو، چوه ناو ديوه خان و فه رموى ليكردم، نان و ماسته كه ي دانا و دوو چاي تيكرد و پيكه وه نانمان خوارد... ناوه ناوه به خيتر هاتينيكي گه رمى ده كرده وه، تيم راده ما و ريگه ي پرسياى خو ش ده كرد... گوتى: هه نو كه شيخ خوى ده پيچيته وه و ديت...

شيخ له ده رگای لای ماله وه هاته ژور، هه ردوو كمان يه ك پي هه لستايين، به فيزيكه وه نه ختيك چاوى گيړا، هات به لالوتيكه وه ده ستى بؤ دريژكردم، منيش به په رۆشه وه ده ستيم گوشى، به خيتره اتنى كردم. چوار شان به يه كى چاوسه وزى سوور و سپى گوى بچووكى روومه ت پر و لوت گه وه بوو، برۆ و سيملى پر و گفى سوورى خه نساوى ده بريسكانه وه، كه وا و سه لته يه كى شينى ناسمانى و كراسيكي سپى به نه نگوچك و ده ريبييه كى خه زنه ي خاوينى له به ردا بوو، شالتيكى سه وزى تاريك له ژير كه وا كه يه وه دياربوو، جوته يه مه نييه كى سوورى بريقه دارى له پيدا بوو، هه ورييه كى سوورى گه وه و ريش دريژى له سه ر به ستبوو... چو له لاي سه ره وه له ته ك سه ريئه لووله ييه گه وه كه دانيشت. جاريكى ديكه ش به روويكى خو شتره وه به خيتره اتنى كرده وه و گوتى:

مال و ديوه خان هى خو ته. ده ستى بؤ نو كه ر و ناو ماله كه يان دريژكرد و گوتى: سه لو و سا به ش براى تو نه و به رده ستيت ده كهن...

ماوه يه ك بى ده ننگ بوو، ريزه چايه كيان گيړا، شيخ نيوه ي چايه كه ي نه خوار دبؤه كه له ده لاقه ي ديواره كه ي پشتى قه نه يه كى ناياب و تووره گه تووتينيكي بسوندارى داگرت و قه نه يه كى تيكرد. بويان داگيرساند. ناوه ناوه قومبيكى له چايه كه و مژبيكى له سبيله كه دده و دوو كه ل له لووتيه وه ده هاته ده ر. زور به ني زييه وه گوتى: سه لو چايه كه ت باش ديمي نه دابوو... با قاوه كه ت قاوه بيت!

سه لو به كلكه سووته وه: نه مرۆ قاوه ي سه يدم بؤ شيخي گه ورده م كوتاوه، پيال ه كانى خسته وه شويني خو يان، گومگومه^(۱۸) و فنجانى به ده سته وه گرت و به ره و شيخ چوو و فنجانيكى تيكرد. به فريك هه لى لوشى و گوتى: قاوه كه ت نه مرۆ به دلى منه... فنجانه كه ي راگرتبوو. دوو باره ي كرده وه، زمانى به لاليوى داھينا و گوتيه سه لو ي: ريزه قاوه يه ك بگيړه....

تيم راده ماو بيري ده كرده وه، فريكي له فنجانه كه ي داو گوتى: خوارزا! له كويوه هاتوى؟ منيش ناوى گونديكي ناوچه كه ي خو مانم به سه ر زارى داها ت. وه رى گرته وه: ناوى تم ديمه له سه ره و به ي ره وه ندان بيستوه، ده ي گه ليك دوور بيت! به هيمنى گوتم: باسى دوورى ناكريت... به ده نكيكى نيژانه وه: كورپى كى؟ گوتم: قوربان كورپى سه شيروكويه. گوتى ته دى خو ت ناوت چييه؟ :- گه وه نام شيروكويه. بزه يه كى هاتى: به ره بابى ئيوه ده ي هه مووتان شيروكوژ و شيروگرن...!

گوتم: با به شيخ... ده لين له پيشدا شير له جه نكل و بي شه لاني گونده كه ي ئيمه دا هه بووه و خه لك به ده ستيه وه هه راسان بووين و باوكى باپره شم شيره كه ي كوشتوه، هه ر بويه خه لك ناويان ناوين شيروكوژ و به ره ي شيروكوژى...

گوتى: باشه شيروكوژ له كه يه وه گه يشتويته ديوه خان؟ گوتم كه ميكه (ده ستى بؤ سه لو دريژكرد) كا كه سه لو ليژه بوو. به خانه ي گله ييه وه گوتى: سه لو! بؤ نه تگوت ميوانان هه يه؟ سه لو: قوربان قاوه م ده كوتا، وه ختيك سه رم بلند كرد، ديم سواريك به ره و ديوه خان ديت، پيشوا زيم كرد و ماينه كه يم برده ته ويله. به كلك پانييه وه: خانتيكى... له گه لدا بوو ئه ويش هاته ماله وه، تو ش له كو شكى سى نه مدا بوويت، رووم نه هات... گوتم هيشتا...

گوتى ده وا بلى! بلى ژنى هه لگرتوه و هاناي هيناوه دالده ي بده ين، وه ي به سه ر چاو... پياو ته گه ر بؤ نه وه نه بيت له روژى ته نگانه دا فرياي لانه واز و ليقه و ماوان بكه ويت ته دى بؤ چى باشه و چو ن خودا له و دنبا دا چه پاله ي ده دات و له په ناي خوى ده گريت؟ به ده نكيكى پر متمانه وه: خوارزا خه م و ترست نه بيت، كه گه يشتويه ژير بالى من، نير نييه بتوانى بلى له پشتى چاوت برؤيه، مه گه ر به سه ر لاشه ي شيخي گه ورده دا تپه رن...

۱۸- گومگومه: قاوه جاغ، ده لله ((له گه ر تومه ته ي فاته... سينگت فنجانه و گومگومه... خو م قاوه چى و تو م لازمه.)) فولكلور- ده شتى هه ولير.

چاوی تېپریم و به ده ننگیکى نهرم و نیمچه پیکه نینه وه: چه ند شه وه دل به ره که ت هه لگرتووه؟ به ساکارییه وه: هه لم نه گرتووه، نزیکه ی سى ساله ژن و میردین... قه ننه و تووتنه که ی خسته وه شوینی خویان و گوتی: نه دی خیره وا سهری خوتان هه لگرتووه و نه م رینه دوره تان بریوه؟... پیاو کوشتنت به ملدا هاتووه؟ گوتم: له گه ل باوک و براکام ناخوشیمان بووه و لییان ره نجوام و ویستوومه بگه مه جیگه یه که ئیتر نه مدوزنه وه، ناوده نگی پیاوه تی و خانه دانی تو شم بیستبو، هاتم له سیبه ری پیرۆزی جه نابتان دا بزیم...

گوتی: خوارزا! دلنیام که دوژمندارنی و مه سله تیت ناویت؟ چونکه له په نای منه وه ده ستیکت لی بوه شینن نه وا من رووی ناوه دانیم نامینیت! گوتم: دلنیابه. گوتی: جوتیاری و سه پانیت کردووه؟ گوتم: گه لیک. به پیکه نینه وه: داس و قه یناغت له گه ل خوتدا هیناوه؟ له م حفته یه دا ده چینه درویننه ی جوی. یا ده ست و پی سپیی سک برسیی و بارنه به ری، له ترسی پشتکردن^(۱۹) راتکردووه و له مفتته خوری و سک له وه ران ده گه رییت؟ گوتم: یا شیخ ئیمه مه له غان ده وه شینن... گوتی: نه وانیه مه له غان ده وه شینن پیاوی ئازا و ده ستگه رمن، ههر پاله یه کیان بارتقه قای سی سه پانی ئیره یه.

به خه نینه وه: خوارزا خو دوواتر خوت و خاتوونه که ت بو دایکتان ناگریین و له خهرمانی کاردا به جیمان ناهیلن؟ گوتم: دایک و باوکی خاتوونه که ت ته مه نی دریزیان بو جه نابت جیه تیشتووه، ئاسووده ش به که من بویه نه وه ونده دوور هاتووم تا ههرگیزاو ههرگیز نه گه رییمه وه. گوتی: سه لۆ قاوه یه کی دیکه بگیره! ئینجا با سابه لاوکیکی زور خو ش بو میوانه خو شه ویسته که مان بلی، نه گه ر نه ویش لاوکی لای خویان ده زانیت با چه ند به ندیکمان بو بلی... خوارزا که به ماین هاتوویت ده بی له گه ل راو و شکاردا چون بیت؟ گوتم لاوکان نازانم و ده نگی شم ناخوشه، به لام له راوی بمینه...

شیخ: که سی سا ل بی ژنت هیجابی، چونه مندالتان نییه؟ گوتم: قوربان نوبه ره که مان بو به قوربانی منداله کانی جه نابتان، ئیستاش چاوه رتی مندالی دووه مین. گوتی: که واته ژنه که ت په ریژ و هه ویز و سه راو و ده راوی پیناکریت؟ سه رم له به ره خو م ناو گوتم: من هینده ی سی پاله ده کاریم و واده که م شیرین بم و خو شمت بویت و ده ستت لیم به رنه بیت...

۱۹- پشتکردن: ولاخ فییه کار کردن، بو یه که م جار سواری ولاخ بین یا باری لیبار بکن.

گوتی: سه لۆ! دوا ی نه وه ی سابه شتی کمان بو ده لیت، تو، شیرکوژ و خانمه که ی و ماینه که ی بگه یه نه خانووی خیله ی! که دوژمندار نه بی و به دوا ی کار و ناندا بگه رییت با بوخوی له وی دانیشیت تا پیوستمان به خانووه که ده بیتته وه...

سه لۆ چاوی زه فکردوه و سمیل و برۆی جوولاندن و ویستی شتی ک به شیخ بلیت: گوتی: ههر نه مرۆژۆ؟... یا شیخ!! هه رییتستا؟... به لام نه و لیتی تووره بو و گوتی: چا و جناوی چونت پی ده لیم واده که ی ت! ده لیتی میرات و خانووی خیله ت بوخوت داناوه؟... سابه دره نگه!!

سابه له پشدا شمشاله که ی به لیوییه وه ناو ئاوازیکی سه رجیایی به پشییه کی دریز هه لدا و ئاوازی سپیشی ژه نی، شمشاله که ی خسته وه به ر پشتی و ده ستی نایه بناگویی و سی به نده لاوکی زور غه مگینی گوت و به به سته یه کی به جو شیش کوتایی پیه ئینا...

شیخ به چا و سه لۆی تیگه یاند که من بباته خانووه که، هه ستایه سه ریپیان و به سه رسامییه وه له شیخ راما ...، شیخیش به چاوه رتکردنه وه تو قاندى، به ناچارى گوتی: با برۆین! هه ستام و سوپاسی شیخم کرد و به دوا ی سه لۆدا چوومه ده ره وه. له به ر سه کۆی دیوه خانه که وه گوتی: برۆ نه م خانووه گه وره یه ی خواره وه (به ده ستیش پیشانی دام) و به ماله وه ده لیم ژنه که ت بو بیسن و به خو شم ماینه که دینم...

ویستم به بیی په ریزاد نه رۆم، سه لۆ به ده رگا دوو ده رییه که دا چووه هه سار، دوا ی ساتیکى که م هاته ده ره وه و به نابه دلئى به ره و پشتیتر بووه و به ده ستیش گوتیه من برۆ... یه ک دوو هه نگاوم به ره و خوار نا و چاوم به ده رگا که وه نووسان و له شوینی خو مدا چه قیم...

ده رگا کرایه وه و په ریزاد گه یشته سه ر کۆسپه که و رووی وه رسووران و ده ستی ژنیکی چوارشانه ی که له گه تی سه رسپی ماچکرد و گوتی: دایه هه مین! دایکی منیش ناوی هه مین بو، ده بی تو ببیته دایکم و باوکم و پشتوپه نام. دایه ش به نه رمییه وه: خودا ببیته پشت و په نای هه موومان، قسه کام بکه نه لقه و له گویتی ده رنه که ی ت، ههر گرفت و ناخوشییه کیشان هه بوو ئاگادارم بکه وه، ده بوو نیورۆژی بخون ئینجا برۆن، به لام بریاری دیوه خانیه و... هه ر ئیستاش هه ندیک پیوستیتان بو ده نیرم...

شانبه‌شان به‌رهو خانووه‌که دابه‌زین و سه‌لۆش ماینه‌که‌ی هیئنا... خانوو و به‌ره‌یه‌کی کۆنی قور و به‌ردی گه‌وره‌بوو: پینج‌شه‌ش ژووری دانیشتن و نووستنی هه‌بوو، ده‌رگاکان به‌جه‌م و کاریته ئه‌ستور و ده‌سته‌ک پر و هه‌لاش ریک بوو، سێ هۆله‌ مه‌ر له‌ لای چه‌پی هه‌وشه‌که‌وه‌بوون، ده‌سته راستیشی له‌وده‌ی کا و ئه‌مباری جو و ته‌ویله و ئاوده‌سته‌خانه‌بوو، رووی پیتشه‌وه‌شی ده‌رگه‌یه‌کی دووده‌ری و کۆگایه‌ک و نان‌دین و سه‌رشۆرک و لایبانیکی^(٢٠) درێژبوو، له‌ ژێر گورگه و سوانده‌ی دوو هۆده‌ی شارستانی و سه‌رتیله‌ی جه‌زیرییه‌ گه‌وره‌که‌دا چه‌ندین کۆتری ره‌ش و سووری سه‌ر و مل سپی، سه‌ر به‌کلاوه و پێ به‌ په‌ر، به‌سه‌ر هیئانه‌کانیانه‌وه‌ بوون. سه‌لۆ ماینه‌که‌ی به‌سته‌وه و هاته‌وه ناوه‌راستی هه‌وشه و به‌ده‌ست و به‌ده‌م گوتی: ئه‌مه (کا) و ئه‌مه‌ش جو... ئه‌گه‌ر و لاخ رابته‌وریت یا به‌ربردیت ئه‌وا پێویستی به‌ ئالیک نییه، ئه‌مانه سه‌رشۆرک و نان‌دین... ئه‌مانه‌ش ژووری خه‌وتن و دانیشتن...

کاک شێرکۆ! به‌ختی تۆ بوو پینج‌شه‌مه‌ی رابردوو، شیخ، خدره خێلی لێره ده‌کرد و خانووه‌که به‌ به‌تالی مایه‌وه... دوینی من و شه‌نگولی خێزانی خاوتیمان کرده‌وه، ئه‌گه‌ر شیخ هه‌زبکات ئه‌وا منیش هاوسپیه‌تی تۆم لاخۆشه، خانووه‌که گه‌وره‌یه و جیگه‌ی چوار خێزانی وه‌ک ئیمه‌ی تیدا ده‌بیته‌وه، هه‌ر چه‌نده خانوو و به‌ره‌یه‌کی کۆنه به‌لام له‌به‌ر دلی من له‌ قه‌لاتی شیخ خۆشته!

ده‌ستی بۆ ژووریکیان درێژکرد و گوتی: دوو زستان مالم له‌م هۆده‌یه دابوو، ده‌ستی بۆ ژووره‌که‌ی ته‌نیشتی راهیشت: شه‌و تابه‌یانی لێره‌ش کلاوکلانیمان ده‌کرد، زۆر شه‌ویش شیخ به‌خۆی به‌ دیارمانه‌وه‌ بوو، ده‌سته‌گولی لێ ده‌دا، که‌ خه‌ویشی به‌هاتبایه‌ ده‌چوووه ژووره‌که‌ی ئیمه سه‌رخه‌ویکی ده‌شکاند و پیکه‌وه‌ش هه‌ر لێره قه‌ل و که‌له‌شیری یارییه‌که‌مان ده‌خوارد...

خه‌لکی میره‌دی بۆ ته‌ندازه‌ باشن، که‌ منیش بوومه‌ مال و هاته‌ ئیره، وه‌ک ئیستای تۆ رووت و ره‌جال و بی نووان بووین، ئه‌وان بارووبویان کردم و ئیستاش خودا نه‌یپێ و له‌ سه‌ر و مالی شیخ به‌زیادیته‌ مالتیکم له‌ ته‌ک مالا... کاک شێرکۆ! شت به‌ هه‌ند هه‌لمه‌گره، خۆت دلته‌نگ مه‌که، خۆت و خاتوونه‌که‌ت بۆوه‌ی بن، خودا شیخمان بپارێزیت کار نییه‌ چاک نه‌بی...

به‌ مۆنی سه‌یری په‌ریزادی کرد و گوتی: منیش هاتووچۆتان ده‌که‌م، خودا یاری نایه‌ هیچ که‌موکورتی و گرفتیکتان هه‌بی. به‌ پیکه‌نینه‌وه: به‌لام ده‌بی ئیوه‌ش خانه‌خویتی باش بن...

دانی ئیواره‌ دایه‌هه‌مین دوو ده‌سته نوینی نیوداشت و دوومه‌نجه‌لی بچکۆله‌ی سفری سپینه‌کراوه و هه‌ندیک هیربار و چه‌ند تووره‌گه‌ ئازووقه و شتی دیکه‌ی به‌ شه‌نگول و دوو کاره‌که‌ر و ناوماڵیک بۆ ناردین، له‌ هه‌مان رۆژ و له‌ رۆژی دوواتر دا خه‌لکی ناوایش پێویستی نه‌وماڵیان بۆ هینان و کۆمه‌ل کۆمه‌ل به‌خێر هاتنیان کردین... به‌لام خانووه‌که **له‌نده‌هۆرێک** بوو هیچی پێوه دیار نه‌بوو و هه‌ر به‌تال ده‌که‌وته به‌رچاو و دلی توند ده‌کردین، له‌ویش ناخۆشته‌ر دلته‌راوکی و چاره‌نووسی نادیارمان بوو، شیخ و دایه‌ هه‌مینیش هه‌ریه‌که و به‌ جۆریک زمانیان زۆر خۆشبوو، به‌لام زراومان له‌ بنزمانی شیخ چووبوو...

ئیواره، دووای میوان به‌رێکردن، په‌ریزاد له‌ ته‌کم دانیشتن و گوتی: دایه‌ هه‌مین نامۆژگاری کردم که‌ ساویلکه و خۆشباوه‌ر نه‌بین، به‌ رووی خۆشی خه‌لک هه‌لنه‌خه‌له‌تین، گوتیشی ئه‌گه‌ر زۆر پێوست نه‌بوو ئه‌وا گه‌لێک له‌ مالی خۆتان ده‌رمه‌که‌ون و ئاگاتان له‌ یه‌کدی بێت و بۆ مالی دنیا خه‌م مه‌خۆن، خۆتان مه‌خه‌نه مه‌ترسییه‌وه، قێژی ده‌سته‌ دیت و ده‌روات... به‌من گفتاری دایه‌هه‌مین و گۆته‌ی شوانه‌چه‌فیه‌ سووره‌که‌ تیکده‌که‌نه‌وه، دلتم زۆر ده‌گوشی... تۆ به‌ خۆت شیخت دیوه؟ چۆنت دیتته‌ به‌رچاو...؟

ده‌رگه‌ی هه‌ساری شیخ به‌سه‌ر هه‌وشه و ژووره‌کانماندا زالبوو، بگره‌ ناوه‌راستی ژووره‌کانیشی لێوه دیاریوو، واده‌زانم شیخ له‌ مالی خۆیه‌وه هه‌لس و که‌وتی هه‌موو کرمانج و ده‌ست و پێیه‌کانی له‌به‌ر چاوبوو، شوینه‌که‌شی سامیکی ئه‌فسووناوی هه‌بوو، ئه‌وکاته زانیم بۆ کۆشک و ته‌لاری شیخ و به‌گ و براگه‌وره‌ی گونده‌کان له‌سه‌ر به‌رزترین شوینی دێیه‌کاندا سه‌ر هه‌لده‌کیشی و خه‌لکی ناوایش ده‌بی له‌ خواره‌وه‌ی ئه‌وان بن.

رۆژانه په‌ریزاد له‌ ژوور ده‌رنه‌ده‌که‌وت، ئه‌گه‌ریش زۆر ناچار بوايه ئه‌وا سه‌یری هه‌وشه و به‌رو دیوه‌خانی ده‌کرد، که‌س دیارنه‌بوايه، ئینجا ده‌هاته ده‌ره‌وه...

٢٠- لایبان: دوو ژوور یا پتر، ده‌رگایان له‌ ناو یه‌کدی دابیت و یه‌ک ده‌رگای هاوبه‌شیان بۆ چوونه‌ ده‌ره‌وه‌ی

پتر بۆي چووه پيش و گوتى: نه خۆشى؟ زۆر نه خۆشى؟ خۆ نه خۆشيش چارهى ههيه، مه گهر
دهردى مردن بىت، دوور له جوانكههيه و ناسكۆلهيه تو... ده بى چارهت بكهين...

پهريزاد جليكى نارپكى كردبووه بهرى و ويستبووى جوانى خۆى بشيويىت، له ترسى شيخيش
رهنگى له بهردا نه مابوو، هاته پشت من و له ژووره كه هاتينه دهروه...

شيخ پتر ليمان هاته پيش و گوتى: رهنگت ههلبزركاوه، دياره گهليك نه خۆشى... به چاويش له
دهموچاو و گهردن وسنگ و سك و بهرسكى ورد دهسووه، وهك مابينه كه دووجار به دهوريدا
سووراپهوه و گوتى: ئازارت خواردوه؟ بن سكت ديشى... چهند رۆژييك بهسييتهوه چاك
دهبييهوه و له بيريش نامينييت، ههر له مالدا كپ مه كهوه! به ياني له دهروه بهتسينم! تيكه لى
ژن و كچى گوند ببيت خۆت له بيرده كهيت، كاتى دهشتودهر و سهيرانه... كاتى مهريش ديتنهوه
بيرى، تهتۆش وهك خهلكى ناوايه رۆژانه وهره سى چوار مهري گوان گهوره بدۆشه و شير و
ماسته كهى بخۆن...

رووى كرده من: ده لى چى به ياني بچينه راوه كيوى؟ خاوهنى گفتى خۆتى؟ له نيوان شيخ و
پهريزادا وهستا بووم، گوتم: ديم، به لام به ياني من راوناكه، بهلكو چاو به كيوه كهدا دهگيرم و
بازگه كيوه كان نيشان دهكه، به نيمچه توورپهيه كهوه گوتى: به كيويان دهزاني؟ ئيمهش
راوه كيويان كردوه و بازگه كانيش به كه يه كه شاره زاي.

به نهرمى: ياشيخ ده زانم جه نابتان راوچين و شاره زاي كيوه كانى خۆتانن، به لام كيويش شاره زاي
راوچيهه كانى خۆى ده بيت و ده زاني له كوى بۆ داده نيشن و له كويش ليمان ده دريت، به ياني
له گهلتان دهگهريم، به لام چاو له نيچير ناكيرم و تيريش ناهاويژم... ههر رۆژيكي ديكهش
دهفرمووى ئەوا من سهرم پيوه نييه... گوتى: باشه به ياني و سى به ياني دهچين، يان رۆژيكي
دهچين و دوو شهوان نايينهوه، بزاني چى ده كهيت؟ گرنگ نه وهيه خاوهنى گفتى خۆت بيت...
گوتم: گه وهره چۆنى به باش ده زاني و فهрман به فرموو، له گه ل تۆدا بۆ ناو ئاگرش ئاماده م...

به ههنگاو ييك خۆى لى لاتهريك كردم و چاوى برييه چاوى پهريزاد و گوتى: باشه خاتونه
گچكه لانه كهم! شيخ به پى خۆى بيته مالت، شتيكى بۆ راناخهيت؟ چايه كيشى نادهيتى؟..
ليت ناگرم، ئيستنا نه خۆشى، با بۆ جاريكى ديكهت بيت... دهستى منى دهگوشى و چاوى

پاو

رۆژى سييه م بوو كه شيخى گهوره هاته مالممان و سه لۆ و سابه شى به دوواوه بوو، ده رگه
ههوشه يان بۆ كرده وه، له پيشدا به خۆى هاته ههوشه و سلاوى كرد و گوتى: كاكه شيركو!
ئه وه خهلكى ولاتى ئيوه وه كوو كوونده به بۆ به رۆژ له كولانه كانبيان ده رناكهون؟ بۆ ديار نيت
بييته ديوه خان و قاوه يهك بخۆيته وه و شه كرئيك بشكييت؟ نه دى ئەم ديوه خانه مان بۆ چى
داناوه؟ (به پيكه نينه وه) گوتم: شيركوژ نايه و خۆى به گهوره ده زانييت من دهچم...

چاويكى به ناو ههوشه كهدا گيرپا و بۆ لاي گه وهره كه رۆيش و به چاوى كپيار سه يري مائين
كه و يتي كرد و لى نزيك كه و ته وه و دهستى به يال و مل و پشت و سمت و كلكى داهينا،
دهستى له تنه گه و ژيرسكى خشاندا، كه ميك كشايه وه و چاوى به لمووزى تا كلكى داهينا،
نزيك كه و ته وه و نووشتايه وه و سه يري گوانى كرد، سووراپه وه پشتى و به ترسه وه كلكى لاداو
له زىي راما... پشتاويشت كشايه وه و چاويش به مابينه كه وه بوو: به خوا بابه حدوديكي رهسهن
و جوانه! بۆراقى ئه وها جوان له ولاتى ئيمه دا نه بينراوه... رووى كرده من: ئه وه هه راش
ئاوسيشه... به خوا كورينه جوانووى ئەم كه خيله، رهسهن ده بيت...

له پشتيره كه هاته دهروه و به رهو ژووره كان چوو، سه يري هيلانه ي كۆتره كانى كرد، چهند
بيچوويك ميلان دريژ كردبوو، ده ميان كردبووه و ويسه ويسيان بوو، به رهو ده رگه شارستانيه
گه وهره كه رۆيش و چاوى به ژووره كهدا گيرپا، چۆل و بى ناومال بوو، به رهو پاشخانه كه
وهرچه رخوايه وه و سه رى به ده رگا كه داگرت و گوتى: خاتوونه بچكۆلانه كه م ئه وه بۆ خۆت
ده شاريته وه و به خيرهاتنمان ناكهيت؟ ئه و ييش پتر به رهو بنه بان و تاريكاييه كه چوو و پشتى له
شيخ بوو كه به ترسه وه گوتى: مامه شيخ ئيمه قه رزاربارتين، چهند رۆژه له سواری مابين زۆرم
نازار چيشتووه كهلكى رووى جه نابتانم نييه، چاك بمه وه سه ر له دايه هه مين نابرم...

به پيرزاده بو، نه ویش به پارانه دهیگوت: ژور و ناومالنه که مان شایانی پله و پایهی بابه شیخ نین، شهرمه زارتین، ده بی به گورهیی خوتان مانبورن... شیخ دهستی له ناو دهستی من و چاویسی له سنگی نه و پیریو: خاتوونه گچکه لانه کهم... له ده رگای حه وشه وهش ناوری دایه وه، به لام نه و چو بووه بنبانی ژور که وه. نه شیله گچکه لانه که! مه ردوشینه کهت له بیر نه چیت! شیر دهرمانی زور دهر دانه...

به ره و دیوه خان هه لکشا و گوتی: سه لؤ! نه و شیرکوژه زور جه ربه زه و ته فربه زه، نیمه ی دهسخرؤ دا و گوتی ژنه کهم ناوسه، که چی ماینه که ی له سه ر زانه... دهستی سه دی وه ک توّم پریوه و به ناگاش نه هاتووه، تو چاوی من ده به ستیته وه و فیلم لی ده که کیت؟ با بؤت له ناو دوو نانی گهرمدا بمینیت...

سه لؤ...! نه و ژنه نه ک مندالی نه بووه و سکیشی نییه، به لکو ده قی سنگ و مه مکو سک و به رسکیشی نه شکاوه... من دونیاداریم کردووه، به ناموسم میتشیکیشی نه بؤته میوان... رهنگیشی له ترسی من هه لبرکابو، ده زانم مه لا هه مه ی ژنم میتشکی ناوداوه و وای لی کردووه که له من بترسیت و خو ی دوور بگریت. نای مه لا هه مه... سی ژنم به سه ر هیناوی هه ر وازت له مه لایه تی خؤت نه هینا... به ته مایه له به هشتدا بمکاته به ردهستی خو ی... من نه م پیرییه م هه بی چاوه پروانی به هه شتی تو ده که م؟

سه لؤ! که یه که مجار نه م خاتوونه ت بینی وا بی رهنگ بو؟

سه لؤ به له وچه نییه وه: قوربان شتی واجوان نه بینراوه! راست ده فهرمووی ده ترسیت...

شیخ به شیوازیک که گله یی و توورده ی تیدا به دی ده کرا: هه ی قورمساغ! هه ی به دمه ک! بؤ نه تگوت نه م فریشته یه مان میوانه؟ (چاوی لی سوور کرده وه) بؤ نه وه باشیت نیستا لووت بیرم و دهر خواردی ره شه ی چاوسوورت بده م...

سه لؤ له ترسانا زمانی تیک نالا: قوربان دهر فته ت نه دام، به چاوی پی م گوتی و به ده میش گوتم هه ر نه مرؤ...؟ هه ر نیستا...؟ که چی جه نابت ناگرت گرت و گوتت چاوی... واترانی من له به ر خاتوونم نه بوو و بؤ خانووم بوو...

شیخ نه ختیک سارد بووه و گوتی: با شهنگه شیت بیینم!... به ره و حه سار به هه ورازه که هه لگه رپاوه که هه رزه کاریکی سه رشیتی نه ویندار هه موو هه ست و هو شی له لای له ش و لاری به ریزاد بوو و بی په روا به دهنگیکی به رز له به ر خو یه وه: ده ک هه ر چوار ژنه که م به ساقه ی مل و گهر دنت بن... ده ک هه موو ژنی ناوایی له به ر سنگ و که فه لت بمرن... ده ک هه موو شیخ و شیخزاده قوربانی نه رمه ی ران و ناوگه لت بن... بؤ هه تا گه نج و به گوربووم شوخی وه که نه م پیرییه له م ولاته کاولبووه دا نه بوو...؟ هه تا رژی حه وت جار بالا گهردانی بالات بام... تو نه خو شی و من دهرمانت بکه م؟ ناوه لالا له سه ره مه رگم و تو بژیینه وه و میره دیم بؤ بکه به هه شته دی... له خو م مالمیراتی، هه ر هینده گیانم دهرنه چیت تا تا که جاریک له گه لت ده خه وم و ران له ناو ران و سه ر له سه ر سینگ و مه مکت ببورژیم، سا خوای ده کرد خه وی یه کجاریم ده بوو و له دۆزه خدا دهر ژام... ناخر به ر خه نه رمؤله که م بؤ لیم ده ترسی؟ خو من گورگ نیم بتخوم؟... سه ر هه لقه نه م؟... تا نیستا سه د نیچیری له تو سرکترم تیر و تل به ردا بته وه تو ده ته ویت هه لته م که کیت؟..

جاری دووه م بوو که ده چوینه راو، له لای ژیری شاخه سه خت و هه زار به هه زاره که وه بووین که گوتم: یاشیخ تو و سواره کانی دیکه ش برؤنه وه که رخی گورینتان! یه کیکتان له م به رده ی گه لییه وه برروانیتته نه و بازگه ی نه و به ری دامین ره وه زکه، هه رکاتیک له سه ر لیواری شاخه که وه چه ند جاریک ده ستم هه لته کاند و دانیشتم و هه لستامه وه، نه وکات ماینیک له ته ک خویدا بینی و بیت... ده زانم ولاخ ناگاته نه وی، به لام با بریکیش به پییان سه رکه ویت. تا زووبین هه ر دهرنگه، نیستا به په له ده که مه بازگه و له حه شارگه که دا داده نیشم... نیشاللا به دهستی به تال ناگه ریینه وه...

به دیواری شاخه سوور و رکه که دا هه لگه رپام، نه وانیش به سواری سه رکه وتن. ده مزانی کیسوی زور به هه سته و گوییان له دهنگی ریشتنیان ده بیت و به ره و بازگه که ی من دین. تاویک خو م دانوساند هیه چ نه بوو، به ره به ره رو شنایی نیشت و تاریکی فری... ده ور به رم ته واو رووناک ببووه، که لیکی زه به لاحی شاخ گه وره هات و سی چوار هه نگاو دوور له به ر ده می من وه ستا و سه ری به م لا و به ولادا سووراند و چه ند جاریک پرماندی، ناوری بؤ دوواوه داوه... رووی وه رگیراوه و ورده ورده به پیشما تیپه ری... بزنیک دهر که وت، جووته کاریکی هه راشی

به دوواوه بوو، شهویش له شوینی نیریه که وهستا و میزی کرد، دوو ههنگاو هاته پيشتر، کاره کان ههريه که و له لایه که چوونه ژیري و چهند مژیکيان لیدا، کاره نیره که قوچی دهر کردبوو و شهونده به توندی ملکی لیدا که بزنه که بهرگی نه گرت و رویش، شهوانیش به دووایدا چون...

دوو که لی دیکه هاتن، له سهر بونکردنی شوینی میزه که کردیانه شه ره شاخ... تیری که وانه کهم بهرداو له چاوی نیریه گه وره کهم دا، بارهیه کی لیوه هات و له جینگه ی خویدا کهوت و پهلی کوتا، نه چوممه سهری، دوو بز و چووش تیریکی دیکه ش به وشتی و تهنگاوی هاتن، تیرم بهردا و له پهراسوی چهپی چووش تیرم دا و له شه پیلکی راستی دهر چوو، دوو ههنگاوی به لاره لار نا و کهوت و پهلی وهشان، چهند کار و بزنی دیکه ش باز ره قه یان به ستاو به قه لبازان به سهریاندا تیره پین...

گورگیکی مله وهزی گوی مووچ، سهر و مل و کلکی نهوی کردبوو، به ماته ماته به دوواياندا هات، به تیریک ههردوو رانیم سمی، گورگ کهوت و راستبووه و قرووسکاندی و به لوزه لوز و لووره لوور رویش و پاشه لی به دووا ی خویدا کیشا...

کیوییه کانم سهر پین، نیریه که جووله ی نه بوو به لام که میک خوینی لیها ت .

چوممه سهر لیواری شاخه که و له بهرام بهر پیاوه که ی شه بهردا چهند جاریک دهستم هه لوه شاندا^(۱) و دانیشتم و هه ستامه و، له پيشدا تاگای له من نه بوو، که جاری سییه م هه مان کردارم سیباره کرده و، بیدار بووه و دهستی بهرز کرده و و سواری ماینه که ی بوو و یه کیکی ششی تهنگه کیش کرد و به ته قله کوت کوتای. ولاخه کانی له خواری شاخه که وه به ستنه وه و خو ی زور به ته ستم توانی بگاته من.

کهولمان کردن، پارچه پارچه هیئاماننه خواره وه... گوتی: ده بی سهری ههر دوو کیشیان بو شیخ بهینه وه هه تا له دیوه خان ی خو ی هه لکی ش ی و بلی دوو کیویم کوشتون... (گوتیه من) هوش هه بی له ناو خه لکدا نه لی من کوشتون من، دنا په لپه لت ده کات... چونکه شه به سالیك دوو کهرویشک نا کوژیت، ههر باسی نازایه تی خو ی و خیرایی ماینه که ی و ده مگه رمی تاژییه کانی ده کات، ئیستا دوو کیوی کوشتون ده بی چی بلی؟!...

۱- ده ساتی هه لوه شاندا: دهستی بلند و نوی کرد، به دهست بانگی کرد.

له گه ل شیخ و سواره کانی دیکه له خوار ریگه که وه به یه که گه یشتینه وه، که گوشت و سهری نیچیره کانی بینی له خو شیانا شاگه شکه بوو، چهند جاریک ده ستخو ش ی و ثافه رینی لی کردم...! گوتم: یاشیخ له پاشه لی گورگیکی شم داوه، نازانم له کوی ده توییت...

پیکه نی، گوتی له خو را نایان ناو ن شیر کوژ! ده بو ناوتان گورگ کوژیت... لای کانه بهردیکی مه رمه ری سپی خه ریکی بارگه پیچانه وه و که له ش بار کردن بووین که شیخ گوتی: کرمانجه کانی با پیرم له م کارگه وه بهردییان به زیاره بو دیوه خانه که مان بردوه... دهستی بو ئاستی بازگه که ی من در یژ کرد: له ویش به هه ره وهزی مه رمه ری سووریان پر یوه، ههر له ویش کرمانجی کی درنده ی مله وه ز، سهری مامیکی به بهرد پانکردو ته وه... پیاده کانی با پیریشم هه وتیان له وان تو پانندبوو... مه رمه ری ره شیان له چیا یه کی شه و دیو هیئا وه... مه رمه ره سه وه زه کانی ش براگه وه ی شه و دیوی به دیاری بو ی ناردوه... با پیرم زور دل ی به بهردی گه وه ری ره نگا وره نگ خو ش ده بوو... هیچ بهردیک له بهرده کانی دیوه خانه که مان له ده باتمان که متر نییه..

که گه یشتینه وه بن مالان گوتی: به یانی نیچیره کان له مالی خو مان لیده نیین و ئا وایش بانگ ده که م... به پارانه وه گوتم: یا شیخ به خو ت ده زانی خیزانه که م نه خو شه و که لکی ناو خه لکی نییه، شه گهر به شه گوشتی کمان ده دهیتی مالت ناوا، شه گهریش نا ههر مالت ناوا...

گوتی ژنه که ت نه خو ش نییه! ترساندوو یانه! به لام با شه مجاره یه که مجار و دووا که ره تتان بیت، ره وشتی گونده که م لی تیک مه ده ن... سه لؤ! سه لؤ! ده ستیکی... نانا... رانیکی چووش تیره که ی بده نی با شه و من بانگ بکاته وه...

که پیله که م وهرگرت شیخ گوتی: ده سکوژی خو م له مالی تو دا ده خو م...

ئیواره گوشتی سوور کراوه مان ده خوارد که په ریزاد گوتی: شیر کو زور و شیار نه بین و زوو چاره ی خو مان نه که بین، شه وا منیش وه که شه چووش تیره ده خوریم... شه مجاره گه رایتسه وه، جاری کی دیکه بچی تو ش به دردی که له کیوی و شیرزی پوره شیرنی ده چیت... شه گهر بهزه بیت به خو تدا نایه ته وه شه وا سکت به من بسووتیت، له غه رییدا مه مخه بهر ده می شه م گورگه سیل سووره... شه به یانییه شه نگو لی ژنی سه لؤ مل گولینگی جامه ماساتیکی هیئا بوو و به بی شه رمییه وه گوتی:

شیخی گهوره سلاوت لئده کات و گوتی ((بۆ ئەم پەری و پەریزادەییە ئارامم نەماوە...
فەرمووی با لیمان نەترسیت و هیورییتمەوه و لە گەلم نەرم بیّت، (گوتیشی) تا ئیستا خوین
هەنگوینی وەک ئەم خاتونەم نەدیوه و بۆ کەسیش ئەوەندە دیوانە و پەریشان نەبووم، (زۆر بە
پەرۆشییەوه دەیگوت) جار جارە ئاورپیکمان لئەداتەوه و لە گەلمان بسازیت ئەوا من رۆژانە
دەجار ئاورپان لئە دەدەمەوه، (گوتیشی) با ژوانمان لە مائی شەنگول یا لە کۆشکی گولخاتر
بیّت... زۆر چاوه‌رووان بووم لە مائی خۆیدا میواندیریم بکات، بەلام... ئەوی بەخۆشی دەکریت
با نەیکەینە ناخۆشی...))

قسەى شوانەکان و کرداری شیخ بەراورد کردن و گوتم: ئەتۆچ وەلامیکت نایەوه ناو بادییە
ماستەکەوه؟

گوتم: شیخی گهوره با پرووانیتە سەر و ریشی خۆی، لە باپرەم بە تەمەنتەرە، وا نەوه‌کانی
هەرەتی شووکردن و ژنەینانیانە، شیخ بە خۆی چوار ژنی هەیه و ژنە گچکەکەشی هیشتا
بە تەواوی خۆی نەناسیوه، با شیخ خۆی بناسیت و خۆی لە بیرنەچیتەوه، ئیتمە پیاوهرتی
ئەومان رەچاوه‌کردووه و خۆمان هاویشتۆتە ژیر بالی ئەوه، دەبى وەک کور و کچی خۆی
پرووانیتە ئیتمە...

بەیانى دووبارە شەنگول پەریزادی بینییەوه و گوتی: شیخی گهوره دەفەرموویت((با پەریزاد
خۆی بناسیت، هەر بە تەنھا من قەدرى دەزانم و دەزانم چەند رەسەن و نەشمیل و خان و مان و
لئەهاتووه، با ئەم خاتونە بچکۆلەیه قەدرى قەدرزانان بزانیّت...))

شەنگول بە دەستی چەپی سئجار خەناوکه زیڕەکەى بەرز کردووه و داينايەوه سەر سنگى و گوتى:
شیخ دەلئ((تەگەر لە گەلمان بسازیت و خەنیمان بکات ئەوا منیش خەنىدەکەم و ئەوەندەش خشلى
بۆ دەکەم کە بۆی هەلنەگیریت، دیاری ئەوەندە نایاب و سەیر و نرخداریشی بۆ دینم کە هیچ ژنە
پاشایەك شتى وەهای نەدیوی، هەر بەخۆشم خەمی مەسلەتییه‌کەى بۆ دەخۆم... (شیخ فەرمووی)
با نەلئ بە رووخسار پیرم، هیشتا هیندەى حەوت جحیلان بەکارم...! با دووجار ناسکۆلە
بچکۆلانەکەم لە گەلم بسازیت، ئینجا دەزانیت پیرم یا جحیل تریتم...!))

پەریزادخان! ئەو ژنانەى مندالیان نابیت، بۆ مندال دەچنە لای شیخ، ئەویش لە خەلوەتخانەدا
چەند جارێک پشتیان دەشینلئ و نووشتەیان بۆ دەکات و دۆخینیکی خۆیانیان دەداتئ لە پشتی
بەستەن، دوانر سکيان پڕدەبیّت.

پەریزادیش چاوی لئ سوورده‌کاتەوه و قسەى پئ دەبرئ و دەلئ: با سمیل سوورى دەم قۆپاوه،
ژنە گچکەکەى بنیترتە لای شیرکۆ و لە گەلیدا بسازیت، ئینجا چاوه‌رووانى من بکات...)

شەوه چووم شیر و تیرەکانم هینانەوه، هەستم کرد بە شەوه و بە رۆژ ماله‌کەمان لە ژیر
چاودیریدایە، بەلام دەزانى پیاوه‌کانى شیخ رووبەر و نامویرنى و خەریکن حیزبگیری بکەن. لە
مال دەرنەدەکەوتین، شەوه، من و پەریزاد خۆمان دەبەستا و دەچووینە سەر کانى و ئاومان
دەهینا، نیازمان وابوو بەرەو تۆبزاوه بۆی دەرچن، بەلام سایەدەمان بوون و هەلى هەلاتمان
نەبوو، شیخ ماینەکەى لئ ستاندم و گوتى((ئەم حدودە بۆ ناو تەویله‌ى من جوانە...)) دوو سئ
دانە ئیوارانیش بە ئەنقەست سواری دەبوو و لە پئیش چاومان تەپرادانئ پئدەکرد و بە
ئاوژەنگان لە کەلەکەى دەکوئا...

ئیوارەیه‌کى درەنگ سەلۆ هات و گوتى: شیخ دەفەرمووی حەزمان چۆتە گۆشت کئوى. بۆیه
دەبئ ئەمشەو بچینەوه راوی. گوتم: ئەگەر شیخی گهوره بەخۆی لە گەلماندا بیّت ئەوا منیش
دئم، چونکە ئەو شارەزا و دەستپاست و پیرۆزه، ئەگەرنا لە گەل ئیوه‌دا نایەم. دووبارە سەلۆ
گەرایەوه و گوتى: شیخ فەرمووی ((هەرچەندە لەو رۆژەوه نەساعم، بەلام بۆ خاترى گورگکوژ
ئەوه‌ندەى بتوانم لەگەلتان دئم...))

پەریزاد بە چاوی بە فرمیسک و دەروونی پرتس و تاریکی چاره‌نووسی نادیارەوه هاتە تەکم،
دەستی گویشم و گوتى: لەگەلئان بچیت دوو جار تە و ناگەرئیتەوه... یا مەچۆ و وەرە بەم شەوه
دەردەچن، یان منیش لەگەلتان دئم و لە کوی تۆ بفرەوتینن دەبئ منیش هەر لەوی بمرم...

گوتم: دوو جارم دەبئ لەگەلئان دەچم، بەلام دیمەوه و دەریش دەچن، چونکە دەزانم پیاوه‌کانى
زاتى ئەوه‌یان نییه رووبەر و دەستبکەنەوه، شیخیش بەخۆی چاوه‌روان و راو دەکات، بەلام دەست
ناوەشینی، منیش ئەوه‌ندە سرك و لاتەریک دەم کە نەتوانن سەیریشم بکەن... ئەگەر تا رۆژاوا

نه هاتمه وه، ئەوا تۆ شهو بچۆ خانووی دایه هه مین، ئەگەر ماڵ نووستنایش نه هاتمه وه، ئەوا به رهو تۆیزاوه برۆ له وی به کدی ده گرینه وه...

له ئاوابی دورور کهوتینه وه، ههستم کرد شیخ پاشه کشه یه تی و ده یه ویت خۆی بدزیته وه، بگه ریته وه. منیش تیبیه چاوم تی ری بوو و دهستم له سه ره دهسکی شمشیر بوو، تیر و که وانیشم به ستابوو، تا ئەو کاته شیخ و پیاوه کانی شیر ده که ی منیان نه دیبو، پتر که نار گیر بووم و نه م ده هیشت ماینه که م بگه ویته نیوان و لاخه کانی ئەوانه وه... به دم رۆیشتنه وه گوتی: شیر کو له بهر خاتری چاوی تۆ نه بوایه نه ده هاتم، چونکه زۆر نه خۆشم، ئیستاش هه تا خۆم رابگرم له گه لتان دیم، که که لکم برا ئەوا ده گه ریتمه وه، من نه خۆشی ناو نووینم و که لکی سه ره پشتی ماینم نییه. به لām چاک ده زانم تۆ به دهستی به تال ناگه ریته وه...

به هیمنییه وه: مام شیخ من به بی پیروزی تۆ راوم بۆ ناکریت، ئەورۆژ هه هه ودمی تۆ بوو ئەو نیچیرانه ی هینایه بهردهستم.

گوتی: ئەدی بۆ وا لاتهریک و وشتی؟ لیمان ده ترسیی؟

گوتم: دوینی شهو خه ونیکی زۆر ترسناکم بینی، ده ترسم له ناکاورا له په نایک ده ستیکمان لی بوه شینن... گوتی شهیتانی که ربیت واده زانم من و تۆ پیکه وه ده مرین... له م ریگایه دا تووشی گرفتیک ببین هه ردوو کمان له ناوده چین... ئەگەر له په رگه بم ئەوا ده سه وه که ربیه که ده کم...

ماوه یه که بۆ ده نگ رۆیشتین... لیم نزی که وته وه و گوتی: مه ترسه! دلنیا به ئەگەر هه رکه سینک به دوای تۆدا بگه ریته و بیه وی ریمان لی بگریته... به پشتیوانی خودا و پیروزی مه زاری شیخ مازنی مه زن و گۆری باپیره گه وه ره که پیغه مبه ره و خۆشه ویستی خودایه، به زیندوویی ده رناچیت، تا ئیستا که س زاتی ئەوه ی نه بووه له ئاقاری میراوه دا به ردیک بگریته چۆله که یه که، ئەوه ی له لای خوداشه وه هاتیبته ئەوا به که س ناگه ریته وه... له وه به دووا پیاوه کمان پیشمان که وتن و ئیمه ش به دوایاندا رۆیشتین، ئەو رۆژه شیخ خۆی نه خۆش پیشان دا و نه ی هازوا، بۆیه زۆر دره نگ گه یشتین...

له ئاسمانی دۆله که دا داله که رخوا ره سی به ریان کردبوو و ده سوورانه وه و نوی ده بوون و له ناو دارستانی چری ته لانه که دا ده یشتنه وه. شیخ گوتی: ئەم هه موو داله شه له سه ره که لکی گامیش

ده سوورینه وه؟ یان میگه له و گورگ لی داوه؟ پیکه نیم، گوتم: قوربان ره نگه له سه ره لاکسی گورگه که بنیشنه وه. پتر به نیوان گابه رده کاندا به ره و خوار چووین. گوتی: سه لۆ به غاریک بزانه ئەم خه رته ل و سیسار که که چه لانه چی ده خۆن؟ سه لۆ دابه زی و به راکردن چوه ناو لی ره که و به هانکه هانک هاته وه. له دوروه تیره که ی منی به رز کرده وه و گوتی: فیله گورگی وا گه وره له م کیوه دا نه بیئراوه!!..

شیخ سه ریکی ده ور به ره و لووتکه و قه دپال و دارستانه کانی کرده وه و ماوه یه کی باشیش له خه رته له کان راما... سه یری بازگه که ی کرد و چاوی بۆ لای من گیراوه و گوتی: گورگ کوژ ئیستا چی بکه یین؟ گوتم: مامه شیخ کاته که ی زۆر دره نگه، له وانیه بی نیچیر بگه ریته وه، به لām که ئەوه نده ریبه مان بریوه ناکریت لی ره وه پایدۆزی لی بکه یین. هه ره وک جاری پششو با کاکه سه لۆ له جیگه که ی خۆیدا بوه ستیت و ئیوه ش برۆنه وه شوینی پیشووتان و منیش ده چمه وه که رخه که ی خۆم... قسه کانی پیخۆشبوو و گوتی: زۆر باشه، به لām چه ندی ناگات له خۆت بی هه رکه مه، چونکه به راستی ئەم شاخه هه لدی رانه سامناکن، پیاو هه لبلخلیسکیته تی ده چی و پارچه پارچه ده بیت، به وه ی باشه تۆ شاخه وانیک ی بی هاوتای...

ئه وان به ره و شوینی خۆیان رۆیشتن، سه یری ناو چاوی سه لۆم کرد، چاوی دا هیئان و به ملحیزییه وه کشایه وه...

چاویکم له پیش و دوو چاوم له پاش به ره و بازگه که هه لکشام... چاوه دیری سه لۆ و شیخم کرد، سه لۆ له شوینی خۆیدا وه ک بت وه ستابوو، شیخ و پیاوه کانی که وتنه په نا و له نه و راییه که وه سه رنه که وتنه وه... گه یشتمه ژیر تاقی ئەو شاخه ی که گۆشتی کیوییه کافمان له و لاخان بار کردبوو، هه ندیک زه رده واله و میرووله ی گه ره ی لۆق درێژ و زینده وه ری دیکه له ورده گۆشت و خۆینه که ئالابوون، له لای ژیری، له نزی که ریگا که وه دوو سه نگره ری نوی له به رد دروستکرا بوون، هه ندیک به رد خوینی کیوییه کانی پیوه بوو و هه ندیکیشیان مه رمه ری سووربوون، سه رم بلند کرد و رووانیمه ئەو که رخه ی که که له شی کیوییه کافمان پیدا شوڤ کردبوونه وه، دوو که رتکه شاخی سووری گه وره م بینی له سه ره لیواری تاقه که له ترکه داندرابوون... جاریکی دیکه ش سه یری ته لانه که ی ئەو به رم کرده وه، شیخ دیار نه بوو. له گه وه ی شاخه که سوورامه وه و رووانیمه که رخی شیخ و پیاوه کانی، هیشتا سه ره نه که وتبوون.

له بازگه كهدا پشقلی نوی و ته‌رایی میزی کینویی کاتم بینی که دیار بوو ئهم به‌یانیی به‌ویدا تیپه‌ریبون، سه‌یری خواره‌وهم کرده‌وه، هه‌رسی پیاوی شیخ به‌ کوورده‌ کوورده‌ به‌ره‌و سه‌لۆ ده‌گه‌رانه‌وه...

به‌ ماته‌ ماته‌ به‌ره‌و ئهو تاقه‌ هاتم که کینویی کاتم لئ کهل کردبون، له‌سه‌ر سگ‌ خشیم و سه‌رم هه‌لکیشا: سه‌لۆ و سابه‌ له‌ ره‌زه‌که‌ی خوارتر خویان ده‌گه‌یاند هه‌رتکه‌ شاخه‌کانی سه‌ر لیوار...! په‌نجی خۆم گه‌ست و زانیم ئهم پارچه‌ شاخانه‌ بۆ له‌وی داندراون: که‌ من له‌ ژیریانه‌وه تیپه‌ریم، ئه‌وان له‌بانه‌وه به‌سه‌رمدا به‌ریبده‌نه‌وه و بمکوژن... ته‌گه‌ریش به‌رنه‌که‌وتم ئه‌وا ده‌شیویم و ناگام له‌ خۆم نامینئ و له‌ سه‌نگه‌ره‌کانی خواره‌وه تیربارانم ده‌کن... گه‌رامه‌وه هه‌شارگه‌که‌ و که‌وتمه‌ بیر کردنه‌وه... له‌م ناسمانه‌وه چیم بۆ ده‌کریت؟

هه‌لۆ سه‌ر سپییه‌که‌ وژژه‌ی هات و له‌ ناسمانی سه‌ر سه‌رمدا په‌یدا بوو، چهند جارێک قیژاندی و بۆم دابه‌زی و هه‌ستایه‌وه... رۆچه‌ی زۆراب و چه‌تۆم که‌وتنه‌وه یاد. تو‌قیم... هه‌لۆ له‌ به‌رزایه‌وه زۆر به‌ تیژی به‌ره‌ و سه‌لۆ و سابه‌ داده‌به‌زی و هه‌لده‌ستایه‌وه... چاوێکم به‌ هه‌لۆ و یه‌کی‌کیشم به‌ ریگه‌ی ئاوی و هه‌بوو، بزائم شیخ ده‌رناکه‌ویت... ته‌په‌یه‌که‌ له‌ ته‌که‌وه‌ هات، ره‌شه‌ ماری گۆرینم بینی کیفاندی و ده‌می‌کرده‌وه و سه‌ری به‌رز راگرت و چاوی گێرا، تیر له‌ ناو ده‌ستدا ده‌له‌رزی... به‌ره‌و لیواری شاخه‌که‌ رۆیشت... ریگه‌ی چونه‌ خواره‌وه‌ی نه‌بوو، هاته‌وه‌ لای من، جارێکی دیکه‌ش سه‌یری کردم و کیفاندییه‌وه، هاته‌ ناو په‌ناگه‌که‌مه‌وه... لئوولی خوارد و سه‌ری به‌رز کرده‌وه و زمانی ده‌رکرد و سه‌یری ناو چاوی کردم... سه‌ری داگرته‌وه و به‌ ریگه‌ی بازگه‌که‌دا به‌ره‌و خوار خزی..

چوومه‌وه سه‌ر لیواری شاخه‌که‌و وه‌ک خه‌مه‌گروو سه‌رم هه‌لکیشا. که‌ سه‌لۆ و سابه‌ به‌ردیان بۆ هه‌لۆیه‌که‌ ده‌هاویشت، ماره‌که‌ بۆیان ده‌چوو و ده‌ی‌کی‌فاند، که‌ په‌لاریان ده‌گرت هه‌لۆ، هه‌لۆ هیرشی بۆ ده‌بردن و ده‌یویست چاویان بکوژیت... ئه‌وه‌نده‌یان به‌رد بۆ ناسمان و بۆ به‌رده‌می خویان هاویشت شلوکوت بوون و به‌لاداده‌هاتن، ویستم به‌ دوو تیران خه‌مپریان بکه‌م. ماره‌که‌ چوه‌ ناو درزه‌ شاخێک و هه‌لۆش به‌ره‌و قوولایی ناسمان هه‌ستا... سه‌رم به‌رز کرده‌وه، له‌ به‌رزاییه‌که‌ی ئه‌و به‌ر له‌ نیوان جووته‌ داره‌به‌نه‌که‌ی سه‌ر ریگا‌که‌وه شیخم بینی سواری

ماینه‌که‌ی من بووه‌و به‌ره‌و ئاوی ده‌یکوتا... سه‌لۆ و سابه‌ چوونه‌وه پال که‌رتکه‌ شاخه‌کان و بی‌ ناگا سه‌یری خواره‌وه‌یان ده‌کرد و به‌ ده‌ست له‌گه‌ل دووه‌که‌ی خواره‌وه‌ قسه‌یان ده‌کرد...

به‌ ماتی کشامه‌وه ناو هه‌شارگه‌که‌م و ماوه‌یه‌که‌ بیرم کرده‌وه... شیخ بگاته‌وه ئاوی، ده‌چیته‌ گژ په‌ری‌زاد، ئه‌ویش ناموس و چاره‌نووسی خۆی داوه‌ته‌ده‌ست من و به‌ پشتیوانی منیش ده‌خوړی و سه‌ریشی بۆ... له‌م ناسمانه‌وه من یه‌ک و ئه‌وان چوار... ده‌لین راستبه‌ و برۆ ریسی شیر... خۆم ده‌ربازنه‌که‌م ئه‌ویشم بۆ رزگار ناکریت.

له‌ جیگه‌ی خۆمه‌وه تا ده‌نگم هه‌بوو هاوارم کرد: پایدۆز... راو به‌تال... پایدۆز... راو به‌تال... پشقلی نوی و ته‌رایی میزی کینویی کان لی‌ره‌یه‌، کینوی ماوه‌یه‌که‌ هه‌لکشاونه‌ته‌وه و ئه‌م‌پۆ هه‌یچمان بۆ ناکریت... پایدۆز... پایدۆز... بۆ ئه‌وه‌ی ته‌واو دلنیا بن که‌ من ناگام له‌ پیلانه‌که‌ی ئه‌وان نییه‌، چوومه‌ شوینی دیاری‌کراو و دووجار ده‌ستم هه‌لۆه‌شان و هه‌ستام و دانیشتمه‌وه و هاوارم کرده‌وه و هه‌مان شتم گوته‌وه... که‌ له‌ بازگه‌که‌ دابه‌زیم، سه‌لۆچه‌قه‌پیسکه‌ ئاسا به‌ سه‌ره‌تاتکی سه‌یری ده‌کردم... له‌ گه‌وه‌ی هه‌ل‌دیره‌که‌ سوورامه‌وه، به‌لام به‌ره‌و ژیر شاخه‌ ستونیه‌که‌ نه‌چووم، به‌لکو کینویی له‌ ناستی خۆمدا به‌ شاخه‌که‌دا شو‌رپوممه‌وه، به‌ ماته‌ ماته‌ به‌ خوار سه‌نگه‌ره‌کاندا خۆم گه‌یاند نه‌دیوی و دابه‌زیم و گه‌یشتمه‌ و لاخه‌کان و سواری ماینی شیخ بووم و به‌ره‌و ریگه‌ کێل بوومه‌وه.

که‌ گه‌یشتمه‌ سه‌ر ریگا‌که‌، له‌ به‌رزاییه‌که‌وه هه‌ل‌ه‌سته‌یه‌کم کرد و ئاوړم لیدانه‌وه. ئه‌وان هه‌ر چواریان به‌ پیوه‌ بوون و چاویان له‌ من ده‌گێرا، به‌ ده‌م و به‌ ده‌ست سی‌ جار بانگم کردن...

به‌ره‌و ئاوی کوتام، سه‌پان و گیشه‌که‌ر به‌رپوه‌ به‌ره‌و په‌ریزه‌ جو‌ ده‌چوون.

سی‌ بستى مابوو بگه‌مه‌وه ئاوی که‌ دوور به‌ دووری له‌ چواریانی نه‌راییه‌که‌وه شیخم بینی له‌گه‌ل سی‌ تیله‌ کیشان و هه‌ستابوو، جله‌وی ماینه‌که‌م گرت هه‌و و غاردانه‌که‌م بوو به‌ رۆیشتنیکی ئاسایی، ئاوړم بۆ دوواوه‌ داوه‌ پیاوه‌کانی شیخ به‌سه‌ر بستیییه‌که‌ که‌وتن و که‌وتنه‌وه نه‌دیوی... زۆرم نه‌مابوو بگه‌مه‌ چواریانه‌که‌، به‌ پیکه‌نینه‌وه ئاوړی دابه‌وه، که‌ چاوی به‌ من که‌وت هه‌وینکی له‌ خۆی زانی و ره‌نگی هه‌ل‌بێرکا و به‌ شپزه‌یییه‌وه گوتیییه‌ ئافره‌ته‌کان: ئیوه‌ بۆن مه‌لۆ و سواری خۆتان هه‌ل‌بگرنه‌وه... ماوه‌یه‌که‌ ماینه‌کاتم له‌ ته‌ک یه‌ک رۆیشتن، ناوه‌ ناوه‌ به‌

ئاوزەنگى لە تەنگەي دا و بەرەو قەلەت ھەلگشا... ئەو کاتەي ئەو رکيبي ناسنى لە سكي ماینەكەم دەدا، من وام ھەست دەکرد جوانووەكە لە ناو ھەناوی مندا دەتوييت...

دەست و پيپەکانی شیخ زۆر دلنیا بوون کە من نیازی ئەوام نەزانووە، بە دەم پيپەنەووە گوتیان: گورگکوژ ئەمرۆ بە دەستی بەتالگەراییەو، بەلام لەم رۆژانەدا دەبێ نيريبهك و چووشتيرينكى ديكه بكوژينهوه...

سەلۆ بە رووی خۆش و گالته کردنەو لەم نزيك كەوتەو و بە دەنگە ناسازەكەيەو: شيركوژ وا بزاتم يەكەمجارته بە دەستی بەتال دەگەرپيپتەو...

زۆر بە ھيمنى: راست دەكەيت من و تۆ بە دەستی بەتال گەرپيپتەو، چونكە تۆش نەتتوانی خەناوەكەيكي ديكه بۆ شەنگول بەرادان بەدەيت!... خەريك بوو لە ئەسپەكە بکەوتتە خوارەو، خۆي بە ياللي گرتەو و جلەوي سووراند، تا گەيشتەو تەويلەكە نەيتوانی خۆي راستبكاتەو...

ئيوارە وەك رۆژەکانی ديكه چاوەدەيري مالىي ئيمەيان نەکرد، لە ئيوارەو خۆمان پيچايەو و تا درەنگانيك من سايەدي ئەوام کرد... زۆر بێ دەنگ بوون يان وا يان پيشانەدا كە کاریان بە ئيمە نيپە...

لە نيوشەو دا لە گەل پەريزادا بەرەو كانیي ژنان چووین و لە كەندەكە پەرينەو، لە ئاوايش دەركەوتین، ئەو خۆي لە ناو بيكۆل و زەردەببەکاندا ھەشاردا و منیش لە دوری ئاوايپەو بەرەو قەلەت ھاتمەو و لە باریکە ريبەكەي پشتمەو سەرکەوتم و بەرەو تەويلە چوم، سەگ بۆم ھاتن... كە گەيشتنە ئاستی من بۆنيان کردم و بە مل و لموز دريژکردن و کلک بادانەو پيشوازيان کردم، دوواتر بەرەو سەر ليواری قەلەت رويشتن و بە دۆلايبەكەي لای بيپەکان دەوەرپين... گەيشتمە ئاستی دەرگای پشتمير، كەويت حيلاندی و چەپۆکی لە زەوي دا...

سەلۆ لە بەر دیوہخانەو کۆخی، بەرەو گەر ھات، بە چاوی بە خەو و لەشی گرانەو ھەنگاوی نا، دەستیکی گەياندە ركە^(۲) ی بەر دیواری سەرئیلەي لای ژيري لەودە كە راھاتبوو^(۳)، لەبەر خۆیەو: ئەمسال بە زبارة نۆژەنت دەكەينەو...

خۆم لە گەل پشتمەستی^(۴) لەودەكە كەردە يەك، بەبەردەمدا تپپەري، دەرگەي تەويلەي كەردەو، چووە ناو و لاخان، ماینی كەوتی بەسەر كەردەو و بە دیارپيپەو ھەستا: بۆ وا وشت و بە ھەست و ھەستايوت؟ سەيري پاشەلي کرد: ھودووە كەوتتەكەم! ماوتە بزيتت و جوانكيلەيەكی لە خۆت كە حيلتر بۆ شیخی من بينيت... چاوی بە و لاخەکاندا خشاند و يەك يەك بەسەري كەردنەو، ھاتە دەرەو و بەرەو پشتمەوي پشتمير و قەلەت چوو... لە گەل سەگەل راوھستا و نواریپە دۆل و بيپەکان... كە ئەو كەوتە پەناوہ من چوومە ناو تەويلە و دەرگام داخستەو... لە نيوان كەويت و ئاخوورەكەي دا و ھستام و شيرەكەشم بە رووتی بە دەستەو گرتبوو... كە گەرپايەو سەريكي ديكەشي لە تەويلە ھەلگيشا و دەرگاكەشي بۆ دلنیايی راھەژاندەو... دوای ماوہيەك دەنگی كۆخيني لە ئاستی دیوہخان و قەمتەرەكەو ھات...

كەويتم راکيشا و زینەكەم لی شەتەك دا و بە ھيمنى دەرگاكەم كەردەو و ھاتينە دەرەو و دەرگەم داخستەو، ھیدی ھیدی بە بن دیواری پشتمەوي قەلەتا رامكيشا و سووراندەمەو، زۆری نەمابوو سووچی دیوہخان دەرکەويت كە بە تەلانیکی سەختا شۆر بوپینەو و گەيشتینە ناو و ەردەکانی شیخ و پيم لە ئاوزهنگ نا، ترسام دەنگی سمی ماینەكەم بيپستن بۆیە ماوہيەك بە نەرمی بە ناو و ەردەكە دا رويشتم...

پەريزاد لە پشتم سووربوو و ھەر بە ھيمنى بەخوار ئاوايدا سوورپينەو... سەگەر و قيرەي قاز و قيقەي بۆق و ويتەويتي تيترواسك دەبيسترا... گەيشتینە گردی گۆرستان و تپپەرين و لە بەستە گەورەكە پەرينەو. پەريزاد: بە قسەي دوواشوانەكە بێ ئيستا ئيمە لە سنووری بارکی شیخی سميل سوور دەرپازبووین... دەبێ گيویکی ديكە، ديويکی ديكەش سنوور بۆ ئەم سميل سوورە دانەنيتەو...

۳-راھاتوو: لار، بەلاداھاتوو.

۴- پشتمەست: کورته دیواریکە، بۆ راگرتن و سك نەدانى دیواریکی دیکە دەکریت، يان وەك ركە، دیوار رادەگریت .

۲-رکە: داریکە لە شیوی ئەستونەدە، بە لاری دەدریپتە بەر دیواری لار و بەلاداھاتوو تا نەكەويت

دورهی یه کدی دهسورپان و بالیان ده کوتا : - ده لیم کۆتر به دوومه و سه زمان ده خوات... ئەم کۆترانه لەم خانووه دا به دیوومن... شیخی به دیوومیش ده لیت: بۆ من پیرۆزن... دهسکه پیشه قانیکی په لارکردنی، به ره و فرین...

به گورگه لۆقه به ره و کانیی ژنان رویشت... هیشتا نه گه یشتبووه چیله به ردی کانیه که به تهنگه تاوی و به دهنگه ناسازه که ی بانگی کرد: کی له سه ره کانیه؟ شیرکۆ!... په ریزاد!...

شهنگول به رووتی له ئاو هاته ده ره و له سه ره تاته به ره که دهستی گه یانده کراسه که ی بیگاته به ری، دیسان بانگی کرده و: کی له سه ره کانیه؟ وه لامم بده نه وه!... شهنگول کراسه که ی کرده به ری و گوتی: سه لیم! بۆ وا تهنگای؟ ده لیتی راویان ناویت... کهس له سه ره کانیه نیبه نه گه ره کهس له ده ره و دیار نیبه، وه ره خواری وا جله کامم ده که مه به رم...

که سه لۆ گه یشته سه ره کانیه که، شهنگول ئاوه ل کراسه که ی ده کرده پیی و ئاو له قژی به چۆراوگه ده هاته خواره وه و کراسه که ی ته پرکردبوو، به سه رسامیه وه: چی رویداوه؟ ئیستا من له مالله وه هاتم هیچ نه بوو... سه لۆش به هه ردوو ده ست له ته ویل و ته پلێ سه ری خویدا و گوتی: مالمان کاول بوو... پشتم شکا!...

شهنگول: کورپه ده خیرا بلێ بزاتم... خو منداله کان ئاگریان تیبه نه بووه؟... که من هاتم ئه وان خه وتبوون... ئه ویش هه ره به هه ردوو ده ست له نیوچه وانێ خویده دا و ده یگوت: قورمان به سه ربوو... هه موومان ئاگرمان تیبه ربوو...

به غاردان له کانیه که هاته ده ره و به ره و مالی خویمان لنگیدا، شهنگولیش که وا و چارۆگه که ی به دهسته وه گرتبوو و به پیی په تی به دووایدا رایده کرد و گازی ده کرد: سه لیم!... کورپه غه ربیی له خویم غه ربیتر!... بۆ هه موومان سووتاین؟... گه یشتنه وه به ره ده که ی خویمان... شهنگول تاوی دایه ژوره وه، به هه ردوو دهستی هه ردوو ساوايه نووستوه کانی به توندی راته کاندن، له خه و راپه رپین و به ترسه وه زیراندییان...

سه لۆ به دووایدا چوه ژوره وه و به هه ردوو ده ست له سه ره و پۆتسه لاکێ خویدا و گوتی: من ده زاتم هه ره پینجمان سه رده برپیت، ئه تۆش خه می ئەم دووه ته، ئیستا کاتی ئه وه یه؟ شهنگول: کی سه زمان ده برپیت؟ بۆ سه زمان ده برن؟ له کاره که ری و خو لامی و به ندایه تی کیسه؟ سه لۆ دهستی دایه زمانی: شیخ زمانی شه ره مانه وه ده ردی نیست، ئینجا ده رخوا ردی

سه لۆ

به یانی هیشتا تیشکی خو ره به ره قه لاتی شیخ نه که وتبوو، سه لۆی هه شبه سه ری بۆ چاره چوه نیو عه مبار و سووکه گونیه یه که جۆی به پشتی خویدا دا، بردی له ته که ده رگای ته ویله داینا، گه راپیه وه و له کادینه که شدا فه رده یه کی داخسووری پر(کا)ی خسته سه رشانی و هینای... کا یه که ی هه ره به سه ره شانوه بوو ده رگه ی ته ویله ی کرده وه، چوه ژوره وه و له ته که زینه کان وه ستا...

چاوی نیشته جیگه ی زینی که ویت، زینه که نه ما بوو... له گه ل موچرکی کدا کایه که ی سه ره شانی که وت، چوه پیشت و زینه کانی یه که داگرتن و خستنه وه شوینی خویمان، دهستی به مۆره ی دیواره که و جیگه ی زینی که ویت داهینا و گوتی: دوینی ئیواره به دهستی خویم لیره م داناه! خو قژنه سه ره نه یان دزیوه؟ دلێ داخویرا، خه ری که بو به پیوه گیان بدات... به لۆژه لۆژ به ره و ئاخووری که ویت چوو، ماین نه بوو، هه ره دوو دهستی له که له که ی نا، به شه پرپۆی چاوی به کونج و که له به ری گه وردا گپرا... له به ره خویه وه :- تاریک و روون بوو ماین و زین ما بوون!...

هاته ده ره و به ره و پشته وه ی ته ویله سوو راپیه وه، ته رسیکی نوی له ته که دیواره که بوو، چوه سه ره ته رس و له زه وییه که ی ده روه به ری وردبووه، شوینی پیی ماینی دیت، بن دیوار و بن دیوار رویشتبوو، سه ریکی به سه ره لیواری پشته وه ی قه لات داگرت... سه ری بادا و دهستی به یه کدا دا، به شه پازلان له نیو چه وانێ خویدا...

هاته وه رووی پیشه وه به دیار چاله که وه ماوه یه که داما، رووانیه خانووی خه ره خیل، ده رگا کان داخرا بوون، به راکردن به ره و خانووه که دابه زی، ده رگه ی هه وشه ی کرده وه و به هه شتاری رووه ژوره کان چوو، ده رگه ی ژوره کانی یه که یه که خستنه سه ره پشت، شیرکۆ و په ریزاد نه بوون، هه مو شته کانی دیکه ش له شوینی خویندا خه وتبوون، بادی ماسته که ی خوینی ناسیه وه له ناوه راستی ژوره بچکۆله که دا ماستی تیدا ترشابوو... له وده و ته ویله و ئاوده ست و سه ره شوک و ناندین و گه وره کانی شی به سه رکرده وه... چاوی به لیسێ کۆتره کان که وت: ده یان بوغاند و له

رهشەى چاوسورمان دەدات... ئەى ھاوار خودايە ھەر بەخۆت دەرگايە کمان لى بکەو! خودايە ھەزار تاوان و يەك تۆبە....

شەنگول: تىنچچوت؟ تاوانى چىمان کردووه؟ بۇ سەرى دونيات لى وىك ھاتووه و بىھوودە لە سەر و مېشكى خۆت دەدەيت؟ مەگەر شىخ لە ئىمە بەرفەرمانتەر و گوڭکەرتى دەستدەكەوت؟ ...

سەلۆ خەرىك بوو ببووریتتەوہ کہ گوتى: نازانى ئەمشەو گەوادە حېزابوگەكە و سۆزانیبەكەى ژنى رايان کردووه؟ مایینە ئاوسەكەشيان بردووه... بە ھەموو سوڭندە گەورە و پېرۆزەکان، شىخ بزانیبت پەریزەقنەبووت و مایینە ئاوسەكە نەماون، سەرەو ژیر ھەلمان دەواسیبت و لووتیشمان قانگ دەدات... بە ھەموو جینیو و نازاردانیك مەمنووم... بەلام سوڭ دەزائم قرمان دەكات...

شەنگول مندالە ساواپەكەى گرتە باوہشى و گوتى: تۆش دەستى كورەكە بگرە پیکەوہ دەچینە بەرچاوى، بەلكو بەزەبى بە مندالەکاندا بیتهوہ...

بە ھەلەداوان بەرەو قەلآت رۆشیتن. سەلۆ: بەزەبى بە مندالان دايتتەوہ...؟ مار بەزەبى بە بیچووه بۆقدا دیتتەوہ...؟ تۆ لە پیتشدا بۆ و لە دەرگا بدە! منیش كورەكە دەبەم و دەچم جارێكى دیکەش سەیرى تەویلە و ئەو دیوى قەلآت دەكەمەوہ... لە ھەورازەكەوہ ئاورپىكى داپەوہ، كۆترەكان لە ئاسمانى نیوان قەلآت و خانووى خیلەدا تىك دەسووران و بەرز دەبوونەوہ و نوى دەبونەوہ و پەرتەیان دەکرد و بە توندى بۆ يەك دەھاتتەوہ... بازىكیان بە دوواوہ بوو، كۆترپىكى سوورى شابال و كلك سىپى لە پەرگەى رەوہكەدا گرت و بردى... سەلۆ گەیشتەوہ بەر قەمتەرەكە، ھیشتا شەشپەرەكەى كلۆمدرابوو...چەندجارىك خیرا و زۆر بە توندى تەقەى لە دەرکوتهكەوہ ھینا...

كورە گەورەى ژنى سىپىمى شىخ دەرگای کردوہ بە چاوى بەخەو و بە توورەپىپەوہ: گوڭدیریتىنە! بەم بەیانىبە زوہ ھاربووین، ھەراسان و زرخەومان دەكەن؟

سەلیم بە شىواویبەوہ: بابە شىخ...! بابە شىخ...! مالى ویرانم!...

كورە وای زانى دللى بابە شىخ مردووه، بۆبە بە غارىك گەیشتە كۆشكى سى نھۆم و بە بیسل لە دەرگاكەى دا ...

شىخ و ژنە گچكەكەى بە شەپرپۆى دەرپەرىن... شىخ، سەلۆ و شەنگولى بىنى، واقىورما... بە دەرپى سى و سنگى رووتەوہ بیلەكەى وەرگرت و بەرە و سەلۆ چوو.

سەلۆ بە شىنگىرپرانەوہ: بابە شىخ! ئەگەر دوڭنى ئیوارە نەتگوتبايە ((لەگەلپان نەرم بن و ماوہیەك لپیان بگەرپن، ئەم سەر رەقانە بە شلى نەبى ھىورنابنەوہ، بە خورتى مل نادەن، بە ھىمنى دەستەمۆ دەبن)). ئەوا ئىمەش وەك پىشتەر چاودیریمان دەکرد و ئەمشەو كەلپنى وەر نەدەگرت... ئاوا ئىمەى دەسخەرۆ نەدەدا... ئەو بیژووہ ئەمشەو ھەموومانى لە لانك ناوہ و بۆى دەرچووہ...

شىخ بە شەپرپۆىبەوہ: كى دەرچووہ؟ گورگكۆزە زۆلەكە ھەلانتوہ؟

: بەلى گەورەم ماینى كەوتىشى بردوہ..

بلىسە لە چاوە زەقەكانى ھەستا: پەریزادىش رايكردووه؟

- گەورەم پياويك ماین لە تەویلەى شىخ دەرېكات، ژنى باخەلى خۆى بەجىدلپى؟

بیلپىكى سەرەواندە لاسەرى، كلاو و چەپىبەكەى كەوتن، سەرى بیلەكە و نیوہى كلكەكەشى پەرى... خۆین بە بناگوڭیدا ھاتە خواروہ. دووشاپى خپواندە دەركى كنگى، تاوى داپە بەرچىغىك كە بە دیوارى دیوہخانەوہ ھەلپەساردرابوو...

شەنگول كورە بچووگەكەى لە ئامپىزدابوو، چرىكاندى و ھەنگاوى بەرەو خانووى داپە ھەمىنى دەنا... شىخ پىشى گرتەوہ و تىلاپەكى لە لاشانىدا... شەنگول بە مندالەكە بەسەر دەمدا كەوت، مندالەكەى ھەر لە ئامپىزبوو كە خۆى وەرگىرپاى سەرپشت و مندالەكەى خستە سەر سنگى و رووى كرده خانووى داپەھەمىن و زرىكاندى، قیژە تىژ و بەسۆزەكەى ھەموو ئاواپى لەخەوكرد...

شىخ بە داران لە سەرگوڭىلاكى سەلۆى دەدا و ئەویش ھاوارى دەکرد و دەستى دەداپە بەر دارەكە... شىخ ھىنكەبەرپوو و ئاورپىكى لە شەنگول داپەوہ، بەحەپەساوى وەستابوو و بىكەوا و چارۆگ، كۆنە كراسىكى رىزى دپاو و ئاوەلكراسىكى خامى خىبى لەبەرپوو، لە چەند شوڭنىكەشەو گۆشتى پشت و رانى دياربوو، ھیشتا ئاو لە پىچ و كەزى دەھاتە خواروہ و كراس و ئاوەلكراسى تەپركردبوو، رووہ و شەنگول چوو و وىستى داركارى بكاتەوہ، گوتى: شاتكە شىت! شەو و رۆژ سەر و دامەنتان تەرە و وشك نایبەتەوہ... ئەم حدودەتان چۆن فەوتاند؟...

شەنگول مندالەكەى بە سنگىبەوہ گوشى و ھاوارى داپە ھەمىنىكرد و وىستى خۆى بگەپىنتە دەرگەكەى، لەم كاتەدا دەرگا كراپەوہ، داپە و كورە بچووگەكەى ھاتنە دەرەوہ. شىخ رووہ سەلۆ گەراپەوہ، داپەوہ بەر داران، ئەویش دەستى بە سەرىبەوہ گرتبوو و دەبىوراند، سەر و گوڭىلاك و مل

و سنگ و شانی سووربوون و كهوتوهه سهرزهوى، شىخ به پىنان^(۵) له دمچاوى دهكوتا: نارەسەنى نانكوپر! سەگى توپرى سەد ئەوهندەى تۆ بەئەمەكه... بەدپوومى كورپى باوك نادپارى! (هەناسەى تەواو سواربووبو، ئارەقەى سەر و سنگى سربىهوه، بە دەنگىكى بەرز): هەى سېلەى كورپى ناكەس بەچەى... بە گۆرپى شىخ مازنى... بە هەر دووازدە تەلاقم... هەر ئەمەمۆ ناهېلم بگەنە ئىواره، هەر چوارتان دەخەمە ناو چالەكە و دەرخواردى رەشەى چاوسوورتان دەدەم، دەبى بەيانى ئەم كاتە لە كنگى سەگە رەش بىنە دەرەوه...

دايە هەمىن گەيشتە سەر سەلۆ و شەنگولش بە لاخواربىهوه لە پشتى وەستا. هەمىن: - مازى فەرمەسۆن! مالمە چلمن! بۆ بەم بەيانى ئەم قورپەسەرەت بى گيان كرد؟ بۆ ئەم ژن و مندالە چارەرهشە دەكوژىت؟ هەى خودا لە ناو دەمت بدات... (ئاورپىكى لە شەنگول دايەوه) چ كەتنىكتان كردوو و ئەم بەكانەيه شىتگېر بووه و خوین بەر چاوى گرتوو؟

شەنگول بەگرىان و پارانەوه: ژن و مېردەكەى لە خانووى خدرە خېلى بوون، هەلاتوون.

- ئىنجا تاوانى ئىوهچىيە؟ خەلك لە دەست درندەبى ئەو هەلدېن... ئەویش داخى نامەردى خۆى بەئىوه دەپرئىت؟ (رووى كردوه شىخ) لە جياتى شەرم بەكەيت و بتلئىتەوه، هەى دارزى، كارەكەر و ناوماڵ و مندالئى بىدەسەلات سزا دەدەيت؟ كە ژنەكەم بىنى زانىم كەتنىكيان بىدەكەيت، هەر من دەمارى ئەم شىخ گەمالە كەمتيارە دەناسم...

شىخ رووى كردە هەمىن و شەنگە و گوتى: من دابەستەم رانەگرتوو، ئەگەر كارەكەر و خولام بە كارى خۆيان رازى نېن، ئەوا با نەيكەن، كەسپىش زۆرىيان لئىناكات، ئەگەر دەشىكەن ئەوا دەبى كارا و سەرپراست بن...

شەنگول لە پەناى هەمىنەوه: ياشىخ! بەو خودايەى تۆ و منى دروستكردوو، ئەو كارەى من و سەلۆ بە دلئسۆزبىهوه بۆتى دەكەين، بە هەموو كورپ و كچەكانت و بە خەلكى ئاوايشەوه بۆيان ناكرىت، كەى ئىمە لە كار ترساوين؟ زىستان و هاوین، بە شەو و بە رۆژ، بەبى حەسانەوه هەر راکە راکەمانە... رۆژىك نەمتوانىوه مندالەكانى خۆم تىرمەمك بەكەم... كەى تىكە نانپىكى چەورمان خواردوو؟ ژيانمان هەر كارەكەرى و كارکردن و چارەرهشيبە...

5- پىنە: لەقە، لووشكە.

شىخ بە بىباكييهوه سەپرىكى سەر و گوپىلاكى سەلۆى كردەوه و بە بەرچىغەوه بەرەو شەنگول چوو و گوتى: كچە تىوه بى شەرمەى لە مېردە مەنگۆزەكەت بى ئابرووتر، لە رووى مندا زمان درىزى دەكەيت؟... ئاخىر نانى من بى خويىه، بۆيه ئەوى نانى دەدەم سېلە دەردەچىت... گەراپەوه و سى تىلاى دىكەشى سەرەواندە پشت و شانى سەلۆ، ئەویش لەگەل لىدانەكەدا شانى قسول دەكرد و خۆى بۆ ئەمدىو و ئەودىو وەردەگىرا و دەبىوړاند...

لە بنى سكييهو گسوتى: لىرە بە دوواوه ئىو بىنە شىخ و ئىمەش دەبىنە بەردەست و نۆكەر و ناوماڵتان... هەر خۆم دەزانم چۆن خەمپرتان دەكەم... هەرچوارتان بىكەوه دەرخواردى سەگەپەش دەدەم... نە هەتپوتان لە پاش بەجى دەمىنى و نە چىترىش بە كلۆلى دەژىن...

شەنگول لە تەك دايە هەمىنەوه سەپرى سەر و سەكوتى بە خويىنى سەلۆى كرد، ئەویش دەستە بە خويىنەكەى بە سەربىهوه گرتبوو و ئاخ و ئۆف و خودا رۆى بوو. ژانى شانى خۆى برىسكەى دەدا... رووانىيهوه سكى زل و چاوى دەرپەرىو و سىلئى سوور و گفى شىخ و گوتى: شىخ ماراوا! باش دەزانى ئەگەر من كلۆل و چارەرهش نەبوومايه و لە مالى باوكى خۆمدا بەخۆى بكرابوومايه و لەویش پەرەردە بكرابوومايه و بە وىستى خۆم هاوسەرى خۆم هەلبژاردايە، ئەوا نە كارەكەرىم دەكرد و نە بەرسىبەتپى و حىزىبەتپىش رازى دەبووم... سەلۆ مل بامىبەش لە من بەدەختەربووه... ئەگەر دايكى نەكوژرابوويه و ساوه ژنى دەرى نەكردبايه و كەسىكى هەبوايە بىگرتتە خۆى، خىرخوازيك لايەكى لىبكردبايهوه و لە دەوروپەرىكى پاگژدا بىبگەيشتايە، هەلبەتە ئەویش خولامەتى تۆى نەدەكرد و منىشى نەدەويست... وەك پارچە ئاگرىك بە بەردەمى شىخدا تىپەرى و لە سەلۆش رەتبوو. كورپە نۆبەرەكەى پشتى بە دەرگای حەوشەدابوو و وەك بە پىوه مردبىت ئاوها بىدەنگ و بى رەنگ بوو، دەستى كورپەكەى راکىشا و هىنايه تەك هەمىن و چاوى لە شىخ زەفكردوو و گوتى: چاك چاك دەزانى ئەم كورپە چاوسەوزە لە تۆيه... دەستى سېر بەسەر سكى داهىنا و گوتى: وەك ئىستا سكم سى مانگان بوو كە منت دايە سەلۆ...

شىخ بە ساردى كەمىك كشايهوه و خۆشى بە توورە پيشان دا، گوتى: چونكە كچە تىم و كورپە تىمن... بزانە ئابرووشمان نابەن... دەمارتان دەناسم... كرمانجى نارەسەن! رۆژى سەد جار خۆت بۆ بۆرە پىاوان بە كوشت بەدەيت، ئىواره ئەوان دەلئىن بە مردنى خۆى مرد... بۆن رىخ و مىزى مىگەل لە لووتتان بەرپىت چاوتان كزدهبىت و بەرپى خۆتان نايىن و ئاگاشتان لە نارداوئىزى دەمستان نامىنىت، چۆن دەرشىنەوه... تاكە چارەتان ناو سكى رەشەى چاوسووره...

دایه دهستیکی به سه‌ری شه‌نگول و مندالّه‌که‌ی داهیتنا و چاوی له شیخ سوورکرده‌وه و گوتی: سنووری خۆت بزانیته و چیت پیت له‌بهر خۆت نه‌چیت باشه! له‌سه‌ر په‌تک و سنگی خۆت دانیشه و مه‌پیسینه... خه‌لک پیر ده‌پیت بیر له‌گۆرستان ده‌کاته‌وه... تۆی خوداگیر هه‌تا شه‌لفه‌ت درێژترده‌پیت^(۱) سته‌مکارتر و چاوته‌نگز و بێ‌تابرووتر ده‌پیت... (هه‌نگاوێک به‌ره‌و ژووره‌که‌ی خۆی کشایه‌وه و سه‌ری سووراند و بانگی کورپه‌ ناوه‌نجیبه‌که‌ کرد) ئارۆ... رۆله ئارۆ... (ده‌نگی پتر هه‌لپری) کورپه ئارۆ...! وه‌ره‌ پرووانه شیخ به‌راز! هاریبووه... له‌سه‌ر (کا) و دانی خۆی گیرناپیت... برۆ ماینه‌که له‌ پشتیتر ده‌رکه و هه‌ر ئیستا بگه‌ مالتی باپرت و بانگی خاله‌ گه‌وره‌ت بکه... پیکه‌وه به‌بێ دوواکه‌وتن بگه‌رپینه‌وه، ئه‌وه‌ی بیست و سێ ساڵ له‌مه‌وه‌یه‌ر کردم، ئیستا گه‌لێک په‌شیمانم، بلێ دایکم گوتی پیت و کورپی گاخه‌سینیش له‌گه‌ل خۆی بیپیت.

(بیست و سێ ساڵ به‌ر له‌ ئیستا، شیخ به‌ ئاشکرا پرکیشی نامووسی کاره‌که‌ر و کچ و ژنی ره‌نجبه‌ره‌کانی خۆی ده‌کرد... هه‌مینی‌ش شه‌رمی له‌ به‌دیده‌فتارییه‌کانی ده‌کرده‌وه و ده‌یگوت: ئه‌گه‌ر هه‌زده‌که‌یت ژنی دیکه‌ بیپیت ئه‌وا له‌ لای منه‌وه‌ گه‌ردنت نازادپیت... به‌لام سه‌نگین به‌ و هه‌رزهی مه‌که... ریزی ریش و ئاگردانی خۆت بزانه... ده‌نا رۆژێک رووته‌یه‌ک له‌ په‌نایه‌کدا ده‌تکوژیت و له‌ تری سه‌گ ده‌چیت، یان لووت و سیملت ده‌تراشن و من و مندالّه‌کانیشم به‌په‌ند ده‌به‌ن... شیخیش خۆی به‌ ته‌گه‌ی ئاوابی ده‌زانی و قسه‌کانی هه‌مینی نه‌ده‌بیست، که‌ دایه به‌ سه‌ردان ده‌چیتته‌وه مالتی باوکی، شیخ کاکۆی برای تیده‌گه‌ینیت... ئه‌ویش ده‌لیت: ده‌بوو زووتر بمزانیبايه، به‌ر له‌وه‌ی ئابروومان بجه‌سینیته، من گوینم ده‌رده‌هینا و ده‌مکرده‌ که‌ره‌ گوله‌ی شوانان، ئیستا مندالّه‌ ورده‌له‌ سواری ده‌بوون، هه‌نوکه‌ش هه‌رچه‌نده‌ زراوه، به‌لام زه‌ره‌ی ده‌پریم... ناکاته نامه‌ردی، له‌گه‌ل عه‌بۆی گاخه‌سین (که‌ جاش هیستر و جوانه‌گا و که‌ری گرگنه‌ی ده‌خه‌ساندن) شه‌و ده‌گه‌نه‌ سه‌ر شیخ، ده‌یگرن و ده‌ست و پیتی ده‌به‌ستن، ده‌رپیی دیننه‌ خواره‌وه، ده‌یانه‌ویت هیله‌که‌ گونی ده‌ریسن، شیخ خۆی قوربانی هه‌مین ده‌کات و له‌ به‌ریان ده‌پارێتته‌وه و ده‌لی ده‌مرم...

گاخه‌سین گاز و قه‌له‌مه‌ره‌که‌ی به‌ ده‌سته‌وه‌بوو و هه‌ستایه‌وه، گوتی: مه‌ترسه‌ ئازارت ناده‌م، چه‌رمه‌که‌ت جـــــوان بۆ ده‌درومه‌وه، رۆژانه‌ گونی سه‌د نیره‌کی ده‌رده‌که‌م و رۆژیکیش ناکه‌وه‌ن... (ده‌ستی خسته‌ گیرفانی و تووره‌گه‌یه‌کی بچکوله‌ی ده‌رکرد) ئه‌مه‌ش مووروی شینی

۶- شه‌لفه‌ی درێژ: نیشانه‌ی پیربونی به‌رازی یه‌کانه‌یه‌.

کوتراره، ناهیلێت برینه‌که‌ت پيس بیت... هه‌ر دوو سێ رۆژه و چاک ده‌بییه‌وه... به‌لام زه‌ریین و په‌رپنت نامیته، خۆت و ئه‌م خه‌لکه‌ش ده‌حه‌سینه‌وه...))

شیخ ده‌لیت: تۆیه‌ ده‌که‌م... له‌سه‌ر ده‌ستی هه‌مینی تۆیه‌ی ده‌که‌م و ده‌بمه‌ ده‌رویشی ئه‌و، ئه‌گه‌ر جارێکی دیکه‌ سه‌رزیویم کرد، به‌نیازی هه‌رامی ده‌ستم به‌ دۆخین که‌وت ئه‌وکاته‌ بێ سێ و دوو... دایه‌ هه‌مین: ئه‌وانه‌ تا له‌ چاڵ نه‌ندریین و گونک نه‌بن و تۆیزی ده‌سک ره‌پ و لووس نه‌نینه‌ ناو ده‌ستیانه‌وه‌ خه‌لک و خودا ناسن... تاوانی من بوو گورگ و تۆیه‌یان نه‌گوتوه... له‌ ناوچه‌وانی ئه‌م شیخ شه‌یتانه‌وه‌ شه‌رمه‌زاری هه‌ردوو دونیا...

شیخ کشایه‌وه‌ پاش و ره‌نگ و زمانێ گۆرا و گوتی: باشه‌ هه‌مین خان ده‌رخواردی ره‌شه‌یان ناده‌م، به‌لام ده‌بێ هه‌ر ئه‌مڕۆ گونده‌که‌م جی‌پیلن و جارێکی دیکه‌ش نه‌یه‌نه‌وه‌ به‌رچاوم...

سه‌لۆ که‌ ده‌ست و باسکی راستی شکابوو، به‌ ده‌ستی چه‌په‌ی باسکه‌ شکاوه‌که‌ی له‌ ئانیشکه‌وه‌ راگرتبوو، دلۆپه‌ خوین له‌ ته‌ویله‌وه‌ به‌ نینوان هه‌ر دوو برۆیدا بۆ چاو و زینی لووتی ده‌هاتنه‌ خواره‌وه‌ به‌ ده‌نگه‌ ناسازه‌که‌یه‌وه‌ گوتی: شیخ! برۆمه‌ کامه‌ گوند...?

شیخ: بۆ؟ میره‌سه‌لیم! سه‌لیم به‌گ! میراتگرمی؟ گونده‌که‌م لێ زه‌وت ده‌که‌یت؟ تۆش وه‌ک خدره‌خیل و گورگکوژ بچۆ گه‌نیاوه‌ و له‌ پال هه‌یاسه‌ گه‌ر دانیشه... وه‌ک یه‌ک سه‌رتان تاوسییه‌ و لێک ده‌وه‌شینه‌وه...

سه‌لۆ: هه‌یاس پیاوی وه‌ک من راناگریت... چونکه‌ له‌ پیناوی رازی کردنی تۆدا ئه‌وه‌نده‌م دزی و دزیوی کردوه... هیچ که‌س متمانه‌م پێ ناکات... له‌ دووره‌وه‌ مۆری تاوان و نامه‌ردییه‌تی له‌ نیو چه‌واندا ده‌خویننه‌وه... له‌ هیچ گوند و هۆبه‌ ره‌شمالێکدا جیم نابیتته‌وه...

شیخ: که‌واته‌ من میره‌دی بۆتۆ جی دێلم... ماوه‌یه‌ک له‌ هه‌مین و شه‌نگول و کورپه‌ چاو سه‌وزه‌که‌ راما... رووی کرده‌وه‌ سه‌لۆ: باشه‌ که‌ لیم بوونه‌ته‌ قیری که‌وای سپی، بچۆ به‌ر مه‌ره‌ سستیور و له‌ شه‌وبه‌کیو به... نامه‌وێت زار و زمانێ چه‌قاوه‌سووی وه‌ک ئیوه‌ بیبنمه‌وه، به‌رچاوم چۆلکه‌ن... هه‌ر ئیستاش خه‌ناکه‌ی زێر و شیرده‌که‌م بده‌نه‌وه... من شیخیکێ ساویلکه‌ و دلته‌رمم، ئه‌گینا هه‌ر که‌سیکی دیکه‌ بیت نه‌ک هه‌ر ناوماه‌که‌تان، به‌لکو پیتا و شه‌رواله‌ ته‌ره‌کانیشتان له‌پیده‌کاته‌وه...

بیکاریش بیزاربوون ئەوا چ کارێک بە شایستەیی خۆتان دەزانن، بیکەن، ئەوەی هەمانە و ئەوەی دەشمانبیت پێکەو دەبچۆین... ئەگەر مرازت وایە بئینیتەو دەو نیازی رۆشنت نایە، ئەوا گوندی خۆتە و لە وەرزی داھاتوودا کام زەویتی پێ باشە بۆ خۆت داچینە، ناشهیلیم بئ سپیاتی و بئ گوشت بن، ئەگەر حەزیشت لە مەردارییە ئەوا سالانە زۆریە میگەلەکانمان کویتستان و گەرمینی دەکەن...

تۆبزاو

پەریزاد لە ژوورەو پرا چاوی بە کەوتتەو بوو، هەیاسیش سەری بلند کرد و مایین و جوانکیلەکەمی کەوتە بەرچاوی... جوانووەکە دایکی دەمشت و کلک و پیتی دەوێشاندا... جارجارە نەرمە تەپراداننێکەکی خاوی دەکرد و دەھاتەو ژیری و لاملیان لەیەکدی دەسووی و سەر و کلکیان دەوێشاندا، چاوی بە مایین و جوانووەکەو بوو کە گوتی: جوانکیلەکەتان پیرۆزبیت، هیشتا لاقی تەواو توند نەبوو، ناگادار بە! مایینە کە بەتەلەب هات، لەم زوورگەمی پشتەو ئەسپی شیی زۆر رەسەن هەن، بە مندالێکدا دەینێرم لەوی فال بھوات، حەیفە گۆلە بارگین بپەرنە ئەم حدودە...

سەد و سی رۆژ دوای کوژرانی رۆچە و چەتۆ، شەویکی هەینی مام هەیاس و خدرە خێل و مەندیل سپییەکی کەواشۆر بوونە میوانم.

لە تۆبزاو دا هەستمان بە نامۆیی و ئاوارەیی نەکرد، بە زبازە کارمان کرد و جار جارەش دەچووینە راو، کەرۆشک و کەژالمان دەکوشت... پەریزاد بە زۆری لەگەڵ مایین و جوانووەکە دا دەژیا، زۆریشی حەز دەکرد بە دیار دووققە دووققی مریشکە کەر و جیو جیوی جووجەلەو بیٹ، بەرخە میشکەکی ساوا بە سنگییەو دەنا و ماچی دەکرد و بۆی دەقاری و دەیگوت: بەرخەکەم... کورەکەم... کچەکەم... ئەتۆ بئ دایکی و منیش بئ بەرخم... بە دزییەو مەمکی خۆی دەخستە دەمی بەرخەکە و لە خۆشیانا مووچرک بە لەشی دادەھات...

جارێک لە خەو بەناگا هاتم کە بە دەم خەووە دەستی بە پرچم دادینا و سەرمی بە سنگییەو دەکوشی و دەیگوت: بەرخەکەم... کورەکەم... کچەکەم... ئەتۆ بئ دایک و منیش بئ مندال... بە دەستەکەمی دیکەشی مەمکی بۆ دەم دەھینا و ددانی بە چیرۆ دەبرد... گۆی مەمکیم مژی... خاوبۆو، وەک مندالی ساوا لیوی خۆی مژییەو، سەرمی پتر بە مەمکییەو نا، بە خاوبییەو گوتی: بەرخەکەم... کاتیک بە ناگاھات منی لە باوێش گرتبوو... دەستتیکە کردە

لە تۆبزاو، لە دیوێخانە مام هەیاسدا دانیشتبووین، بە دەم شەوچەرەو بە سەرھاتی خۆم و شیخ ماراوم بۆ دەگێرانەو، جوامیرێکی خێل لە دەستە راستەو گوتی: لەو ماوێیە دا لە مائی کی بوون؟

- : لە خوار قەلانی شیخ لە خانوو و بەرەبەکی گەورە کۆندا بووین.

- : منیش هەر لەم خانوو بووم.

مام هەیاس بە پێکەنینەو: کاخدر وا دەزانم خاکی ئەو خانوو، نێرە خاکە و جەوھەر دارە و نھینییەکی ئەفسووناوی تێدایە، بۆیە ئەوەی دەچیتە ناوی لە پیاوێتی خۆی نایەتە خوارەو، ئەم کۆنە خانوو دەسکاری باپیرمە... بە تەمەنی من هیچ کەسێک لەم خانوو دا سەری بۆ ستەم و نامەردی دانەنوواندوو. کورێ شیخ گونکیش هەر هەراسانی و شەرمەزاری بەسەردا باریوو. ستەمکار بگاتە پیاوی خۆی، زوو بەندۆخینی دەکەوتتە قۆلە پێی، لە راست هەژار و بئ دەسەلاتانیشدا، زۆردار، فس فس پالەوانە...

ژوورێکی وا نەبوو بچمە ناوی، بۆیە تاوێکی بچکۆلەیان لە خوار مائی خدرە خێل بۆ هەلدام، منیش بە دوو سئ رۆژ جیگەمی چیغەکەم کردە دیوارێکی وشکە کەلەک و هەرزالەییە کیشم دروستکرد، ناگردانمان لێدا و هەندیک کەل و پەل و پێوستی نیوداشتیان بۆ هینان...

رۆژێک مام هەیاس هاتە ژیر رەشالە کەمان و بە دەم چا خوارنەو گوتی: کورم، خۆت و ژنەکەت، خۆتان بە ئاوگەلە و پەناھەندە مەزانن، ئێو کور و کچی منن، ئەگەر لە دەست

ملم و دهسته که دیکه‌ی له سهر و روومهت و دهم و لووتم خشانند و هه‌ناسه‌یه‌کی قوولئ هه‌لکیتشا و گوتی: له خه‌ومدا مندالئیکي خړپنی خۆم له نامیزدابوو...

مه‌یاسی مام هه‌یاسی خیزانی لاوه‌ی نامۆزای بسو، کچ و کورپئیکي به سکینک بووبوو و داره داره‌یان ده‌کرد، هه‌میشه‌یه‌کیکیان له بساوه‌شی په‌ریزاد بوو، مه‌یاسیش سکي له‌بهر زاری ده‌لله ده‌لئ بوو، په‌ریزاد روژانه به دزی و به ئاشکرا ههر سهرنجی سکي ته‌وی‌ده‌دا، روژئیک مه‌یاس به رووئیکي خۆشه‌وه ده‌لئ: په‌ریزاد خان! په‌له‌ی چیته؟ (ئه‌ویش چاو و هۆشی ههر له لای سکي ته‌و ده‌بیئت و به ئاگانایه‌ته‌وه...، ده‌ستی ده‌گرئیت و ده‌ستی به سکي خۆی دادئینئیت) په‌ریزاد په‌له‌ی چیته؟ خودا ته‌وه‌نده‌تان مندال ده‌داتئ هه‌تا لییان وه‌رس ده‌بن... منیش له سهره‌تادا سئ سال سکم نه‌کرد... وه‌ک ئیستای تۆ هه‌زم ده‌کرد هه‌میشه‌ مندال له کۆشم دابئیت... ته‌وا ئیستا خودا جکیکی داوه... (پتر ده‌ستی به سکي داهینا): ته‌گهر ته‌مجاره‌ش دووانه یان سیپانه‌ی تیدا نه‌بئ... ژانیسک کردن و دانان و گه‌وره‌کردنی مندال ته‌وه‌نده زۆره که باس ناکرئیت... به‌لام خودا وای کردوه هیشتاش ههر پیمان خۆشه و واده‌زانین خۆمان له دایک ده‌بینه‌وه... خۆشی ژن و می‌ردایه‌تی ههر ته‌وه‌نده خۆشه هه‌تا قاره‌ قاری مندال په‌یدا نه‌بووه... دوواتر ههر خه‌مه، هه‌سانه‌وه و خواردن و خه‌وتن و خۆشیت نامینئیت... پیاوه‌که‌ت به برام بیئت، گه‌لئیک بۆت باشه، له خودا بپاریوه پیکه‌وه ته‌مه‌نتان درئیبئیت و به پیری به‌رام‌بهری یه‌کدی دانیشن... ئیستاش دایکم و باوکم ده‌لئیی ئاشقه و ماشقه‌ن، له باخه‌لئ یه‌کدیدا نه‌بن خه‌ویان لی ناکه‌وئیت.

که خه‌رمان هه‌لگه‌را به هه‌ره‌ه‌زی دوو خانووی گه‌وره و یه‌کیکی بچووکمان دروستکرد، له سهر خواستی خۆم بچووکه‌کیان بووه مائی من.

سالی دوواتر جۆ درووباووه، به‌لام هیشتا نه‌چووبووینه درووینه‌ی گه‌نم که له گوند زه‌ماوه‌ندیان سازکرد، ژن به ژنیان بۆ خواریزه‌کی مام هه‌یاس له‌گه‌ل کورپ براگه‌وره‌ی گونده‌که‌ی ته‌ولتر کردبوو، دوو ره‌شالیان هه‌لدابوو و ریزه مه‌نجه‌لئ زنجیردار له‌سهر ئاگری داران بوون، ره‌شه‌له‌ک ده‌گه‌را و زورناژهن و دۆله‌نگیو و به‌سته‌بیژ کردبوویانه روژی خۆیان... هه‌یدۆ هه‌یدۆ، کور و کچی جحیل و دلته‌ری ئاوابی کریمی دلئ خۆیان ده‌کوشت.

له پیش ماینئ بووکیدا سوار سوارانییه‌ک بوو مه‌پرسه... ههر سواره و ولاخه‌که‌ی خۆی تاو ده‌دا و ده‌یویست پیشی ته‌وانی دیکه بگرئته‌وه، پر مه‌پرمی ماینان و چرته‌ی ده‌رپه‌رین و گفه و گیزه‌ی ده‌رپه‌رینی پرۆشکه به‌ردی ژیر سمی ولاخان و قیزه قیزئ سواران، به‌زمیک بوو نه‌بیته‌وه، له بای غاری‌دا گوریس و ته‌سبب‌یحیان له زه‌وی هه‌لده‌گرته‌وه، له خانه‌ی زینئ ده‌هاتنه ده‌رئ و به لاته‌نیشتیکیا شو‌پرده‌بوونه‌وه و به ژیر سکي ولاخه‌که‌دا له لایه‌که‌ی دیکه‌وه سهرده‌که‌وته‌وه و ده‌چوونه‌وه سهر زین و قریوه‌یان ده‌هات و تیک ده‌سووران، دوو دوو و سئ سئ بۆ لایه‌ک تییان به‌رده‌دا و چه‌رخه‌یان ده‌کرد... زۆرینه‌ی خه‌لکه‌که چاویان له من و له که‌وئیتی دامه‌نتاری ئالابوو. ته‌رادیئ ساردبووه، سوار له ولاخان دابه‌زین...

که‌ژاوه‌ی بووک له دیار شایی راگیرابوو، پیاوتیک جله‌وی ماینه‌که‌ی گرتبوو و به‌ربووکیش ده‌ستی به رانی بووکه‌وه بوو، شایی ده‌یکوتا، سه‌ما و هه‌له‌په‌رین و خۆبادان و نوی بوون و هه‌ستانه‌وه... به‌زمیک بوو ناگێردرئیته‌وه، له ده‌وری که‌ژاوه‌ی بووکیش دا سه‌ما و په‌رپه‌رپه‌رین و چه‌په‌له‌ ریزان و بووکانه بووکانه بوو...

بووکیان له ماین دابه‌زاند و ریشمه‌کیش جله‌وی دایه ده‌ست جحیلئیک، جحیل به سووکی خۆی خسته سهر زین و وه‌ک تیر له که‌واندا ده‌رپه‌رئ، له‌م کاته‌دا من ده‌لئیم سه‌د تۆ ده‌لئیی دووسه‌د کفته له ناسمانه‌وه گوره‌ی هات و به‌ره و پشت و سه‌ری سواره‌که چوو... له‌ولاشه‌وه زاوا له‌تکه هه‌نجیر و میوژ و گوئزی به سهر بووکدا پڕژاند...

بووک و زاوا ده‌ست له ناو ده‌ست نه‌ختیک به‌ره‌و شایی رویشتن و سه‌نگلانه‌وه⁽⁷⁾، زاوا، تارا ته‌نک و ئاله‌که‌ی بووکی هه‌لداه و ده‌ستی گرتوه و به‌ره‌و شایی چوون. کور و کچ به کۆمه‌ل چوونه ناو شایی، ده‌ستیان گرت و به شان و مل و به سنگ هه‌له‌په‌رین...

کچیکی کراس وه‌نوشه‌یی، چاوکالی بالا به‌رزه‌ی زۆر جوان، گه‌یشته ناستی کوره‌ لاهه‌کان و به لوت به‌رزییه‌که‌وه: سواره‌کانمان له پیش چاوان هه‌یج له خۆ ناهیلنه‌وه، که‌چی به هه‌موویان تاکه سوارئیکي ره‌وه‌ندیان پئ نابه‌زئیت... بۆیه من ناچه‌ ده‌ستی کوران و ههر له ده‌ستی

7- سه‌نگلانه‌وه: سه‌نگرانه‌وه، هه‌له‌هسته‌یان کرد، هه‌یور بوونه‌وه.

ژاندا شایب دده کم... بو له سواری ئەسپ شیتان نەگێراو تەو...؟ تا لە گەل مایینی کەوێت
سەر سەرانییەکی بکەن...!

ناغان خوارد و هەستاین، هەر سواری و دەسزۆکیکی نەخشاو و جووتە پوزەوانیەکی مەرەزی
بە گولینگیان بۆ هینا... کوران لالووت بوون و وەریان نەگرت... مام هەیاس ناگادار کرایەو و
هات، سواریەکانی دوورخستەو و گوتی: چ نابەجیبیەک روویداو و نیگەرانی کردوون، لە
منیشی دەشارنەو؟. یەکیکیان گوتی: مامۆ! بپارمان داو و چیدیە سوارسوارانی نەکەین و
لە شایب کەسێش هەلنەپەرین، دیاری بوو و کچانیش وەر نەگرین و کەسیشمان ژن
نەهینین، هەتا ئەم سواریە نیقاب پۆشە ئەسپ شیبە نەبەزیندریت... مام هەیاس وەک ئەو
کوندە ئاویکی شەوێت پێداکردی ئە جیگە خۆیدا ساردبوو، بە چاو، یەک یەک جیگەکانی
بەسەر کردەو... کور و برازا و خوارزا و خزمی لە پێش و خۆشەویستی بوون، بە قورگیکی
و شکەو گوتی: بە مەرگی خۆم چارە بکرا بواوە دەمکرد، بەلام ئەمە زۆر سەختە... سێ ساڵ
لە مەوێر هەمان گۆبەندیان دامەزراند، هەوێو بەکری برازام بە دەستی ئەو کوزرا و کەللە
سەریشی نەداینەو... ئارامتان هەبێت پەسیرە دەبێتە هەنگوین... چارە ئێش دەکریت،
بەلام هیشتا رۆژی نەهاتووە...

من و پەریزاد و کەوێت چووینەو، مایینە کە چۆو سەر جوانکیلە بەستراوە کە، پەریزادیش
سەرکەللە لە سەری جوانووە کە دامالی و نیو چەوانی ماچکرد و شەپکی دایکانە لە
پشتی دا...

کاکە رەحو! ئەو مایینە ئێو بۆی هاتوون، ئەو جوانووە بوو کە پەریزاد رۆژانە بیست جار
ماچی دەکرد، یالی دادەهینا و سەری بە سنگی خۆیەو دەکوشی و وەک کچی خۆی
دەیلواندەو... هەر ئەویش وەک دایک بەخۆی کردووە... پیاوی باش بن گۆلەوی بیرهو وەری
من و پەریزاد و ئەم مایینە پیکەو بە تیکتالای هەلکراو تەو و ئالۆزبوو! تکایە پس پس
مەکەن... دەستم بۆ ماین و جوانوان درێژکرد: وا بە خۆتان دەبینن جوانووی دوو می ساوایە و
هیشتا حەفتە نەچوو... ئەم کۆرپە یە بۆ دایک مەکەن و جوانکیلە می شکەمان پێ بەخۆ
مەکەنەو... لە بری مایینە کە، جوانووە ئەسپە کە بێن کە بەرزین بوو و وەک دایکی کەوێتی
دامەنتارییە، لەویش جیگەلتر و بە بالتر و رەسەنترە... ئەگەریش ئەسپە کەوێت نابەن و

ماینتان دەوێت ئەو مایینە کەوێت بەدەنەو من و لە گەلە مایینە شیبەکاندا کامەتان بە دلە،
دەستی لەسەر دانین، بۆتان زین دەکەین...

رەحو بە منگە منگەو: تۆ بەلینت دا... ئەگەر دەیدەیت ئەو پیاوێتی خۆتە، ئەگەریش
نایدەیت ئەو ئیمە بۆ جوانووە ئەسپی کەوێت و مایینی شی نەهاتوین...

بە پارانەو گوتم: من باسی سێ دزم بۆکردن کە دووانیان فەوتان، منیش کەوتە کۆشی خودا،
ئێو مایینی شی، یان ئەسپی کەوێت دەبەن و هەر سیکیشتان بەبێ سەرئیشە دەگەرینەو،
پیاوێتیەکی ئەوتۆش لە گەل مندا دەکەن کە هەتا دەمەرم هەر منەتبارتەم... من کە بەلینم
داو بەشمرم پاشگەزناجمەو، بەلام داواتان لی دەکەم مەردایەتی بنوین و مایینی کەوێت
بەدەنەو، ماینیکی لەو باشتر هەلگرن و بە سەر بلنیدیش هەر وونەو، ئەگەریش پیاوچاکیم
لە گەلدا ناکەن، ئەو بەسەر هاتی دوو مەتان بۆ دەگێرمەو، ئەو کاتە خۆتان و شیرتان، ئێو
بپار بەن و منیش...

ئەو ھۆبەيە تېكەلى خەلگى نابىن، ئەگەر رېسوارىكىش بە رېكەوت لابات، ئەوا لە رەشمالىكىدور لە ھۆبەكەو مەيداندارى دەكەن و دەست و ديارى دەدەنى و بە رېزەو بە رىسى دەكەن، ئەگەر سوار بىئەنەوت مەيداندارى بکەن ئەوا دەچنە ئەو رەشمالە و لەوى كات و سات و مەرجيان ديارى دەكەن...

سواری ئەسپ شى

لە ھەفتەى يەكەم و دووھەمدا دەبى تاكە سوار بۆى بچنە مەيدان، بېجگە لە دوو پېرەمىردى پەك كەوتەى چاوكز كە بە ئاستەم بەرپىيى خۆيان بىينىن، نابى كەسىكى دېكەيان بە ديارەو بە بىت، دوواتر تەرمە بى سەرەكانيان دەداتەو، لە دووشەمەى سىيەمىشدا، خزمانى ئەسپ شى لە لايەك و كەس و لايەنگرانى سواری سىيەمىش لە لايەكى دېكەو بە ديار لىكدانەكەو دەوھەست...

بۆ بەيانى (سوارە)م بىنى و گۆتم: منىش دەمەوت بىمە مەيدانى سواری نىقاپبۆش بەلام نامەوت ھەر لە ئىستەو دەنگ و باسەكە بلاويىتەو... بە سەرسامىيەو گۆتى: مەرج و ئازابەتى ئەو پالەوانە دلپەرە دەزانىت؟ گۆتم: لەو سەرى ھاتوومەتەو... گۆتى: كەواتە ئارامبگرە ھەتا ھەقالانى ئەودىو ئاگادار دەكەمەو، ئىنجا رۆژىك پىكەو دەچىنە دىدەنىيان، ئەگەر ئەوانىش پەشيمان نەبووبنەو...

ھەر ھەمان رۆژ مام ھەياسىشم بىنى و مەرامەكەى خۆم پى گۆت. ئەوئىش گۆتى: كورى گەورەم زۆر ھەزەدەكەم ئەم كىو لەسەر سنگم لادىرەت... بەلام ھەز ناكەم تۆى تاقانە و يەك دەست لە بن بالى من بھەوتىت و خەلك بلىن ھەياس لەناوى برد، ژنە جوان و بىكەسەكەى خۆت دىو؟ گۆتم: خەمى ژنەكەمت نەبىت، ھەول دەدەم باوەر بكات كە بردنەو كەم مسۆگەرە، ئەوئىش خەون بە ناودەرکردنى منەو دەبىنىت... ئەگەر شىرەشىن و سوارچاكي زۆرچاك لە ناوچەكەدا دەناسىت، ئەوا ھەزەدەكەم چەند رۆژىك مەشقىان لەگەلداكەم. دوواى كەمىك بىرکردنەو گۆتى: لەم دىوھەدا كەس شانى لە شانى من نەداو، ئاگادارىش نەبووم كە بەكرى برازام سواری سەرى خۆى بوو و چوو بوو مەيدان ھەتا تەرمى بىسەرى نەھاتەو، لە دۆلى ئەودىوئىشدا كەس ھاوتای پىرەيس نىيە.

رۆژى دوواتر بە ناوى چوونە ناو گەفان، من و مام ھەياس لە باسكەكەى سەر سنوورى رۆژھەلاتى گوندا ھەندىك سوارسوارانى و رمبازى و شەرە شىرمان كرد... ھەستايىن، مامە

كاتى نووستن قسەى كراس و نەوشەيىم بۆ پەريزاد گىراپەو، ئەوئىش گۆتى: ئەو ناوى سىنەمە، داىكى ئەم چاوكالە بالا بەرزە و ژنى مام ھەياس ئاموژا و پوروزان، ئەو كچە دلخووزى بەكرى برازاي مام ھەياس بوو، بەكەر چۆتە مەيدانى سواری ئەسپ شى و تەرمى بى سەرى ھاتۆتەو... بە قسەى سىنەمى ((كورپىكى دىكەى ناو (سوارە) بەلىنى داو بەچىتە مەيدانى ئەسپ شى، دوو سواری دىكەى گونەكانى ئەودىوئىش بە مرازن، بەلام دەلىن بەكەيان پەشيمان بۆتەو... سواری ئەسپ شى كە سواری نىقاپبۆشى پى دەلىن، گۆتوئىتى ئەگەر سى سوار بەلىن نەدەن بىنە مەيدان، ئەوا ئەو بۆيان نايەتە مەيدان، تەنھا دووشەمان مەيداندارى دەكات و ھەر دووشەمەيەكەش لە گەل يەك سواردا دەجەنگى، دەلىن ئەوى بدۆرەت، ئەوا ئەو سەرى دەپرەت و لاشەى بى سەرى لە ولاخەكەى باردەكات و دەبىرەتەو... سەرەكانىش لەسەر يەكەى كەلەك دەكات و خەرمانىكى لە كەللە سەران دروستكردو، بەلىنى داو ھەركەسەك بىبەزىنىت ئەوا ھەموو گەلە و مېگەل و سامانى خۆيانيان دەداتى و شوانكارەكانى دەخاتە ژىرفەرمانى و ژنىكى بە ويستى خۆشى بۆ دىنى...))

گۆتم: سواری ئەسپ شى يا نىقاپبۆش، دىو؟... دەلىن دىوئىكى كۆر لە چىكانى ئەو دىو مەردارى دەكات، ناوچەكەشى پاوان كردو ھەسەش ناوئىت ناوانى ئەو بەزىنى... گۆتى: دەلىن سواریكى ھەك ئىو ئەسپ، لەگەل كۆمەلىك دەست و پى و شوانكاراندا ھۆبە رەشمالىكن، مېگەلى مەرەكانى ئەوئىش زۆر بە كەس ناژمىردىن، رەو مەين و ئەسپى شى زۆر نازداريان ھەيە، گەلە سەكەكى بەلەكى رەش و سىپى لسوز ئەستورى كلك تىسكىيان لەگەلدايە، ھەر سەكەكىيان ھىندەى جاش ھىستىكە و كەس ناوئىت بەو ھەرتىماندا تىبەرەت،

به هه ناسه بركيتوه: له ههردوو ديودا سوارچاك و شپروه شپيني وهك خووتي تيدا نابيينتهوه...
چهند روژتيك به تنها مه شقم كرد، ماينم تاوده دا، شيرم دهوه شاندا، به خه يالا، خوّم له شپري
به رامبه ره كه لاددها و مه تالم ددهايه بهر شپره كهى...

ئيوارهى سيبه م به دره ننگه وه سواره ناگادارى كردمه وه كه به يانى له گه ل كازيوه دا به ره وه
دييه كانى نه وديو بچين و دوو هاوړيه كهى ببينين، پيش نيوهره يه كيكيمانان بينى و گوتى: من
نهك هه ر ئاماده م به لكو زوريش به په رۆشم كه به زووترين كات بوى بچينه مه يدان، هاوه لى
دووهم هاوگوندى پيرويه يس بو، ئه وپيش ته يارى و په رۆشى خۆى پيشان دا و گوتى: زور له
ميژه چاره وروانين و خه ون به گه له و ميگه لى ئه سپ شپوه ده بينين، به لام كاكه سواره هه رجاره
و بيانگه يه كى ده بينيه وه، ئه م ده ست و ئه وده ستى پى ده كردين و كاره كهى به كنگداخست،
ئيمه ش له شه رمه زار بيان رووى ئاوه دانيمان نه ما بوو...

دوواى نيورژژ خواردن گوتم: هه نديك كارى تايبه تيم له لاي پيرويه يس هه يه، ده بينم و
ديمه وه... به ناوى مام هه ياس سلاوم لى كرد و گوتم: ها تووم هه نديك رينمايى شه ره شير و
سوارسوارانيم بكه يت، ئه گه ر بكر يت چهند سه ريكيش پيكه وه مه شق بكه ين، له لاي مام
هه ياسيش سه ره رانتيه كمان كردوه... به حه زه وه گوتى: خوژگه منيش له گه لئان بوومايه...
ئه وكات مه يدانى يه كديمان ده ناسى، به چاوى تو! هه ر ئيستا ماين زين ده كه م و ده چمه
راستاييه كهى بنارى چيا كهى سه ر ريگه تان، ئيوه ش به بى خو گرخاندى^(A) وهرن، چونكه من
ئه مره سه فه رم ده كرد، به وهى باشه زوو گه يشتى، جگه ره كيشيكي ديكه دووا كه وتباى من
دهرچوو بووم...

هه رسيكمان له لاي ژيرى راستاييه كه گه يشتينه پيرويه يس، ماوه يه كه به زمان ناموژگارى
كردين، هونه رى سوارچاكي و شپروه شاندى شوژه كرد... ئينجا گوتى: با به كردار قسه كانمان
دوو ياره بكه ينه وه... چهند سه ريك هاتين و چووين... گوتييه دوو براده ره كهى ديكه م: ئيوه
بوه ستن و سه يرمان بكه ن. وهك شه رى به راستى بو يهك ده چووين و له يه كديمان ددها، چهند
جاريك ده رفه تم بو هه لكه وت لى بده م، ده ستم دادينا و ده مگيرايه وه، شيوازه كه شى گه ليك له

گه ل هى مام هه ياس جيا نه بوو، جله وى ماينه كهى گرت و به ره وه لام هات، ده ستمان بو يه كدى
درژژ كرد، پر به دل ده ستى گوشيم و ئافه رينى لى كردم و گوتى: سه ركه وتن و پيروزيه تاواتمه،
به لام لاشه ي بى سه رى ئه م دووه ي ديكه مان بو ديته وه...

پيش نيوهره ي پينجشمه، هه رسيكمان له تهك تاكه ره شماله كه وه وه ستاين و مه يدانمان خواست،
سواري ئه سپ شى هات له دووره وه وه ستا، ئه سپه شى پينكو لى ده كرد و ده يو يست بگاته
ئيمه به لام سواري نيقيبوش لغاوى توند كردبوو، ئه سپه شى و ماينى كه وپت دوو سى جار
حيلانديان، جواميريك، له هۆيه ره شماله كه وه به پيشان هات و له گه ل ئه ودا كه ميك وه ستا،
رووى كرده تاكه ره شماله كه و گه يشته لاي ئيمه، ده سته پياويكي چوار شانهى ريش ماش و
برنجى گه نم رهنگى رووخسار ريك، سه رى لووتى كوترا بوو، كورتهك و شه روا لتيكى بووى
له به ربوو، خه نه ريكي ده سك نه خشاو كه ته سبيحنيكى زهردى بريسه كه دارى تى ئالا بوو له بهر
پشتينديكى خاكيى گول ورد دابوو، شه ده يه كى^(A) ره ش و گولسپى ريشيدار و كلاويكى سپى
له سه رنا بوو، له روژيشندا كه ميك ده له نكي. به زمانى كه نهرم گوتى: كورم ئه م مه يدان
خواستنه سه رپرين و لاشه ناردنه وهى به دووا وه يه، تاوانى مه رگى خو تان له ئه ستوى خو تاندا يه،
به ختوخو رايى سه رى خو تان به برين مه دن. (ده ستى بو كه له كى كه له سه ران درژژ كرد) كه له لى
خو تان مه نيتره ناو ئه م هيسكه سه رانه وه!...

گوتمان: سه ريكمان هينا وه به بى ليكدان نا يگيرينه وه...

گوتى: ده زانن هه ر دووشه ممه يه يه كيكتان مه يداندارى ده كات؟...

گوتمان: به لى..

گوتى: هه موو مه رجه كانيشى ده زانن؟...

هه رسيكمان پيكه وه: هه موو مه رجه كانيمان قبو له...

گوتى: له ماله وه ناگادارتانن و به خو شتان سوورن ته رم تان به بى سه ر بچيته وه؟ به بى باكييه وه:
كه به ويستى خو مان ها تووين مه يدان بخوا زين، هه رگيز په شيمان نابينه وه...

۹- شه ده: هه ورى، مشكى (به پيى نارچه كان) ژنانه و پياوانه ي هه يه.

۸- خو گرخاندى: خو خه ريكي كردن، خو گير كردن، درهنگ دا هينانى به نه نقه ست.

توورەگەيەكى ھەمبەنەي لە باخسەلئى دەركرد و گوتى: ئەمە سى بەردى يەك قەوارە و يەك شىۋەي تىدايە... دەركبەستەكەي كەردەو، نىفۆيەكەي شل كەردەو، بەردەكانى دەركرد، لە ناو دەستيدا بە نىمەي پيشاندا: دەبينن يەكيان رەش و يەكيان سوور و يەكيان سپىيە... ھەر يەككىكتان بە تىروپشك، بەردىك راکىشىت... ئەوھى بەردە رەشەكەي بەركەوېت ئەوا لە ھەفتەي يەكەمدا دىتە گۆرەپانى لىكدان... بەردى سوور لە ھەفتەي دووھەمدا و نۆرەي بەردى سپىش سىيەم دووشەمەيە... ئىستاش ھەتا بەردەكانتان رانەكىشاوھ و نۆرەم بۆ دانەناون، دەتوانن پەشيمان ببنەو، بەلام دوواتر دەبىتتە بەلئىن و پاشگەزبونەوھى بىسوودە... ھەرسىكمان: نە پەشيمان دەبينەوھ و نە پاشگەزىش...

بەردەكانى خستەوھ ناو توورەگەكە، چەند جارىك رايىشەقاند و سەروپنىكرد، ھاتە بەردەمى سواری دەستە راست، دەركى توورەگەكەي ئەوھەندە كەردەو كە بە ناستەم دەرفەتى دەست تىپراكردنى ھەبىت، گوتى: تۆ يەكەم بەرد راکىشە!... ئەوئىش دەستى خستە ناو توورگەكە، ماوھەك ئەم بەرد و ئەو بەردى ھەلگۆفت، يەككىكى خستە ناو لەپىدەستى و دەستى قوچاند و رايكىشايەو، كە دەستى كەردەو بەردە سوورەكە لەناو لەپىدا بە ئارەقە تەپروبوو و بريسكايەو، ھاتە پيش سواری دەستە چەم: تۆش بەردىك دەربىنە! ئەوئىش بەردە رەشەكەي دەركرد، جەلەوى ماينەكەي منى گرت: ھەرچەندە بەردە سپىيەكە پشكى تۆيە، بەلام تۆش بە دەستى خۆت دەرىبىنە!... ھەركەسە و بەردى خۆي لەلايىت، ھەر يەكەو لە رۆژى خۆيدا لە مەيدان بەداتەوھ...

لە ھەموو ئاوايىھەكانى ناوچەكەدا بووبوھ دەنگ ((سى سوار دەچنە مەيدانى ئەسپ شى و نۆرە پيشيان لە (سوارە) سوارچاك كەردوھ...))

ھەر لە رۆژى ھەينىيەوھ، بەتەنھا خۆم لە دەشت و دەردا غارغارىن و شىر وەشاندىن و قەلغان راگرتەم كەرد...

دووشەمەي يەكەم، تەرمى سەرى خاوەن بەردە رەشەكە گەرايەوھ... منىش ترسم رۆژ بە رۆژ زۆرتر بوو و لە مەشقكردندا خۆم ماندووتركرد، واى لىھات ماينى كەوېت بالدارى دەرباز نەدەكرد، دەنگى شىرەكەم، كە بە ناو ھەوادا دەمسووراند و بامدەداو دامدەھىنا، لە دوورەوھ دەبىسترا، مەتالم وا رادەگرت كە لە ناخدا وام ھەستەكرد سواری نىقابپۆش بە ھەموو

ھىزىيەوھ و لە چەند لايەكدا شىرم لى دەوھىتى. يەكشەمە مام ھەياسم لە گەل خۆمدا بەردە دەروەشت، چەند جارىك بەتاو بۆ يەكدى ھاتىن، ھەموو جارىك دەمتوانى لىتى بەدەم و لە ئەسپەكەشى ھەلبەدەم. بە ئەندازەيەك سەرى سوپمابوو گوتى: پروات بەخۆت ھەبىت باشتىن سواری سەر زەمىن لەبەردەستتدا دەرباز نابىت... لە ھەرقەل و رۆستەم بە دەستى و ماينەكەشت لە شەودىز سووكتە...

دووھم دووشەمەش لاشەي بىسەرى بۆ ناردىنەوھ... ترس دەمى لە ھەناوم نا، دەرفەتى پەشيمان بوونەوھەشم نەمابوو، دەنا وەك سوارە منەم دەكرد يەككىكى دىكە نۆرەكەم لى وەربگرىتەوھ... رۆژى ھەينى مام ھەياس بەرخىكى تەرى كوشتبۆوھ و منيان بانگ كەرد، پىروھىسپيشيان ميوان بوو. سەرى كاوپەكە لە پىش من و پىروھىس داندرابوو، كەللەي دوو ھاوھەكە و سەرى خۆمى دىنايە بەرچاوم... نازام چىم خوارى و چىم نەخوارى... ئەوانىش ھەستيان بە تۆقىنى من كەردبوو بۆيە ناوھ ناوھ بە دەم خوارنەوھ دەياندانىم، نەمدەزامى چ دەلئىن و باسى چى دەكەن... دوواي ناخواردىن ھەرسىكمان چووينەوھ سەر باسكەكەي سەر سنوور، ماوھەكەي باش ھەردووكيان بە نۆرە ئامۆزگارپىيان كەردم و ھونەرى سوارسوارانى و شىرەشاندىن و قەلغان راگرتىيان بۆ ھەلپشتم. سوار سوارانىيەكمان كەرد و چەندىن جار بەتاو بە دەرياندا سوورام، شىرم دادەھىنايە سەريان و موپكى دەما دەستەم دەگىرايەوھ... كە ئەوانىش بۆم دەھاتن، زۆر بە ئاسانى خۆم لىيان دەرباز دەكەرد...

رىشمەي و لاخانمان گرتبوو و بەرەو گوند ھەنگاومان دەنا. پىروھىس بە دلئىيايىھەوھ : نەك ھەر سواری ئەسپ شى، بگرە سواری بۆراق شىش لە دەستت دەرنەچىت، بە تەمەنى خۆم كەلنىكم سواسوارانى و شەرپە شىر دىوھ، وەك تۆ نە بووھ و نە دەشەبىتتەوھ، بەلام مەترسە و پروات بەخۆت بىت...

ھەياس: زۆر مەمنونت دەم! نىقابپۆش مەكوژە، ھەر پۆزى بشكىنە... چەكى بگە، ئەسپەكەشى لىبستىنە... وا لەبەرچاومايە چۆن وەك دەلە رىوى كلكى دەخاتە ناوگەلئى و لەبەر چەپۆكى گۆلە شىر ھەلدىت... دووشەمە دىت و بە چاوى خۆشت دەبىينى... دەك رۆلە بەخۆت و بە ماينى كەوېت لە منتان كەوېت، دەك بەقوربانى ئەم دايكە م كە شىرى وەك تۆي شىرداوھ، دەك بەلاگىپى ئەو كەسەم كە فىرە شىر وەشاندىن كەردووى... سەرى بەرز كەردەوھ و

رووی له ئاسمان کرد، ههردوو ناوله‌پی رووه و ئاسمان راگرتبوو: خودایه بکه‌یته گهرد و خۆله‌پۆتی ژێر پێی ئەو شێره‌شیروه‌شینیه‌ی تۆله‌ی خوینی گه‌نجه‌ سه‌ربراو‌ه‌کامان ده‌کاته‌وه‌... خودا یاریت، ته‌تۆم له‌ دیاریت با دووژمن هه‌زار بیت... رووی کرده‌ پیره‌ییس: پیره‌! سوار و شیر وه‌شیننی وه‌ک ئەم شێره‌ له‌ داستان و مه‌یدانی دیوانیشدا نه‌بیستراوه‌، رووی کرده‌وه‌ من: رۆله‌ به‌قوربانتم ئەم دوو رۆژه‌ی ماوه‌ خۆت ماندوو مه‌که‌، ماینه‌که‌شت به‌سه‌ینه‌وه‌، با له‌م تیژه‌وه‌یه‌دا شتیکی به‌سه‌ر نه‌یت، مالمان کاوڵ بیت...

به‌یانی رۆژی دووشه‌مه‌ به‌ر له‌ ده‌رکه‌وتنی رمی زیڕینی خۆر، گه‌یشتی نه‌ مه‌یدانی مه‌رگ و گیانکیشان، خه‌لکی دێیه‌کانی هه‌ر دوو دیو به‌ پیر و جحیل و منداله‌وه‌ هاتبوون، په‌ریزاد و مام هه‌یاس و پیره‌ییس و سینهم و (سواره‌)شیان له‌گه‌لدا بوو، له‌ لای ژێری مه‌یدانه‌که‌وه‌ له‌سه‌ر لیواری که‌ندالیك ده‌یانرووانییه‌ گۆره‌پانه‌که‌، له‌ به‌رزاییه‌کانی لای سه‌ره‌وه‌شدا خزمانی ته‌سپ شی ریزبوو بوون.

به‌بی باکی چوومه‌ ناوه‌ندی گۆره‌پانه‌که‌، جله‌و و به‌رده‌ سپییه‌که‌م له‌ ده‌ستدا بوو، شیره‌که‌شم به‌رز راگرتبوو...

سواری نیقاپۆش له‌ لای خزمه‌کانییه‌وه‌ ورده‌ ورده‌ به‌ره‌و مه‌یدان هات، که‌ چاوی به‌ هه‌شاماته‌ زۆره‌که‌ی سه‌ر که‌ندال که‌وت، هه‌له‌سته‌یه‌کی کرد، هه‌ر له‌سه‌ر ته‌سه‌په‌که‌یه‌وه‌ خۆی سووراند، رووی کرده‌ خزمه‌کانی و دووجار به‌ ده‌ست بانگی کرد.

جوامیره‌که‌ به‌ گورجی دابه‌زی و گه‌یشته‌ لای و جله‌وی ته‌سه‌په‌که‌ی گرت، سه‌ریان بۆ یه‌کدی له‌قاندوه‌. هات به‌رده‌که‌ی له‌ من وه‌رگرته‌وه‌ و به‌ره‌و که‌نداله‌که‌ چوو، له‌ گه‌ره‌که‌دا سوورایه‌وه‌، به‌ پشتدا سه‌رکه‌وت و گه‌یشته‌ ناو ئاپۆره‌ی سه‌ر که‌ندال و له‌ شوینیکی بلند وه‌ستا و به‌ ده‌نگیکی به‌رز: ئیمه‌ که‌سمان ناچار نه‌کردوه‌ بیته‌ مه‌یدان و سه‌ری به‌برین بچیت، ته‌وه‌یش که‌ به‌ ویستی خۆی سه‌ری مه‌یدان ده‌گریت ئەوا ده‌بیت به‌ ته‌نجامه‌که‌ی رازی‌بیت، ته‌گه‌ریش ئیستا پاشگه‌زبۆته‌وه‌ ئەوا با ماین و شیره‌که‌ی له‌ مه‌یدان به‌جی بیلێ و بگه‌رپته‌وه‌، لیره‌ش به‌ دوواوه‌ که‌س نیت مه‌یدان بخوازیت... چاوی به‌ ناو هه‌شاماته‌ زۆره‌که‌دا گێرا، که‌س وه‌لامی نه‌دایه‌وه‌... جوامیر ده‌نگی به‌رزتر کرد: کیتان برا گه‌وره‌یه‌؟ خه‌لکه‌که‌ به‌ ده‌م و به‌ ده‌ست گوتیان: مام هه‌یاس... جوامیره‌که‌: ته‌گه‌ر به‌ ته‌نجامه‌که‌ی رازین ئەوا پیمان خۆشه‌ تۆ بچیته‌ ناو خزماتی ئیمه‌

و به‌ ئاره‌زووی خۆشت یه‌کێک له‌وان بنیڕیته‌ ئیره‌وه‌، به‌لام له‌ پێشدا ده‌بی بزانی که‌ یه‌کیکیان ده‌دۆریت و ته‌وی دیکه‌ش ده‌بیاته‌وه‌، چاره‌نووسیش له‌ ده‌ست ئیمه‌دا نییه‌...

مام هه‌یاس ره‌گه‌لی که‌وت و پیاویکی کورته‌ی قه‌له‌وی وه‌ک بارمه‌ نارد هه‌ر که‌ندال... له‌م ماوه‌یه‌شدا هه‌ردوو سوار وه‌ک ئالا له‌ شوینی خۆماندا چه‌قیبووین و چاوه‌روانی چاره‌نووس بووین... ته‌سه‌په‌ شی سمکۆلی کرد و حیلانندی و ده‌یویست هێرش بینی، به‌لام نیقاپۆش ته‌وه‌نده‌ لغاوی توند کردبوو که‌ له‌ داخانا سه‌ری له‌ ئاسماندا به‌م لاو به‌ولادا ده‌گێرا، هه‌ستایه‌ سه‌ر پاشووان و به‌ ته‌واوی راست ببۆه‌ و چه‌پۆکی له‌ ئاسمان ده‌دا... که‌وتیش سمکۆلی کرد و سه‌ر و کلکی بادا و حیلانندی و حیلانندییه‌وه‌... نیقاپۆش رووه‌و من هات، به‌ که‌ش و فشیکه‌وه‌ شیر و مه‌تالی به‌رزکرده‌وه‌، له‌ ته‌سه‌په‌که‌ی خوری، به‌ ده‌نگیکی نیمچه‌ می‌ردمنداله‌وه‌ گوتی: هاتوویت بۆ مالی دنیا سه‌ری خۆت به‌برین به‌دیت؟ شیره‌که‌ی بۆ که‌لله‌ سه‌ره‌کان درێژکرد: - پاش چهند خوله‌کیکی دیکه‌ سه‌ری تۆش له‌وییه‌... منیش گوتم: هاتووم سه‌ری تۆ بخمه‌ سه‌ر ئەم جۆخینه‌ و خه‌رمانه‌که‌ هه‌لبگرین، بۆ ته‌وه‌ی چی‌دیکه‌ نه‌وجه‌وانان له‌ وه‌زی جوانیدا جوانه‌مه‌رگ نه‌که‌یت و لاشه‌ی بی سه‌ریان بۆ دایک و خوشک و ده‌زگیانیان نه‌چیته‌وه‌... که‌وت حیلانندی به‌ره‌و ته‌سه‌په‌که‌ چوو...

ته‌سه‌په‌ شی سه‌ر و کلکی به‌م لاو به‌ولادا وه‌شانند و رووه‌و من هه‌ستا و له‌سه‌ر دوو پاشییان سوورا و حیلانندی و حیلانندییه‌وه‌... به‌ ده‌نگیکی به‌رزتر گوتم: مال و سامانه‌که‌شتم ناویت با هه‌ر بۆخۆتان بیته‌وه‌ میرات...

- که‌واته‌ به‌خۆکه‌وه‌ و گیانت ده‌ربازکه‌...

قامچییه‌کی له‌ ته‌سه‌په‌که‌ی دا و وه‌ک بالنده‌ به‌ره‌و که‌ندال فری... چهند جارێک وه‌ک برووسک به‌ دوری گۆره‌پانه‌که‌دا سوورایه‌وه‌ و به‌ پر مه‌پریم هاته‌وه‌ شوینه‌که‌ی خۆی... منیش به‌ره‌و خزماتی ته‌سپ شی فریم، شیر و مه‌تاله‌که‌م به‌رزکرده‌وه‌، دوو چه‌رخه‌له‌م به‌ چوار دوری گۆره‌پانه‌که‌ لێدا و هاتمه‌وه‌ به‌رامبه‌ری. به‌ شیران بۆ یه‌کدی هاتین، گه‌یشتی نه‌ یه‌کدی و شیرمان وه‌شانند و مه‌تالمان راگرت و له‌ یه‌کدی تێپه‌رین، له‌ یه‌کدی دوور ده‌که‌وتینه‌وه‌، به‌ تاو بۆ یه‌کدی ده‌هاتینه‌وه‌. هه‌ستم کرد که‌ له‌ یه‌کدی نزیک ده‌که‌وتینه‌وه‌ و لاخه‌کامان هیورده‌بوونه‌وه‌ و زۆریان نه‌ده‌ما مل لیکبنین ئیمه‌ش له‌ تاو خۆماندا هه‌ر تاومان ده‌دان... ئەو ده‌یویست بمخاته‌ ده‌سته‌

چەپى خۆى و بە چەپە بوەشېئىت، منىش نىازم بوو لاي راستى لى بستېئىم و لەولادە لىيى بدەم، كە ئەو رووہە خۆر دەھات من پىشتم لە خۆر بوو، لاي راستى دەدامى و بە ترسەوہش مەتالەكەى رادەگرت و شىرى نەدەوہشانە، منىش كە بەرەو رۆژ دەبوومەوہ وەك ئەو لام گرنەگ نەبوو كام لام لى دەگرىت، چەند جارېك لاي راستى لى ستانە و بە ئاستەم لەبەر دەستەم دەربازبوو، زانى فېل و پىلانەكانىم دۆزىوہتەوہ... ھەستەم كەرد شىپزە بووہ و ئەسپەكەشى بەگوئى ناكات. كە دەگەيشتېئىنە ئاستى يەكەى ئەسپەكەى ھەلدەستايە سەر پاشووان و چەپۆكى لە ئاسمان دەدا، ئەوئىش پتر خۆى دەپاراست و كەمترىش شىرى دەوہشانە...

ماوہىەكى باش لىكدا لىكدا لىكمان دا، خويىنى يەكديمان نەدەت... جارېكيان پىشتم لە خۆرىو و زۆر بە گور ھاتم و وىستەم لىدانىك لىيى بدەم، كە بىتەزېئىم و مەتالەكەى لە دەست بەكەوتتە خواروہە، يان شىرەكەى لە دەستدا بپەرېت، تەواو نەگەيشتېئىنە ئاستى يەكەى، كە ھەردوو پەلى پىشەوہى ماينەكەم لە خاك رۆچوون و سەر و لمووزى لە زەوى چەقى، من پەرىم و چوار پىئىچ ھەنگاويك دوورتر كەوتتەوہ، بە تاساوييەوہ چاوم بە خەرمانى كەللە سەرمان كەوتتەوہ، كەيشتە سەرم و شىرىكى ئەوئەندە بەتەوژمى بۆ داھىنام كە ورشەى بايەكەى كاسى كەردم، بەلام من زووتر تەقلەيەك بەسەر سەرما لىدا و خۆم لە ژىر دەست و پىتى ئەسپە شى دەربازكرد، لىم تىبەرى و زۆر بە خىزايى گەرايەوہ، شىرەكەى بەرزكردەوہ، منىش شىر و مەتالەكەم ئامادە كەردبۆوہ، چەند كەرەت شىرى بادا و بە دەورما سوورا، پارىزم نەدايە، ھەموو جارېكيش بە دەورى ماينەكەمدا دەسوورامەوہ و تىبە چاويكيشم لەو بوو بەلكو ھەلبستېئىتەوہ. شىرىكى بە تىنى بۆ داھىنام، شىرەكەم دايە بەرى و بستىك لە لاي نووكى شىرەكەى پەرى...

لە بازەنيەكى تەسكتردا بە دەورم دا دەسوورايەوہ و دەرەتەى نەدەدام... ئەسپەكەى ھەلدەستايە سەر پاشووان و دەبھىلانە و چەپۆكى دەھاوئىشت. شىرە شكاوہكەى دەوہشانە و خۆشى لەگەل نوى دەكرد، دووچار پىشتى لە خۆرىو و زۆر بەگور بۆم ھات، بەر لەوہى بەگاتە ئاستەم، ئەو دىوى ماينەكەى گرت و جلەوى ئەسپەكەى ئەوئەندە بە توندى راکىشاىەوہ خەرىك بوو بەكەوتتە سەر كەوتت، ئەوئىش دوو پىتى چەقن، سوارەكە بەسەر سەرىدا ئاودىو بوو و وەك من چەند ھەنگاويك دوور كەوتتەوہ سەر زەوى، ھەلمكوتايە سەرى، سەرمەقولاتىكى لىدا و رووبەرووم

وہستا و شىرەكانمان لە يەكەى گىر كەردن و بىكديمان پالدا، لە يەكەى دوور دەكەوتىنەوہ و بە تاو بۆ يەكەى دەھاتىنەوہ و شىرەكانمان لە يەكەى گىر دەكردەوہ و يەكديمان پالدا دەدايەوہ... ئەسپەكەى ھەستايەوہ و بۆئىكى بە ماينەكەوہ كەرد و بھىلاندى و بە چەپۆك لە پاشەلى ماينەكەى دا..

ئەوئەندەمان شىر وەشانە تا شلووكوت بووئىن، شىرمان لە دەست دەكەوت و ھەلماندەگرتەوہ، لىكمان دەدايەوہ، شىرەكەى منىش لە نزيك دەسكيبەوہ پەرى، بە چا و ترووكانىك شىرەكەم ھەلدا، تاوم دايە مەچەكى دەستە بە شىرەكەى، توند گرتەم، بە ھەموو ھىزى خۆمەوہ رامتەكانە، شىرەكەى لە دەست كەوت، مەتالەكەشم فرىدا، ئەوئىش قەلغانەكەى بەرداوە، ماوہىەك شەرە چەنگمان كەرد و يەكديمان پالدا، خۆمان لەبەر يەكەى دزيبەوہ و بەرپىنەمان دايە يەكەى، ئارەقە دەتكايە ناو چاومەوہ، لە ناكاودا ھەردوو باسكەم خستە ژىر ھەردوو بالى و بە ھەموو گور و ھىزى خۆمەوہ گوئىم، دەستە بەرەو خوارتر بەردن و لاقم دوور خستەوہ و پترىش گوشى... چەند جارېك بەم لاو بەولادا راموہشانە، نەكەوت، پىم وەبەر پىتىدا، خۆى گرتەوہ و نەكەوت، وىستەم بەرەو ماينەكەى بىبەم و بەسەرئەودا بىخەم، خۆى دەربازكرد و وەختابوو من بەگلىم، دەستىكى ھىنايە پىشەوہ و لە لووت و چاومى چەقاند و بە ھەموو تواناي پالىدا، دەستى بەرەو گەرووم ھىنايە خوارتر، مەلم بە سنگىەوہ ناو سەرم بەرە و خوارتر بەرد، دەستى كەوتە سەر سەرم، خۆم راوہشانە و پتر گوئىم، مەبەستەم بوو بە پىشتا بىشكېئىنمەوہ... رەكى كەرد و كشايەوہ...

دووچار بەم لاو بەولادا بامدا، بەرزم كەردەوہ، لە زەوىم كوتا و كەوتە سەرى...

لەسەر پىشت بوو، بە ھەردوو دەستى پالى بە دەموچاومەوہ نا و گەرەكىبوو دەستى بەگاتە قورگەم، چۆكىكەم لە نيوگەلى كوتا، دەستى چەم لە ژىرى دەرھىنا و ھەردوو دەستى ئوم پالدا، خەرىك بوو خۆى وەرېگىر و من بھاتە ژىرەوہ، دەستى راستىش لە ژىرىدا دەرھىنا و لە زەوىم گىر كەرد، چەند جارېكى دىكەش ئەم لا و ئەولاي كەرد، نەيتوانى وەرېگىر، دەستى چەم لە زەوىدا كەردە رەكە و راستەم بۆ ھەوكى بەرد، سەرى بادا و دەستە كەوتە ئاستى دەم و لووتى، بە ھەموو رك و تواناي خۆمەوہ دەم و لووتىم پلىقاندەوہ و بەرەو چارى پالدا، دەستە لە لووتى ھەلخلىسكا، پەنجەكانم لە رووى گىربوون، كە بە ئارەقە تەرىبوو، رووپۆش لەگەل دەستەم

رۆیشت و دەموچاوی دەرکەوت... لە شوێن خۆمەوه حەپەسام!... ئەم سوارچاکە نەبەرەدە ئافرەت بیت؟! باوەرم نەکرد! ماوەیەک تێی رامام و قژییم راکیشایهوه سەر تەویڵ و برۆ و لووت و دەمی... بە هەموو هێزمەوه گۆشیم و ئەژنۆم کوتایه نیوگەلی و سنگم بە سنگییەوه نووساند... هێشتاش هەر لێی دەترسام...

لە ژێرمەوه رووی بۆ لا تەنیشتیکی وەرگێرا، کەوێت و ئەسپەکەى کەوتە بەرچاو... ماین جولەى نەمابوو، ئەسپیش بۆنى بە پاشەلێبهوه دەکرد و کلکی دەوەشاند و لچی بۆ لووتی بەرزده کردەوه و سەری لە ئاسماندا دەگێرا و دەبیاند، وانه که بهله کهکەى داھیشتیبوو و ناوه ناوه بەلى دەکرد و لە ژێر سکی خۆی دەدایهوه و ئاوی ژيانى لى دەتکایهوه... چاوی لە چاوم بری، گوتی: ئەوه ماینه کەوێت بەفاله، بۆیه ئەسپه شیم ژێر رکیف نەدەبوو... پارساڵ نیو مانگینک بەر لە ئیستا مێردمنداڵیکی باریکهله هینای و لە ئەسپه شى چاکی کرد... رەنگه ئیستا ئەم بەستەزمانه جوانکیلهیشی هەبێ، ملی شکاوه و جارێکی دیکه بەسەر پى ناکهوێتەوه....

دەستیکی بە نەرمی بە سێلم داھینا و گوتی: منیش وه ماینی کەوێت مەلم شکاوه، دەستی بۆ خەرمانى هیسکهسەران درێژکرد: ئەم هەموو کەللهیهشم پەلداوه بۆ ئەوهی بگەمە پیاویکی ئەوتۆ که مەلم چاک بکاتەوه و منیش بتوایم سەرم بەرزبکەمەوه... دەبێ بەلێنم بەدەیتى که تۆ ئەو پیاوهی من چەند سالا بە دوایدا ویلم، لە دەست و مەیدانت چۆن بوویت لەپیاو تیشدا وای... منبیش خاوبوو مەوه و چەناگەم خستە سەر چەناگەى و گوتم: بەلێن دەدەم که مالمپەرست و نامەرد نایم... ئەگەر داواکەت رەوایی، ئەوا پەیمان بیت سەربەرزی بۆ دابین بکەم... ناولەپى بە روومەتم داھینا، لووت و لێوی لە لووت و لێویم خشان، بە دەستی راستی چەند جارێک تەپە تەپى بە پشتم کرد و گوتی: هەندە... بردتەوه...

هەستامەوه و چووم سەیری ماینی کەوێتم کرد، لاسەرێک و چاویکی قۆپابوو، ئیسکی شکاوی ملی لە پیستییەوه دەچوو بوو و چەند ددانێکی بە خوینیش کەوتبوونە سەرزەوی، هەردوو دەستی کەوتبوونە ناو کونە جورجە کوێرەیهک و وردوخاش بووبوون و پارچە هیسکی سپییان بەدەرەوه بوو، دەستم بە سەری داھینا... جولەى نەکرد، پەنجەم لە کونە لووتی راگرت هەناسەى نەبوو، سەیری چاوهکەى دیکەم کرد سپی بووبوو، شیر و لێنجاو، کلک و ران و خۆلی

ژێر پاشەلی تەرکردبوو... ئەسپەکەش هەر بۆنى پێوه دەکرد و بە سم لە پاشەلی دەدا و سەیری من و خاوەنەکەى دەکرد و دەبیاند و فرمیسک لە چاو و کونە لووتییەوه دەهاتە خوارەوه... رووم کردە خزماتم، نازام لە کاتی زۆرانبازییه کهماندا چەند نیگەران بووبوون، بەر لەوهى بە خۆم و بە ماینه وه بگلیتم، که لە لای خزمانى خۆم وەردهچەر خامهوه، پەریزاد و سینەم وه ک جووتە ماکه و دیانقاسپاند و ئاپۆرایه کەش بە دوایاندا دەیانگێراییهوه:

((سواری ماینی کەوێتە... کەله شیری مەیدانی

ئەسپ شى دهبەژینى... بفری بچتە ئاسمانى...))

که لە لای سەرەوهی مەیدانییش بامدەدایهوه، مام هەياس هەتا دەنگی تێدابوو هاواری دەکرد:

((قوربات بم شیره پیاو... ریوی فلبووه تەواو،

هەر بـــــزانه پشتیدا... کالا و شیرى دەستیدا...))

ئیسستاش وا لە شوێن خۆیاندا هەلده پەرن و چەپله دەکوتن... پەریزاد خۆی لە کەنداله که هاویشت و بە شەله شەل و بە راکردن هات. لە بەرهکەى دیکه شەوه خزمانی نیقاییۆش بەزم و یهک لەنجیه کیان بوو نەبیتەوه، هەياس و جوامیرە کەش بە هەله داوان هاتن...

ئاوړم لە سواری ئەسپ شى دایهوه، کورتەک و شەرۆال و روپۆشهکەى فری دابوو و بە کراسیکی تەسک و تەنکی ناوڕیشمین رووه و من هات، تا ئیستا کەس بەژن و بالاً و چاو و برۆ و دەم و لێو و کولم و کەزى و سنگ و بەرۆک و سم و لازانی ئەفسووناوی وهای نەدیوه... لە بەر چاوی هەردوو حەشاماتدا لە باوەشی گرتم و بەرزی کردمەوه و سى جار بە دەوری خۆیدا سوورپایهوه...

من و ئەو و پەریزاد و هەياس و جوامیرە، بە شادی و پیکه نینەوه بەرهو شایى خزمانى تۆبزاوه چووین...

هەزاران جووتە چاو، بە حەپەساوی و بە پیکه نین و بە رقهوه دەوریان تەنن و تەندوورەیان کرد... بەسەر شانى یه کدیدا خۆیان هەلده کیشا و لە خۆیان هەلدهدا... بازنەى گەمارۆ کەیان ئەوەندە تەسک کردەوه که بیمنان تەنگ بوو، مام هەياس و جوامیرە که داویان لى دەکردن

بکشینهوه و دهره تمان بدهن... بئی هووده بوو... ههردوو ههشاماته که تیگه ل بووبوون و وهک زاک و ماک قاره و باره و تیکسوورانیگ بوو، سهگ ماخوی خوی ده ناسییه وه...

کراس سووری ئاوریشمین به دهنگیگ که تامی خوشاوی گریان و پیگه نینی لی دههات، گوتی: تکایه دهرهت بدهن... دانیشن... بیدهنگ بن و گوی بگرن...

به چاو لیکنانیگ گشتیان کشانه وه و چوارمه شقی دانیشن، به کهرولا لیبیه وه سهیری ده می ئهویان ده کرد... دهستی منی له نیوان هه یاس و جوامیره که دا بهرز کرده وه و گوتی: ئهم سوارچاکه دلیره بریدییه وه... سه ریگ مال و سامانی هۆبه که مان به زینده و مرده وه هی ئه وه، گشت خزمانیشم ژیر فه رمانی ئه و دهن... ئه گهر به منیش رازی بیته ئه و ئه و میرد و سه ردارمه و منیش کابان و بناوانی... هه ندیگیان به گهرمی چه پله یان کوتا...

سینه م له شوینی خویدا هه ستایه وه و گوتی: شیرکزی سوارچاک خیزانداره و ژنی خوی هه یه... (دهستی بۆ په ریزاد درێژکرد) ئه و په رییه ی له ته ک ئیوه دا وه ستاوه کابان و هاوسه ری ئه وه... کراس سوور ئاورپیگی له په ریزاد دایه وه و دهستی گرت و ماچی کرد و گوتی: هه ستم پی کردوه... ئه گهر ئهم په ری خاتوونه ش قایل بیته ئه و ئه ویش گهره ی من ده بیته...

ماوه یه ک هه موومان بئی دهنگ بووین، کراس سوور چاوی به سه رتاپاماندا خشانده و گوتی: ده زانم ولساته که مان ئه وه نده زوره گونده که تان هه راسان ده کات، بۆیه ده لیم ئه گهر دلگیرنه بن و به پاشگه زبوونه وه ی نه زانن، من وای به باش ده زانم که ئه و دلیره به زاوا به ندی بیته سه ر هه وار و هۆبه ره شماله که مان، ئه گهریش هه نووکه هه زده کات له گه لتان بگه رپه ته وه ئاواپی، ئه و هه رکاتیگ بیته وه، هه ر به خوی سه ره هۆبه یه و پیوا ی گهره ی ماله و دپه ته وه مالی خوی...

مال نووستنان بوو، له گه ل نیقا بیپۆش له ژیر ده واریکدا له په رده دابووین، هه مان کراسی سوور و ته نکی له به ردا بوو، زی کراسه که ی کردبووه و نیوه سیویگی سه ره به گۆ له باخه لیدا چاوشاریکی له گه لدا ده کردم و سه رنجمی هه لده مژی، دامه نی کراسه که ی هه لکیشابوه پشتی ئه ژنۆی، به نه رمی له پی دهستی له نه رمه ی پووزی ده سووی و جارجاره به تیله چاو سه یری ده کردم و ده پروانییه وه پووزه سپی و توورته که ی، ده ست و په نجی نه رمتر گپرا و چاوی به

دهستییه وه بوو، به دهنگیگی ئه فسووناوی گوتی: تو منت برده وه، ده بی منیش تو به مه وه، به ره وه ی له گه لدا بنوویته ده بی ویست و به لینی یه کدی بزانی...

گوتم: له رۆژی مه یدانه که وه نیمچه په یان و به لینی کمان هه یه، به لام هه زده که م به ته واوی بزنام ویستی تو چییه؟

پرده کاتهوه و سه‌رمان له به‌ردی ئەلخەد دەدەین و دەبێ سزای ئەم گوشت و گوشتارەش لەوی بدهینهوه، با چیتەر بۆ منداڵان گۆری خۆمان پڕ گوو نەکهین... من په‌یمانی ناشتی و خزمایه‌تیت له‌گه‌ڵ ده‌به‌ستم...

باوکیشم گوتبووی: ده‌ته‌وێت په‌یمانی ناشتی به‌ستیت؟ له‌سه‌ر ده‌ستی ئەم برایانه من پابه‌ندی گشت په‌یمان و به‌لێنیک دەم، به‌لام مه‌رج ئەوه‌یه ئێوه دەسنوێژ رابگرن! ئەگەر خۆمان گیل نەکهین و واز له‌ که‌له‌زەری بێنین ئەوا گرێکۆی‌ره‌یه‌که‌مان له‌ نێواندا نییه نەکرێته‌وه، گەر مه‌به‌ستتان ناشتییه و ناتانه‌وێت چیدیکه منداڵی یه‌کدی هه‌تیو بکه‌ین، ئەوا چی دیکه زۆرداری و بێ‌خوایی مه‌که‌ن. هه‌ردوولاشمان ناوانی خۆمان باش باش ده‌زانین... خۆانه‌خواسته ناخۆشیه‌کیش هاته‌ پێش ئەوا با ئەم برایانه ریش سپیمان بن و دادپه‌روه‌رانه‌ دارێکه‌مان به‌ نێواندا بێنن، ئەوا گیروگرفت چاره‌سه‌رده‌کرین، هه‌رچه‌نده‌ گه‌لخۆش ده‌زانیت گەر هه‌ردوو لامان پابه‌ندی ره‌وا و راستی بێن، ئەوا پێویستمان به‌ ناو‌بژیوان و دادوهر ناییت...

شه‌له: منیش هه‌ر بۆ ئەوه‌ی پێویستمان به‌ به‌ره‌وانکار نه‌بیت و که‌سی لایده‌ نیتته‌ نێوانمان، ده‌مه‌وێت خزمایه‌تی بکه‌ین... رووده‌کاته‌وه‌ دانیشتووه‌کان: برایان له‌سه‌ر ده‌ستی ئێوه بۆ ئەوه‌ی کاکم جه‌مشید دلی پاکبێته‌وه، من چه‌ند کچم هه‌یه... ده‌یانده‌مه‌ کورپه‌کانی ئەو، هه‌ر به‌خۆشی سه‌ره‌بشک بێت، چه‌ند و کامه‌ کچمی ده‌وێت خۆم جلکی بۆ ده‌که‌م و هه‌ر به‌خۆشم بۆی دینم، دوواتریش که‌ ئەو دلی پاکبۆوه، ئەوا من دیمه‌وه، کامه‌ کچیم بـداتی، ئەوا دیسان هه‌ر خۆم خشل و جلک و بارگه‌ی بۆده‌که‌م و ده‌یه‌م.

هه‌موویان روویان له‌ باوکم نا که‌ به‌ خزمایه‌تییه‌که‌ قایل بێت... باوکیشم گوتبووی: خزمایه‌تی و دوژمنایه‌تی پێکه‌وه، ده‌مان‌پێنیتته‌وه، کاکه‌! په‌یمانی ناشتی و دۆستایه‌تی ده‌به‌ستین... خزمایه‌تییه‌که‌ش به‌ کاوه‌خۆ بیری لی ده‌که‌ینه‌وه، پرس و رای خزمایشم وهرده‌گرم ئینجا وه‌لامتان ده‌ده‌مه‌وه...

دووباره‌ هه‌موویان مل له‌به‌ر ملی باوکم ده‌نینه‌وه و ده‌لێن: تا په‌له‌ له‌ کاری چاکه‌ بکریت باشتره، هه‌تا روژێک زووتر دوژمنایه‌تی ریشه‌کیش بکریت خیرتره... ئیمه‌ هاتووین بێ وه‌لام ناچینه‌وه...

حیزگیری

هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی هه‌لکیشا، ره‌نگیکی هینا و ره‌نگیکی برد... سه‌یری ده‌ست و به‌له‌کی خۆی کرد و گوتی: من کچی میر جه‌مشیدم... ئەوانه‌ی له‌م هه‌واره‌ن، می‌ردمندا‌له‌ باریکه‌له‌که‌یان نه‌بیت که‌ ناوی سام سامه، ئەویان خوشکزامه... ئەوانی دیکه هه‌موویان شوانکاره و ره‌نجبه‌ری باوکمن...

ماله‌ باوانم چه‌ند پشتیک بوو له‌گه‌ڵ میریکی روژه‌لامان له‌سه‌ر که‌وشه‌نی هه‌واران ملاملانیان بوو، میری روژه‌لامات چاوی بریبوووه‌ پاوان و کانی و رووبار و زه‌وییه به‌ پیته‌کانی باپیرانم... له‌شکرکیشی بۆ ده‌کردن و به‌سه‌ری داده‌دان، ئەوانیش مه‌یدان‌دارییان ده‌کرد و له‌ یه‌ک‌دیانه‌ ده‌کوشت... ئەم گوشت و گوشتاره‌ چه‌ند پشتیک بوو نه‌برابۆوه...

روژێک شیمه‌شه‌ل، میری روژه‌لامات، پیاویکی نارده‌بووه‌ لای باوکم و گوتبووی: باپیرانمان به‌ شه‌ر و گوشتار چاره‌ی یه‌ک‌دیانه‌ نه‌کرد، ده‌مانه‌وێت مه‌سه‌له‌تی بکه‌ین... با به‌یه‌که‌وه به‌ ناشتی بژین و شین و شاییمان ده‌سته‌واپی... وه‌ک دوو هاوسینی باشیش له‌ ته‌نگانه‌دا ده‌ستی یه‌ک‌دی بگرین...

باوکیشم گوتبووی: ئەگەر ئەوان که‌ره‌زه‌ری و ده‌ست‌دریژی نه‌که‌ن، واز له‌ چه‌ک و خۆینخۆری بێنن، ئەوا با دلنیان که‌ ئیمه‌ خۆینی خۆمان و گیانی ئەوانیش ده‌پاریژین...

ته‌ته‌ره‌که‌ گوتبووی: هه‌ر بۆیه‌ ده‌یان‌ه‌وێت به‌بێ چه‌کی بینه‌ خزمه‌ت و تۆ براگه‌وره و ئەوانیش برا بچووک...

شیمه‌شه‌ل له‌گه‌ڵ کۆمه‌لێک پیاوی ماقوول و ناوداری ده‌قه‌ره‌که‌ هاته‌ لای باوکم و گوتی: گه‌لێک خۆینمان به‌ نارپه‌وا له‌ جه‌نگدا رشتوو، له‌ مه‌یدانی چاوچنۆکیدا خۆینمان تیکه‌لی یه‌ک‌دی بووه، هاتووم به‌ خزمایه‌تی خۆینمان تیکه‌لی یه‌ک‌دی بکه‌ین و وه‌چه‌ی من و تۆ بینه‌وه یه‌ک، ئیمه‌ ئەوه‌نده‌مان به‌به‌ره‌وه‌ نه‌ماوه، وا گۆر چاوه‌روو‌انمانه، به‌یانی نا ئیواره‌ پته‌ خۆلێک چاومان

باوکیشم به ناچاری خزمی کۆکردنهوه و بۆ را و راویژ له گهلێان دانیشته، خزممان ههزبان له خویین بهستی و خزمایهتی بوو، گهرهکیان بوو خوینداری له ناویاندا نه مینێ، گوتبووشیان ههر وهک پێشان ناگاداری خۆمان دهبین و کهلێن نادهین گورگ له مینگهلمان بدات... باوکم دهلیت خویینکۆژاندهوه و ناشتی نا، بهلام خزمایهتی نهوانه ههزارجار نا، چونکه تیکه لاوبوون له گهل شیمه ی باژهستی خزمایهتی لی ناکهوتتهوه، به لکو برینمان قوولتر دهکات، ههر من دهزام برکیان چهند تاله، له خافلهتهوه پیمان وهدهدن، له پشترا دهستمان لی دهدهشین... که کار له کارتازا نهوکاته به هیچ راناکهین، خوینی خۆمان له گهل خوینی مالپهرست و چاوچنۆک و سته مکار و دامین پیس تیکه له نهکهین باشه... دواپی له ناوخۆماندا کرم هه لدین، من له کۆنهوه سهرحهله و سه رهپهرشتیاریان دهناسم، ورگ و کهلهیان یهک شتی تیدایه و ناگۆریت... نهوانه به ورگ بیر دهکه نهوه و به کنگ دهوین... باوکم زۆری گوت و خزمان که میان بیست... به ناچاری گوتبووی کچه ناوهنجیه کهیم قبووله...

هفتهیه کی پینه چو شانازیان بۆ بهرزۆ (برای گهرهه) هینا...

نازام چهند سال بوو شاناز له لای بهرزۆ بوو، رۆژیک میوانیک له میواخانهدا دهلیته باوکم: ئاغای شیخ محمه دی سهلامی هه بوو و فهرمووی: ((نازام میر جهمشید هیشتا متمانه مان پیناکا یان خۆی به گهرهتر داده نیت... بهلام من به دهسته خۆم نییه و ههر ههزده کهم پیکرا دانیشین و را و راویژان بکهین، من به خزمایهتی دانا و توانایان سه ره بلندم... گوتیشی خزمایهتییه که مان کۆن بوو و خۆشی بی یان ترشی ده بی نویی بکهینهوه... دیسان با ههر خۆی سه ره پشک بیت...))

ئه مرۆ پینجشه مهیه، پینجشه مهیه دادیت میری میران، شیخ محمه د به خۆی و کور و کچی و برا و برازا و خوارزا کانییهوه نیورۆژی له لای جهنابتنن...

له م ماوه یهدا شیمه شهل ویستبووی دلی باوکم پاک بکاتهوه، مزگه وتیکی گهره ی له گونده که ی خۆی دروست کردبوو و مه لایه کی زه رفیشی بۆ هینابوو و پینج نویژه ش له دوای مه لابوو، باسی چوونه جه جیشی ده کرد، له دیوه خان و مزگه وته کهیدا به زیره کی و شیردلی باوکمی دا هه لده گوت، له شایی و پرساندا دیاری و کوشتی و بۆ دهناردین... شانازیش له لای به هره و فره دیدون و بۆتانی برامدا، به شاگول و شازاده ی خوشکی خۆی هه لده گوت و له لای من و

گولاله ی خوشکم باسی کۆکی و رهندی و مه ندی جهنگیز و جه رهزه و جیهانگیری برای ده کرد، به نه ندازه یه کیش دلسۆز و گوپرایه لی بهرزۆ و باوکم بوو، که باوکم سه ری سورمابوو، له لای من و دایکم ده یگوت ههر چه نده سه یری چاری ئەم بیچوه گورگه ده کهم، واده زانم هه ناو ره شه و له خشته مان ده بات... تیکه وتوین، من سه یری ره فتاری به درۆی ناکه م، چونکه له چاوه مۆنه کانیدا مه رامی خۆی و شیمه ده خۆینمه وه...

به یانی رۆژی سیشه مه من و کاکم بهرزۆ و سامۆی خوشکزام سواری ولاخان ده بووین، بۆ نه وه ی بچینه کویستان و چهند کوشتی و خیه گه رۆن و پیسته په نیران بینینه وه، له گهل خۆشاندا ساوه ر و ماش و برنج و خوی و شه کر و چا بۆ بنه گه ی شوانکاران ببهین. باوکم به دیارمانه وه وه ستابوو، (که مۆش) به دهم شت بار کردنه وه گوتی: میرم! که سیکیان ناویت کوشتییه کان باژوات؟ سام سام مندا ل و ده ست و پی سپیه، له رییه ده که ویت. باوکیشم گوتی: ده تۆش له گهلێان بچۆ! به لام هه مووتان پیکه وه وه رنه وه...

که مۆ ته مه نیک بوو ره نجبه ر و ناوما لمان بوو، که مه سه له تییه که مان کرد و شازی هات، ئەو له تییه پتری پی خۆشبوو و گهلێکیش ههزی ده کرد به رده ستی شازی و بهرزۆ بکات. رۆژیک درکاندبووی که ئەو به مندالی ره نجبه ری شیمه بووه و لییان تۆراوه...

گه شتییه ره شالان، ئەو رۆژی مینگه لی ستیوری زۆر دوور چووبوو، که مۆ به دوایاندا چوو و ئەو شه وه نه هاته وه، به یانی زوو مه ره زایه کی قه له ویان کوشته وه و که ولێان کرد و ناوسکیان ده رهینا و خویان کرد و کردیانه دوو به ش و له تیرپان نا، په نیر و ژاژیشیان له گهل بار کرد... کاکم گوتی: سام سام! بیانگه یینه وه مالی و به په له بگه ریوه!. ئیواری دوو به دره نگه وه ستیور هاته وه... بهرزۆ گوتی: شتی کمان ناردۆته وه و به م هه ور و هیس و ناوه خته ناکه وینه رییه... به یانی بهرزۆ و که مۆ به ری که وتن و گوتیه من: که ره و په نیر و لۆری سه به یینیش له گهل سام سام بیننه وه... ههر بزانه گوپی به ده ره که وت...

رۆژی هه ینی، کوری شوانکاره یه کمان هاواری بۆ هینانین که به دره نگه وه پیاره که ی شیمه هاتۆته وه و گوتوویه تی: میری میران، ئاغای شیخ محمه دی سلاو و ریزی هه بوو... فه رمووی ((شه رمه زارین، ده بی بانبووریت، خزمیکمان مردووه و نا کرێ له پرسه دانه نیشین،

هزیشده کهین ئەو بە سەردانیك گەورەمان بکات، ئەگەرنا کاتیکی دیکە ناگاداریان دەکەمەوه، کەى دەجمە خزمەتیان...))

میر جەمشید! زۆرم پەلەکرد زووتر بگەمە جی بۆ ئەوێ چیشت لی نەنین، بەلام شتە کە لە ناكاو روویدا و هەر هیئەدەم پێکرا.

ئەو رۆژە دایکم نەخۆشبوو، شانازیش دەستگەرم و بێ منداڵ بوو، خۆی کردبوو سەركابان و سەرپەرشتیاری چیشت لیان، لەبەر چاوی چەند کاباناندا خویچیژی مەنجهلهکان دەکا و داواش لەوان دەکات تامچیژی بکەن، هەندیکیش لە ناو لەگەنی بچکۆلهدا دەداتە دەست منداڵان.

دوای ئەوێ خەبەری نەهاتنی باوکی و خزمەکانی دەزانیت بە غەمگینییهوه دەلیتە باوکم: مامە! خواردنیکی زۆرمان نامادە کردوو، تیک دەچیت و بە فیڕۆ دەروات، بەلکو ئیوارە هەندیک خزمی دیار و خۆشەویستمان بانگ بکەین و ئەوێ دیکەش بۆ ناوایی بنیڕین...

باوکم گومان لە هاتن و لە نەهاتنی شەله دەکات و دەلی: میوانە کەمان گەرایهوه؟. شاناز: بەلی، ئەو پووڕامە، نانیکی باشمان لە پیش دانا و بە پەلە خواردی و گوتی ((هەتا تاریک دانەهاتوو دەمەوێت لە کەندی گەورە بپەرەمەوه...))

لە پێشدا خواردن بۆ مالهکانی ناوایی دەنیڕیت... بە درەنگهوهش چیشت بۆ خۆیان تێدەکات...

بە تەواوی نانه کە ناخۆن کە هەندیک منداڵ و پیر و لاواز دەکەنە هۆقە هۆق و دەرشیئەوه، شانازیش لەگەڵ ئەواندا دەرشیئەوه و دەبووریتەوه، تا درەنگتر دادەهات ئەوان پتر دەرشانەوه و لەخۆدەچوون و رەنگیان رەشدادەگەرا و دەمردن... خەلکی ناوایش کە هەمان خۆراکییان خواردبوو، دەرژێنە ناو حەوشە و ژوورەکان و سەیری ئەم و ئەو دەکەن و پەککوو پەککوویان بوو، لە خۆیان دەترسین و هەندیکییان پەنجە لە گەرووی خۆیان رادەکەن و خۆیان دەرشیئەوه و بریکیشیان هەر لە خۆیانەوه بەدیار رشانەوه هیلنجیان دیتی...

پیاوانی شیخە گەمارۆی ناوایی دەدەن، چەند سواریکیشیان دەوری مائی ئیمە دەگرن، هەندیکیشیان دێنە ناو حەشاماتە کە و لە سەر و پۆتی خۆیان دەدەن و بەدەم گریان و نزرهوه: هەر ئیستا حەکیم دەگەینی سەر خزمانی خۆمان، لە گوندە کەماندا حەکیمی کە هەیه مردوو زیندوو دەکاتەوه... هەر برینداریک بگاتە ژێر دەستی، ئەوا بە سێ رۆژ برینە کە ساریژ دەکاتەوه... دەلینە پیاوانی ناوایی: ئیوه برۆنە سەر گۆرستان و خەمی خەلات^(۱) و تەرمەکان بخۆن، ئەوێ دیکەش بۆئیمە لیگەرین... دەترسین دەرد و پەتایەکی کوشەندە بیست و ئەوێ لیڕە مینیتەوه بیکریتەوه و بیکوژیت... ئەو پەتا رەشە لە چ ولاتی کەوه هات و خری قەرکردن و ئیمە بێ خزم و کەس هیشتەوه...

تا ئەو کاتەش شاناز بوورابوو و گیانی دەرەچوو، بەلام کە سیش بەتەمای نەمابوو. خەلکە کەیان و دەدرنا، باوکم و چەند کەسیکی دیکە، بپهیز و لە گیانە لادابوون...

شیخە لە ناوەرستیاندا قا قا پێدەکەنی... دەچیتە سەر باوکم و دەلی: جەمشۆ^(۲)! جەمشە!... ئاگات لە خۆت ماوه؟ پرکمان تالە و بە خزمایە تیمان رازی نابیت؟!... پوووک و دەمە کەلۆسە کە بۆ خنخنۆکە باوکم دەبات: بەلام پرکی میر جەمشید شیرین و ئاودارە... دلگیرمە بە میراتی هەردووکان بۆ ئەو کەنی من دەمینێنەوه... ئەگەر دوو کچت بدابوایە ئەوا ئیستا پاوان و ماللات بەر ئەو کەنی خۆت دەکەوتەوه... کەللهیهک لە دەم و لووتی باوکم دەدات، دەست دەنیته قوورقوراگە... هەر پێدەکەنی و دەستی توند دەکات، تا قرتۆکی باوکم رەقدەبیست و چاوی دەرپسکی و دەموچاوی رەش و شین دادەگەریت... بە رەقەوه دەستی شل دەکات و دەمی پیکدادەداتەوه، پششته دەستی لە ئاستی دەم و لووتی رادەگریست، کە دلنییادەبیست هەناسە نەماوه، بە خۆشی خۆشییهوه هەل دەستیتەوه، چاویک بە تەرمەکاندا دەخشیئیت، روو وەر دەگیژیت و جەربەزەهی کۆری دەبینی و خەریکە بەهەر تەواو دەکات، شانازیش بە دیاریانەوه تریقوهور پێدەکەنی...

شەله ناوچەوانی شازی ماچ دەکات و دەلی: بەرزۆ و کەمۆ دیارنیینە؟

۱- خەلات: کفن، بەرگی مردوو.
۲- جەمشۆ: بچووک کراوی ناوی جەمشیدە.

شازی: سی سوار چوین له سیکۆسپان بۆسهی بۆ بهرزۆ بنینهوه... هەر ئهوان دهنگی بدن (به خوشییهوه دهستی پیکدادا و وهک مایینی بهفال سهری بلند و نوی کرد) که مۆ بهگیش له پشترای لیتی دهدات...

که مۆ نهک ههر له پشترای لیتی دابوو به لکو سه ریشی وهک ههغیر توولخاندهبووه^(۳)...

که منداله که ئهم ههواله دلتهزینهی پێ گوتین، ئهستوندهی تاوولی مرادمان شکا، ئاسمان بهسه رماندا رووخا و رووناکی لهزهوی دا نه ما... کهوتینه شینگیزان و له خۆدان، ئهو جوامیهری له مهیدانی سوارسوارانی دا سه رکارمان بوو، ناوی مۆتکه، سه بردهیهکی دوور و دریزی له گهل باوکمدا ههیه، تا بلینی کارامه و ژیر و دلسوژ و بویر و دنیا دیوه..

مام مۆتک ره شمالنشینی کۆکردنهوه و گوتی: گریان و پارانهوه و خه مۆکی له رۆژی لیتقه وماندا دادی کهسی نه داوه، ئهوهی بووه، بووه و ناگه رپیتهوه، نزا و تووک و تکا برینان تیمار ناکه... رۆژی تهنگانه مهیدانی دلیرانه... سته مکاریش درهنگ و زوو به سزای خۆی دهگات. ئیستا لهم کاته دا ئیمه ئه وهنده نین بتوانین بهرگری بکهین و شه لهی زۆردار سزا بدیهین، به لām ده توانین نه تاوینینهوه و به رهو لایهک سه ره لگرین و خۆمان نه خهینه ژیردهستی نامهران... دنیا ههر شه و رۆژتیک نییه، زستان و بههار و هاوین و پایز ههن، مه نجه لێ **میگردان به سهوت سالان ده کولیت**، هه موومان ده زانین که به رد له جینگه ی خۆی به سه نکه، ده ره ده ری و لانه وازه بی و بی هه واری، پیاو سووک و چرووک و بئرخ ده کات، به لām ئومیدی گه رانه وه و سه ره زکردنه وهی له دلدا ناکوژیت... ئه وهیش هه زناکات ئهم رییه هه لبژیریت و ریگه یه کی باشتر ده زانیت، یان بریاری مانه وه دهدات، ئه وه سه ره به سته...

چوار ره شمال به بیانوی مندال وردی و کهمی ولاخی به رزه... مانه وه.

باوکم تا بلینی زرنگ و ژیر بوو، پشبینی زۆر شتی ده کرد، له سوارچاکی و رمبازی دا تاکی نه بوو...

(فرمیسه کانی سپینه وه): ئهو منی فیتری سوارچاکی و شیروه شانند کرد... چه ندجار له کاتی مه شق کردندا ده یگوت: ئاکار و رهفتاری تو له باپیرم ده چیت... رهنگ و رووخسار و تازیه تی و

۳- توولخانده وه، پلپقانه وه، پلپشانده وه.

دانایی و بویریت، ههر ئه وه... که خودا توژی دا، من ناوم نای خانزاد... به لām دیاکۆی برام، ناوتی کرده گولستان... ناو ههر ناوه، هه تا کوپ و نه وهی وهک توژمان هه بیته، ئه وا ناوبانگی بنه ماله که مان ناکوژیته وه، ناحه ز ناتوانیت له که دارمان بکات، دوژمنیش ناویریت چاو به رپیته هه وار و سه ره و مالممان... به لām هه رگیز ترسی کرمی ناوه خو له هه ناومدا ده رناچیته... زۆر جار ده یگوت: سه گیشتان به ئه مه ک نه بوو مه هیلن بیته وه ده رگه تان... ئه و سه گانه مان چه ند پشته له گهل ئیمه دا به یه که وه ده ژین، له دری و له پاس کردندا هاوتایان نییه، ههر خزمیکمان له گوندیکی دیکه شه وه بیته، ئه وا به بۆن ده یناسن و بوی ناچن... سه گ به ژنان ناوه رپیت، که چی تا ئیستاش له شاناز و له که مۆ ده مپینن و به بلحیان ده زانن... که دوو جار له سواری جوانسووه ئه سپی شی دابه زیم، هات ته ویلی ماچکردم و گرتمیه باوه شی و گوتی: هیئنده ی سهوت کوپ سه رم به رزه که یته وه... تو گولستان و باپیرستافی...

دیسان فرمیسه کی سپینه وه و به لیتو گریا و به چاو پیکه نی، دهستی به پشت ئه ژنۆی دا هینا: چه ند ساله ده مه وی سه ری خۆم به رزه بکه مه وه و ئاگردانی باوکم بژیینه وه... به دووای سوارچاکیکدا گه رام له خۆم و له باوکم سوارچاکتری، هه ره یئنده ش پشتم بگری هه تا هه لده ستمه وه و سه ره هه لدیتمه وه...

به نازه وه فرمیسه ک بزه ی رشت: هه رچه نده بنه چه و رابردوی توژ نازام، به لām له سوارچاکی و شیروه شانندا تو ئه و سواری که من به دووایدا ویلم... چاوی له چاوم بری و به چاو داوای وه لāmی کرده وه.

له ناو گیژهنی داستان و کاره ساته دلته زینه که دا گیژ و کاس بوو بووم، له بۆده نگییه که ییدا بیدار بوومه وه و به په شوکاوییه وه گوتم: باوکی تو له باوکی من زاناو دوورینتربوه، چونکه باوکیشم هه وار و سامانی زۆری هه بوو، به لām له بهر کلۆلی و ته مبه لێ و که مزانی و نه وسنی خۆی، هه مووی تونده وه، هه رگیز به بیرشیدا نه هاتوه مندالێکی فیتری شتیک بکات بۆ ئه وهی به سه ره رزی بژی... وه ختیک به ئاگاهاته وه کۆنه ره نجه ره کانی خۆی زه کات و باراشییان ده دایه... ئه وکاته ش چاره ی له زوی و ئاسماندا نه ما بوو، که چی باوکی تو هه تا زیندووبوو دانه مالا... گولستان خان له لām سوپیش ده زانم که مه لا ساوه کری باپیرم له باپیری باوکت ناودار و سالارتر و دوورینتربوه...

نیو چهوانی گرزبوو: چۆن ئەوەندە بە موکریپەوه وا دەلێی؟

گوتم: کە باپیرم زانی باوکم هیچی لەباردانییە، وازی لێ هیئا، هەرچەندە ئیمە بچووکیش بووین، کەچی ئەو فیری زۆر شتی گەورە کردین، هەتا ئەویش مابوو هەوارمان لە ناوچە کەدا دیاربوو و هەر خۆشی براگەرە هەمووان بوو، ئەو مامۆستای من بوو و فیری سوارچاکی و رمبازی و راو و شکار و شتی دیکە پیاوانە کردم، کە ئەویش نەما باوکم نرخێ خەرمانی ئارەقە ئەوی نەزانی کە بە میرات بۆی مابۆوه، بۆیە زۆر بەپەلە دایە دەم رەشەبا...

بە گەشیپەوه پێکەنی و گوتی: باپیرت شایانی ئەوەیە هەردوو کمان شانازی پێوه بکەین... کەواتە بەلێنم دەدەیت پشتم بگری، هەتا هەلەدەستمەوه سەر پێیان. سەری بەرز کردەوه و بە جۆریک سەری را وەشاندا کە بسک و پەرچەمی لەسەر رووخساری لاکەون، کۆلمەکانی سوور هەلگەر ابوون و سۆزیان لێ دەتکاوه، چاوی بریبوو، من، لە شوینەکە خۆیدا هەستا، منیش هەستام، بە نازەوه باویشکیکی هیئایە خۆی و خۆی خاوەنکرد و سنگی دەریهراوند، بە چاوە ماچی کردم و گوتی: منیش بەلێنت دەدەم کە ئەوێ باوکت بەباوە ئیمە دووبارە کۆی بکەین... (بە گریشمە فرۆشتن و خەنیپەوه وەک تاوس لە پێشمدا سوورا و نزیکتەر کەوتەوه بە شەرمێکی شیرینەوه): منداڵەکانیشمان فیری سوارچاکی و دووربینی و نازایەتی مەلا باوە کردە کەین، و اشیان رادینین کە مشەخۆر نەبن و خۆزی بن، نرخێ خەرمانی ئیمە بزانی و لە دوای ئیمەوه بە خۆرای پەرتی نەکەن... ئەگەر حەزیش بکەیت، ئەوا بەلێنت دەدەم کەوا ئەم هەوار و سامانە باوکت لە دەستی داوه، ئیمە پێکرا بیستینەوه... تۆش بەلێنەکەت بۆمن نوێ بکەوه، لە مەیدانی شیربازیدا بەلێنت دا... کەچی دەلێی ئیستا...

دەستێکم خستە سەر شانی و گوتم: باوکی من نرخێ شتیکی نەزانیوه کە بەبێ ماندوو بوون کەوتۆتە دەستی، وەک گوتم: کارنەکەر و چلێس و کورت بینیش بووه بۆیە هەر شەنەبا کردوو... بە ویستی خۆی و بەبێ زەبر و زەنگ و ستەم و قۆلپەین لە دەستی داوه... ئەو کاتە دەمانتوانی بیستینەوه ئەگەر بە زۆر لێیان بستاندبا... بەلام ئەوێ تۆ، ستاندنەوهی ئابرووی هەموو مرقیچی ئابروومەندە... بۆ بەلێنەکەش، من پشکی خۆم و بەشی پەریزاد و پشی تۆشم پێوه، پرسیکی پەریزاد دەکەم، دلنیام رێگر نابێت، چونکە کە هاتم ئەو دەستی لە ملی جوانووه ساواپە کە کردبوو و گوتی: سەر بەست بە کەی دێتەوه، کە هاتیشیوه ئەوا هەر

شەویک لە لای من و دوو شەویش لە ناو نوینی بووکی نوێ بە، بەلکو خودا جەگەیهک دەداتە گولستان، ئەو کاتە هەریهکە و مندالێک دەگریه باوەش...

گولستان: منیش لەلای خۆمەوه نیازم وابوو پیت، بلێم هەر شەویک لەگەڵ مندا بخەوه و سێ شەویش بچۆ باخەلی ئەو...

من و گولستان و مام مۆتک سواری و لاخان دەبووین، پەریزادیش دەستی لە ملی جوانکیلەمی مێشکە کردبوو و پێکەوه هاتنە پێش و گوتی: منیش دێم!.. (دەستی بەسەر تەویڵ و سەر و یال و ملی داھینا) بەلام هەتا دێنەوه دەبێ یەکیک بییته دایکی کچەکەم (تەویلی ماچکرد و بە ئەسپایی کۆلمی لە روومەتی خشاندا) و بێ نازی نەکات...

بە شیوهی پارانەوه گوتم: نامەوێت نازاری ئەم رێیە دووره بچۆیتەوه، برووخساراکەم شەکەتی هاتنی یەکەم جارمان تا ئیستا لە گیانت دەرچوو پیت...

بەبێ باکی گوتی: ژیان ماندوو بوونە، شەکەتی لە چاوەرووانی خۆشترە، زۆریش حەز دەکەم لە رێگە خۆماندا سەریک لە گۆری دایک و باوکم بدەم و هەوایی مامەکەشم بزێم... وەختە بۆ گوندەکە خۆمان شیت...

لە کۆیستانەکانەوه بەرەو ناوایی میرگەشین دادەبەزین، نیوهی گۆیەکی سوور لە ئاسمانەوه خەریک بوو خۆی لە پەنا کلکە کۆیچی خۆرنشیندا بشاریتەوه، کە گەیشتیە (سێکۆسپان) رەشەماری شاخدارم بینی بەرەو گوند دەخشی، هەلۆی سەر سپیش لە خۆر هەلاتەوه وەک بالندەپەکی سووری ئەفسانەیی هاتە سەرمان و سپراندی، چەند جارێک، بۆ کۆسپەکە دابەزی و هەستایەوه، حەوت جار بە خێراییی بایی لێکدا و بەرەو قوولایی ئاسمان بەرزبووه، لە بەرزاییەکەوه جوت بایی راگرتن و بەبێ جوولە بەرەو گوند چوو... مۆتک مارەکە نەدیت، بەلام بە چاوە لەگەڵ هەلۆ رۆیشت تا لە چیا ئابوو...

مۆتک: ئیوه لەم کۆسپە پتر دامەبەزن! رووی کردەوه گولستان: گۆلە خان! بەیانیی ئیواره لەسەر کانپەکە خوار هەواری خۆمان، لە ناو گابەرد و پیرە بەرۆه کاندایا چاوەرێم بن! قامچیەکی لە ماینی شێدا و بەرەو میرگەشین بایی گرت..

نە تاريك و نە رووناك بوو كە پەريزاد گوتى: ھەتا مام مۆتك دەگەپتەن ھەتتا ئىمە پىرادەگەين بېچىنە سەر گۆزى داىك و باوكم و بشگەپتەن ھەتتا جىگەيەى مامە گوتى، چونكە لەم چىايە و لەوى ئەودىيوش ئاواين، گوندى ئىمەيە...

سەيرى گولستان و سام سامم كرد و وللام ئەدايەو...

گولستان: كەواتە كۆنە خزم و ھاوخىلەين و بە خۇشان نازانين... منىش ھەزەدەكەم سەر لە گلگۆى داىك و باوكى تۆ بدەم.

لە نيوان ھەردوو چىادا دانىشتين، نامان خوارد و ولاخ لەو ھەران و ئىمەش ھەسايەنەو...

بەيانىيەكى رووناك بوو، گەيشتەنە سەر گۆرەكانيان، پەريزاد لە پىشدا كىلى پىشت سەرى داىكى ماچكرد و دووايش ھى باوكى، ھەردوو لەپى بەرەو ناسمان بەرزكردەو و فرمىسكى بە ريز ھاتنە خوارەو و لىسوى پەيتا پەيتا دەجوولاندن... گولستانىش ھەك ئەوى كرد و بە سۆزترىش گريا... من وامزانى لەسەر مەزارى داىكى پەريزادا بۆ باوكى خۆى دەگرىي، بۆيە ئەو ھەندە بە كول فرمىسكى دەپشت. من و سام سامىش، بۆيان پارايەنەو و نزامان خويىند.

كە لە چىلەى گۆرستانەكە ھاتىنە دەروە پەريزاد پىشمان كەوت، ھىشتا خەلك لە مالەكانياندا دەرئەكەوتببون. پەريزاد لە ناستى تەلارىكى رىكويىكى سەر رىگاگە جەلەوى راكيشاۋ سەنگلايەو و ئاۋرپى داىەو: سى خولەك مۆلەتم بەدەن!... لەم مالەدا ھەوالى دەستە خوشكىكى خۇشەويست و دلەسۆزم دەپرسم! بەلام ھەمووتان بەدووامدا مەيەن با نەناسرەيەو، لەسەر خۆ برۆن و چاۋپكىشتان بە منەو بىت، سى خولەك پتر گىرنام... ئەو روو مالەكە رۆيشت، منىش بە ئەسپايى بە دووايدا چووم، دوو كەى دىكەش سايەدەمان بوون، ھەر لەسەر پىشتى ولاخەكەيەو چەند جارىك بە بەرى دەستى و بە توندى لە دەرگا دوودەرييە گەورەكەيدا، كورپىكى باخۆش دەرگەى كردەو. ئەويش گوتى: بانگى شوخى خوشكت بكە!... فرمىسك بە چاۋيدا ھاتە خوارەو، بە قورگىكى گىراو گوتى: شوخى شووى كرد، ئەمسال بەسەر نۆبەرەكەيەو چوو، كورپىكى لە پاش بەجىماۋە داىكم بەخىۋى دەكات... پەريزادىش بە رەنگ و رووخسار گريا... سەرى ولاخەكەى سووراندەو...

ئىۋارە درەنگتر گەيشتەنەو شوينى ديارىكراو، مۆتك نەگەپراۋە، لە رووناكيدا نامان خوارد، ماۋەيەكىش چاۋمان بە رىگاگەو ھەبوو، نەوراىيەكان وردە وردە رەشدا دەگەران و رووناكى ئاسۆش كزبوۋبوو...

تارمايەك لە بەرزايەكەدا دەر كەوت. گولستان: كاتەكەى درەنگە، لىرەو نازانم ناخۆ ھەو يە نا، بەلام چاك دەزانم ئەم رۆيشتەنە، رۆيشتى ماينى شى نىيە... با بە وردە ھەنگاۋان بە پىريەو بەچىن، لىي نزيك دەكەوينەو... لە كەنارى رووبارەكەدا گەيشتەنەو مۆتك. گولستان بە پەروشيەو: مامە چىت كرد؟ زۆر درەنگت داھينا، دەلىي ماينەكەشت گۆرپو؟

مۆتك بە دلپىكى پر پەزارەو: چوومە لاي شەلەى دەويت باوك، گوتم گولستانى مير جەمشيدى منى ناردوۋە و دەلى: ھەرچەندە كاتى خۆى ئەو بە حيزبگىرى خزم و كەسى منى كوشتوون و مال و ھەوارمى زەفت كردوۋە، بەلام من بە مەردانە و رووبەروو مەيدانى لى دەخوام، چ سوارىك دەنيرىتە مەيدانم با ديارى بكات... سەر سەرانىيەكمان ماۋە لە مەيدانى يەك سەرى يەكى پەلدەدەين...

بېيټه بووكم و له گونده كه ماندا به سه نځينى مندالتي خوځي به خيټوبكات، نهوا شهرم و هره شه و گوره شه ي ناوټ، منيش هر نهويان په سند ده كه م...

ماويهك له گه ل مام مۆتك به بې دهنكي سه يري يه كديمان كرد... مۆتك گوتى: پلانتيك له ميښكمدا هه يه نه گهر په سندی بكن نهوا جي به جيتي ده كه ين... شيمه نازانيت ئيمه نه وند نه نزيكين و نه وند هس سوارچاك و له خو بووردووين، وا ده زانيت دوواي مانگيكي ديكه هره رهند به سواري يه خته كوږه وه لامى بؤ ده به مه وه... چهن د خزميكي ئاوايشم ديتن و پيم شاگه شكه بوون و جيگه و ريگه يانبان بؤ ديارى كردم..

پلانته كه ي بؤ باس كردين، من و گولستان، ههندي خالي پلانته كه مان گوري و وامان ليكرده كه له گه ل توانا و ژماره ي ئيمه و كاته كه ماندا بگوخيټ. چهن د نه ستيړه، يهك له دوواي يهك له سه ر كه ژه كه وه به ره و ئاوايي ژران و كلكيان له دوو خشا و له تاريخيدا تونه وه.

له گه ل قووقه ي يه كه م كه له شيړدا گه يشتينه ناو ئاوايي، سه گه كان بزيان پنهو كردين و گه رانه وه، يهك له دوواي يهك چووين له ئاستي ده رگاي پشته وه ي حه ساره كه دابه زين.

ماويهك هه ستمان راگرت، دنيا كشمات و بې دهنك بوو، سه گ و كه له شيړيش هه ست و خوستيان نه ما، له سه ر پشتي مابين هه ستمه سه ر پييان و سه رم له سه ر قه متره كه وه هه لكيشا، هه وشه و ژوره كان له بيده نځيدا خه وتبون، ده تگوت له رۆژي په تا ره شه كه وه زيندوويهك ده رگاكانى نه كردو ته وه...

په ريزادم كرده پاسه وانى ده رگا و ولاخه كان، به سه ر پشتي مابينه كه وه چوومه سه ر ده رگا كه و ئاوديو بووم، له ديوي ژوره وه را به نه سپايي ده رگام كرده وه، نه وانيش هه ر سيكيان هاتنه حه وشه كه وه... من له پيش ده رگاي يه كه م ژوردا وه ستام، گولستان چووه به رامبه ر سييم ده رگا و مام مۆتك و سامساميش گه يشتنه ده رگه ي پينجه م... له يهك كاتدا له هه رسى ده رگا چووينه ژوره وه..

گولستان گه يشته سه ر جه ربه زه و نوينه كه ي هه لدايه وه، ژنيكي گونده كه يان به رووتى له باوه شيډا خه وتبوو، به ده وره ياندا سوورا تا گه يشته نه و كه ركه ي ويستي، به شيړيك سه رى له له شى جيا كرده وه و ژنه شى بريندار نه كرد، له گه ل لرخه لرخ و په ل كوتانى جه ربه زه دا ژنه چاو و

مهيدانى ژنان

شيمه به منجه منجيكه وه گوتى: نه وه ي له م كوليته بيت له حه په ناكه ويټ و ته ميټش نايټ، مه گه ر بنيټريټ... سه رى بلند كرد و زه رده خه نه يه كي زه ردى هينا يه خوځى و دهنكي به رزكرده وه: ئيمه پياومان نيبه بجيټه مهيدانى ژنان، نه گه ر گوله حه زده كات بيته وه گوند و بېيټه بووكم، نهوا ده بخوازم و با هه ر له خانووى شانازيش دايټ...

مۆتك: گولستان شووى كرووه، نه گه ر نايه نه مهيدانى ژنان نهوا ميږده كه ي ديتنه مهيدانتان.

شيمه به تووره بيه وه: كه رپه پوسه ر! تو لاي خوټ وايټ جيى سه ركه لله ت بؤزبووه و دنيا ت ديوه! چ كه ره پياويك خوځى بؤ گوله چاويقانى به كوشت ددها، نه و ميږده ي بؤ ئيمه ديتنه مهيدان، هيشتا له دايك نه بووه! ئيمه مهيدانى خو مان كرد، ده سته گولي خو مان ليډا و برده مانه وه... پيني بلې با ملي خوځى له خه نجه رى مير شيخ محمه د نه خشيټ... (بانگي كه موى كرد) با مام پيناو... مابينى شى به جيټلى و پيره بارگينه كوږه ببات... كاتى خوځى هه ر نه م پيره مه نگوژه و نه و دپله دامه نفشه ولساته كه يان به تالان له كوځمان فراند... (چاوى سوور كرده وه و به زمانيش به هيمنى) به خاتوونى بلې، باوك و برا و خزم و كه سى نه و به ر توورپيى خودا كه وتن و به رشانه وه و په تاى ره ش مردن، هه واريش هى خو مانه و له ناسمانه وه بؤيان نه هاتو ته خواره وه تا ئيمه زه وتى بكه ين...

به مورييه وه سه يري ناو چاوى كردم و گوتى: پيشى بلې چى له ده ست دى با دريخى نه كات، چ مهيدانتيكيش به باشده زانې با بؤ خوځى هه ليټري... (زور به موني) نه گه ر مه به ستييه تى

دهمی داپچری، گولستانى ناسییهوه به سهر سه ریانهوه وه ستاوه و شیره کهى خوینی لیّ ده تکایهوه، خوینی گهرمی جهریهزه، گهردن و سنگ و قوئی... ته پرکرد، زمانى گیرا، وای زانى گیانکیش له شیوهی گولستاندا هاتووه و له سزای تاوانه که یاندا به شمشیر گیانیان په لده دات، ههردوو چنگی بۆ شیره که قژکردنهوه، دهمی خوار بوو و چاری له مؤلق وهستا. که جهریهزه دووا لرخه ی لیوه هات، گولستان نووکی شیره کهى خسته سهر قوورگی ژنه که، دووای چرکه ساتیک دهمی شیره کهى خیانده سهری لووتی و گوتی:

مندالّه کانت هه تیو ناکه م به لام که میک سهری لووت نیشان ده که م، دهستی داگرت، سهری لووتی و که میکیش لیوی سهره وه ی بری، سهره لووت و چهرمی لیوی که وتنه قوئی تایی نیوان مه مکانی، نووکی شیره کهى خسته وه سهر لووته براوه کهى و دوواتریش بۆ ناوگه له رووته کهى برد و گوتی: با میرده کهت به دمکه کهت دمت و به لیوی... لیوه کهت پینه بکاته وه. با ههر له مهیش ملوانکه یه که بۆ تۆ و سیملیکیش بۆ خوئی دروست بکات...

سام سام و مؤتک چوونه ژووره وه، ژووره که کهسى تیدا نه بوو، زۆر به په له گه یشتنه ناو ژووری چوارم و له لانکه ساوايه که تپه پرین و نوینیان هه لدايه وه. که مۆ و شاناز به رووتی له ئامیزی خهویکی قوولدا بوون، کاتیک چاویان هه لیئا سهریان له لاشه جیا کرابۆ...

ههرسیکیان پیکه وه له ژووره کانیان هاتنه دهروه. سام سام گوتی: لانکیکی ساوايان هه بوو نه مانکوشت.

به هیما کردن سام سامی ناردده لای په ریزاد و مؤتکیشى به دووای خۆیدا...

منیش چوممه ژووره وه، لابیانیکی سیّ هۆدهیی بوو، له ده لاقه یه کی گه و ره ی نیوان ژووری یه که م و دووه مدا مؤمیك به کزی ده سوتا، له ژووری دووه مدا سیّ کهس له ناو جیّدا خهوتبوون و دوو چه کیان له تهک داندرا بوو، چه که کام هه لگرتن، به نییک به دیاربانوه وه ستام، به خه بهر نه هاتن، یا خۆیان به مردوو نواندا؟! له ده رگه ی ژووری سییه مدا چوممه ژووره وه، له شوینیك وه ستام که نووستووه کانیشم لیوه دیاریت، پیخه فی شیمه شهلم هه لدايه وه. که چاری هه لپری دهمی شیره که م له سهر ملی بوو...

که گولستان و مؤتک هاتنه ژووره وه، من به بیّ دهنگی به دیار لاشه یه کی بیّ جوولّه وه ستابوم... مؤتک چووه سهر نووستووه کان و گولستانیش به ره وه نیمه هات، چرا که ی هه لگرت

و خسته شوینیکی دیکه و گوتی: له کۆنه وه شیره جیگه ی چرابوو، لیّره بیت هه مو ژووره که رووناک ده کاته وه، نیمه ش باشر به کدی ده بینین...

که شیمه چاری به گولستان کهوت، ده ریّ سییه که ی ته پرکرد، میز له پیینگانی نوینه که ی ده رچوو... دهمی شیره کهى خسته تهک دهمی شیره کهى من و به دهست داوای کرد: به ره وه ده رگا بچم و چار دیّری مام مؤتک و خه وتووه کان بکه م...

سیمله گف و سوور و پره که ی گرت و هه لیستانده وه، به ناو ژووره که دا گیپرای، له پشت سهرینه که یه وه لاقی نورشتایه وه و کهوت، دوو باره میز له ژئییه وه ده رچوو و به ره وه نوینه که ی رویشت، زۆری نه مابوو بگاته نه وه دوو تووره گه یه ی له پشت سهرینه که ی بوون، گولستان تووره گه گه و ره که یانی ناسییه وه، نه گه و ره تر بوو بوو و نه که متر، هه مان ده رکه سته شی پیوه بوو که به خۆی هۆنیبوویه وه، به نووکی پیلاوی، تووره گه که ی خۆیانی له میزه که دوورخسته وه...

شیمه به ئاسته م قسه ی بۆ ده کرا که گوتی: گولّه خان با هه ر دوو تووره گه بۆ تۆ بن!

گولّه: ئەم تووره گانه ت له پشت سهرت داناوه، هه موو شه ویك ده یانژمیتری و ده یانژمییه وه... له پیناویاندا خودا گیری نه ماوه نه یکه ی ت... وات ده زانی سامان و ده سه لات، نه مری و ئاری ژیان ت بۆ ده سته بهر ده کن، مردنت به برا بچووکیش دانه دنا، بۆ هه نووکه ته وه نده به خشنده ی؟ وا به ئاسانیش ده سته بهر داریان ده بی؟ ده رنگ وه ئاگاها تییه وه، نیستا تووره گه فریات ناکه وی ت... دهستی دایه تووره گه بچکۆله که یان و هه لپرشته سهر میزه که. خر خال و گواره و بازی به ند و پارچه زیو و لیّره و بازن و ملوانکه ی زیّر بوون... : ئەم ماله به میزه ی خۆت بۆ خۆتبی و تووره گه ی خۆشم بۆ خۆم...

نووکی شیره کهى خسته سهر تووره گه گه و ره که و گوتی: ناشه یلم تووره گه ی خۆم پیس بیّ، مالت ئاوابی که تپیک له یه کدیت نه کردوون، دنا نیمه ش وهک تۆ تامی شیرینی حه راما مان بچیی تابه، نه وا وهک به نگکیشان، هه تا مردن رای نه پیچا بوینیاه، تیّرمان نه ده خوارد، وهک کوپ و کچه کانی تۆش کلپه ی ئاگری دامینمان به تالای مه رگ نه بوایه دانه ده مرکایه وه... تووره گه ی خۆت ده بیّ بیته میراتی نه وه کانی خۆت... به پیکه نیینیکی به فراوییه وه، هه ندیکیشى ده بیته میراتی لانکه که ی شازی و که مۆی...

به سَمِيَلْ بهرزی کرده وه هیئایه بهرامبهر ده رگا و خستییه وه سهرپشت، نووکی شیره که ی خسته وه سهر گرییی قرقرتوکی و گوتی: ده زانی بۆ نه مه پشست میرده کهم بتکوژتیت؟.. بۆ شه وه م بوو چاو و سکت به مائی خۆت تیر بکه م... (دهستی بۆ زیپر و زیوی ناو میز دریتژکرد) به ونده ی خۆت تیرده خۆیت؟ به ه لالی چند دانه یه کت له وانیه ی خۆمت بده می؟...

شیمه به ده دست گوتی: نامه ویت، به زاریش به ئاسته م: شه شه وه ی منیش بۆ توئی و گهردنیشت ئازاد بیت...

گوله سَمِيَلْی گرت و سهری راوه شاندا: چاوت بکه وه! بۆ شه وه م بوو پیت بلیم تو که به حیزبگیری شهرم نه بوو؟ بۆ به مهیدانی ژنانت شهرم بوو؟ مه گهر نه تیبستوه پینشینان گوتوویانه: پشیله سَمِيَلْ و بزنیش ردینی هیه؟ من مهیدانی مهردام رووه روو هه لبارد... شه توش... (ددانی به چیره وه برد و به هردوو دهست شیره که ی بهر زکرده وه...) بۆ شه وه م بوو خه نجه ری خۆم له ملی شیمه ی باوکی شازئ بخشیم... به هه موو هیژییه وه شیره که ی بۆ داهینا، موویکی مابوو بگاته ملی، شیره که ی گرتوه، به سَمِيَلْی به ره و زیپر به میزه کانی رایکیشا، دهسکه شیریکی له نیوان هردوو برۆ سووره خه ناوییه که ی دا، سهره سمکیشی⁽⁴⁾ له زیپر به میزه کانی دا و گوتی: ده زانم هه نووکه هه موویانیت لی زیاده، به لام با بۆ نه وه کانت بی... شه گهریش هه زده که میت شهوا له گهل تو دا له گسۆری ده نیین و له وی شهو و رۆژ بۆ خۆت بیانزمیره و بیانزمیره وه...

زۆری نه مابوو هه ناسه ی بوه ستیت، که چی شهو له پی چپی خسته سهر دهم و ژیر لووتی و راسته شی خسته سهر سنگی، ده می خیانده قوورقووراگی، ددانی تیچه قاندا، رایته کاند، به هه موو هیژییه وه سهری به م لا و به ولادا راوه شاندا...

گولستانم به تووله سپی و شیمه شم به شیخی سَمِيَلْ سوور هاتنه بهرچاو...

که سَمِيَلْ سوور به ته وای کپ بوو، شه ویش هه ستاییه وه و به دیارییه وه وهستا، به دهم و له وس و سنگی به خوینده وه قا قا پیکه نی و گوتی: بهرد به بهرد، توش شهوا، به لام به حیزبگیری و نامه ردییه وه به دیار گیان دهرچوونی باوکه وه تریقه ت برده وه...

به دیار تهرمه که یه وه سارد بۆوه، زۆر به په شیمانیه وه: منیش تو له ی تاوانم به تاوان کرده وه... که واته من و شه...

که سواری ولاخان بوینه وه، مۆتک ماینه که ی خۆی هیئنا بۆوه و ماره ره شه شاخداره که ش به ژیر پییدا تیپه ری، مۆتک هاواری کرد: هه زیایه کی شاخداره... گیانه گلاوه که ی شیمه شه له و زنجیر کراوه، به ره و دۆزه خ رایده کیشن... ئاورم دایه وه هه لۆی سهرسپی له سهر سهرده ری قه مته ره که نیشتبۆوه...

گولستان له ناوه ندی ئاوییه که دا به دهنگیکی بهرز مژده ی سهرکه وتنی راگه یاندا، چند جاریکیش دوو باره ی کرده وه... ئاوی به پیرمانه وه هاتن و چندی دیکه شیان گرد کرده وه و دهوریان داین.

گولستان به تووره ییه وه: نامه ویت چیدیکه بیچوه گورگ و ریویان بکوژین، دنا ههر به م شه وه تاکیان لی ده برین، به لام پییان بلین له ئیستاه تا به یانی ده گه یه وه شه م کاته، ههر یه کیکیان له هه وارماندا مایته وه یان له سنووری ناوچه ی ئیمه دهره چوویت، شهوا با له ئیستاه کفن بۆ خۆیان ئاماده بکه ن و له کاوله پیساوه دا گۆر هه لکه ن... چونکه ناییت شه م ولاته خاوتنه به که لاک ی پیسی شهوا گلاو بکه یین. (هیور بۆوه): رییز و سالارم بۆ هه موتان هیه، چاری گوره و بچووکتان ماچ ده که م... له ناو خه لکه که دا، میردی ژنه لووتپراوه که ی که وته بهرچاو، له خۆشیاندا هه لده په ری و دهینه راند و نافهرین و دهستخۆشی لی ده کردن...

گوله تووره بۆوه: به کرۆکه! به درۆ هه لمه په ره! به دووروی و هه لپه رستی تو ته فره نادریین، به ژنه هه شه ری که شتم گوتوه، چۆن لووت و لپوی بۆ پینه بکه یته وه، له بیرت نه چیت ملوانکه یه کی باشیشی بۆ بکه ییت، ئینجا له گهل به ره ی شهوا نا برۆ! چونکه تو له ره وه و گه له ی شهوا ده وه شییه وه... ئیمه دۆستی دۆست و دۆزمنی دۆزمنان ده ویت... روو دۆستی سک دۆزمن مالمان کاول ده کاته وه...

دهستی بۆ پیایکی مه ندیل سپی دریتژکرد، که له په رگه ی خه لکه که وه به هیمنیه وه گوئی راگرتبوو: تو له گه لماندا وهره سهر گۆرستان، گسۆری باوکم و براکاتم و... نانا سم! به ره و گۆرستان چوین، خه لکیکی زۆریشمان به دواوه بوو... گولستان به ده می به خوینده وه کیلی

4- سهره سمک: سهره سم، نووکه پی، لموزه پیلان، سهره په نجه ی پی. بۆ تیته لانی شت به کاریت.

باوکی ماچکرد و گوتی: دلنیا به سهرت بهرزه و خوینی پیس و مالی چه پهل تیکه لمان نابیت، پهریزادیش لهو پتر کیتلی ماچکرد و فرمیسکی رشت...

مۆتکیش شهروال و ناوه لکراسی تهر و به خوینی که مو و شازی له تهک گۆره کهی بهرزه ناگردا و گوتی: ئەمانه به ناگری دۆزهخ نه بی پاک نابنهوه...

ههشاماتیکی زۆر گه مارۆیان داین، له ته کماندا گریان، پیکه نین، سلاویان لی کردین، دهسوخشی و ئافهرینیان گوت، له دامین گۆره کاندایان دابهستا...

مۆتک پسته پستیکی له گهل من و گولستاندا کرد و به دهنگینکی بهرز گوتیه هه لکه که: خودا پاداشتتانا بداتهوه، دهزانین له م ماوهیه دا تالای زۆرتان له برکی ئەم تالانهوه به دههوهه کراوه و هه زده کهن به سه ما و هه لپه رین، ئازاد بوونی ئیمه و سه به سه بوونی خۆتان ده برین، ده بی بان بوورن ساته کهی زۆر ناسکه، ده چین له م چهند رۆژدا له شکرێک ته یارده کهین، بۆ ئەوهی ئەگه هه لکی پیساوه واز له چاوجنۆکی خۆیان نه هینن، ئەوا گۆرستانی گونده که بیان گه وره تر ده کهین... له بیرتان نه چیت ما له ماله و یه که به یه ک پیمان بلین که دووا مۆله تیان به یانی ئەم کاتهیه... با تهرم و گۆره کانیشیان به نه وه، تووره کهی خۆیان و لانی شازیشیان له بیر نه چیت... به یانی نا، به لām له ئیواره ی دووبه یانی دا شای دابه ستنه وه...

چهند گه نج و جوامیر هاتنه پش و گوتیان: سه ری ئەژدیهایه که پانکراوه ته وه، بۆ ئەوانی دیکه ش بۆخۆمان هه یین و پیوستمان به له شکر نییه...

که سواری و لاخه کامان بووین مۆتک له سواری ماینه شی به دهنگینکی نیر و دلیرانه وه: پیس و پاگز له یه کدی هاویربکه ن... که مو و شازی و به کرۆکه تان له نیواندا نه میتی... که ئیمه شهومان به سه رداهات، کزبووین به لām ئومیدیر نه بووین، نه کوژاینه وه و کۆلمان نه دا، ئیستاش له رووناکی دا، ده بی کارا و به وه جترین و یه کترمان پتر خۆشبوویت، به کرده وه ش پستی یه کدی بگرین، پیمان له بهر خۆ نه چیت و نه کوژیینه وه...

به ره به یان بوو، هه موو رۆژیک له م کاته دا پووره شیرنی دایکی شیرۆی کۆنه دلخوازی پهریزاد، ده هاته ده ره وه و لاوکی به سه ر کوره جوانه مه رگه که ییدا هه لده گوت، له وه کاته ی گه یشتینه به رده رگه یان ئەو هاته ده ره وه، که ئیمه ی بینی ترسا، خۆی خسته وه دیوی ژووره وه، پهریزاد

بانگی کرد: پووره شیرن! وه ره هه ی پهری قوربانی پیی خاوس و سه ر و تیتکی په ستراوه ت بیت، وه ره مه ترسه خۆمانین! پهریزاد و شیرۆ و کچه که ی مام جه مشیدین...

ده نگ و سۆزه که ی ناسیبه وه و هاته وه ده ره وه... پهریزاد هه ر له سواری و لاخه که یه وه چووه پیشی، چه مایه وه، ئەنگوستیله یه کی دایه دهستی و گوتی: ئەوه هی خۆته و دابوته شیرۆی، ئەویش به دیاری دابویه من...

پووره شیرن لی وه رگرت... تی راما... ماچی کرد و کردیبه وه په نجی، ویستی دهستی ماچ بکات، ئەویش دهستی راکیشایه وه و کولمی بۆ راگرت، شهقه و ملچهی ماچیک و دووان و سییان. خۆی کینلکرده وه و گوتی: له شکر سزای خۆی وه رگرت و چووه گۆری شیرۆی، دلته ئارام بی شیرۆ زیندوووه و نه کوژاوه، چیدی که ش لاوک سه ر دوولکه ی بۆ مه لی، با خوشکه کانیشم چیدی که ره شوپش و پرسه بار نه بن و به ری خۆیاندا برۆن... به سووسنی دایکی له شکریش بلی: ئەو لانه کی له دار گویز بۆ له شکر دیروستی کردبوو، با بیکاته خیر... چونکه جاریکی دیکه ماین له مالی ئەواندا نازیته وه.

منیش بۆی چوومه پیش، له و کاته دا هه لۆی سه ر سپی هات و له سه ر ده رگایان نیشه ته وه، سه رم بلند کرد و دهستم بۆ هه لۆ درێژکرد و گوتم: ئەم سه ر سپیه ده ناسیته وه؟

گولستان له ئەسه که ی دابه زی و دهستی ماچکرد، تووره که زپره که شی به دهسته وه بوو، پینج لیره ی ژمارد و له ناو له پی دهستی کرد و گوتی: ئەمه به شی خۆت، چوار جاری دیکه ش پینج پینجی ژمارد و هه ر جاره ی ده یگوت ئەمه بۆ کچیکت...

منیش دهستیم راکیشا و ماچم کرد و گوتم: من شیرۆم... لاقی من و ملی ماینه که ی ماچکرد، خۆی پیمانیه وه نووساند... نه یده زانی خه ونه؟ خه یاله؟ جندۆکه نه؟ راستیه؟ بۆ ئەوه ی دلنیا بیت خه و و خه یال نییه، لیره کانی ناو دهستی گوشی و شهرواله که ی منی پچریبه وه، گوتی: به چاو ترووکانیک بانگی خوشکه کانت ده کم، ئینجا تیترتی... تیتر به دللی خۆم ماچتان ده کم...

به ره و ژوور بالی گرت... ئیمه ش قامچیمان وه شانده و بۆی ده رچووین، هه لۆی سه ر سپیش به سه رمانه وه بوو. تا خۆی و کچه کانی هاتنه ده ره وه، ئیمه له چه مه که ی به رمالان ده رچوو بووین... ماوه یه ک تیمان رامن و دوواتر به غاردان به دوواماندا هاتن و هه ر یه که و پینج لیره ی

خۆزى له ناو مستى-بوو، تا ئەوان گەيشتنه چهام و كۆيل بوونهوه، ئيمه له لووتكهى چياكهشدا
ئاوا بووبووين...

هه‌لۆ گه‌رايه‌وه سه‌ريان و سى جار بۆ پيره‌ژن هاته خواره‌وه هه‌ستايه‌وه، ئه‌ويش له چيگه‌ى
خۆيدا هه‌لده‌په‌رى و ده‌يگوت: هه‌وه! به‌ خوداى هه‌وه! به‌ پيغه‌مبه‌ر و به‌ هه‌زار قورشان
شيرويه... به‌خۆزى گوتى ده‌يناسى؟ ئه‌رى وه‌للا هه‌وه و هه‌ويشه!... به‌ قوربانان بم هه‌وه و
جووجه‌له‌ خۆزى نيبه... به‌ كوئيرايى چاوتان ده‌رى مه‌كه‌ن، لىگه‌رپن بنيشيته‌وه...

هه‌لۆ چوو له‌سه‌ر ده‌رگاكه‌يان نيشته‌وه، به‌ غاردان و كه‌وتن و هه‌ستانه‌وه و راكردن و هانكه
هانك گه‌يشتنه‌وه لاي هه‌لۆ، به‌رامبه‌رى وه‌ستان، ماوه‌يه‌ك سه‌يرى به‌كدييان كرد، پيره‌ژن به
ترسه‌وه بۆ چوو و گوتى: به‌قوربانان بم ديسان مه‌فه‌وه! ئاگرى هه‌ناوم بكوئينه‌وه و چيديكه‌ به
بى‌كه‌سى به‌جيمان مه‌هه‌يله، زۆر به‌ ترسه‌وه، ورده ورده بۆ چوو، هه‌لۆش بى‌جووله‌ سه‌يرى
ئه‌وى ده‌كرد، ده‌ستى بۆ برد، به‌رى ده‌ستى به‌ نه‌رمى به‌ سه‌ر سه‌ر و مل و پشت و كلكىدا
خشانده... به‌ سه‌رسامبويه هه‌ردوو لاقى گرت و داڭگرت، چاو و ده‌ندوك و سه‌ر و پشتى
ماچكرد، هه‌لۆزى به‌ سنگى خۆيه‌وه نووساند و له‌ شوئىنى خۆيدا هه‌لده‌په‌رى: هه‌وه و
هه‌ويشه! هه‌لۆ نيبه و شيرويه، كزه‌ى جه‌رگه‌ و شيرويه، ماله‌ باوكمه و شيرويه، تاقانه‌كه‌ى
خۆم و خوشكانيه‌تى شيرويه! به‌ وردى سه‌يرى چاوى بكه‌ن شيرويه!... با په‌رى بالى
ده‌ربكه‌ين! نه‌وه‌ك جارتيكى ديكه‌ش به‌رى و نه‌يبينينه‌وه...

كيژه‌ بچوو كه‌كه‌يان به‌ تاسه‌وه هه‌لۆزى وه‌رگرت و ماچى كرد و سه‌يرى ناو چاوى كرد و خستيه
سه‌ر سه‌رييه‌وه... هه‌لۆ به‌لاداهاات و بالى ليكدا و فرى و به‌ره‌وه نه‌و كوئىستانه چوو كه‌ ته‌رمى
شيرويان لى دۆزيبۆوه، ئه‌وانيش چاويان به‌ ئاسمانه‌وه بوو و به‌ دووايدا غاريان ده‌دا... تا
له‌به‌ر چاويان ون نه‌بوو ئەوان سه‌يرى به‌ر پيى خۆيان نه‌كرده‌وه...

كه‌ گه‌يشتينه‌وه سيكۆسپان ده‌نگى دۆل و زورنامان بيسه... به‌ره‌وه شاييه‌كه‌ چووين، هيشتا
نه‌گه‌يشته‌بوينه‌ ناو هه‌شاماته‌كه‌، زورناژن و دۆله‌نگيو و چه‌ند كه‌سى ديكه‌ش به‌ سه‌ماكردن
به‌ پيرمانه‌وه هاتن، خه‌لكه‌كه‌ش ده‌ستيان به‌ردا و به‌ چه‌پله‌ ريزان و تليللى دووايان كه‌وتن، له
شوئىنى شاييه‌كه‌دا دابه‌زين، جوامييريك و دوو گه‌نج، ولاخيان دوور خستنه‌وه و ئەوانى ديكه‌ش
به‌ ده‌ورماندا ده‌سووران و به‌سته‌يان ده‌گوت و چه‌پله‌يان ده‌كوتا...

زورنا ژن له خه‌لكه‌كه‌ دووركه‌وته‌وه و زورناى به‌ ده‌ميه‌وه نا و رووى له ئاسمان كرد، هه‌لدا نيك
هه‌ستا كه‌ مردووى گۆرستانه‌كه‌شى هينايه‌ گرین... سه‌رى داگرته‌وه، ئاوازه‌كه‌ى گۆرى، خيرا
خيرا سه‌رى له‌گه‌ل باده‌دا... به‌ زورناكه‌يه‌وه بانگى كردين، دۆله‌نگيويش كوتاي و به‌ره‌وه
زورناكه‌ چوو.

كوپان ده‌ستى به‌كدييان گرت و ماوه‌يه‌ك ئايشۆكى و دووايش به‌ سووسكه‌يى و شيخانى و
ته‌مبۆلى كفت و كولى دلى خۆيان دامرکانده‌وه، ئينجا زورنا كرديه‌ ئاوازي چۆي، ورده ورده
كچ و ژن چوونه ده‌ستى دلخوازانيان، گه‌رى شايى گه‌وره‌بوو، قريوه و له‌خۆه‌لدان و هه‌له‌په‌رين و
له‌رزينه‌وه‌يه‌ك بوو مه‌گه‌ر له‌ شايى شاي پهرياندا سه‌ماى وه‌ها سازدراييت.

شووخه‌ ژنيك ده‌ستى من و ريش سپييه‌ك ده‌ستى گولستان و ژنيكى كراس شين و چاو
به‌كل و بالا به‌رزى نه‌ختيك گۆشت ده‌ستى مام مۆتكى بۆ شايى راكيشا و گوتيان: ئه‌گه‌ر ئه‌مپۆ
زه‌ماوه‌ند نه‌گيرن، كه‌ى خۆشيه‌كى ديكه‌ له‌مه‌ خۆشت هه‌لده‌كه‌ويتته‌وه... ئه‌گه‌ر ئيه‌وه نه‌چنه
شاييى، ئەوا ئەوان دینه ده‌ستى ئيه‌وه... ريوان و پاسه‌وانيشمان به‌سه‌ر لووتكه‌ و شوئىنى
پيوستته‌وه داناوه...

ئاوړپك له‌په‌ريزاد و سام سام دايه‌وه، دووى ديكه‌ش پيلى ئەوانيان گرتبوو و داواى شايان لى
ده‌كردن، مۆتك سه‌يرى ده‌مى منى كرد و به‌ چاو داواى وه‌لامى لى كردم...

هه‌ر پينجمان پيكه‌وه چوينه‌ شايى، كراس شينه‌كه‌ و مام مۆتك و سام سام و گولستان و من
و په‌ريزاد له‌ ده‌ستى به‌كديدا بووين، كراس سوورتيكى باريكه‌له‌ى بالا به‌رزى چاو و برۆ زۆر
ره‌شى كۆلم ئالى ره‌ونه‌قدار، كه‌ تازه نيوه ستيوى باخه‌لى پۆزايى دابوو، هاته ده‌ستى سام سام و
له‌ خۆشيانا له‌ خۆزى هه‌لده‌دا و سنگ و شانى باده‌دا و به‌ خه‌نده‌وه جارتيك ده‌پرووانيه‌ سام سام
و جارتيكيش سه‌يرى ژير پيى خۆى ده‌كرد، تيله‌ چاوتيكيشى به‌ من و به‌ گولستانه‌وه بوو...
گولستان بزهيه‌كى تى گرت و چاوتيكيشى لى داگرت...

گه‌رى شايى چه‌ندجار به‌ ده‌ورى به‌كدا سوورايه‌وه، له‌ لانكى ساوا بترازيت، پيره‌وه‌كه‌ و پيره‌مي‌رد
و پيره‌ژنى پشت كۆميش له‌ شايىدا هه‌لده‌په‌رين، هه‌ليكه‌ سه‌ما و هه‌له‌په‌رين و نووشتانه‌وه و
شان بادان... هه‌ر هه‌مووشيان به‌ دزى و به‌ ئاشكرا چاويان به‌ ئيمه‌وه بوو...

که مۆتك دەستی بەردا، ئارەقە لە سەر و ملی دەچۆراپەوه، سنگ و شانیشی تەرپووبوون. پشتیئە تەرپەكەى هەلگیشایەوه و كشاپەوه، ئیمەش دەستمان بەردا، ئەوانیش هەر كەسە و لە راستى خۆیەوه پایدۆزى كرد.

وەك قەفى پشتیئە دەوریان داین و چاوه‌پرووانى دەمى من بوون، مۆتك سەیری كردم، زەردەپەكم بۆی كرد و بە چاوه‌تیمگەیاندا... گوتیبە خەلكەكە: پيس و پاگرتان لە یەكدی جیاكردۆتەوه؟ گوتیان: پيس لەم بەرەى كەندە گەورەكەوه نەماوه. كۆنە گۆر و تەرمى نوێ و خۆلى بە خۆینیشیان لێرە نەماوه... مۆتك دەستی بۆمن درێژكرد: ئەم كەلە مێردە پیاوی گولستانە و ئەویش پشتى ئیمەى گرت و سەرى ئیوه‌شى بەرزكردەوه... هەموویان چەپلەیان كوتا، ئافەرىن و پیرۆزبايیان گوت. پینكەنى و گوتى: بەلام زەماوه‌ندى پرسەدارانیان كردووه، چاوه‌پرووان بوون ئیوه لێرە شاییان بۆ بگێرن، ئەوه شایبەكەتان كرد، ئەگەر بە گوندەكەشمان رازی بێت ئەوا تاجى سەر و گەورەى گوند و كوێستانمانە... دەستی بۆ پەریزاد درێژكرد: ئەم خاتوونەشى لە دۆزەخ دەربازكردووه. ئەوان بە ویستی خۆیان دوو هەفتە لامان دەمێنەوه و دەگەرپێنەوه، خزمانى ئەولاشمان، لەوى دەمێنەوه یا دێنەوه ناومان، ئەوا پیریاری خۆیانە! دەستی بۆ سام سام درێژكرد: من و ئەم پیاوه كۆكە هەر لە ئیستاوه دێنەوه ناو رەوى مێرگەشین...

بە چەپلەرێزان بەره و كۆشكى مام جەمشید رۆیشتیئە...

نیوه‌رۆی پینجشەممە هەموو خەلكى ئاوايى نانیان كردبوو و خواردنەكەیان هینایە دیوه‌خانى مام جەمشید. دوواى نان خواردن و قسە و باس، گولستان رووی كردە خەلكەكە: هەموومان دەزانین سام سام كاله و هیشتا ماویەتى، بەلام ئەگەر دلم نەشكینن، ئەوا هەزەكەم هەر لە ئیستاوه دەسگیرانیكى بۆ نیشان بكەین! گەوره كچه‌كان سەیری سام سامیان كرد و لە ژیر لیوانەوه: ئەو منداله و ژنیان گوتووه؟ ژن بە دیار چیبەوه دانیشیت... كچه ناسكۆلەكانیش سەیری گولستانیان دەكرد و بە زار و بە چاوه‌ندەیا دادەباراند و ختۆكەیان دەهاتى...

بە چاوه‌ناویاندا گەرا، سام سام و كچه‌كراس سووره باریكەلەكە بزەیان لەگەڵ یەكدی دەگۆریبەوه. گولستان: سام سام! ئەم كراس سووره‌ی لە پيش كاكە مەمى باوكی و لە پشت مامت مۆتك وەستاوه لە تەمەنى تـۆدایە... چى دەلێی؟ ئەویش بزەیه‌كى مندالانەى كرد و بە سەر گوتى: باشە... چەپلەیه‌كى گەرمیان كوتا... گولستان: مام مۆتك پيشى ئەم بووكە

جوانكیله‌ی پشتەخۆت بەردە! با بەباشى سام سام ببینیت و لەلامان بداتەوه... كاكە مەم! هەر بەژن و بالۆ بە خویین و چاو و برۆ لە شایبەكەدا ناسیم كچی تۆیه... تۆ دەلێی چى؟... مەم: تۆ سەرى هەموومان كریوه‌تەوه، ئیستاش كچ بۆ خوشكزای خۆت و برازای من دەخوازیت... بۆ من شانازییه.

گولستان: بووكە جوان! بەژنى تۆ و بالۆى سام سام لێك دین... وەلامى من و باوكت بدەوه؟... هەموو چاوه‌كان بە خۆشى و بە گزێبەوه سەیری ئەویان دەكرد... ئەویش بە شەرمەوه سەیری گولستانى كرد و بە چاو و بە سەر رەزامەندى پيشان دا و سوورتر داگەرا و سەرى داگرت...

چەپلە و تللیلی بە شەپۆل دەنگى داپەوه... گوتیبە باوكی كچه‌كە: تۆ دەستی سام سام بگرە و لە ناوه‌راست بوەستن! منیش دەستی بووكی خۆمان دەگرم و لە تەك یەك رایانده‌گرین... شان بەشان وەستان، دیسان بوو بە چەپلە ریزان و تللیلی... گولستان: دەستتان بخەنە ناو دەستی یەكدی، پەیمان بەستن كە دلسۆزى یەكتر دەبن، لە خۆشیی و لە ترشییدا یەك دل و یەك گیان دەبن... كچه‌كە چاوی لەبەر خۆیەوه‌بوو و دەستی درێژكرد، كۆرەش دەستی گوشى و پیکەوه گوتیان بەلێن بى... چەپلە و هەلپەرىن و ((پیرۆزه پیرۆزه، شەدهى لە ملان ئالۆزه...)). كە دەنگى چەپلە و پیرۆزه پیرۆزه برا، گولستان: هەتا هەردووکیان تەواو پى دەگەن، هەزەكەم كاباتێك ببیتە بنهوانى مام مۆتك و سام سام!

كراس شینە چاوه‌كەلەكە هاتە پيشه‌وه و گوتى: من دەبمە بنهوانى مۆتك و سام سام و بووكە جوانەكەت، وەك گلینەى چاوم دەیانپاریزم... سەیری مام مۆتكى كرد، سیملە خرتكەى دەهاتى... گوتى: مامە وەلامان بدەوه؟ مۆتك: ملی خۆم بشكینم قسەى ئیوه ناشكینم... گولستان: بۆ یەكدی وەرته پيش!... گەوره كچه‌كە دەستی كراس شینى گرت و گولستانیش دەستی مام مۆتك، روو بە رووی یەكدی هاتن و لە تەك یەكدی وەستان، ئەوانیش بە هەزەوه دەستی یەكدیيان گوشى... كراس شین بە خەندە و خەنیبونەوه: مۆتكۆك! سەرى كوێستانەكانیش بەرزكردەوه... بەهار و رێواس و كەوش و سەیران و كانیات ژیانده‌وه...

هەر لە هەمان شوێندا پینج جووتى دیکەش دەستی یەكدیيان گوشى...

پيش نوێژى هەینى هەر حەوت بووكیان گواستەوه... دوواى زەماوه‌ند و نان خواردن، پریاردرا: - سام سام ببیتە جینشینی میر جەمشید و مام مۆتكیش راویژكارى...

به ناو شينايياندا به رهو گوند چووين، دهنگی دۆل و زورنا برا، سی ره شمالييان له گۆرايهه کی گهوره هه لدا بوو، ولاخيشيان دوور و نزیک به ستبوونهوه، جواميره کان له ژیر ره شماليکی پینج ستون دابوون و کوره گه نجه کانیش به وشتی له دهره وه ده خولانه وه... فشقیات و ده ستگه مه بیان⁽⁴⁾ ده کرد.

پیش نان خواردن فیله ژیتکی به ته مه ن هات، بانگی مام برایی کرد و ده می به گوئییه وه نا و چریه چریکیان کرد...

برایم هاته وه ژیر ره شماله که و دهستی منی گرت و له سه ره وه ی خه لکه که وه له ته که خوی داینیشاندم، ماوه یه که به چه سه او ییه وه تیم راما... له نا کاو له تریقه ی پیکه نینیدا ... ههستم کرد یه که یه که پیساوه کان ده چنه دهره وه و فسکه فسکیک ده کن و دینه وه و چاو دهرنه من...

کاتیک به دزه نیگا چوم پیاندا خشاندا، هه موو چاوه کان به منه وه نووسا بوون، هه شاماتیکی زوریش سهریان له سه ره چیغی ره شماله که وه هینا بووه ژورره وه، به سه رسامیییه وه ده میان دا پچریبوو و چاو یان له من زه قکرد بووه... ترس، ههست و هیژی کز کردم، به لام به سه ره خۆم نه هینا...

برایم به گه شیییه وه رووی کرده خه لکه که و گوتی: به خۆتان بینیتان دایکی بایزی بانگی کردم...! نهو پینی گوتم گولستان می جه مشیدی برام وا له بن ره شمالي بووکی له ناو ژاننه (دهستیکی به سۆزی له پشتم دا) نهو برایش شیرۆ پلکه شیرینییه... (خه لکه که پتر چاو یان کرده وه و ده میان به شکرده وه...) دیاره قسه کانی دهیکه ن هه موویان راستن... کورینه قسه کان نه وه دنده سه یرن که پتر له چیرۆک و نه فسانه ده کن... (دهستیکی له ملم ئالاند و به تاسه وه ماچی کردم) به لام ده لئیی چی؟ وا به چاوی خۆمان نه فسانه کان ده بینین!...

ده لئین: هه واری جه مشیدی برام ناوه دان بوته وه...

ههفته ی دادیت به خۆم ده چمه سهردانی... خه لکه که چاوله مۆله ق سهریان له قانده دوواتر هه موویان پیکه وه گوتیان...

ده لئین: می جه مشید خوی و ژنی و کور و کچی زیندوو بوونه ته وه و له گۆرها توونه ته دهره وه و خه لاتیان درپوه، له جیاتی نه وانیش شیمه شهل و ژنه که ی و جه ره زه ی کور ی و شازی کیژی مردوون

4- ده ستگه مه: ده زگه مه، ده ستبازی.

ده لئین

من و په ریزاد و گولستان به ره وه هه واری خۆمان ده گه راپینه وه، کیشته نگا بوو له نزیک گهوره گوندیک تیده په رین، ته په ی دۆل و فیقه ی زورنا هات، میرد مندالیک، له ته مه نی سام سام له دم ریگه که وه له بهر میگه لیکی گه وره بوو. سا لومان لی کرد و گولستان له ناوی گونده که ی پرسی... ماوه یه که تیمان راما و گۆپاله که ی به ناوازی زورنا که با ده دا و به هه مان ناوازی گوتی: سیکانیان، سیکانیان، سیکانیان، نه وه ده چنه سه ره شای سیکانیان؟ ژنی بو بایزی برایم باولی ده گوازه وه سیکانیان... (گۆچانه که ی بو ریگه که ی نهو بهر دریت کرد): له م ریگه یه وه سواره کان بوو کیان تیپه راند و گه یانندیانه سیکانیان... (گۆپاله که ی بو لای رانه که گیراوه): نهو میگه له ش هه مام برایم، من دووا شوانی نه وانم... ئیستا شوانه کانی دیکه دین و منیش دیمه وه دیار شایی و دوو پیچه شایان له گه ل کیژ و کالاندا ده که م، سیکانیان سیکانیان... توخوا هه ره گه یشتنه وه گوندی، بلینه مام برایی زوو زوو شوانه کان بنیری دهنه نه منیش مه ری به ره لالا ده که م... سیکانیان و سیکانیان...

سه یری ژنه کانی کرد ره شیان بو شیبوو، ره شی و تالی له روو خسارییدا نیشته، گوتی: له وه تی می ره جه مشید کوژراوه خه لکی ناوچه که مان، له زه ماوه دندا وه ک پیشان شایی ده گیرن، به لام جلی ره ش ده که نه بهر بووک و نابی له ههفته ی یه که میشدا خشل بکاته به ری...

چه ند هه نگا ویک رویشته ن، گولستان لیم نزیک که وته وه و گوتی: شیرکۆ! برایم باولی سیکانیان دۆستیکی دیرینی باوکه م و له گه ل نهوا یه که مالبوون و زوو زوو سهردانی یه کدیان ده کرد... باوکه م ده یگوت برایی برام، به باول، کۆنه لیره ی هه یه... هه زده که م له سیکانیان لادین و له وی نیورۆژی بخۆین و ولاخه کاغان نالیک بدین و به سیینه وه...

و له میرگه‌شین ناشتوویانن، گۆرستان توورپی هه‌لداونه‌ته دهره‌وه، به ناچاری بردوویاننه‌ته‌وه گۆرستانی پیساوه...

تاویتیکی دیکه‌ش هه‌لکه‌که به کپی و به هه‌په‌ساوییه‌وه چاویان برییه‌وه من، برایم دووباره باسکی له ئەستۆم ئالاند و رایموسیم و گوتی: ده‌ک رۆله دۆزمنت شه‌رمه‌زارییت، یاخو هه‌رگیز نانی که‌م نه‌خۆیت! وه‌ک چاوی نییمه‌ت رۆشنکرده‌وه... ره‌شپۆشی بووکه‌کانمانت ره‌وانده‌وه... خزمینه‌ خۆ ئەوه‌ی ده‌یلتین راسته! سه‌ربرده‌ی ئەوتۆ ده‌گێرته‌وه که ئەقل راده‌ه‌ستیت... دوای پێکه‌نینی‌کی زۆر و بێ ده‌نگییه‌کی که‌م، گه‌نجی‌کی باریکه‌له له لای ده‌رگا‌که‌وه به ده‌نگی‌کی بلند و باریک گوتی:

ده‌لین: میر جه‌مشید که‌چه‌زایه‌کی مندالی کردۆته جینشینی خۆی و ژنیسی بۆهیناوه و که‌چه‌که‌شی داوته شیزوی شیرنه شۆری... به سالآچووێک له پاڵ منه‌وه:

ده‌لین: میر جه‌مشید خۆی سه‌ر له‌شکره و سوپایه‌کی ئەوه‌نده گه‌وره‌ی له‌گه‌لدايه، نه سه‌ری دیاره و نه بنی، ئەسپ و ماینی شۆزه‌رد و که‌وتی‌دامه‌نتاری و چه‌ک و که‌سته و تیپکه‌ لیره و خواردن و جل و به‌رگی ئەوتۆیان هه‌یه، که‌س تا ئیستا شتی وای نه‌دیوه، به شه‌وی تاریکی‌ش به هه‌ر ریگایه‌کدا پرۆن زه‌وی و ئاسمان رووناک ده‌بنه‌وه، ره‌وه هه‌لۆی سه‌ر سپیان به‌سه‌ره‌ویه، له زه‌وی‌شدا هه‌زیای ره‌شی شاخ‌داریان له‌گه‌ل ده‌رۆن... که‌رک له‌به‌ری‌ک له‌ودیوی مام برایمه‌وه:

ده‌لین: مه‌ر و مالاتیان ئەوه‌نده زۆره چوار دیویان کردۆته شوان... مه‌ندیل سپیبه‌ک:

ده‌لین: گوتوویانه گۆرستانی پیساوه گه‌وره ده‌که‌ین...

یه‌کی‌کی دیکه له لای پیتاوانه‌وه:

ده‌لین: یه‌کانه‌یه‌کی هینده‌ی فیلێک هه‌موو شه‌وی‌ک ده‌چیته ناو گۆرستانی پیساوه و ده‌یه‌وی‌ت گۆری شیمه شهل هه‌لبدریت...

ده‌شلین: گه‌نیاوه‌که‌ی پیساوه خۆینی ره‌ش و کیمای لی هه‌لده‌قولیت..

له ژێر تاوێ ژنانیشدا، که‌س ئاگای له بووک نه‌مابوو، هه‌ر هه‌موویان روویان له گۆلستان و په‌ریزاد بوو و بۆ ئەوان چه‌پله‌یان لێ‌ده‌دا و ((بووکانه بووکانه بووک... بووکمان گه‌لی جوانه بووک))‌یان ده‌گوت...

دایکی زاوا چوه سه‌ر سه‌ریان و به هه‌مان ئاواز و به ده‌نگی‌کی به‌رزى پیرانه‌وه: ئەم‌رۆ شایى شایانمانه... خۆشی خۆشی بووکمانه... ده‌ستی به‌رهو ئاسمان به‌رزکرده‌وه: خودایه سه‌دجار مالت ئاوا، ئەوه‌ی گوتیان راست ده‌رچوو... هه‌ردووکیانی به تاسه و هه‌زیکی شیتانه‌وه ماچکرد و چوو بووکه‌که‌شی ماچکرده‌وه... : ئینجا ئەم بووکه جوانانه‌مان جلکی زه‌رد و سوور و ئال ده‌پۆشن و به چه‌ک و خشلێش ده‌پازینه‌وه... گه‌رایه‌وه، ده‌ستی‌کی خسته سه‌ر شانی گۆلستان و گوتی:

ده‌لین: زۆر شه‌وان له‌سه‌ر گۆرستانی میرگه‌شین شایى ده‌گه‌رێ و رووناکی به‌رهو ئاسمان هه‌لده‌کشیت...

قه‌یره که‌چیکى سوور و سپی و سه‌رکۆلم و چه‌ناگه کوتراوی چاو به‌کلی ده‌ست و بسک به خه‌نه:

ده‌لین: له میرگه‌شین به یه‌ک شه‌و هه‌وت بووکیان گواستۆته‌وه و ناوی گونده‌که‌شیان کردۆته هه‌وت بووکان...

ته‌پۆشێک، له لای سه‌ره‌وه، له سه‌ر سه‌رینێکی گه‌وره، خانمانی دانیشتبوو و ده‌سمالێکی سووری تاریکی به گۆلینگی پۆشیبوو، له ژێر ده‌سماله‌که‌شدا تاسی‌کی زیڤ ده‌بریسکایه‌وه، قامک و باسکی سپی و خر و خرینی پێر نه‌نگوستیله و بازن بوون، چاوی رشتبوو و بسکی سوور و لووسی لولدرابوون، ده‌نگی خۆی ته‌سک‌کرده‌وه و به ناز و فیزیکه‌وه:

ده‌لین: که‌چه گه‌وره‌که‌ی جه‌مشید... ئەوه‌ی له گۆر هاتۆته‌وه... به ده‌ستی خۆی له هۆره زیڤه‌که‌ی باوکی... بیست و پینج لیره‌ی زیڤی عه‌یار بیست و چواری کردۆته ناو ده‌ستی شیرنی...

پێخه‌سوو، روو ده‌کاته دایکی زاوا و ده‌لی: له دێیه‌که‌ی ئیمه‌شدا

ده‌لین، بال به ملی گۆتیارى: شیرزى شیرنه سوورى زیندوو بۆته‌وه و کوره‌که‌ی سووسنیان خستۆته نێو گۆری ئەو، هه‌موو رۆژیکیش سووسنه‌خانی دایکی له‌شکری ده‌چیته سه‌ر گۆره‌که‌ی و بۆی ده‌گری و ده‌یه‌وی‌ت گۆره‌که‌ هه‌لبداته‌وه، چه‌ندجاریش ده‌ست و پێی شیرینی ماچکردوه و گوتوویه‌تی ((له‌شکری ده‌لی گه‌ردم ئازاد بکات...))

کیژێکی جوانکیله‌ی ره‌شپۆش که به تهنه‌ا ئەو به ئاره‌زوه‌وه له بووکه‌که راده‌ما:

ده‌لین: شیرۆ گوتیتیه‌ی دایکی چیدیکه لاوک و سه‌ردوولکه‌م بۆ مه‌لی، با خوشکه‌کانیشم چیدیکه ره‌شپۆش نه‌بن و چاوه‌رپێ من نه‌که‌ن، با بچنه مالتی‌خۆیان.

سۆيىندىش دەخۇن و دەلېن: ھەندىك جار شېرۆ دەبىتتە ھەلۋىيە كى سەر سىپى و لەسەر سەردەردى ھەوشە كەياندا دەنېشېتتە ھە و قسە لە گەل دايكى دەكات...

ژىتېكى سىكېر: لەسەر كانىي ژنان گوتيان:

دەلېن: پەريزاد لە گەل لەشكرە كەى مېر جەمشىد چۆتە سەر گۆرى دايك و باوكى و بانگى كىردوون، بەلام ئەوان نەيان وىستووه جارىكى دىكە باى سەر دنياييان پىكە وىتتە ھە...

دەشلىن: پەريزاد چۆتە دەرگاي مالى باوكى شوخى و گوتوويەتى ھەزدە كەم بىبىنم... ھەر لە گەل لەشكرە كەدا چۆتە ھە دەرگاي شىرنە سوورى و ئەنگوستىلەيە كى لە پەنجەى خۆى دەر كىردووه ولە قامكى شىرنىي كىردووه و گوتوويەتى: ((ئەو شېركۆ لە تۆى ھەرگرتبوو...))

بووك، كراس و سوخمە و كەوا و چارۆگىكى رەشى بىسكە دارى لەبەردابوو، ھىزارىكى^(۱) رەش و مۆرى لەسەربوو و بە كۆترۆكەى^(۷) رەش و شىنى تارىك و ھەنەشەيى نەخشىندرابوو، لەسەر سەرىن كىر و كى دانىشتىبوو و مندالىكى خىرنەى لە كۆشدا بوو، لەسەر بالىفە كە ھەستا و كۆرىە خەپەتۆلە كەى بە دەستىكى بە سنگىيە ھە نووساند و بەرەو گولستان چوو و ساوايە كەى خستە ناو كۆشى پەريزاد و بە شەرمە ھە: كچانى گوندى كەمان

دەلېن: سووسن خان، لانكىكى دار گۆيزى بۆ لەشكرى كىردىبوو، لانكە كەى كىردۆتە خىر و بەخشىويەتى...

ھەر كەسەو لە ئاستى خۆيە ھە دەمى دەجوولاند و دەيگوت :

دەلېن:.....

دەشلىن:.....

دەلېن و بار بە ئەستۆى گوتيارى....

سۆيىندىش دەخۇن و دەلېن:.....

رەحۆ! لە داستانى مائىنى كەوئىت و تولە سىپىدا گىرامە ھە كە ئىمە سى دىزىووين دووان زىندە بە چالگران، پىشم گوتن پەريزادى ھاوسەرم فەرامۆشى بە مائىنە كەدەيت و بە كىچى خۆى دەزانىت... گوتىشم لە جياتى مائىنى كەوئىت جانووه ئەسپى كەوئىت يان مائىنە كى شى ھەلبىزىن...

لە داستانى سوارى ئەسپ شىشدا بۆم گىرپانە ھە كە لە سى سەربازان تەنيا سەرى من دەريازبوو...

كۆرىنە! مەردى خودا بن، سەرەراى ئەسپە كەوئىتى قاپرەشى دامەنتارى، مائىنىكى شىش ھەلگىر! ھەك باسەم كىردە ھەدودە شىيە كانىش لە كەوئىت كەخىلتىن و كەمتر نىيەن، ئەگەرىش ھەر نايكەن، ئەوا ولاخىك و كۆشە مەرىك بىسەن و ھەر سىكىشتان بى شەرمە زارى و بى تازار دەگەرىنە ھە، پىاوتىيە كى كەم وىنەش لە گەل خوشك و براى خۆتان دەكەن... جوانكىلە بى دايك و خىزانم بى كىز مەكەن!... ستەمى بى ئەندازە پەژىوانى و شاخى بى ئەندازەى بە دووادادىت...

رەحۆ: كاكە شىركۆ ئىمەش گەلنىك سەربەردەى سەير و چىرۆك و مېرۆكى بەر ئاگردانان دەزانىن... پىاوتىكىش دىزى و رىگرى بكات ئەوا بە چىرۆك و ھەرەشەو گۆرەشەى گەرم و كوتكى ژىر عەبا ناترسى و ساردىش نايىتە ھە... لە مەيدانى خۆت پاشگەز مەبە ھە و نەزىرۆكان مەگىرە ھە، دەرنگە! مائىنى كەوئىتمان بدى و بەرىمان بكە...

- : گوتم بىرواتان ھەبىت من خۆم و خىزانە كەم و ئىوھ و خزمە كانم و ولساتە كە و ھەوار و ژىنگە كەشم خۆش دەوئىت، ھەز دەكەم بە خۆشە وىستىو بىرايانە رازى بىن و پەرزەشى يەكدى دىتتە ھەشمانىت... كاكە رەحۆ! بۆ لە كەلى شەيتان نايىتە خوارە ھە و تەنيا بەرىپى خۆت دەبىنى؟ برا بىت فراوان كە، كەمىك دەوروبەرى خۆشت بىيەن!

كاكە داستانى خۆم و دىوھ كۆرەتەن بۆ دەگىرە ھە، ئەو كات دلتان نەرم بوو و ھاتنە رايى ئەوا چاك و چىتر، ئەگەرىش ھەر لەسەر قسەى خۆتان مكوور بوون ئەوا مائىنى كەوئىت بىسەن و دوو جانووه كەى بەجى بىلن... بەد كىردارى، پەژىوانى بە دوواو ھە...

۶- ھىزار: پۆشاكىكى ژنانەى رەش و سىپى ھىلدارە. بە كلاًو و دەسۆكە ھە لە سەريان دەنېن.

۷- كۆترۆكە: دەرزیلەى سەر بە زەنگىانە، ھەك دەنبوس وایە، بۆ جوانكردنى ھەورى و ھىزارى ئافرەتان

ریش سپیبه‌که‌ی هاوه‌لی، که که‌ولی به‌رخ‌ی ره‌شی به‌سه‌ر شانی دادابوو، **عه‌بایه‌که‌ی** ری‌ک‌خسته‌وه و گوتی: چوار سال دوواتر دوو کی‌وی دیکه‌ی کرده پاوانی خوی... دووای چوار سالی دیکه‌ش چواری دیکه قه‌ده‌غه ده‌کات، ده‌بی تیمه‌ش واز له ژیان و هه‌واری باپیرانمان بینین...

بووده‌له‌یه‌ک کلاویکی لبادی گه‌وره و به لیتواری له‌سه‌ریوو، له‌و سه‌ری مزگه‌وته‌که‌وه به ده‌نگیکی به‌رز: به‌لام دیوه ده‌شته به‌رین و نه‌رمینه‌کان قه‌ده‌غه‌ناکات، ده‌لی بو‌خوتان کشتوکان و ناژهلداری بکه‌ن، وه‌لی پاوان مه‌کیلن و لی‌ره‌وار ویران مه‌که‌ن...

گوپال به ده‌ست به تووره‌یه‌وه: نه‌دی بو‌ته‌وه‌ی له گوریسی دیوه به‌پریتته‌وه، ده‌یخوات و سه‌ر و پیشی به‌جی دیلی؟ نه‌گه‌ر تیریش بی‌ت ته‌وا هه‌ر بو‌ته‌تک‌کردن قامکه چکوله‌ی ده‌ستی چه‌پی ده‌کرتیتیت؟... ده‌لین دیوه هه‌تا گوشتی مرؤف هه‌بی‌ت گوشتی مه‌ر و بز و گیانله‌به‌ری دیکه ناخوات، دیوه‌کان زور بووین، پتیش ده‌بن و هه‌موومان ده‌خون...

یه‌کیکی دیکه له‌لای ده‌رگا‌که‌وه: ده‌لین به‌رؤژی سامال نه‌بی‌ت دیوه گوشت ناخوات... رؤژی هه‌ور و هی‌ر و باران و به‌فر و شری‌وه، دیوه راو ناکات، یا چوای نابیتنی...

یه‌کیک له‌ته‌نیشتمه‌رداره‌که‌نوه به‌قورگیکی پر گریان: باوکی خوالی‌خوشبووم له‌داخی دیوی سپی سه‌ری نابه‌وه، له‌سه‌ره‌مه‌رگیشدا ده‌یگوت: ((دیوه‌تان نه‌توپاند؟ کویره‌ دیسان سنووری گواستوتته‌وه؟)) چاوکی به‌فرمی‌سکی به‌م لا و به‌ولادا گپرا و گوتی: نه‌گه‌ر دوو سی‌که‌سی دیکه‌م له‌گه‌ل بین، ته‌وا له‌رؤژیکی باراندا به‌سه‌ر دیوه دادده‌بین، یان سه‌رو پی‌تیمه‌ش له‌وی فری‌ده‌دات، یان سه‌روپی‌تینینه‌وه، داخی گرام تا ئیستا که‌س به‌راستی و بی‌گومان دیوه‌ی نه‌دیوه... یه‌کیک ده‌لی‌ت: سیمرخیکی گه‌ردن حوشتزی چاوگازی دهن‌دووک بازی نه‌فره‌جایه، زستانان سپی و به‌هاران سه‌وز و هاوینان سوور و پایزان زه‌رده، ده‌لین: به‌بالیک ده‌توانی ره‌وسه‌ی گه‌وره و می‌گه‌لی زور له‌تاریکستانی رؤژ هه‌لاته‌وه بگه‌ینیتته‌تاریکسانی خورنشینه‌وه، هه‌ندی‌کیش ده‌لین: دیوه له‌شی‌وه‌ی شه‌مشه‌مه‌کویره‌یه‌کی سپیبه و هی‌نده‌ی ره‌شمالیکه، یه‌کیکی دیکه ده‌لی: ری‌ویبه‌کی بی‌که‌لبه و بی‌چرنوکه و بون به‌بی‌چوره بالندان و به‌رخه‌ساوایانه‌وه ده‌کا و ناشیان خوات! خه‌لکی ته‌و دیویش ده‌لین: له‌شی‌وه‌ی بی‌چوره که‌رویشکی خرپنه‌ی ساوا و کارمامزی گه‌رده‌ن به‌قه‌ریت و بازی سه‌رسپی و توله‌ی سپی تیسکنه‌ی په‌لکورت و سواری نی‌قاپیوشیان دیوه...

سواره و سینه‌م

که‌ته پی‌اوئیک مردبوو، ناودارانی ناوچه‌که له‌پرسه‌یدا دانیشتبون، مزگه‌وت و هه‌یوان و هه‌وشه سیخناخ بوون، دووندی سپی کی‌ویکی سه‌خت به‌رامبه‌ر ده‌رگای مزگه‌وته‌که به‌ئاسماندا هه‌لچوو‌بوو... چینه پی‌اوئیک ده‌هاتن و داده‌نیشتن، ده‌سته‌یه‌کیش نزای خیریان بو‌ده‌کرد و هه‌لده‌ستان...

چهند سوار و پیاده‌یه‌ک به‌ره‌و گوند هاتن، سی‌چوار مه‌ر و بزنی‌شان له‌گه‌ل خویاندا هی‌نابوو، سی‌جی‌ل به‌پیریانه‌وه چون، یه‌کیک ولا‌خه‌کانی لی‌وه‌رگرتن، یه‌کیک مه‌ر و بزنی به‌ره‌و مالی‌پرسه‌دار هاژوا و یه‌کیکیش وه‌ک پیشوازی‌کار له‌گه‌لیان به‌ره‌و مزگه‌وت هات، می‌وانی‌کیان رانک و چو‌غه‌یه‌کی ره‌شی فشی له‌به‌ردابوو، خه‌نجه‌ریکی مشتو بریقه‌داری له‌به‌ر پشیتینه‌گه‌وره‌که‌ی راکردبوو، هه‌وریبه‌کی مؤر و یه‌کیکی سووری به‌تیک‌نالای له‌سه‌ری نابوو و گۆچانیکی که‌وته‌ی گرتی‌ی به‌ده‌سته‌وه‌بوو... هاتنه ژوور، له‌نیوان من و مام هه‌یاسدا به‌رامبه‌ر ده‌رگا و لووتکه‌که دانیشتن...

دووی نزا خویندن و دل‌دانه‌وه و گپرا‌نه‌وه‌ی چاکه‌کانی خوالی‌خوشبوو و باس‌گۆرین، پی‌اوه‌که‌رووی له‌هه‌یاس کرد، گۆپاله‌که‌ی به‌ره‌و ده‌رگا راکرت و گوتی: پاشی چوار سالی دیکه دیوه‌کویر ته‌م کی‌وه‌شمان لی‌قه‌ده‌غه ده‌کات و ده‌یکاته پاوانی خوی، چواری به‌خه‌لکه‌که‌داکپرا، که‌س وه‌لامی نه‌بوو... هه‌ر به‌خوی: له‌وته‌ی به‌یری من و باوک و باپیرم دیت، ته‌نها کی‌وی بزنه کی‌ویان پاوانی ده‌له‌کویران بووه، ماوه‌یه‌ک به‌ر له‌ئیستا چپایه‌کی دیکه‌شی خسته‌سه‌ر...

میرد مندالینکی کاکۆل سەوزی سی لیبو له ناوهرپراستی مزگوتەکه‌دا وه‌ستا‌بوو، له‌ کورە‌که‌ چووه‌پیش و به‌ هیمنی گوتی: منیش دێوه‌ی داپیره‌ سروشتم له‌ شیوه‌ی شه‌سته‌ باران و کرپێوه‌ی به‌فر و رووباری هار و به‌هاری تهر و دارستانی چر و ره‌وه‌ی قاز و قولنگ و په‌پووله‌دا دیوه‌ و ده‌یی‌نم و ده‌شی بی‌نمه‌وه، دیوی سپی ئی‌مه و هه‌موو زینده‌وه‌ری‌کی دیکه‌شی خۆش ده‌وێت، دیوه‌ی داپیرم رقی له‌ برین و سووتان و کوشتن و یه‌کدی خواردن و وێران‌کارییه‌...

کابرای گۆچان به‌ده‌ست، به‌ نیگه‌رانییه‌وه‌ گۆپالی به‌ره‌وه‌ هه‌یاس به‌رزکرده‌وه‌ و گوتی: هه‌یاس ئەم ده‌لووه‌ی قسه‌ی هه‌له‌ق و به‌له‌ق ده‌کات و بوویته‌ ده‌مپراستی مزگوتە‌که‌ که‌ کێیه‌؟ بێ‌ده‌نگییه‌کی ره‌ش و ترسناک و پر ئازار، ماوه‌یه‌کی باش بالی به‌سه‌ر خه‌لک و مزگوتە‌که‌ دا‌کینشا، گه‌روویان وشک و زمانیان به‌ مه‌لا‌شوو‌یانه‌وه‌ نووسا، هه‌رکه‌سه‌و له‌ ناستی خۆیه‌وه‌ چووبوه‌ ناو قه‌پیلکی لولپێچ و گوێ و لووتی بۆ بونی ده‌نگی‌ک، چرپه‌یه‌ک ده‌رکردبوو...

کلاو لبادینک له‌ بنه‌بانه‌وه‌ نقاندی و گوتی: ئەوه‌ ژینگه‌ سی لیبو خه‌مبا‌بو‌یه‌... جار جاره قسه‌ی ئەوه‌ند ریکوپینک ده‌کات که‌ هیچ مه‌لا و زانایه‌ک په‌ی پێ‌ نابه‌ن... جار جار هه‌ش ده‌ری‌خینی و په‌تکان به‌رده‌ده‌اته‌وه، که‌رته‌ی وا هه‌یه‌ به‌ قسه‌ی ته‌موم‌ژاوی پیشینی هه‌ندی‌ک به‌سه‌رهاتی گه‌وره‌ و ترسناک ده‌کات و ده‌لێت: ((به‌ ده‌سنو‌وێژین...)) که‌ به‌سه‌رهاتی‌کی له‌ بابته‌ی قسه‌ به‌ توێکله‌کانی ئەو رووده‌ات، قاقا پێ‌ده‌که‌نی و دێته‌ پیش و به‌ پر مه‌ی پیکه‌نییه‌وه‌ ده‌لێت: پیم نه‌گوتن؟ چونکه‌ که‌له‌تانه‌ پووجه، بۆیه‌ هه‌تا به‌ ره‌پ و راستی به‌ ده‌ستی خۆتان نه‌یگرن سل ناکه‌نه‌وه، کاتیکیش په‌شیمان ده‌بنه‌وه‌ که‌ کار له‌ کار ترازابێ... به‌ رقه‌وه‌ پتر پێ‌ده‌که‌نی‌ت و ده‌لی: ئیستا په‌شیمان؟... ده‌زایم ئیستا له‌ په‌شیماناندا هه‌ک نیری، دوو شاخی گه‌وره‌ و گری‌گری‌تان ده‌رکردوه‌! به‌لام ئیستا په‌شیمانی دادتان نادان!... په‌ند وەرگرن، جارێکی دیکه‌ تێمه‌که‌ونه‌وه‌... ئەو کویه‌یه‌ی بۆ خۆتان ده‌یشکینن، به‌ که‌س چاک ناکرێته‌وه‌...

گۆچان به‌ ده‌سته‌که‌ به‌ په‌رۆشه‌وه‌ چاوی به‌ ناو پیاوه‌ ماقووله‌کاندا گێرا و گوتی: به‌ هه‌موومان وه‌لامی کورپه‌ ژیره‌که‌ی خوالی‌خۆش‌بوومان نه‌دا‌یه‌وه، به‌راستی کورپه‌ باوکیه‌تی و جی‌گه‌ی باوکی گرتۆته‌وه‌... له‌ ئیستا باشتر کۆناییه‌وه، با هه‌ر هه‌نوکه‌ چاره‌یه‌کی سه‌ری که‌چه‌لمان بدۆزینه‌وه‌... یا بریار بده‌ین ره‌و بکه‌ین و هه‌واره‌کامان بۆ دیوه‌ کوێر به‌جی‌ بیلین، ده‌نا پاش چوار سالی دیکه‌ هه‌رچوار که‌نارمان ده‌کاته‌ پاوانی خۆی و ئی‌مه‌ش له‌ ناو ناوده‌سته‌خانه‌ و

گوفه‌کی گونددا به‌ند ده‌کات، پێشان ده‌یانگوت به‌رخ‌ی نیر بۆ سه‌ربرینه، ئیستا ده‌لێن بۆ سک و زێیه‌ و جمک جمک دێن... ده‌لێن دنیا هه‌مووی... بێ و بستیک له‌ خۆم دووری...

چینه‌ پیاوی‌ک هاتنه‌ ژووره‌وه‌ کۆمه‌لێکیش ده‌رچوون... سێ‌لی‌و له‌ گه‌لێاندا چووه‌ ده‌ره‌وه، له‌ حه‌وشه‌که‌وه‌ له‌ لووتکه‌ی سپی و قه‌دپالی ره‌ش و پێ‌ده‌شتی سه‌وز راما، ده‌موچاوی گرت‌بوو و خاوبۆوه‌ و گرت‌بووه‌... له‌ کاته‌دا هاته‌وه‌ ژوور که‌ مام هه‌یاس ده‌یگوت: پاش نان خواردن به‌ هه‌موومان بیر له‌ چاره‌سه‌ریه‌که‌ ده‌که‌ینه‌وه‌... له‌ ده‌رگا‌که‌وه‌ چاوی به‌ سێ‌لی‌و که‌وت و به‌ خه‌نینه‌وه‌ گوتی: کاکه‌ ژینگه‌ تۆ ده‌لێی چی؟

ژینگه‌ ده‌ستی‌کی به‌سه‌ر کاکۆله‌ سه‌وزه‌که‌یدا هێنا و به‌ نه‌رمی گوتی: له‌ پێشدا دیوه‌ی داپیرم که‌سی له‌ پاوان قه‌ده‌غه‌ نه‌کردبوو... به‌لام ده‌یگوت له‌ وه‌زی ئه‌وینداری و زاو‌زیکردنی گیانه‌به‌راندا راو مه‌که‌ن، سنووریک بۆ خۆتان و بۆ ئەوان دابنن، ئەوانیش هه‌ر جۆری‌کیان می‌لله‌تیکه، به‌ یه‌کجاری قریان مه‌که‌ن... ئەگه‌ر هه‌موویان به‌ جارێک بۆن، ئەوا کۆتاییان دیت و به‌بێ‌ئێوانیش ناتوانن بژین، بۆیه‌ ناچار ده‌بن خۆتان خۆتان بۆنه‌وه‌ و ئی‌وه‌ش قه‌ده‌بن...

داپیرم گوتی داری گه‌نده‌ل و پیر و کرمن و وشکه‌ل بپه‌نه‌وه، به‌لام نه‌مامی ناسک و داری گه‌نج مه‌کوژن، ئەم وڵاته‌ به‌ په‌پووله‌ و بالنده‌ و ئازله‌ی کینوی و می‌رگی چر و دارستانی پر و کانی‌باوی سازگار و تاقگه‌ی زیوین و رووباری هار و ده‌ریاچه‌ی مه‌نگه‌وه‌ جوانه، وشکی مه‌که‌ن، که‌و و که‌ناچه‌ و تیترواسک و کپاک و شالوور و قاز و قولنگ مه‌بپه‌ننه‌وه‌ و ئاوازه‌ شیرینه‌کانی سروشت و شه‌پۆلی سه‌مای گولاله‌ی کولم ئال له‌ نه‌ورایی و نه‌رمایی نساردا به‌ ده‌م سروه‌ی فینکه‌وه‌ کپ مه‌که‌ن، چوار وهرزه‌ی سا‌ن مه‌شیوینن...

گوتیشی: له‌ زه‌وی راستان و نه‌رماندا کشتوکال بکه‌ن و بژێوی خۆتان دابن بکه‌ن... به‌لام ته‌لان و چه‌قین و به‌رده‌لانیان مه‌کێلن، چونکه‌ کرشوکال و هه‌لاش و گه‌لای رووه‌ک ئاوی به‌فر و باران راده‌گری‌ت و گل ده‌میژیت و کانی‌باو زۆر ده‌بن و زه‌وی به‌ پرشت و به‌پیتتر ده‌بی‌ت، ره‌گ و ریشه‌ و پۆشاک‌ی رووه‌کیش خۆل ده‌گرن، لافاو هه‌لناسیت و خاک دانا‌شو‌ریت و زه‌وی که‌ندپ که‌ندپ نابیت، لم و ئاوما‌ل‌کیش رپه‌وه‌ی ئاوه‌کان ناگۆرن... که‌چی ئی‌وه‌ کیتلاتان و می‌رگ و لپه‌وارتان ریشه‌کیش کرد.

گوتی ئېۋە بەشېكەن لەم سروشته ناسك و نه خشېن و خەملىۋە، ويرانىمەكەن! لە خۆتان و لە زىندەدەرانى تىك مەدەن! كەچى ئېۋە چۈنە راۋەماسى و ژەھرتان لە گۆماۋەكان كرد و بېچوۋە ماسى و سەرە مېكوتەى بۆق و گەراى قىزىل و ئاورۆشنىكەر^(۸) و ئاسك و كىۋى و مەرى دېۋەتان قىزىكرد... بېچوۋە كەو و پۆر و كەرويشكىتان نەھىشتەن، پورە ھەنگتان لە كۈنە شاخاندە بېرېنەۋە و دوواتان بېرېن...

خەلكى ئەۋدېۋىش دارى بەرۋو و مازوو و دارەبەن و كەۋەت گۆيژ و كرۆسكىيان بە تەر و وشكەۋە بە پېر و جىئىل و ساۋاۋە بە لووس و لووسى بېرى و سووتاندىيان و كرديانە خەلووز و فرۆشتيان...

گوتى: باخى بەھەشت مەسووتىنن و مەغەنىقى بىبابان جۆشمەدەن... بۇنى جاترە و بۆغۆشكە و رازيانە و نىرگىز و گولەباخ و مېخەك و كنىرە و پوونگە و مسكى سروشت بە بۇنى گازی ژەھراۋى و گەنياۋ و دووكەل خامۆش مەكەن، بېچوۋەكانتان لەناۋ سكى دايكىيان پېرمەكەن...

ھەناسەى سواربۋو، ھەوت جار لەسەر يەك پىكۆزى... لووت و چاۋى سېپىۋە و گوتى: دېۋە زۆر زۆر ركى لە دووكەلە... قسە و ئامۆزگارى دېۋەتان بە ھېچ دانەنا... ئەۋىش بە ناچارى قەدەغەى كردن و گوتى: ئەۋى لە سنورەكەم پېرپىتەۋە و دەستدرىژى بكاتە سەر سروشت و ژىنگە بكوژىت، زەۋى و ئاۋ و ھەۋا و ژيان بسووتىنن ئەۋا سەرۋېيى... ئىۋەش گوتىتان نەدايە ھەرەشەكانى، وازتان لە بەدكارى نەھىنا، پائانەكەشتان سووتاند...

كە پائانتان سووتاندن سەربارى ئەۋەى ئالىك و لەۋەرى مەرى داپىرە دېۋە و گيانلەبەرانى دىكەشتان سووتاند، دار و دەۋەن و گۆگيا و تۆۋى گول و پەپولە و گەراى خالخالۆكەۋ ھىلانەى بالندە و بېچوۋە كەرويشكى لانى... تان سووتاند، دووكەلى سووتانەكەش ھەۋاى بېس كرد و ھەۋرى ئاسمانى رەۋاندەۋە و بەفر و بارانى تۆراند... لە سەرىن و سۆنگەى ئەۋ كەردەۋانەتان، دېۋە سەرۋېيتان بۆ دەنىرپىتەۋە...

دوۋاى نان خواردن و بېرۋا گۆرپىنەۋە، كابرارى سەر بە ھەۋرى گوتى: با لە ھەر گوندېك ھەوت سوارچاك، بە شېر و تېر و مەتالەۋە كۆيكەينەۋە! لە رۆژىكى ھەۋردا بەسەر دېۋە دابدەن!...

دوۋاى بېدەنگىيەكى ترسناك، نە كەس بېرارىكەى پەسند كرد و نە كەسېش رەتى كەدەۋە... چاۋيان بە يەكدىدا دەخشاند و ھەركەسە و چاۋەرۋوان بوۋ يەككى دىكە بېدەنگىيەكە بشكىنن... مام ھەياس بە دلپىيەۋە روۋى لە من كرد و گوتى: مام شىركۆ! تۆ دەلپى چى؟... بە ھىمنى گوتم: با لە پېشدا سى سوارچاك لە رۆژىكى ھەۋر و باراندا بچن... ئەگەر پارىزان لىستاند ئەۋا با دەستى لى بۆھشېنن، ئەگەرنا با رىگە و جىگەى ديارىبەكەن و بگەرپىنەۋە... دوواترىش بە پىي پىۋىست پلانى بۆ دابىنن... ھەمويان پېشنيارەكەى منيان پەسند كرد، كاكۆل سەۋز نەبىت...

لە ناۋەرۋاستى مزگەۋتدا سەرە سەۋزەكەى بادەدا، دەھات و دەچوو، بە ھەردوو دەست لەئەزئۆى خۆى دەدا، جارجارە سەيرى منى دەكرد و دەيگوت: ئەتۆش كەللەت پوۋچە؟ تۆش كۆيلەى ولساتەكەتى؟... بۆ لەۋەرى ھەزارەزىلەكەت لەۋەرى سروشت دەبېرى؟ (دەستى لەسەرىدا): كەللە سەرتان... مېشك و ھۆشتان پووت و قىزۆكە.

ھەۋرىبەسەر، گۆچانەكەى بۆ كاكۆل سەۋز درىژكرد و گوتى: بۆ ئەم پەتبارە شىت باۋكە ناكەنە دەرەۋە؟ ئىرە مزگەۋتە يان دېۋانەخانەى؟... مېشكى ھەمومانى ۋەك ھى خۆى كوزاندۆتەۋە... لەگەل شەپۆلى ھەلچونىا روۋى كەدە پياۋە ماقولەكان و گوتى: گەتسى ئەم جوامىرەم بە دل بو، با ھەنوۋكە سى كەسەكە ديارى بىكەين، بە دەست بانگى يەككى رىزەكەى ئەۋ بەرى كرد... كەلگەتتىكى چوارشانەى دەموچاۋ بارىكى سىل گەۋرە، ھات لە پىشى ۋەستا... ئەۋىش بە پەرۆشەۋە ھەستايە سەرىپىيان و دەستىكى خستە سەر شانى و گوتى: ئەمە پلنگى برازامە و دەبىتە زاۋاشم... ئەم پالەۋانە دلپىرە سوار چاكى ئىمەيە... كورم بۆ ناۋەرۋاست بۆھستە! روۋى كەدەۋە ماقولان: ئىۋەش سوارچاكى خۆتان ديارى بىكەن!...

بارىكەلەيەك لە لاي دەرگاۋە ھەستا، ھاتە ناۋەرۋاست و لە تەك پلنگ ۋەستا و گوتى: منىش دوۋەم كەسم...

۸- ئاورۆشنىكەر: قالدۇنچەيەكى بېكۆلەى بىرەدارە، مېروۋىكە لە ناۋدادەژىت. كە ناۋ لىخن بىت، ئەۋا خىرا خىرا دەجوۋىتەۋە، كە شىلۋىتتەيەكە نەما ئەۋىش ھىمن دەبىتەۋە.

کاکۆل سەوز هاتەوه ژوور و له تەك باریكەلهكە وهستا، به نیگه‌رانییه‌وه سهیری كردن و له سووان به شه‌پان له رانی خۆی دهدا و په‌ككوو په‌ككووی بوو...

سواره به رقه‌وه رووانییه کاکۆل سەوز و له هه‌ژمه‌تان دەست و پیتی له زه‌وی ده‌کوتان... هه‌ستا و هات له نیتوان کاکۆل سەوز و رقه‌له‌که وه‌ست، پیتی‌کی له زه‌وی کوتا و سنگی ده‌رپه‌راند و لووتی بلند کرد و گوتی: منیش سییه‌میانم...

مام هه‌یاسیش هه‌ر تییان راده‌ما و ره‌نگی زه‌رد هه‌لده‌گه‌را... به په‌رۆشه‌وه بانگی رقه‌له‌که‌ی کرد و گوتی: ئەتۆ مندالی و تاقانه‌ی بیوه‌ژنیکی، له ناو لانکه‌وه به دیارته‌وه دانیشتوو... برۆ له شوینی خۆت دانیشه‌وه!...

چاوی خه‌لکه‌که وه‌ك پوره‌ی زه‌نگه‌سووره له من ئالابوون، له ژیره‌وه سه‌یری پیاو ماقوول و گه‌نجه‌کامم کرد... دوو جحیلش له ناوه‌راسته‌وه وه‌ستابون، چاوه‌رپی هاورپی سییه‌م بون، پیترا بچنه‌ ریگه‌ی هات و نه‌هاتی...

کاکۆل سه‌وزیش به ده‌وریاندا ده‌سوورایه‌وه و به خه‌فه‌ته‌وه ده‌یگوت: حه‌یف... هه‌زار حه‌یف و مخابن... هه‌زار ئاخ و داخ و ئۆف... چوون ده‌ری بکه‌نه ده‌روه، که ده‌ستیان بۆ درێژکرد له‌به‌ر چاویان ون بوو... ئەوان که‌وتنه‌وه راویژ... ئەویش له شوینی خۆیدا په‌یدا‌بۆوه: به‌داخه‌وه... په‌ككوو... دیسان دوو که‌س له‌م لا و ئەولادا بۆی چوون هه‌میشان له نیتوانیاندا گووم بۆوه... گه‌رانه‌وه شوینی خۆیان، ئەو به‌دیاره‌وته‌وه و به په‌ككوو... په‌ككوو... زۆر به په‌رۆشه‌وه له‌مسەر ده‌چووه ئەوسه‌ر و دوو ده‌ستی پیکداده‌دا و ده‌یگوت: ژینگه‌ رۆ... سروشت رۆ... هه‌موومان رۆ... په‌ككوو په‌ككوو... له هه‌موو که‌لین و په‌نجه‌ره‌کاندا ده‌نگی کاکۆل سەوز ده‌یگوت: په‌ككوو... په‌ككووو... ونبۆوه...

هه‌ستام، چووم له رۆخ سواره وه‌ستام و گوتم: سییه‌میان منم... دیسان مام هه‌یاس به په‌رۆشه‌وه گوتی: کورم تۆش یه‌کده‌ستی و جی و بالینگانی دوو ژنان ساردده‌کته‌وه! بچۆ دانیشه!... له شوینی خۆمه‌وه به دل‌تیاییه‌وه گوتم: خۆمان به سه‌ریرین ناده‌ین... ده‌لین ئەوه‌ی ده‌ست له‌به‌ر دیوه راستنه‌کاته‌وه، ئەوا دیوی سپی قلینچکی ده‌سته‌چه‌پی ده‌بێ و به‌ریده‌ات... ئیمه‌ش زۆر به پارێز بۆی ده‌چین، گه‌لێک مه‌به‌هه‌ستمان نییه‌ ده‌ستی لی

بوه‌شینین، وه‌ك گوتم ده‌مانه‌ویت ریگه و جینگه‌ی دیاری بکه‌ین... مه‌گه‌ر مه‌رگ به‌یه‌نینته ژیر ده‌ستمان...

کاکۆل سەوز له تەك مندای هه‌لبه‌زییه‌وه، به پیتکه‌نینه‌وه گوتی: په‌شیمان... له‌گه‌ل پیتکه‌نینه‌که‌یدا هه‌موو گیانی و مزگه‌وت و دانیشتوو‌ه‌کانیش ده‌له‌رینه‌وه... گه‌مزه‌ینه په‌شیمان...! گه‌لخۆینه په‌شیمان...! په‌شیمان... (ده‌ستی بۆ درێژکردم) که‌له‌ه پووج په‌شیمانی...

به‌یانییه‌کی زوو، هه‌وریتیکی دژ ئاسمان و زه‌وی تاریک کردبوو، له نیتو می‌گه‌لدا خه‌ریکی مه‌ر دامه‌زراندن بووین... سواریک هات له‌ولای مه‌ره‌کانه‌وه وه‌ستا و هه‌ر له‌سه‌ر پشتی و لآخه‌که‌یه‌وه بانگی کرد: شێرکۆ!... شێرکۆ!... چومه‌ پیتش، پلنگی ده‌موچاو باریک بوو، به‌بی دواندن زانیم بۆ چی هاتوه... ماندوونه‌بووم لی کرد...

به خه‌مبارییه‌وه گوتی: کاکه‌ شێرکۆ! مامم له دووای نیوه‌رۆی دوینیته‌وه گوتی: پلنگ به‌یانی رۆژتانه... بای ریژنه‌ی هه‌لک‌درووه، ئەم بایه هه‌ور و بارانی به نیتوچه‌وانه‌وه‌یه... به‌ر له خۆر ئاوابوونیش گوتی: هه‌ر باران نییه، به‌لکو به‌فریتی ئەستوریشی به دوو‌ادادیت، چونکه‌ ماوه‌یه‌ک به‌ر له ئیستا دیله‌ ره‌ش به په‌رۆشه‌وه گوجیله‌کانی ده‌هینایه‌ ناو کۆلیتی کۆنه‌ گوفه‌کی سه‌ر بلن‌داییه‌که، منیش گوجیله‌کامم بۆ برده‌وه شوینی خۆی و ئەویشم ده‌رکرد، به‌لام دووجار هه‌تا من ده‌گه‌یشتمه‌وه ماله‌وه ئەو هه‌ر هه‌وت گوجیله‌ی ده‌گه‌یانده‌وه ناو په‌ینه‌ گه‌رمه‌که‌وه، ئیستاش وا ده‌بینم بالنده‌کان وشتن و جریوه جریویانه و زۆر به په‌له‌ به دووای خواردندا ده‌گه‌رین... ئەوانه‌ نیشانه‌ی به‌فری زۆرن... ئەوان زوو هه‌ستی پی‌ده‌که‌ن، له دووره‌وه شت ده‌بینن... گوتیشی: ده‌بی پیتش شپه‌ی نیره‌که‌ر بگه‌یته‌ سه‌ر سه‌ری سواره و شێرکۆ و له خه‌وه‌ه‌لیان بستینی! له پیتشدا چوومه‌ مالی سواره و ئەو خه‌خواه‌م له خه‌وه‌ه‌ستاندا، ئینجا هاتمه‌ لای تۆ...

پلنگ ره‌نگی له روودا نه‌مابوو... گوتی: شێرکۆ! ئەتۆ دل‌تیای ته‌گه‌ر ده‌ست نه‌که‌ینه‌وه ئەوا دیوه به تووته‌ی چه‌په‌ وازمان لی دینی؟ منیش به پیتکه‌نینه‌وه سه‌رم بۆی له‌فاند و گوتم: دابه‌زه! تیکه‌ نایک ده‌خۆین و ناوی خودای لی دینین...

من و پلنگ سەری ماینه کافمان بەرەو مائی سوارە رادەکیشا، گولستان و پەریزادیش لە دەستە راستم بوون و بەخەفتبارییەوه هەنگاویان دەناو لە سووییان دەسووتان...

لەبەر دەرگا وەستاین، بانگمان کرد... سینەمی ژنی هاتە دەرەوه، کراسە مۆرەکەمی لەبەردابوو و کەزی کرابوونەوه و پرچی بەسەر شان و سنگیدا هاتبوو خوارەوه، گوتی: وادیت... تاویک چاوەروان بووین نەهات... کە دووبارە بانگمان کردەوه پێکەوه هاتنەدەرەوه...

سینەم پیلی سوارەمی گرتبوو... سوارە سەیری ئاسمانی کرد، لە رەشیان ئاسمانی نەدیت، گوتی: شێرکۆ! وا هەلیبرینگاند، پاش کەمیکی دیکە خۆشی دەکات، هەتا دەگەینە ئەوی دەبیته سامان... گۆتم: کەمی کردییە سامان دەگەپینەوه. گوتی: زۆر ساردە و بەرگەمی ئەم سەرمایه ناگرین... گۆتم: جلی گەرم دەپۆشین. گوتی: دوو رۆژە ماینه کەم نەخۆشە و ئالیک ناخوات... گۆتم: ئیমে ماین و ئەسپی خورتمان هەیه. گوتی: لە نەخۆشیانا خۆم لەسەر و لاخ راناگرم... سینەم خۆمی بە شەرمەزار زانی، سەیری من و ژنە کافمانی کرد و گوتی: ئیوارە لە ناو نویندا دەتگوت دەلە دێو دەکەمە هەویتی تۆ... وەک پیشەمی خۆت، لە هەموو کۆر و دیوەخانیکدا خۆت هەلەدەکیشی، وەختی راویش گوت دیت... ئەگەر ناچیت، ئەوا بەبی بیانوو من بە ژنایەتی خۆم و سکی پرمەوه لەگەڵ کاکە شێرکۆ دەچمە مەیدانی دیوەسپی، تۆش لە مالهوه دانیشە، کە هاتینەوه، بلی منیان نەبرد و نۆرە برییان لی کردم.

سەری و لاخە کافمان راکیشا و لە ئاوی دەرچووین، ئاگادار بووم من و پەری و گولە چاو و لووتی خۆمان سربییەوه، گریان و ئاومیدی خنخنۆکەمی گرتبووین، دەکولاین و بە ساردیش پێدەکەنین... برا بچوو کەمی سوارە گوتی: رینگاکە دوورە، درەنگم بەسەردادیت و خورینم و هیچم نەخواردوو، ئیو برۆن! منیش گورگانی شتیک دەخۆم و دیم... ئەگەر نەگەیشتم ئەوا و لاخان لە لای ژیری پاوانی خۆمان چی بیلن، دەیانگەمی و چاودێرییان دەکەم... ئەگەر زووش نەگەرانهوه ئەوا دەیانپینمەوه...

ورده ورده لییان دوورکەوتینەوه، ژنەکان لە جینگەمی خۆیاندا وەستابوون و چاویان بە منەوه بوو و بیریان لە چارەنۆسی نادیارمی من و خۆیان دەکردهوه. سینەمی سوارەش دەستیکی بە سکی و یەکیکی بە پشتییەوه گرتبوو و بە هانە هان و لارە لار بە دوواماندا هەنگاوی

دەنا... لە نزیك و لاخە کەمی منەوه بە قورگی گراوهوه گوتی: کاکە شێرکۆ ئاگاتان لە خۆتان و لە ئیمەش بیت!... هەرسیکتان لە یەکدی دانەبرین!... سوارە! کاکە شێرکۆ چی گوت لە قسەمی دەر نەچیت!... کاکە شێرکۆ! نیقابه کەمی گولستان بەستە!... منیش روپۆشە رەشە کەم لە باخەل دەر کرد و بە پێکەنینەوه بەرزم کردەوه... ئەویش لە شوینی خۆیدا وەستا و دەستە کەمی دیکەشی هینایە سەر سکی و لە چەقی رینگاکە دانیشت و هیلنجی هاتی... بە تەقلە کوت بەرەو چیاوی دیو دەچووین و ناوه ناوه ئاورمان لییان دەدایەوه... لاشەیان لە شوینی خۆیاندا وەستابوو و گیانیشیان دوویشته کی لەگەڵ ئیمەدا سواربوو بوو...

دلپیره که بیان من بووم، منیش له ترسانا ناوکم که وتیبوو و نه ژنۆم شکابوو... به فر شوینپیمانی پرکردبووه، که رخی هاتنمان به ته و اوای ون بووبوو، به کولوی گهوره گهوره دهاته خواره وه و له گه ل زریان تیک ده سوورا و به چاومانی تاریک کردبوو، له ته سکااییه که ده رچووین، له خوار تاوپی ره به رده کانه وه له ناو دارستانه چره که دا له بنگه و پیکدا خۆمان مات کرد...

دهنگی زهنگول هات. له مله که وه زه به لایحیکی سپی به دیار که وت، چه ند نیتری شاخ قیت، قوچیان به ره و به فر و زریان راگرتبوو و لموزیان بو ناو لاقییان بردبوو، شاخ و گوی و که لله سه ر و پشتیان به فر بوو، به را کردن به دوای نه فره جایه که دا ده هاتن، دوا به دوای ته وانیش دوو میگه لی زور گه وره به پیز هاتن، دیوه به ره و ده رگای ته شکه وت چوو، گویمان له کردنه وه ی ده رگا که بوو... گه رایه وه دوا وه میگه له گه وره که... ریزه مه ریک و هه ندی بزنی خورت و دوو کۆره کاوړ و به ردیل و شهک به ته کماندا تیپه رپین، ئیمه ش به چوار په له به گه لیان که وتین و به ره و ته شکه وت رۆشیتین، له گه لیان چووینه ژووره وه...

که دیو دوا به رانی دووگ گه وره ی هینا به ژووره وه، خوی راوه شان و به فری له خو داته کاند، که رتکه شاخه که ی به ده رگای ته شکه وت و ه نا، ناو ته شکه وت تاریک داها ت، دیوه به ره و ترووسکه رووناکیه ک چوو، به دهنگیکی گر بانگی کرد: مامزۆک!... مامزۆک!... ئه مه بو ناگرت دانه گیرساندوه؟... ناگات له م هه موو به فر و بازار و شریوه نازداره نییه؟ درهنگه! ته شکه وت که گهرم دایینه!...

ته ویش له ترسی ئیمه له بیری چوو بووه یا راستی ده کرد؟! گوتی: دارمان له ژووره وه نه ماوه و ده رگاشم بو نا کریتته وه... گوتم بییتته وه ئینجا... دیوه که رتکه شاخه که ی لادا و چۆوه ده ره وه، دوو باوه ش داری که لاشکه ری هینا و له شوینی داره کانی دانا و گوتی: ته وه به ششی هه وت شهوت ده کات...

دیوه چه ند داریکی خسته ناو ناگردانه که و هه ندیک چروو و په لووکه و چیلکه داری کرده به رچاوکه و ناگری **کرده وه**... دوکه ل و گر به رزبوونه وه، ماوه یه ک پشتی له ناگر و رووی له ئیمه بوو، رووناکی له گه ل بلیسه دا هه لده ستا و کز ده بووه و گه شده بووه و ده له رزییه وه... رووی کرده وه ناگر و چه ند داریکی دیکه ی خسته سه ری... نه ختی که له ناگره که کشایه وه، گوتی:

دیوه کوپر

له گوریسه ته ستوور و به له که که ی دیوه نه په رپینه وه، به لکو یه ک و پارچه مان بری، هه لمانویزی، له گه ل خۆماندا بردمان... که په سیسه به توو په یی ده یوه شاندا، ئیمه ش به هه له مووت و جهنگه لی سه خت و چر دا سه رده که وتین، گه یشتینه دامینی شاخیکی ستوونی وه ستاو، به چنگ و به پی به ترس و له رز و به گۆدییه وه پییدا هه لگه راین، به ره و کۆلانه شاخیکی حاسی و ترسناکتر تیپه رپین... شو بووینه وه، سه رکه وتینه وه و گه یشتینه به ده رگای ته شکه وتیک که به که رتکه شاخیک گیرابوو، ره شانی به ده رگه که ی پر پشقلی نوی بوو، به هه رسیکمان هه نگزایینه⁽¹⁾ که رتکه شاخه که، بو مان نه جوولا...

دهنگیکی نافره تانه ی باریک و بیته یز له ژووره وه بانگی کرد: دیوه! دیوه!..

به ترس و گومانه وه و هلامم دایه وه: دیو نین... مرۆقین... ریگه مان گو مکردوه... له کوپوه بیینه ژووره وه؟

دهنگه که: تا زوه خۆتان ده رباز بکه ن و به شوینی خۆتاندا بگه رپینه وه، ده نا ئیستا دیوه دیته وه و ده تاغسوات... هه تا هه وره و خه ریکه و لسات دینیتته وه ته شکه وت، سه ر و پیی خۆتان ده رباز بکه ن...

که میک به که رخی خۆماندا شو بووینه وه، پلنگ و سواره لاقیان له دوو نه ده هات... گوتیان تا به فر ری نه گرتوه و به ته و اوای ختم نابین، با به په له خۆمان بگه یینیه وه و لاخه کافان...

1- هه نگزایینه ته: چووینه ته گۆ.

مامزۆك! ئەو بە بۆ خوار دنت دانەناوہ؟ ئەویش گوتى: ئاگر نەبوو! ھەر ئىستا گەرمى دەكە مەوہ و لە پىشتى دادەنم...

مامزۆك بە ناو مەرەكاندا تىپەرپى و لەولای ئىمەوہ مەنجه ئىكى گەورەى لە دەلا قەتەك ھەلگرت و بەرە و ئاگرەكە گەرايەوہ...

دېوہسپى چەند جارەك سەرى بەم لاو بەولادا سووراند، ھەستايە سەرپىيان و پىشتى بە لای چەپ و بەلای راستدا تەقاند، لە بەرامبەر ئاگرەكەوہ مەمكى چەپى خستە سەر شانى راستى و مەمكى راستىشى بەسەر شانى چەپىدا شۆر كردهوہ و لە ژىر باسكى دا ھىنايەوہ پىشەوہى خۆى و دەستى بە چىچلەيدا ھىنا و گوتى: وەرە لە پىشدا وەك كچەكەم مەمكەم مژە! با مەسىمەوہ! ئىنجا خوار دن دەخۆم... ھەندىك پەنگرى راکىشاىە كەنارى ئاگر دانەكە و مەنجه لەكەى خستە سەرى...

دېوہ لە پىشدا ھىدى ھىدى و دوايش خىرا خىرا لچ و لىو و پەرەى لووتى جوولاند، سەرى بەم لاو بەولادا گىپراو بۆنى كرد و گوتى: مامزۆكى! بۆن دىت؟... مامز بە ھىمىيەوہ: بۆنى چىشتە كەتە...

: - مامزۆكى! بۆنى ئادەمىزادى ناسك و خۆش دىت؟... پىت دەلەيم: ((بۆن دىت... بۆنى بىگانان دىت... لەم ھەرد و بانانە دىت...)) ئەوہ چ پىاچا كىكە زانىويەتى گۆشتى مرۆفم نەماوہ و بە پىي خۆى ھاتوہ؟ ئەمرو ھەور و بەفر و باران و زريان بوو... ھەستم كرد گورىسەكەيان پساند و تخوييان بەزاند، گۆتم بارانە و بارە دارەك يا دوو بارەكەوى برسى لە بەفردا دەگرن، نەمدەزانى سواری سەرى خويان دەبن و بى پەروا دىنە ناو ئەشكەوتى كەولە سەران. مامزۆكى بۆنىان مەستم دەكات، خرپن و ناسكن...

ھەستايە سەرپىيان، مەمكى راستى بە دەستى چەپى گرتبوو و دەستەكەى دىكەى خستە لای ئاگرەكە و سىبەرى لە چاوى كرد، بەم لاو بەولایدا رووانى، بە دەنگە گرەكەى بانگى كرد: بۆن دىت... بۆنى بىگانان دىت... لەم ھەرد و بەردانە دىت... چو دەرگای كردهوہ، كەرتكە شاخىكى ھىنايە ژوورەوہ و بە كەرتكەكەى پىشتر دەرگاگەى گرتەوہ، كەرتكى دووھمىشى لە ژوورەورا بە دەرگاگە وەنا و پىشتى راستكردەوہ و گوتى: مەگەر تەلىسمى شای دىوان دەرتان

بكات، ئەگىنا... مرۆقى چاچنۆكى ستەمكار لە كىوانىشدا واز لە من و لە كىويان ناھىنن... ئەوہى سەررەزىبى بكات و پەند وەرەنگرەيت، سەردەبەردەيت، ئەوہى سنوورى پاوانى خەلك بە ناپەوا بشكىنەيت، مۆرەى پىشت و سكوردى خۆى دەشكىنەيت...

ئەگەر لە ترسى دىتوہ نەبوايە ھەر بە دووكەل و بۆن دىن و گرما و پىستە و رىخ و مېز و بۆنى گەنىوى دىوہ و بە برك و ھەلاوہى گەرمى و گاز و پەين و شتى ترشاو، ھەناسەمان دەبرا، بەلام لە ترسى ئەو ئاگامان لە سەر و ژىرى خۆمان برابوو... وەك مشك لەبەر دەمى پىشەلەدا ھەلدەلەرزىن و پەلمان زەوى نەدەگرت... بە پىي خۆمان ھاتىنە ناو ئەشكەوتى دىوہ و دەرگای ئومىدەمان لەسەر خۆماندا كلۆمدا.

دېوہ ھەندىك دارى بە دەست شكاند و خستىنە سەر ئاگرەكە، سەرى بەم لاو ئەولادا بادا و چاوى گىپرا و گوتى: با رووناكتر دايت ئىنجا... ئاگر بىلە بىلى بوو...

دېوہ قىزەيەكى ئەوہندە بە ھىزى كرد كە ئەشكەوتى لەگەل لەرىبەوہ، ھەندىك پارچە شاخ و تەمۆخ و كلس و گل و شەمشەمەكوپرە كەوتنە خوارەوہ، مەر و مالآت خويان بە يەكدى دادا و كەتنە سەر يەك و لەم سەرەوہ چوونە ئەوسەر، ئىمەش كەوتىنە ژىر پىيانىان، دىوہ گەيشتە دەرگا و دەستى خستە سەر كەرتكە شاخەكە و بە ھىمنى: ھەرپرر حىتو... ھەرپرر حىتو... كچانى سپيان و رەشام! ھەرپرر... ھەمووتان وەرن... زۆرەيان بەرەو دىوہ چوون، تاك تاكەشيان لىرە و لەوى ران و پىل و ملىيان شكابوو و تواناى ھەستانەوہيان نەبوو، تا دىوہ گەرايەوہ و دارى دىكەى خستە سەر ئاگرەكەوہ، ھەندىك كاوپر و كوور ھاتنەوہ تەنىشت ئىمە، بەلام ئەو دىسان بانگى كردنەوہ: گدى... گدى... كوپر و كچ و خزمەكانم وەرن، تخوونى مرۆقى مېشك گەنىو مەكەون، مېشكىيان بخۆم منىش ھۆشم نامىنەيت، نەعرەتەيەكى كرد، كاوپرىكى مل شكاوى راوہشانە ئەوانەى لە نزيك ئىمەوہ بوون، ھەمويان لە لای دەرگاگەوہ گردبوونەوہ... ھاتنەوہ ناوہراستى ئەشكەوت، چاوى وەك بلاجكتۆرىكى سوور سووراند و سەيرى راست و چەپى كرد، ئىمەش لە شوپنى خۆماندا، بە ھەردوو دەست دەمچاوى خۆمان داپۆشتبوو، مەتەقان لە خۆمان برىبوو، چاودەرتى چارەنووسىكى بى چاوبووين، ئىستا نا ئىستا دىوہ بە ساغ و ساغى قوتومان دەدات...

دهستی گه یانده قالبی کلاوان و گوتی: هەر چاو و زمان و گونیک، فرمان له ناخی که لله وه وهرنه گریت... (که لله بی پیسته که ی بهر زکرده وه) ته مه چاره نووسیه تی...

چهند ساله که لله ی بی پیسته و بی زمان و بی چاو یان بو دهنیرمه وه، هیشتا پهنده وهرناگرن، من چاوئیکی بچکوله م هیه به بوم تیر نابیت، که چی ئه وان ده یانه ویت دوو چاوی گه وهره پر بکه ن! ئاوری بو ته م لاو ئه ولا دایه وه و گوتی: شهوی زستان دوورودریژه. جارئیکی دیکه ش هه لگیپر و وهرگیپر کرده وه، پاشی که میک له سهر ئاگر لایدا... شیشه که ی له که له شه که ده رکرد و به خۆشییه وه دهستی خۆی به زمانی داهینا و بۆنیشی کرد، لاشه که ی له بهر یه که هه لته کاند و دوو شیشی بچووکتی خسته سهر پۆلووه کان و رانیکی خسته سهر یان، گۆشتی خوارد و ملچه ملچی ده می هات، کرتی کرۆشتنی هیسک له ناو ئه شکه وتدا دهنگی دایه وه... هیسکی شه پیلک و ران و لوولاقی وه لانان و گوتی: ته م پرۆ گۆشتی ناسک زۆره، سکم به هیسک پرناکه مه وه... رانه که ی دیکه شی داگرت و قه پی لیدا...

ماوه یه کی باش به رامبه ر ئاگره که دانیشته و دهستی به سک و مه مکی داهینا... گوتی: مامزۆکی ته تۆش خواردنی ناو مه نجه له که بخۆ!... مامزۆک له گه ل ته م دیمه نه راهاتبوو، به لام سووی له دووه که ی دیکه بوو و تیله چاوئیکی به وان وه بوو و هیچ چاره یه کیشی نه بوو...

بره دارئیکی دیکه ی خسته ئاگر و هیسکه رانیکی شیشی خسته وه سهر گورپی و گوتی: ته م هیسکه ناسکانه ته گهر نه شیان خۆم ئه وا پیم خۆشه بۆنیان بکه م، هیچ شتی که له بۆنی برژان و سووتانی ئاده میزادی درنده و که لله پووج خۆشتر نییه... هه ستایه وه و به دوری ئاگردانه که دا سوورا و بۆنی هیسکی کرد... باویشکی هاتی... سهری به م لاو به ولادا سوپاند، دهستی به سکی داهینا و گوتی: زۆر له میژه گۆشتی ئاده میزادی ناسکم نه خواردوه... شه ش که لاک دیکه ی وه که ته م چۆله که یه بخۆم ههر هه ند بریم ده شکیت...

شیشه که ی خسته وه سهر ئاگر و گوتی: سووربیتته وه گۆشته که ی زووتر ده برژینیت.

چاوی به قوژینه کانی ئه شکه وته که دا گپرا، به ره وه ده رگا چوو، ئیمه ش له لایه که ی دیکه وه په نامان وه بهر مه ر و بزنان بر دبوو، به ناو ئاژه لاند لیمان نزیک که وته وه، تا دهنگی تیدا بوو قیژاندی، مه ر چۆن گورگ لیی بدات ئاوها خۆیان به یه ک دادا و له م سهری ئه شکه وته وه

ده چوونه وه ئه وسهر و ده گه رانه وه، ئیمه ش له گه ل ئه واندا بووین، به لام به نزیک دینه دا تینه ده په رین... له گه ل ره وینه وه و راگردنیشدا ههر چاوم له پارچه شیره که م ده گپرا...

له ناوه راستی مه ره کاند و هستا و به گالته وه گوتی: چاوشاریکم له گه ل ده کن؟ من به دواتاندا ناردبوو؟ زۆرداریک به زۆر ئیوه ی کردۆته ناو ته م ئه شکه وته وه؟... خۆتان، به ویستی خۆتان بو گالته و سهیران ته م چاره نووسه تان هه لبژاردوه، ته گهر من گون و چاوتان ده رنیشم و لرفتان نه که م، ئه وا ئیوه من و ولسات و پاوانه که م و کیتیبه کان و کیتوه کانیشم ده خۆن و تیریش نابن، گۆی زه مین تالان بکه ن، هه موو سامان و داهاتی جیهانیش بکه نه نیو گه نچینه کانتانه وه هیشتا نه تیرده خۆن و نه ده شه سینه وه...

دیوه په لاماری ده داین، ئیمه ش له م سووچیکه وه بو گۆشه که ی به رامبه ری، به ژیر ده ست و پییدا ده رده په رین، مه ری ران و مل شکاوی تی ده گرتین، خۆمان لاده دا، تۆز و دوو که ل و بۆن چه قه وپه ره و ئاره قه و ترس و بیئومیدی چاومانی تاریک کردبوو، هه موو که وله سه ره کانی ناو ئه شکه وته که ش لیمان بوو بوونه ته رم و بیچوو ده دیو...

ماوه یه ک دیوه کوپر چوو له لای کولانکه یه ک وهستا، له گه ل هه ناسه داندا هه لده مسا و پووج ده بووه، دوا ی چهند ساتیک هیور بووه، ئاوری له ئاگردانه که دایه وه و گوتی: مامزۆک! زۆرم ئاره قه ده رداوه و پرچم په رش و بلاو بووه و بهرچاوم ده گریت، په تکه گوریسیک بینه و له پشته ورا بیبهسته...

به ده ست باوه شیینه ی له ده موچاو و مل و سنگ و سک و ناوگه لی کرد، دهستی دایه په تکه که ی سهری، مه مکی راستی خسته وه سهرشانی چه پی و له ژیر بالیدا هینایه وه پیشه وه، دهستیکی به ناوگه لیدا هینا، سه ری سرپییه وه، به زمان، لچ و لیو و تفنکی لسته وه... به دهنگیکی نه رم بانگی مینگه لی کـرده وه، نیری مل به زهنگول و بهرانی شوژه و مه ره جوانه لچه کان^(۲) به ره و پیری چوون، گه لیک سهر مه ریش له راکه راکه که دا ران و ملیان شکابوو و له شوینی خۆیاندا هه لنه ستانه وه، ههر یه کیکمان خۆی کردبووه قوربانی مه رپیک...

۲- لچ: دهسته مۆ و متووبوو، چه شه خۆر کراو.

دیوه له لای بهرانه کانهوه رووه و نیمه هاتهوه، به دسته راستدا رامکرد، پیشی لیگرت، زور به خیرایی گه رامهوه، له گه ل سواره دا تیکهه لنگوتین و کهوتین، هه ستاینهوه و کشاینهوه، شهویش چند هه نگاوتیک کشایهوه. دوو سی مه پری ران شکاوی راستکردهوه و بردنییهوه ناو رانه که...

سواره به هه نسکدانهوه: ده لیم ناچین! هم کاره کهس نه کردهیه، نه توش ده لیمی ری و جیی دیاری ده کهین. ده له دیوه کهی خوشم ده یگوت شه گهر تو ناچی نهوا من به سکی پر مهوه له گه ل کاکه شیرکو ده چم... خوزگه دیله کهم بهاتبایه به لکو... شیرکو! و ره بزائم ری و جیی چی دیاری ده کهیت...؟ مام هه یاس ده یزانی چ باسه!..

سینه م!... خوهه لکیشانی من و خو پفدانی تو، منی فهوتاند و سکه که تیشی هه تیو کرد...

دیوه په لاماری داینهوه، سوارهش خویش وشت و توندتر کرد، قاچیکی بهم لا و یه کیکی به ولادا له زهوی گیر کرد، چاره پروانی هیرشی دیوه بوو، پتریش لای چاره کویره کهی ده گرت، دوو باره دیوه کشایهوه لای ناگره که، سواره هه ناسه یه کی هه لکیشاوه و گوتی: شیرکو به گ! ری و جیی ناگردان و شیشهی سوورکراوهی دیوهت نیشان کردوه...؟ گه روو و گه ده و کنگی دیوهشت بیر نه چیت!... کوپم دیوه گولستان نییه بو ت فسیبتهوه⁽³⁾، شهوه مهیدانه و دهره تی په زیوان بوونهوه و گوو خواردنیشی تیدا نه ماو، شه گینا وهک مامزۆکی ده بوومه کاره کری...

دیوه یهک پی گوری کردینی، دهستی به لای چاره کویره که یهوه گرتبوو، پی له مه ریک ئالا و ساته ی کرد و رته ی برد، من به لایه کهی دیکه یدا ده چووم، به لام سواره ی هه ناسه سارد زاخی نه ما و له بهر ده ستیا وهستا و به خویش بهر پیری چوو.

که لاشه کهی شهویشی تهواو کرد، شیشه کهی بو من خستهوه سهر ناگر و گوتی: گوشتی تو لهوانی دیکه خوشتره، هی ههردووکیان لبق بوو و تام گوشتی بیچووی ساوای لی دههات... ماوه یهک به دیار ناگره کهوه باویشکی هاتی و خویش بهم لا و شه ولادا بادا، پشتی خویش تهفاند، مه مکه کانی به سهر شانیدا ناوا کرد و له بن بالیدا هیئایهوه پیش و دهستی به سکی داهیناوه و گوتی: مامزۆک! دار بخه سهر ناگر!...

رووهو ناگر چوارمه شقی دانیشته... شیشه ی سووراند و گوتی: ته نهها تاکه نیچیریکم ماوه. وهه وزی دریز دریزی دا... چاری کهوت، جار جاره به چاوی خه والوییهوه ده پروانییه من و چاره کهی دنوو قاندهوه... پتر خویش به دواوه داشکاندهوه، پشتی گه یانده دیواره که، لاقی راکیشان و دهستی له شیشه که کیشاوه، پر خه پرخی هات. گوتم تییری خواردوه و ده خه وی. ویستم بوی بچم... پیلوی چاری بلند کردهوه و دایخستهوه، دوو جاری دیکه ش بوززا و چاوی خه والوی هه لئینا و خهو بردییهوه، به لاداهات... ملی به رهو پیشهوه شوپروه، پر خه و پری شهشکه وته کهی پر کرد، لیکاو به زاری دا هاته خوارهوه، ناوه ناوه له هیکه وه دهسته به خوینه کهی راده وه شاندا، یان سهری لاده دا. نه مده زانی ئایا خهون ده بینیت؟ نووستنی دیوان هه ره شهوهایه؟ له خه ودا ده جوئی؟ یا هه ره نه خه و تووه و من ده سخره ده دات...؟

مامزۆکیش له ناگر کشابزه و به رامبه ر دیوه سهری به قالیبکی کلاوان کردبوو و ناگای له مام مامشیش نه ما بوو...

ورده ورده بوی چوومه پیش، گه یستمه ئاستی مامزۆکی، جوولهی نه کرد... لیکاو، سنگ و مه مکی دیوهی ته پر کردبوو، گیانم له سهری لوتم بوو و هه ناسه م له ژیره وه ده خواره وه، پتر به شهسپایی چوومه پیش، به زانایی دهستم گه یانده شیشه که، جزه له دهست و جهر گمه وه هات، دائم به خویم داگرت و لچکه کورته کم کرده ده زگر و وام بهر زکرده وه که دهنگی نه یته، کشامه وه و نووکی شیشه کهم خسته ئاستی چاره ساغه کهی، هه تا هیزم هه بوو له چاویم کوتا و نه راندم: گاوه کویر بیگره وه! وای له خو هه لدا که سهری به بنمیچی بهرزی شهشکه وت کهوت و کهوته وه سهرزه وی و قیزاندی...

مامزۆک له ژیر دهست و پی گهشکه ی گرت، به چوار چهنگه به ناو لینگانی دا ده چوو و دوور کهوته وه، مه پ و بز تیک سووران و خویش به یه کدی دادا... له نزیک ناگره کهوه وهستا، قاچی فشکرده وه، ده می داپچی، چهنگی به هه وادا راوه شاندا، قیزاندی و قیزاندییه وه و گوتی: مامزۆک شیشه کهم بو بخهوه سهر ناگر... قیزاندییه وه و مه پ له م سهری شهشکه وته وه چونه شه سهری و خویش پی کدادا و کهوتن هه لستانه وه و کهوته وه... منیش له گه ل شهواندا بووم و دیوه شان به دواوه بوو، من ده لیم دووسه د جار تو بلتی پتج سه د جار له م سهری شهشکه وته وه چوینه وه شهسهری و گه راپینه وه، دوو کهل و گهر د و خویش و په یین، شهشکه وتی تاریکتر کردبوو،

۳- فسیبتهوه: بهه زیت، فسیبونه وهی شتی فوودراو، فسیبونی مریشک بو که شه شیر...

لووت و قوورگ و ههناسه م گپرابوو، چاوم رهشکه وپیشکه ی ده کرد، ئەویش ددانى به چپره وه ده برد، دهستی ده کوتا، پینهی له زهوی ددها و چهنگی به ههوادا راده وه شاندا، تا ئەوه نده شه کهت بوو لاکه ی لیوه هات...

دهستی به لاتە نیشتی ئەشکه وته که وه گرت و به هه ر چوار دهوری دا سوورا، له ناکاودا بۆ ناوه ندى ئەشکه وت دههاته وه و دهه گه راپه وه شوینه که ی خۆی... ترووسکه ئومیدتی که له دلما چه که ره ی کرد، بیرم له کردنه وه ی ده رگا که کرده وه... نه ده شکیت، نه لاده دریت، نه دهشکریتته وه... مه گه ر دپوه خۆی بیکاته وه... ئەمه نده مه ری ران و مل شکاوی له م سه ری ئەشکه وت راوه شانده ئەوسه ری ئەشکه وت... لاشه یان له سه ر یه کدی که ئەک بوو و دپوه به سه ریاندا به رده بوئه وه... ماوه یه کیش له نیوان دوو گۆشه ی تیزوفیزدا⁽⁴⁾ هاتوو چوو و چهنگ و لووشکه ی وه شاندا، گوپی راگرت، تاوی دا ، وهستا و نه عه ته ی کیشا و گه راپه وه... به بیرم داهات ناگره که خۆشبه کم و له نزیك ناگردانه که وه به بزۆتیک پالتی بده مه ناو گرکه وه، که دهستم گه یانده داریک ئەو ههستی کرد و شالۆی هینا و چهنگ و له قه ی وه شاندا، منیش به بی ههستی به لایه کدا ده رچووم، به وه ی باشبوو ناو ئەشکه وته که ئەژنۆ په یینیکی تیدابوو و گوئی له ته پیه و خشپه ی پیم نه ده بوو، یان له گه ل دهنگی پیی مه ره کاندای تیکه ل ده بوو...

دپوه: مامزۆکی! به دهنگ پیم بللی له چ که رخیکه، ئەگه ر تا به یانی ئەو نه کوژم، ئەوا تۆش له گه ل ئەودا له شیش ده ده م... دووای سی شهوی دیکه ش هه کیمی دپوه کویران دیت و چاوه داخراوه که م ده کاته وه... مامز له لای منه وه وه ستابوو به لام خۆی به سه ر پپوه رانه ده گرت، هه لده ستا و ده که وته وه و به هه ر چوار په ل هه لده هات و ته قه ته قی ددانیم ده بیست...

دپوه توورپه تر بانگی کرده وه، ئەویش به ترسه وه گوئی: دپوه له پشت تۆوه وه ستاوه، دپوه به خیرایی خولایه وه و چهنگ و له قه ی وه شاندا... دیسان بانگی کرده وه: دپوه له دهسته راسته وه بۆت هات... وا له ته که کولانکه که ی ئەو سه ره... دپوه به راکردن و دهست کوتان گه یشته ئەوی... ناوه ناوه مه ریکی ده که وته دهست و رای ده وه شاندا...

مامزۆک: ناگادار به! وا خه ریکه سه لکه بزۆت له دهست رابکات... ده یه وی چاوه داخراوه که شت بسووتینی... دپوه زۆر به تاو به ره و پپش چوو، کۆله مستی راوه شاندا، و ته ویل و لووت و مشتت له دیواردا... کشایه وه و رووی وه رگیپرا و له شوینی خۆیدا وهستا... ماوه یه کیش به دهوری خۆیدا مست و لووشکه ی وه شاندا... مامزۆکی وه ره دهستم بگره!... مامزۆک نه ویرا بچیت و نه شویرا نه چیت... به دهنگیش وه لامی نه دایه وه...

دووباره قیزاندى و ده می داپچری و پینه ی له په یینه که دا و چرنوکی به دهوری خۆیدا گپرا و نه رانددییبه وه: مامزۆک! ئەتۆش هه ر ئاده میزادی و دهستت بیی دایکی خۆت نانا سیتته وه.

مامزۆک به ترس و له رزه وه: پیاوه که شیشه ی سووری به دهسته وه یه و ده مکوژیت... دپوه گه یشته شوینی دهنگه که، ئیمه ش هه ر یه که و به لایه کدا خۆمان ده رباز کرد... مامزۆک له و سه ره وه گازی کرده وه: ناگاداربه! شیشه نوک تیژه سوورکراوه که له هورگت راده کات... دپوه ناگاداربه! له دل و سپه لاک و جه رگ و هه ناوت راده کات... دپوه! هات... هات... هات... ناگاداربه... ناگاداربه به ناگره وه بۆت هات...

دپوه وه ک خولخولۆکه به دهوری خۆیدا خولی ده خوارده وه، چهنگی له هه واده و لووشکه ی بۆ پاش و بۆ پپش ده وه شاندا. ته واو شه کهت بووبوو و له تری ده برد... وهستا، هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشاو گوئی: به یانی له پپش خۆره لاتدا مینگه ل ده رده که م، له ده رگه ی ئەشکه وته که وه دهست له پشتی یه که یه که یان ده کوتم، ئینجا به رپیان ده که م و ده رگا که تان له سه ر داده خه مه وه، ئەو کاته به زمی من و ئپوه خۆش ده بیست... به لاکه لاکه چوو نامیزه داریکی برده لای ناگردانه که و له ته کیا دانیش و ناوه ناوه داریکی بۆ لایه ک ده هاویشت...

ئهمشه و پلنگ و سواره ی خوارد... ئیزراییل تا به یانی مؤلته تی داوم... دوواتریش ده چه ناو ورگی دپوه کویر... که گری ناگره که کوژایه وه، دهسکه رووناکى له نیو حه وت کولانکه ی تهسک به کزی هاته نیو ئەشکه وته که وه... له ناو په ییندا گه رام، نیوه ششیره که ی خۆم دۆزیبه وه... وام به خه یالداهات به پارچه شیرکه ورگی هه لدرم، ربوی پینه ده ری... چوومه پپش، سه یرم کرد، مه مکی به سه ر ورگی دا هاتوونه ته خواره وه، ئەگه ر به یه که م لیدان ورگی به ته واوی نه درم ئەوا ده که ومه چهنگی و ئیزرائیلیش ناویریت به هانامه وه بیست...

4- تیزوفیز: له شیوهی (X) راست و چهوت، دوو گۆشه ی به رامبه ر له چوارگۆشه دا.

به شیر ملی نیرییه کی گه وره‌ی زه‌نگول له ملم بری، به لّام هیسکه مله‌که‌یم به ته‌واوی نه‌بری... له ژیره‌و‌ه‌را که‌ولم کرد و سه‌ر و هیسکه مل و برپه‌ی پشتی و کلکیم له‌گه‌ل که‌وله‌که‌دا هیشته‌وه... چومه ناو پیسته‌که و سه‌ریم خسته سه‌ر سه‌رم، زه‌نگوله‌که‌م کرده ملم، به چوار پهل رویشتم و ده‌ستم له مؤره‌ی پشت و ته‌راد و ته‌رۆکم دا، کتومت نیرییه‌که بووم... مامز به دیارمه‌وه هه‌لده‌له‌رزوی و به خو‌شییبه‌وه گوتی: ته‌دی بو من؟ مه‌رێکیشم بو ته‌و که‌ول کرد، به لّام سه‌ری و کاریته‌ی پشتی و دوونگیم ده‌نه‌کرد، ته‌ویش کردییبه‌بری و قاری...

پیسته‌م کرده به‌رم و له ژیره‌وه ته‌قه‌لکیشم کرد و دووچار باراندم، نیوه شیره‌که‌م به ده‌م گرت... ته‌گه‌ر گرتمی ته‌وا له ژیره‌وه ناوگه‌ل و سکی هه‌لده‌به‌رم....

به‌ییانی ده‌رگای کرده‌وه و هرپرپی له میگه‌ل کرد... له ده‌رگا‌که‌وه ده‌ستی له سه‌ر و پشت و کلک و دووگی به‌که‌یه‌که‌یان ده‌کوتا، ئینجا ناوای دیوی ده‌ره‌وه‌ی ده‌کردن...

مامز له قوژبنیکی ته‌شکه‌وته‌که‌وه کووریکی پهل شکا و مه‌رێکی که‌ته‌ری به‌رزه‌فت کردبوو، هه‌رسێکیان ده‌بارین... دیوه بانگی ده‌کردن و ته‌ویش زێلکی رژابوو، به‌ره‌و ده‌رگا ده‌چوون، که‌ لێی نزیک ده‌که‌وته‌وه، به‌ شه‌پرپۆی هه‌ردووکیانی به‌ره‌ و دوواوه ده‌گیرایه‌وه...

منیش له‌گه‌ل مه‌ر و بزنی دیکه‌دا ده‌چومه پیش، که‌ نزیك ده‌که‌وته‌وه له ترسانا پاشه‌وپاش ده‌گه‌رامه‌وه... به‌ ده‌نگی زه‌نگوله‌که‌وه ده‌یزانی نیرییه‌که ماوه، ده‌نگیدا و گوتی: گده گده... گده شاخ جوانه شه‌له‌که‌م!... چهند رۆژه تو سه‌رابی و پیشه‌ور بووی... ته‌مه‌رۆ له‌م نه‌هامه‌تیه‌دا پهل شکاوه، بۆیه دوواگری... منیش زه‌نگوله‌که‌م وا ده‌جوولانده‌وه که‌ شه‌لم و بو‌ی ده‌چمه پیش، به‌ لّام پیش ته‌وه‌ی ده‌ستی بگاته شاخه‌کام، هه‌ستم ده‌کرد به‌ پیی خۆم سه‌رده‌نیمه به‌رده‌ستی دیوه کویر، بۆیه پشتا و پشت ده‌کشامه‌وه. دوواچار ده‌نگیدام، زانیم ته‌مجاره‌یان نه‌چمه به‌رده‌ستی، که‌رته‌که شاخ به‌ ده‌رگا وه‌ده‌نیته‌وه، زارکی ته‌شکه‌وت دا‌بخاته‌وه، ته‌و له‌ ده‌ره‌وه بیته‌ یان له ژووره‌وه، مردوو بیته یا زیندوو، ته‌وا ئیمه ده‌رباز نابین و که‌شیش به‌ هانامانه‌وه نایه‌ت، به‌ ترس و له‌رزوه شاخه‌کام گه‌یانده ده‌ستی، به‌ توندی رایکی‌شام و به‌ سووکی ده‌ستیکی له پشت و کلکدا، فرپی دامه‌ ده‌ره‌وه. مامزۆک و دووه‌که‌ی دیکه‌ش له ژووره‌وه باعه‌ باعیان بوو...

بارانی ره‌ش

نه‌ختیك له‌به‌ر ده‌رگای ته‌شکه‌وت دوور که‌وته‌وه، دیوه خه‌ریک بوو ده‌رگا‌که دا‌بخاته‌وه... له‌ دووره‌وه هاوارم کرد: گاواره کویره من ده‌رچوویم! ده‌رگا له‌سه‌ر خۆت دامه‌خه‌وه...! نه‌عه‌ته‌یه‌کی کرد، به‌ گوپ هاته‌ ده‌ره‌وه، به‌ راکردن به‌ ناو به‌فر و به‌ رینگه ته‌سه‌که‌که‌دا، به‌دووا‌ی من غاری‌دا، منیش له‌ پیشی به‌ ناو مه‌راندا هه‌لده‌هاتم... پیی له‌ به‌فر و سه‌هۆل هه‌لخلیسکا و هه‌ل‌دێرا... که‌ له‌ خواره‌وه که‌وته‌وه سه‌ر زه‌وی، ته‌قییه‌وه، ده‌نگیکی ته‌وه‌نده گه‌ره‌ی لیوه‌هات که‌ چهند ره‌نوه به‌فر و لاشاخ به‌ چیاکه‌دا چوونه خواره‌وه... له‌ شوینه‌که‌ی‌دا دووکه‌لێکی خه‌ست و ره‌ش، له‌ شیوه‌ی گێژه‌لووکه‌یه‌کی تاریکی زۆر سه‌یر له‌ جینگه‌ی خۆیدا تیک سوورا و هاشه‌ی هات و به‌ قه‌د شاخه‌که‌وه سه‌رکه‌وت، به‌فر و سه‌هۆله‌که‌ی تووانده‌وه، لایه‌کی شاخه‌که‌شی رووخاند... گه‌رده‌لووله ره‌شه‌که له‌ تاقی ئاسماندا بووه په‌له‌هه‌ورێکی چلکن و سیبه‌ری له‌ سه‌ر ته‌شکه‌وته‌که‌ کرد...

کوور و مه‌ره‌که‌تره‌که له ته‌شکه‌وت هاتنه‌ ده‌ره‌وه و به‌ قاره‌ قاره‌ دووا‌ی میگه‌ل که‌وتن... مامزۆکیش وه‌ک ته‌وان به‌ لاره‌لار و شه‌له شه‌ل هاته‌ ده‌ره‌وه، چاوی له‌ سپیاتی و ترووسکانه‌وه‌ی به‌فردا هه‌لنه‌هات...

ده‌ستم گرت، ویستم له‌گه‌ل خۆمدا بیبه‌م، له‌رزوی گرتبوو، به‌پیی په‌تییه‌وه زیه‌ر و هاواری بوو، ناواریه‌وه و گوتی: که‌لکی ده‌ره‌وه‌م نییه، دیوه ته‌مه‌نده ژیر پیی لیستوته‌وه، ته‌گه‌ر ترسی ته‌وم نه‌بیته، ته‌وا نه‌ک ناویرم به‌ پییان برۆم، به‌لکو ناویرم له‌ سه‌ر پییانیش بوه‌ستم،

تکات لی ددکهم لیم گهړې! با له شویڼ خۆمدا گیان بسپیږم، شه توش هه تا خزمی دیوه نه هاتوون هه ول ده خوت دهر باز بکه!...

دهستم راکتشا و چوینه وه ناو شهشکهوت، پیلاره کانی سوارهم کرده پیتی، سهیری بنگه وه پیتی بنمیچی شهشکهوتم کرد، هه مووی که وله سه ربوو، دهستم له که زی کچیتکی قژ زرد دا، رووانیمه چاوی مامزۆکی، شهویش به هیمنی گوتی: شه میان نه بیت که ته نها زمان و چاوی تیدایه، شهوانی دیکه هه هه موویان هیلکه گون و زمان و دووچاوی خوی له ناوه.

دهستی بو بنگه ورپیکي بهرزه له بهرام بهر خویدا درپژکرد و گوتی: شهویش هه مووی قامکه تووتهی دهستی چه په و خاوه نه کانی بهرداوان...

به سه رسامییه وه: چونی بهرداوان؟ له سه ره خو گوتی: دیوه دهیگوت ((شهوهی گیانله بهری به نار هوا نه کوشت بیت و تاوانی گه وه دیکه شی به نه نقه ست نه کرد بیت، شهوا له یه کهم تاوانیدا به په نجه یه که پند و هرده گرتیت، شهوهی بی تاوانانیش بخوات شهوا خوی به پند دهبات... (به لām شهوانی دیکه ده کوشتن و که لله سه ری بی پیسته و بی زمان و بی چاو و دوو پییه که شی دهرده شه شه شوینه که لیتی هاتبوونه ناو پاوانه که یه وه و دهیگوت) خویان پند و درناگرن، به لām شهمه بو شهوانی دیکه ده نیرمه وه به لکو به ناگابینه وه...))

برینی دارستان، سووتانندی پاوان، پیسکردنی کانیاو، کیتلانی میږگ، راوکردنی گیانله بهری کینوی له وهرزی زاوینکردندا لای دیوه گه وره ترین تاوان بوون.

لای روژتاوای شهشکهوت، شهوت کولانکهی ته سک و درپژئی شیوه تونیلی تیدابوو، دیوی دهره وه شی هه لدرپیکي هه زاری بهر هه زار بوو، له یه کهم کولانکهی نویدا، گاپه لیک له سه ره هیلانه کر که وتبوو. له دووه میاندا، دوو کوتر دهن دووکیان له ناو دهن دووکی یه کدی دهن، یه کیکیانم ناسییه وه، لهو کوترانه بوو که له خانووی خدره خیل دیبووم. له کولانکهی سییه مدا، دوو بیچوه هه لوی سه رسیم بیینی... دهستم بو سی کلاروژنه کهی سه ره وه درپژکرد و گوتم: ناویان نابینم؟ گوتی: دوو جار له دیوه پرسیه، وه لامي نه داومه ته وه، به لām که دیوه له سه ره کوشتنی په ره سیلکه که له خوشکه زا کهی ده هری بوو گوتی: ((باوکه نگریسه که شت موزه خانه یه کی پیشینینه کانی کاولکرد و گه نجینه یه کی جیناتی بوونه وهرانیسی سووتاندا، توش

دهتهوت کاره کهی شه تهواو بکهیت.)) منیش نازانم چیمان تیدایه، به لām چند جاریک له وهی ناوه راستیاندا زهرده ههنگ و په پوله ی سپی و سووره ماسی و تیره ماری رهش و کیسه لی بچکوله و کرکاکی شین و سموره ی بوړ و سه گ پسینکه و بیچوه پلنگ و کارناسکم دیوه... لهوی دیش...

به ره و کولانکهی شهوتهم چووم، هیچی تیدا نه بوو. سهیری مامزۆکم کرد، شهویش تیم گهیشته و گوتی: روژکیان دیوه خوشکه زا یه کی له گه ل خویدا هینایه ماله وه، تابلیتی درنده یه کی بزیه و به دکردار و لاساریوو، چاوی دوو مه ر و ته گه یه کی دهرکرد و دایه دهست میمکی، شهویش خوی لی زویرکرد، به چکه دیو به سه ره شه ناگردانه دا باز بازایتی کرد و میزی به ناگر داکرد، هه ستاوه و دهستیکی له م کولانکه یه راکرد و په ره سیلکه یه ک و سی هیلکه ی دهرهینا، هیلکه کانی به تویکله وه هاویشته ده می و ناوای کردن... سه ری په ره سیلکه که شی هه لقه ند و هاویشتییه ناو خوله میش و میزه که وه. به پخه پخ گالته ی به میمکی ده کرد، دیوه تاکه چاوه که ی لی سوور کرده وه و بوی چوه پیش و گوتی: ((ده تناسم! کوری باوکی خوتی و به نازاردانی خه لک و سه ره هه لکه ندنی بی تاوانان ناسوده و دلشاد دهن...)) دیوه بچکوله که رنۆکی له مه مکی میمکی ده داو قژی دهر دینا و بزیه به ناوگه لیبیه وه ده کرد، پیسته ی بیچوه ورچیکي کردبووه پفدانک^(۵)، پفی ددها، زارکی ته سک ده کرده وه و به گوئی میمکی وه دهن و وه ک تر، ههوا یه که ی بهر ددها... شهویش له هه راسانی و تووره بیاندا پشی سواربوو، به رکه وه دهستی گرت و گوتی ((تو دهستی من نادهیت! تا زوه و هه موومانته به فه تاره ت نه داوه بتگه یه غه وه زورخانه که ی بارکت)) پیکه وه چوونه دهره و له هه ژمه تان دهرگا که ی دانه خسته وه، به لām زوری نه برد گه پایه وه، لهو رژه بترازیت شه دهرگایه هه میسه داخراوه و منیش به دلته تهنگ له شهشکهوتی تاریکدا ژیاوم... نیستاش چاوم له رووناکیدا هه لئایت و بهرپی خوم نابینم... بویه ده لیم تا زوه و خزمانی نه هاتوون، تو گیانی خوت دهر باز که...

سه ر و دوونگی پیسته مه ره که م بری و برپه کهیم دهرکرد، که وله کهم به به ره واژی وه ک شال به سه ر شان و مل و سنگی دادا، هاتینه وه دهره وه، زریانیکي تووش و تووره به فری هه لده پیچا

۵- پفدانک: دهبه به، میسلدان، فودانکه، نفاخه.

و تیکی دسورپاند، گه‌واله هه‌وره‌کەش بووبوه‌هوت په‌له هه‌وری ره‌ش و له یه‌کدی دوور که‌وتبوونه‌وه...

بالیم گرت بۆ شه‌وه‌ی له گه‌وه‌ی شاخه‌که‌دا بیسورپنمه‌وه، نه‌یده‌توانی هه‌نگار بنیست... ئافره‌تییکی بۆ‌داروبار و مسری گوشت و بۆ‌هه‌نگ بوو، ماوه‌یه‌ک له باوه‌شم گرت و به‌ره‌و سه‌ر به‌ناو به‌فردا هه‌لکشاین، تا شه‌ستورایی رانم له ناو به‌فر ختم بوو، کردمه‌که‌لاندۆش‌کام و ته‌کام دا و به‌ پێ و به‌ باسک به‌ناو به‌فردا رۆیشتم...

میگه‌ل له باناییه‌که‌دا پیکۆلی له به‌فر ده‌کرد و به‌لموز به‌فری هه‌لده‌دری... چاوم گیپا، جیهان هیلکه‌یه‌کی سپی و سپییه، چهند دێیه^(٧) چروویه‌کم بینی که به‌فر سپی کردبوون و لایه‌کیان نه‌ختیک دیاربوو، به‌فریکی زۆریش نیشتبوه‌ سه‌ر قه‌د و لق و چلی دار و ده‌وه‌نی پاونه‌که...

به‌فری نیوان دوولکانی قه‌دی داریکی گه‌وره‌م لادا و مامزۆکم خسته‌ شوینی... چرووم له دێیه‌که هه‌لگرت و به‌فرم داکوتا و به‌ که‌دی دارانه‌وه هه‌لمواسی، مه‌ر و بزنی تیی ئالان، له چهند جیگه‌ی دیکه‌ش چرووم بۆیان دانا، کرموه‌ز خواردییان...

له نیرییه‌کی شاخ قیت رامام، کتومت شه‌و سابریه‌ی که‌ولم کردبوو زیندوو بۆته‌وه، سه‌یری بزنه‌کام کرد، تا بلیی توکمه و قه‌له‌و و توند و تۆل بوون، بۆم نه‌ده‌گیران، شه‌گه‌ر بشمگرتبانایه شه‌وا بۆم به‌رزه‌وت نه‌ده‌کران... چوممه‌وه لای مامزۆکی و چاوم به‌ ته‌گه‌و و بزنه‌کانه‌وه بسوو... به‌ لیوه‌له‌رزوه‌ گوتی: بزنی و ته‌گه‌ی وات نه‌دیوه و هه‌نا؟ دێوه ده‌یگوت ((بزنه‌کامان دورهن، له بزنی ره‌وه‌ندان و ته‌گه‌ی کێویان... تا بلیی به‌ گوشت و خوگر و توند و تۆل و شوانیان ناویت... به‌لام مووکورت و که‌م شیرن...)).

سه‌یری مه‌ر و به‌رانه‌کام کرد، شتی وه‌هام نه‌دیوو گوتم: شه‌دی مه‌ره‌کانی؟ گوتی: یه‌کچاو گوتی ((له دایه گه‌وره‌ی خۆم بیستوه‌ که‌ مالیان له شاری (واقواق)ی بووه، نه‌نکی دوو قۆچ و دێله سه‌گینکی به‌و مه‌رجه‌ی له‌مامی باوکی وه‌رگرتبوو که‌ هه‌تا نه‌وه‌شیان ماییت، سالانه دوو هیزه‌ رۆن و گوجیله‌یه‌کی بۆ بنیرن، که‌ به‌خۆشی نه‌ما شه‌وا ده‌دریته‌ وه‌چه‌کانی... شه‌م سه‌گ

٦- دێیه‌چروو: چلوو، گه‌لاو لقی به‌روو و مازوو له پایزدا ده‌برن و له‌سه‌ر یه‌کی داده‌نن و وشک ده‌بیته‌وه و له زستاندا له بری ئالیک ده‌یده‌نه مه‌ر و مالان.

و مه‌رانه له ره‌سه‌نی سه‌گ و مه‌ری شای واقواقینه... (ده‌شی گوت) داپیره‌م وه‌ک من یه‌ک چاوی هه‌بووه و درنده و ده‌عبای کێوی فیرکردبوون که له خۆیانوه مه‌ر و مالانێ ئیمه و ئازهلێ کێوی نه‌خۆن، جارێک رێویه‌ک به‌رخینکی ساوای خواردبوو و داپیره‌شم گرتبووی و ددان و چرنووکی ده‌ره‌ینابوو، کلکی بری‌بوو و کردبوویه قه‌ریته^(٧) و کردبوویه‌وه ملی و زه‌نگینکی گه‌وره‌شی تیخستبوو، پێشی گوتبوو برۆ له‌ناو درندان جاربه‌ده و بلی (هه‌ردرنده‌یه‌ک بی پرسنی من گیانله‌به‌ریکی پاونه‌که‌م بخوات شه‌وا خراپتری به‌سه‌ردینم...) هه‌ر دوو رۆژ جارێک به‌ ده‌ستی خۆی خواردنی ده‌رخواردی رێوی دابوو، تا له پیریان رێویه‌که رزایوه... هه‌ر نه‌نکم گوتی: دایه‌ بابهم گوتویه‌تی مالانێ لاسار رامه‌گرن، ده‌رخواردی درنده و سه‌گانییان بدن...))

کویره ده‌یگوت ((که داریک بریندار ده‌کریت یا ده‌سووتیندیت، من به‌ ناله‌ ناله‌ که‌ی هه‌راسان ده‌م، ته‌نها شه‌و دارانه‌ نالنن که‌ داره‌کانیان ده‌کریته‌ قه‌له‌م و پرد و که‌شتی و ئاوباره و لانک و داره‌بازه. که درنده‌یه‌ک په‌لاماری گیانله‌به‌ریکی کێوی ده‌دات، له خه‌ویش دایم من له زیرۆنی گیانداره‌که راده‌چله‌کم... به‌لام شه‌گه‌ر درنده‌که شه‌وه‌نده‌ی برسی بیست، شه‌گه‌ر گیانله‌به‌ره‌که نه‌خوات له برسانا بریت، شه‌وا نیچیره‌که نازیرپنیت یا ده‌نگی ناگاته من...))

درنده تیر ده‌خۆن و واژدینن، به‌لام درنده‌یه‌کی که‌لله خری پێ پان هه‌یه... داد له ده‌ست شه‌م درنده‌یه... ته‌رازووی سروشتی له‌نگ کردوه و خه‌ریکه کاولی بکات... نه‌ تیر ده‌خوات و نه ته‌مییش ده‌بی... نه‌نه گه‌وره‌ی داپیره‌شم گوتویه‌تی باپیره‌مان پێی گوتین ((شه‌م درنده‌یه به‌ سه‌ر و پێ برین و چاو ده‌کردن و گون ده‌ره‌ینان نه‌بیست سل ناکاته‌وه و په‌ندیش وه‌رناگریت...))

مالاته‌که تیری چروو خوارد، نیری شاخ گه‌وره هه‌ستابۆوه سه‌ر پاشووان، بارانگژی داریک بووبوو، ترۆپکی چله ناسکه‌کانی ده‌کرتانند... به‌فریش تۆپه‌ل تۆپه‌ل له داره‌که ده‌که‌وته خواره‌وه... په‌له هه‌وره‌کان له یه‌کدی دوورکه‌وتنه‌وه و به‌ نزمی به‌ ئاسماندا خشین و بای پێشبارانی هات...))

٧- قه‌ریته: سنجول، قه‌لیته، که‌لین، ملوانکه‌ی ملی تاخی و سه‌گ و ناسک و... ((له‌گه‌ر تومه‌ له‌گه‌ریته... گه‌ردن مامزی به‌ قه‌ریته... ئافرداربووم لۆت بووم شیتته)) فۆلکلۆر- ده‌شتی هه‌ولیر.

مامزۆك له سەر چرووهوه به لئوهلهرزوهه گوتی: دئوه دهیگوت میگهله قسرهكه دهبمه چیبایه كهی شهو بهر، لهوئ چروو و پووشی وشکی ددهدمی، مهردزاش له نزیك بانئ شهشكهوت رادهگرم... له ژیر بالئ دئوهدا دوو ئاوتینهی گهوره ههبون، شهو و رۆژ ههژدهجار له بان شهشكهوته كهوه سهیری ژیر بالئ خوئ دهکرد، كه دهپرووانییبه لای چهپی: چیا و دۆل و كهند و پهناى دهسته راستی دهبینی، لهلای راستیشییبهوه: دیوی چهپی دهكهوته بهرچاو... ههر كهسیك بهاتبایه ناو پاوانهكهی، دهیگرت و سزای دهدا...

دهشی گوت: ((رۆژی ههور و بهفر و باران، خیری بهفر و باران و له دایك بوون و ژیانهوهی ژیانه، رۆژی لیبووردن و تاوان شووشتنهوهیه...)).

ههوره رهشهكهی سهرمان خهريك بوو بیکاته باران كه گوتم: سهردهكهوم و سهری میگهلهی ستیور ددهدم. به ناو بهفردا ههلكشام، له زۆر شویندا تا ناوقهدهم له بهفر رۆدهچوو، له شوینیدا كشامهوه كه تا گۆی مهكمم له بارندا ختم بوو، ترسام به تهواوی بکهومه ناو بارنهوه، لهم بهدبهختییبهمدا رهنوویك بهسهرمدا بیت و بکهومه ژیری، بان له ههلدیریکی نادیاردا بکهوم... گیانم لهگهلا ژانی سهره پهنجهکانی پیتم دهیزریکاند و میروولهی دهکرد... لئوهلهرزهم بوو، له تهفته تهقی ددانی خۆم ههراسان بووبوم... گوتم له دهستی دئوه دهرباز بووم، بهلام لیڤه له ناو بارندا رهقدهبمهوه... كه سهركهوتم میگهلهكهه بینى به چیاكهی شهو بهر ههلهگهرا... دۆلایی رهش و دهشتهكهش ههر رهشان بوو، كهوتمهوه سهر ریچكهی ستیورهكه و به كهرخى پیخوستهكهدا چووم، بارانیکی رهش له سهر ههردوو پارچه مهپ و له پینج جیگهی دیکهش دایدا و بهفری بردهوه...

نهگهیشتبوممه لای ستیورهكه سهگ به شپزهیی چهپن و میگهلیان خپرکدهوه و دایانگیڤا، له گۆراییهکی قهه پالئ چیاكهدا چرووم دانئ و به دیاریانهوه وهستام، دیسان سهگ رانهكهیان كۆكردهوه و بهرهو شهشكهوتیان هاژۆشت...

ئیبواره له بهر ناگر له مامزم پرسى، چۆن كهوتۆته بهردهستی دئوه! له وهلامدا گوتی: باوكم راوچییه، بچووك بووم، له كۆلان لهگهلا مندالان یاریمان دهکرد، گههه له گول و بۆقدابوو، ئیوارهیهك باوكم گوتی: بهیانی لهگهلا دوو برادهران دهچینه راو، مندال! شهگهه ئیوههش ههزتان له دهشت و دهر و بههار و سهیرانه، شهوا برۆنه بانئ (چاكه رووته)ی ئیمهش لهوین...

كوپ و كچی له ئیمه گهورهتر و جحیل و سهرهژن و جوامیرییش شهو رۆژی چووینه دهشت، كهنگر و رنك و كاردی و پیشۆك و گیزیهلهمان كرد، له كواریك و دوومبهلان گهراپن، لهگهلا هاوتهمهنانی خۆمدا بهم لاو بهولادا راماكرد، كلووكی زهره و سوور و سپیمان چنی و له بهرۆك و قۆی خۆماندا... ههر بۆ جوانی قایشیکی زهردی بریسكهدارم له پشتهم بهستبوو، زۆریشمان گول له بهر پشتمان راكرد، له دهم بهستهكهدا شهره ئامان كرد... گول و پوونگهمان له یهكدی رڤاند و بۆ یهكدیمان ههلهدا و غارغارانیمان كرد... كهه كهه پهترهمان كرد و له یهكدی دوور كهوتینهوه، بهرهو كهلوغانیك و بنه چهوڕۆكهیهکی گهوره چووم، له ژیریاندا دوو چاری رهشی كار ئاسكینكم دیت، به شهسپایی بۆی چوممه پیش، دوو شاخی بچكۆلهی زیریکی بریسكانهوه، وهك مندال جاجگ بجوی، ناوها كاوتی دهکرد، دهمی راگرت و سهری بهرزكردهوه و گوئی مووچكرد، قهریتهیهکی تۆكمهی زیری له مل دا بوو، پلهلهی لیڤه پیوهبوو، له شوینهكهی خۆمهوه ههلهستهیهكم كرد، من سهیری شهوم دهکرد و شهویش دهپرووانییبه من...

كار ئاسكمان له مالهوه ههبوو، خۆشم دهویستن، متووم بوون، لهگهله دهخهوتن، بیرم كردهوه ئاخۆ بۆی بچم و بیگرم، شهگهه ههر چوار پهلی نهگرم، شهوا بۆم بهرزهفت نابیت، دوو پهلی دوواوهی زۆر بههیزه و سمی زۆر تیژه، ماحه ماح دهكا و سهریش دهوهشییت... بهگههپهوه و بهوانی دیکه بلیم، شهوان دهیگرن و دهیکهنه هی خۆیان.

سوورامهوه پشت كهلوغانهكه، خۆم نهوی كرد، ورده ورده زۆر به شهسپایی بۆی چووم، دهرنهپهپه! به دهستیكم قهریتهكهی و بهوی دیکه ههردوو پاشیم گرت... خوئ راپسكاند، بهژنیك بهرزبۆوه، له بهر چاوما بوو به ههلهوییهکی زهبهلاهی سهه و مل سپی...! ههردوو چنگی له قایشهكهه توندكرد و ههلهستا... شهوانهی خوارهوهش ههلهوكهیان بینى، به چهپهساوییهوه سهیریان كردين... چهند دۆل بستى بری، له دۆلیك نوی بۆوه... ماینهكهی باوكم بینى كهلهشی كارمامزیکی نیوچهوان سپی پیوه بوو...

ههلهو دووجار له سهه ماینهكه سووراپهوه و منی شهوهنده نوی كرد كه بسك و كهزیم له سهه و گوئ و بژی ماینهكه خشا. به ناسمانهوه گوتی: تهرمی شهه كاره چاو رهشهت دیوه سههراپوه؟

ئەو كچى منە و باوكە دلرەقەكەت كوشتى! منىش لە جياتى بېچووه كەى خۆم كارەكەى ئەو دەبەم، بەلام من دەستم ناچىتى بىتاوانىك بكوژمەوہ..

بەرەو قوولايى ناسمان بالى كوتسا، ئەوئەندە بلند بوو كە ماينەكەم هيندەى ماينە پىغەمبەرەيەك^(۸) ھاتە بەرچا، لەم بەرزايىيەو ھاشەى ھات و بەتيزى بەرەو بانىيەكە دابەزى، لە دوورەو يەككىم بينى بە دوواى دوو تاژى رەشدا راى دەكرد، تاخى كەرويشكىيان لە خرتولئ وەردا، گەيشتە تاژيان و كەرويشكى لە دەميان كردهو و بە خىراى سەرى بېرى، كە گەيشتە سەريان هيشتا كەرويشكى لە دەكوتسا و لرخە لرخى دەھات و خويىن فيچقەى بەستبو، پياوھەك گويى لە ھاشەى بالى ھەلئ بوو و سەرى بلند كردد... باوكم بوو... منى ناسىيەو، بانگى كردم: مامزوك!... كچم ناسكولەكەم... كار ناسكە بچكولەكەم...

ماوھەيك ھەلئ لە ئاستى باوكدا بەرزبوو و نزم بوو، وەك شوان ھەلخەلەتەنە، كەم كەمە دوور دەكەوتەو و دەنيشتەو. باوكيشم چاوى بە ناسمانەو بوو، بەدوواى ئيمەدا راى دەكرد، دەكەوت و ھەلئەستايەو و رايده كردهو... بە ھانكەھانك گازی دەكردم: مامز... مامز... مامز... دەوھەستا^(۹) و رادەوھەستا و بە خۆى نەدەوھەستا^(۱۰) و پىي پىوھەناوہ... ھەلئ لە نزيك دار كەوھەتيك نىشتەو، پىنج بېچووه كەرويشكى خرىن و نەرمولەى بچوك، سەرى و گوى و چوار پەل و لەشيان گرمولە كرددبوو و پىكەوھە خەوتبوون، لەگەل دەنگى بالى ھەلئ سەريان بلند كرد و گويان مووچكردەو... ھەلئ بە ھەنسكدانەو گوتى: باوكە سەرى ناسنە دل پولايەكەت، ئەم ساوايانەشى بى داىك و بىشېركردن...

باوكم بە ھانەھان لە بەرزايىيەكەو سەركەوت و ئيمەى ديت، لە شەكەتتيان تواناى غاردانى نەمابوو، ھەر بە رويشتنى ناسايى بەرەو دار تاوكەكە ھات، دەستى بە سكييەوھەگرتبوو، لەترىدەدا، ھيلنجى دەھاتى و چاويشى بە منەوھە بوو، بەر لەوھى لە جوھاييەكەدا سەركەوتتەو ھەلئ ھەلقېرى و منىش لە ناسماندا دەست و پى و سەرىم رادەوھەشاندا و گازم دەكرد:

۸- ماينە پىغەمبەرە، ماينى ھەسەن و ھوسيتان، كوللە حاجى، ھوشتر خوا، تازيلە، بالوك، جوړە ميروويكە.

۹- دەوھەستا: لە شەكەتتيان دەكەوت.

۱۰- بەخۆى نەدەوھەستا: دەرەقەتى خۆى نەدەھات، خۆى بۆ نەدەگىرا.

باوكە فريام كەوہ!... باوكە... ئەوئەيش چاوى بە منەوھە بوو، بە ھەنسكدانەوھە بانگى دەكردمەوھە، لە سەرى خۆى دەدا، بەدوواماندا دەھات..

ئىوارە لە ئاگردانى ديۆ، گوشتى كاوپىكى ران شكاوومان دەبرژاند، سەرىم بلندكرد لە ناو تاقە گەرەكە و بنگەوھەرەكەدا دوو كەللە سەرى و چوارپى و دەيان بگرە سەدان كەولەسەرى، دەيان رووانىيە من، ماوھەيك بە شلەژاوييەوھە تىيان رامام... شيشە گەرە نووك تىژەكەم خستەوھە سەرى ئاگر... بە نيوھە شيرەكەم لە ناو پەيندا بە دوواى نيوھەكەى ديكەيدا گەرام... لە زۆر جىگەدا چۆكىكەم ھەلئەدەرى... شيرە ژەنگنەى پلنگم دۆزىيەوھە و لەبەر ئاگرەكە دانىشتەوھە و بىرم كردهو... ئەگەر خزمانى ديۆه بين، ئاخۆ بە شير و شيشەى سووركراوھە دەرەستيان ديم؟... مامزىش بىئارامى و پەشوكاوى منى خويندبوو، بلندبوو، لە ئاگرەكە سوورپايەوھە، دەستىكى خستە سەرى شام و گوتى: كاكە شيركو! كە ترس و نىگەرانى شالايان بۆ ديۆه بەيتابايە ئەوا...

سەرىم سوورپاند و چاوم تىيى بېرى و چاوەرووانى تەواكردنى گفەكەى بووم، دەستى بۆ سەردەرگاي ئەشكەوتەكە دريژكرد: ئەوا لەم دەلاقەى سەرى دەرگاكوھە ئەنگوستيلەيەكى ھيندەى بازىكى منى دەكردە ئەرپنەمووتەى دەستە راستى و سىجار بەخىرايى بە لاي راستدا دەيسوورپاند و ھوت جاريش بە ھىمنى بە پىچەوانەوھە دەيسوورپاندەوھە، دوواى چەند چركە ساتىك ھىور دەبوو. شەويك زۆر نىگەرەن بوو... كە ترس و نىگەرەنەيەكەى رەوييەوھە، ئەنگوستيلەى لە قامكى ناوھندى دەركردبوو و خەريك بوو ھەلليگرىتەوھە، بە سۆزەوھە گوتى ((ئەم ئەنگوستيلەيەم لە باپىرەى داپىرەوھە بۆ ماوھەتەوھە، ئەو دەيگوت لەوھتى شارى واقواقى ھەيە ئەم ئەنگوستيلەيەش ھەيە...)) دەستى بۆ شوينى ئەنگوستيلەكە دريژكرد و گوتى: بەلام دەستمان ناگاتە شوينەكەى، لە وانەيە بچمە سەرى شانى تۆ دەستم بىگاتى...

لەسەرى شامەوھە پىيەكى خستە سەرى تەپلى سەرىم، خۆى بە لىوارى دەلاقەكەوھە ھەلئاسى، قورسايى لەسەرى من نەما... كە گراناىيەكەوتەوھە سەرىشام گوتى: ھەنگاويك بەرەو دەستەراست بۆ!... دووبارە قورسايى لەسەرى شان و سەرىم نەما... ھەردوو پىي لەسەرى شام بوو كە گوتى: زۆر بە زانايى، بە رۆخى ئەشكەوتەكەوھە دامگرە!... با نەشكى و نەرژى...

هاتینهوه بهر ناگر، بۆنی گوشتی سووتاو لووتمانی گرت، شیشه گۆشتهکە ی کیشاوه، بازنیکی شیبوه ئەنگوستیلەیی دایه دەستم... له دەستەکە ی دیکە شیدا کیفکە کەلە شاخیکی بۆ راگرتم و گوتی: ئەوەش هەتوانی تیدایه، له رۆژی بهستەلە کدا یا له کاتانە ی ژیر پیی زۆر تازاری بدابایه، ئەمە ی له ژیر پیی خۆی هەلدهسووی... پیتاوهکانی سوارە ی داکنە و ماوهیهک به بهر ناگرهکەوه ژیر پیی خۆی چهور کرد...

گوتم: دەبی دوژمنانمان به کەم نەزانین، ئەمشەو خزمانی دیوه دەرگامان لەسەر داخەن... کێ بە هانامانەوه دیت؟ دەرگای ژیاغان لە سەر دادەخریت و له ناو ئەشکەوتدا وشک دەبینەوه... کە ئەشکەوتەکەش دەدۆزنەوه، هێسکە پەیکەرمان به بیچووه دیو دەزانن و له شووشەبەندی مۆزەخانەدا دای دەنێن...

کە ئیواره هاتینهوه، ئەشکەوتیکی بچکۆلەم له پشتی ریگا کەوه دیت، چووم سەیرم کـرد، بهر دەرگاکە ی زۆر حاسی بوو، ولساتی نەچۆتە ناو، له پیشەوه تەسک و نۆی و له پشتەوه فراوان و بەرزە، جیگا کە ی پەنا بایه و رووانگەیهکە دەنوارپتە دەرگای ئەشکەوت و دەوروبەرەکە ی، وەک بلیی له کۆنەوه پاسەوان و دانیشتوانی ئەم ئەشکەوتە بۆ ئەم مەبەستە کۆلیویانە... له ویوه چاوه دیۆی تۆ و بهر دەرگە ی ئەشکەوت دەکەم... دەستم دایه کەولەکان و هاتمه دەرەوه، له دەرەوهرا، به دار، تیزوفیز و سەرەوژیر، دەرگای ئەشکەوت گرت و گوتم: مامزۆک سەگەکان لەبەر دەرگا وەرکەوتون، منیش چاوم پیتانەوهیه...

شەو راشکا، لێزمە ی باران دایدا، شەستە بارانەکە نەبرایهوه و کات له دوا ی کات خرمە ی ریژنە توندتر دەبوو، بەفری تواندەوه و لەگەل بەفراودا بوو به سیلاو، له هەر چوار کەنارەوه لافاو هاژە ی هات و دار و بەردی رامالی، خـرپمە ی باران و خرپە بەرد و گرمه و تەپپە ی رووخانی لاشاخ و هاژە ی لیشاوبوو... ترسم هەبوو دیوگەل هاتن و تۆفانە بچکۆلە ی نوح پیغەمبەریان هەستاندیی و زەمین ژیر ئاو بخەن و چیمان بەسەردا بته پیتن... سەرم بەرهو دەری ئەشکەوت هەلکیشا، چاوم بەناو تاریکاییه ئەنگوستە چاوه کەدا گێرا... له تاریکاییهکی زێدە تاریک و تنووک بەلاوه هیچی دیکەم نەدیت!... گویم راگرت، خورپە خورپە ئاو و خرپە خرپە و تەپە تەپی لێمشتەکە هەراسانی کردم...

ئەنگوستیلە ی دیوهم وەک بازن کردە دەستی راستم، سیجار به دەستی چهپم به خیرایی بۆ لای راست سووراندەم... حەوت جاری دیکەش به هیمنی به پیچەوانەوه سووراندەمهوه... هەستم کرد بەرچاوم و رده و رده روونبۆوه، ئاو لەسەر تاویپه لووسەکاندا بریسکاییهوه، تافگە گەورە و بچوو کەکان، هەندیکیان سپی شیریی، بریکیشیان لیخن لیخن هاژەیان دەهات! چه مە گەورەکە ی خوارەوه زۆر نزیک دیاربوو، ئەمبەر و ئەوبەر شەپۆلی دەدا و داری گەورە گەورە ی به رەگەوه لەگەل خۆیدا رادەدا... ماوهیهک سەیری بەردەرگای ئەشکەوتم کرد سەگەکان له تەک یه کدی خۆیان گرمۆلە کردبوو و خەوتبوون... دووای چەند ساتیک هەور له لای رووگەوه **هەلیبرینگاند**... له لای تۆزواوەشدا بلاچە ی برووسک و شریخە ی هەورە تریشقه، شەپە گورزی دیوان بوو و زەوی و ئاسمانی دەلەراندەوه.

خسته وه سهر زهوى، پىنكه وه به پىيان هاتينه ئهو قوللاييهى كه ليره وه ديار نييه، لهوى كه ندىكى تهسك و قول له شاخىكى سووردا ههيه، له سهر تهسكاييه كه دا پردىكى دارى دروستكردوه و من و ئهو و ميگه له كه به سهريدا په پينه وه... مالى باوكيشم له وديوى ئهم دوو لووتكه سپييه وهيه...

هه ناسه يه كى قولى هه لكيشا، فرميسكى سپييه وه، ماوه يه كه سهيرى يه كديمان كرد و رومان كرد وه دندو كه كان و گوتى: نه من ده زانم ئه وان چييان به سهر هاتوووه و نه ئه وانيش ده زانن من ماوم...

كوته مه پىك و دوو سهگ رووه ئيمه هاتن، گوتم: ئهم سه گانه شوانى چاكن، دوو رۆژه... لىمى وه رگرتوه: دوو رۆژ نييه... چهند ساله و چهند پشته... ديوه ده يگوت ((ئهم سه گانه شوانن و من ههر بۆ دلئايى له گه ليان ده چم... چونكه من گوجيله ي تۆرى به خيو ناكمه، سهگى خو پيش ناكمه شوان...)) زۆر جاريش سه گه له ميگه لى ده رده كهن و ديوه له گه ليان ناچيى و ههر به خويان ده يله وه پىنن و ده به يئنه وه، به لام له ئاخه ليوه و دوو مانگيش دوواتر، هه موو رۆژيىك ده چوو به رخه ساوا و مه ره زاي دى نايه وه...

بيست ههنگاوىك به ره و ميگه له كه سه ركه وتين، شوينى بارانه ره شه كه مان بينى، ئهم هه موو به فر و بارانه كارى تى نه كردبوو، شوينه كى وهك ته نيموك ره شبوو، مه ر و بز و سهگ و مامزوكيش وهك پاسارى^(١) ناندنيان لى هاتبوو! دان و سپيلكى چاويشيان ره شدا گه رابوو... چاوم به دوو لووتكه سپييه كه كه وته وه و گوتم: پييه كانه چۆن؟. گوتى: باشتن، چاويشم چاكتره... گوتم: به ره و گونده كه تان برۆين ده رده چيت؟ شوين گونده كى خوتان به ئاسانى ده ناسيته وه؟... به خنده كردنه وه هاته پيش و ويستى دهستم ماچ بكات... دهستى گوشيم و گوتى: ئه گه ر ئه مه م بۆ بكه يت... له م خو شيبه گه وره تر ده بى چى بيت؟ به رى پيم به به ردا نه وه به جى بى تى ئه وا من له را كردن ناكمه م... مه گه ر هه ناسه م به ريت...!

١١- پاسارى ناندن: چۆله كى هيلانه ي له ناندن بى، له گه ل دوو كه ل ره ش ده بى و له دووره وه دياره.

ژانى ژينگه

به يانى رۆژى سپيه م بوو، له بان ئه شكه وته كه وه وه ستابووين، به فرى لووته به رزه كان نه بيت، ئه وى ديكه هه مووى ره شبووه، ميگه له به ناو پووش و پاوانى ته ردا په رته ي كردبوو، له خوار ئيمه وه كواري مهنديل سپى و چووزله ريواسى سه وزباو سهريان ده ركدبوو، له لاي سه ره وه شاندا چهند پىنكه به فرىك له ژير دار و له سهر تاته به رده كاندا به ستبووى... دلۆپ دلۆپ ئاويان لى ده تكاوه و به سه ر تاو پره لووسه كاندا ده بريسكايه وه... له چيا كه ي رۆژئاوامانه وه ئه و جووته داره گه وره يه م كه وته وه به رچاو كه به نيوانياندا هاتبووين... چاوم بۆ چه مه كه دا گيړا، هيشتا شه پوله سهر شيته كان بازيان ده دا و ده يايخيلاند و داواى خويناين ده كرد... دهستم دريژكرد و گوتم: به نيوان ئهم دوو دارانه داها تين، هه واره كه شان له و ديوه، به لام چه مه كه هينده هاتوووه كه كه س تا هه وت رۆژى ديكه ش ناتوانيت لى بيدات، ئه ويش تا ئه و كاته رووى له رۆژه لات بوو، رووى بۆ رووبار و چيا و شوين دهستى من وه رگيړا... ماوه يه كه پيكر تىيان رامين...

به ورده ههنگاوان پتر به ره و به رزايى چوو، به دهست گازى كردم. چووم له ته كى وه ستام، دهستى خسته سه رشام و چاوى به لووتكه ي خو ره له ته وه بوو، گوتى: ئهم دوو لووتكه سپييه ي تهك يه كه ده بينى؟ (سهيرى منى كرد. له كه پكه كان راده مام...): - كاتى خو ي ديوه به نيوان ئهم دوو ترۆپكه سپييه داواى ئهم ديوه ي كردم، ئه وكاتيش هه ر ئه وها سپى بوون، كه ميگه دهستى له دوونده كان هينايه خواره و و گوتى: له رووته ته كه وه ره خواره وه ده گه پته دارستانه چره كه، له لاي ژيرى ليره كه دا، لا پاله ركه كه ده بينى؟ ئهم قانه ره شه ي ناو پووشه سپييه كه ده بينى، ده لى قيرا وه كه ي به سه ردا باربووه؟ ديوه له وى له ناو ميگه له ستيو ره كه ي منى

به ری کەوتین، له هەندێك شوێندا به پێی خۆی دەپۆشیت، یا بنبال و پیلیم دەگرت، له جینگە ی ئاسته‌مدا دەمکرده کۆلم، یا له قیلماچی^(۱۲) له‌سەر شام بوو، له هه‌ورازاندا ده‌ستم راده‌کێشا، چەند جارێکی‌ش به‌ گوریس سەرم خست..

پووش و دار و دوه‌ن و پاوانی دیوه‌ نه‌ه‌نده چ‌ر و پ‌ر بوو نه‌بیته‌وه، له‌ قه‌د پالەکاندا روه‌ که‌و و سوێسکه‌و هه‌وێرده و هه‌لۆ و دال و چ‌رگ... پێکه‌وه هه‌لده‌فرین و پێکه‌وه‌ش ده‌نیشته‌وه، گورگ و که‌روێشک و رێوی و مامز و بێچووه‌ و‌رچ به‌یه‌که‌وه‌ وازیان ده‌کرد، به‌دوای یه‌ کدا بازه‌قه‌یان ده‌به‌ستا و قه‌لبازیان هه‌لده‌دا..

که‌ گه‌یشتی‌نه‌ نیوان دوو لوتکه‌ سپییه‌که‌ من بنبالیم گرتبوو... تۆپه‌ زه‌ردباوه‌که‌ی خۆر خه‌ریک بوو ده‌که‌وته‌ په‌نا بانی ته‌شکه‌وته‌که‌مانه‌وه، له‌ ناو ره‌شاییه‌که‌دا مه‌ر و بزنی و سه‌گ به‌ره‌و ته‌شکه‌وت ناودیو بوون.

که‌وتینه‌ رووکاری رۆژه‌لات و له‌ سه‌ر گابه‌ردێک وه‌ستاین، به‌ ده‌ست و به‌ ده‌م گوتی: ته‌م پیره‌ دارانه‌ ده‌بینی؟ ته‌وه‌ گورستانی گونده‌که‌مانه‌... دێیه‌که‌شان له‌م به‌ره‌یه، بۆیه‌ لیره‌وه‌ دیار نییه‌... پتر راما و گوتی: ته‌م به‌سته‌ی نیوان هه‌ردوو گرده‌که‌ ده‌بینی؟ کاتی خۆی دیوه‌ منی له‌وێ هه‌لگرت... ده‌ستی گواسته‌وه: ته‌م دارتاوکه‌ی نه‌راییه‌که‌ش ده‌بینی؟ له‌و دیوی تاوکه‌که‌وه (چاکه‌ رووته‌)یه. (سه‌یری کردم، منیش سەرم له‌قاند) کاتی خۆی دیوه‌ منی له‌وێ داناوه‌ و له‌وێش بێچووه‌ که‌روێشکه‌کاتم بینی، هه‌ر له‌وێش دوو‌جار باوکم بینیوه‌... به‌لام... فرمیسیکی هاته‌ خواره‌وه‌...

که‌ گه‌یشتی‌نه‌ ناو ئاوابی، نیوه‌ شه‌و راشکابوو و مانگ رۆشانایی ته‌ستی‌ره‌کانی ب‌ری بوو، خانووه‌کان گۆرپا‌بوون، ده‌رگه‌ی هه‌وشه‌یان له‌شوینی پێشاندا نه‌ما‌بوو، له‌ ناوه‌راستی کۆلانی‌کدا هه‌لۆه‌سته‌یه‌کی کرد، به‌ چوار ده‌وری خۆیدا رووانی... به‌ره‌و په‌رگه‌ی ئاوابی چوین، له‌ خانوو و به‌ره‌یه‌کی گه‌وره‌ سوورپاینه‌وه، له‌ ده‌رگای دا، وه‌لام نه‌بوو، من توندتر ده‌رگام کوتا، له‌ که‌لینی ده‌رگا دارینه‌ شه‌ره‌که‌وه، ژنیکی چ‌را به‌ده‌ستم بینی به‌ره‌و ده‌رگا هات، له‌ ناوه‌راستی هه‌وشه‌که‌وه هه‌لۆه‌سته‌یه‌کی کرد و گوتی: کێبه‌ به‌م ناوه‌خته‌؟... پێکه‌وه‌ گوتان: خۆمانین... به‌

۱۲- قیلماچی: قه‌لاندۆشکان.

ترسه‌وه‌ ده‌رگای کرده‌وه. ده‌ستیکی و چاره‌گه‌که‌ی به‌ سه‌که‌ په‌دراوه‌که‌ی گرتبوو... یه‌ کدییان نه‌ناسییه‌وه، تیک راما...

مامزۆک: ته‌وه‌ مائی ره‌سوول راو چیه‌؟ ژنه‌که‌ پتر ترسا و کشایه‌وه و گوتی: چیت له‌ ره‌سوول راوچی ده‌ووت؟... ته‌ویش پتر چاوی زه‌فکرده‌وه و لێی چووه‌ پێش به‌لکو بیناسیته‌وه، ده‌ستی بۆ چراکه‌ برد... ژنه‌ زیره‌یه‌کی کرد و چراکه‌ی به‌و دادا... چ‌را و ژنه‌ که‌وتنه‌ سه‌ر زه‌وی، زه‌یتی چراکه‌ ئاگری گرت و منیش به‌ خێرایی ژنه‌م له‌ ئاگره‌که‌ دوورخسته‌وه، دامه‌نی کراسی مامزۆش ئاگری گرتبوو، خه‌ریک بوو ده‌یکوژانده‌وه...

ژن و پیاو به‌جلی نارێکه‌وه‌ له‌ ژوره‌کانیاندا ده‌رپه‌رین و گه‌یشته‌نه‌ سه‌رمان... پیاویکی ده‌ست به‌خه‌نجەر، پیلی ژنه‌ دوو گیانه‌که‌ی گرت و گوتی: لێیان داوی؟ رووی کرده‌ من: نیوه‌ لیتان دا؟ مامز به‌ په‌رۆشه‌وه‌ بۆی چووه‌پێش و ده‌ستیکی خسته‌ سه‌ر روومه‌تی ژنه‌که‌ و ده‌ستیکی‌شی خسته‌ سه‌ر ده‌ستی پیاوه‌که‌ و گوتی: کاکه‌ ره‌شید بۆ خۆی ساته‌ی کرد و که‌وت، چراکه‌ش که‌وته‌ خواره‌وه‌... ده‌ستی ره‌شیدی ماچکرد، سوورپایه‌وه‌ و شیتانه‌ روومه‌تی براهه‌که‌ی دیکه‌شی ماچکرد...

ره‌شید بن هه‌نگلی ژنه‌ی گرتبوو و به‌رزی کردبووه‌ و ته‌ویش ده‌ینالاند... هه‌موویان ده‌یانگوت: بسمیلا... بسمیلا... بسمیلا... ژنیکی تیکچه‌قی ده‌یگوت: شه‌وه‌... شه‌وه‌... میمله‌ گاوره‌که‌... له‌مه‌ چیت ده‌ستیان لێ‌وه‌شانند... قورمان به‌سه‌ر بوو... دایکه‌ و بێچووه‌که‌ی برد... مامزۆش به‌ناویاندا ده‌گه‌را و به‌ چاوی زه‌قه‌وه‌ سه‌یری ده‌کردن و ده‌ست و پێی ماچده‌کردن...

خه‌لکی‌ئاوابی به‌سه‌رماندا رژان... ته‌ویش هه‌ر ده‌یگوت و ده‌یگوته‌وه: کاکه‌ ره‌شید! من مامزۆکم! مامزۆکتان له‌ یاد نه‌ماوه‌!... به‌ گریانه‌وه: دایک و باوکم له‌ کوین؟... هه‌شاماتیکی زۆر به‌م شه‌وه‌ سارده‌ به‌ هه‌په‌ساوییه‌وه‌ له‌ هه‌وشه‌ تیک ده‌سووران و چ‌رپه‌ چ‌رپیان بوو...

چار دەسته ژنه‌یان هه‌لگرت، ئیمه‌ش به دوایاندا به‌ره‌و دوو ژوره‌گه‌وره‌که‌چوین. ژووری لایبانه‌که‌ فراوان بوون و ده‌رگا و ده‌لاقه‌یه‌کی‌گه‌وره‌یان له‌ نیواندا‌بوو. له‌هه‌ردوو ژوره‌ قه‌ره‌په‌ستانی^(۱۳) بوو...

ژنیکی منداڵ له‌ باوه‌ش له‌ ده‌رگاوه‌ هاواری کرد: درده‌ن^(۱۴)!!! ریمکه‌ن!!! جیمکه‌ن!!! ئە‌من مامزۆ خوشک ده‌ناسمه‌وه... تاوسه‌ په‌رچوانه‌که‌م به‌ قوربانت بم... بوویت به‌ کول و مه‌ینه‌تی دلێ دایک و باوکت... هاواری کرده‌وه: ره‌شید!!! ره‌شید!!! ریم بۆ بکه‌نه‌وه!!! ئە‌من ده‌یناسمه‌وه... خالیکی ره‌شی گه‌وره‌ی به‌ موو له‌ پشتی ملییه‌تی، ئە‌من ده‌یناسمه‌وه... نینۆکی په‌نجه‌ی گچکه‌ی ده‌ستی چه‌پی ناته‌واوه... ئە‌من هه‌ر چاو و برۆی بیه‌نم ده‌یناسمه‌وه... دەم و لیو و پیکه‌نینه‌ی ده‌ناسمه‌وه... منداڵه‌که‌ی به‌ گریانه‌وه‌ نایه‌ ئامیزی ژنه‌ قه‌له‌وه‌که‌، خۆی کوتایه‌ ناو قه‌ره‌په‌ستانی پیکه‌که‌، گه‌یشه‌ سه‌ری، سه‌یری ده‌موچاوی کرد و گوتی: چراکه‌م بۆ بیه‌ننه‌ پیش!... سه‌رتان لاده‌ن! یا له‌ رووناکی‌دا چاو و برۆی بیه‌نم... ده‌ستی چه‌پی راکیشا و سه‌یری نینۆکی په‌نجه‌ی بچوکی کرد، ده‌ستی به‌رداو به‌ سۆزه‌وه‌ ملچه‌ و شه‌ققه‌ی ماچیان هات...

سووراپه‌وه‌ پشتی و گوتی چراکه‌م بده‌نی... به‌ هه‌زێکی شیتانه‌وه‌ ده‌می به‌ خالێ ره‌شه‌که‌ی وه‌نا و به‌ خۆیه‌وه‌ گوشێ، چراکه‌ی له‌ ناو ده‌ستدا له‌رزێ و خه‌ریک بوو بکه‌وێت، چرایان لی‌ وه‌رگرت، خاوبۆوه‌ و ده‌می لی‌ کرده‌وه‌ و گوتی: هه‌و... هه‌و... بوراپه‌وه‌...

هه‌ندیکیان پیکه‌ن و به‌ شیکیشیان گریان...

ژنیکی له‌و دیوه‌وه‌ گوتی: سه‌که‌که‌ی هه‌لقه‌ناوه‌، منداڵه‌که‌ی له‌به‌ر ده‌چیت...

ریش سپیه‌کی به‌ که‌له‌ش به‌ ده‌نگیکی ناساز گوتی: خزمینه‌ رۆژێکی زۆر خۆشه‌... خۆزگه‌ ره‌سوول و مه‌نیجه‌ شوێمان له‌ دیار بوونایه... ئیستا شه‌وه‌ و دره‌نگه‌، تکایه‌ په‌رته‌ بکه‌ن و هه‌رکه‌سه‌و بچیته‌وه‌ ناو ماڵ و منداڵی خۆی، خودا یاریت به‌یانی چیشتمان خوارد، ئاهه‌نگیکی شایسته‌ی ئە‌م خۆشییه‌ ساز ده‌که‌ین...

۱۳- قه‌ره‌په‌ستانی: زۆر پر، به‌ شان پاڵ به‌ یه‌کدی وه‌بیه‌ن، گه‌مه‌پکی منداڵانه‌، به‌ پیچه‌وانه‌ی گوریس کیشکانی ئە‌مه‌یان به‌ شان پاڵ به‌ یه‌کتر وه‌ده‌ن...

۱۴- درده‌ن: ریگه‌ به‌رده‌ن، ریکردنه‌وه‌پکی خیرا و به‌ ترس،

من و خوشک و برابه‌کانی له‌ ژوره‌که‌دا ما‌بوینه‌وه‌، ژنه‌ش له‌و دیوی ده‌یناڵاند، ده‌یچرووکاند و هاواری ده‌کرد: وای باوکه‌ پشتم! وای دایکه‌ سکم! خودایه‌ تۆۆۆیه‌!

مامزۆک به‌ په‌رۆشه‌وه‌: نه‌تان گوت دایک و باوکه‌م له‌ کوین؟

ره‌شید: له‌و رۆژه‌وه‌ تۆ ونبوویت، باوکه‌م مێشکی تیکچوو، هه‌ر ده‌یگوت ده‌یگوته‌وه‌: ((هه‌لۆی سه‌ر سپی بردی... کارمامزه‌که‌ی من په‌ری بره‌ییان...)) ده‌ستی له‌ راو و شکار هه‌لگرتبوو و له‌ ده‌شتوده‌ردا چاوی له‌ تۆ ده‌گیرا، سه‌یری بالندانێ ده‌کرد... بالدارێکی گه‌وره‌ی بدیایه‌ یه‌ک به‌ خۆی هاواری ده‌کرد ((هه‌وه‌... هه‌وه‌...)) به‌ دووایدا رایده‌کرد و هاواری ده‌کرده‌وه‌. رۆژیک له‌ نزیکی دار که‌وته‌که‌ی نه‌ورایی چاکه‌ رووته‌، چاوی له‌ تاسمان ده‌بیت و به‌ دوای هه‌لۆیک راده‌کات، پی‌ له‌ ماریکی ره‌شی شاخدار ده‌نیت، ماره‌ش پی‌ وه‌ده‌دات... شه‌و و رۆژیک پتر نه‌ژیا... دایکیشم سالیکی دوواتر... فرمیسکی هاته‌ خواره‌وه‌... له‌ سووی تۆ و هه‌ژمه‌تی باوکه‌م به‌ زگی‌دا.

من و مامزۆک به‌ چاوی به‌ فرمیسکه‌وه‌ سه‌یری یه‌کدیام کرد، جار جاره‌ پینه‌که‌ن و ناوه‌ ناوه‌ش چاومان له‌ مۆله‌ق ده‌هه‌ستا...

خوشکیکی به‌ تاو هاته‌ ژوره‌وه‌ و خه‌ناوکه‌یه‌کی زێری زۆر جوانی به‌ ده‌سته‌وه‌ بوو گوتی: دایکه‌م ئە‌م ملوانکه‌یه‌ی بۆ دانایت و ده‌یگوت: هه‌زده‌که‌م به‌ ده‌ستی خۆم له‌ ملی مامزۆکی بکه‌م، به‌لام ئە‌گه‌ر من نه‌مام و ئە‌و هاته‌وه‌، ئە‌وا بیه‌نه‌ ده‌سگیرانه‌که‌ی با له‌ شه‌وی بووکی له‌ ملی بکات... گه‌ردانه‌که‌ی دایه‌ ده‌ستی... تیی راما... هه‌مان قه‌ریتسه‌ و لیره‌ و زێر بوو که‌ له‌ ملی کار ناسکه‌که‌دا بیه‌نی‌بووی!!!...

له‌ نیوان ئە‌مه‌سه‌ری گریان و ئە‌وسه‌ری پیکه‌نینه‌دا هاتوو چۆمان بوو... دوای ئە‌وه‌ی چاوی به‌ یه‌ک یه‌کیاندا خشان و سه‌یری منی کرد و رووی کرده‌وه‌ ره‌شید و گوتی: ئە‌گه‌ر شێرکۆ دلم نه‌شکینی و کاکم ره‌شیدیش رازی بیت، ئە‌وا ده‌بی ئە‌و بیکاته‌ مالم... چونکه‌ ئە‌و به‌ گیانی خۆی منی ده‌رباز کردوه‌ و به‌ مه‌ردایه‌تیش به‌ ئیوه‌ی شاد کردومه‌ته‌وه‌، داستان و پالنه‌وانیه‌تیه‌که‌ی به‌ هه‌وت سال ناکی‌دریته‌وه‌...

چاوه‌کان به‌ نۆزه‌ سه‌یری من و ئە‌و و ره‌شیدیان کرد، ره‌شید گۆمی بی‌ ده‌نگیه‌که‌ی شله‌قاند و گوتی: ئە‌گه‌ر ئیوه‌ هه‌ردووکتان رازی بن، ئە‌وا ئیمه‌ش پیرۆزایی بیژین...

دووباره گشت چاوه‌کان به مەنگی له من ئالانەوه، چاوم بۆ هەرلایه‌ک ده‌سووران، پێشیان لێ ده‌گرتم، به خامۆشی داوای وه‌لامیان لێ ده‌کردم... رووم کرده ره‌شید و گوتم: ئەو ئەوه ده‌زانیت که ئیمه سی پیاو بووین و چۆن به‌ته‌نها من رزگار بووم و ئەویشم ده‌ریازکردووه، به‌لام نازانیت که من دوو هاوسهرم هه‌یه و به‌بێی ئەوان ناکریت به‌لێن بده‌م... به‌م زووانه وه‌لامتان بۆ ده‌نێرمه‌وه، ده‌بێ من ههر ئیستا برۆم، چونکه خه‌لکیکی زۆر له‌سه‌ر په‌نگر دانیشتون و چاوه‌روانی من، نازانم به چ روونیک و چۆن چۆنی سه‌روپیتی دوو جوانه‌مه‌رگیان بۆ به‌مه‌وه؟ ره‌شید: چەند روونیک له‌لامان به، تا ئاوه‌کان ده‌نیشنه‌وه و برده‌ده‌ن، ئەوکاته پێکرا به‌ سواری ده‌چین... له‌ چینگه‌ی خۆمدا راستبوومه‌وه و گوتم: زۆر مه‌منوون، پیاوه‌تی خۆت کرد، ده‌بێ بمبوورن، من به‌ ته‌نها ده‌رۆمه‌وه!... به‌ ساخی بگه‌م، ئاگادارتان ده‌که‌مه‌وه...

ره‌شید که زانی هه‌رده‌رۆم، هه‌ستایه سه‌رپێ و گوتی: مایه‌که‌ی منی بۆ زینکه‌ن، خواردن و پێویستی رینگه‌شی بۆ دانین... زۆر هه‌زده‌که‌م یه‌کیکمان له‌گه‌لت بین...

که گوتم زۆر مه‌منوون ئیوه ماندوو ناکه‌م... ئەو گوتی: به‌ ریی زینی، سه‌رچیاو سه‌ر چیا برۆ، مایه‌که‌ شاره‌زایه، هه‌تا ده‌گه‌یته‌وه ده‌شتایه‌که‌ی خۆتان هه‌یچ رووباریکی قوولت نایه‌ته‌ ریی، به‌فریش نه‌ماوه رینگرییت یان رینگه‌که‌ت لێ ون بکات، ئیواوه‌ی دادیت نا، به‌لام دوو به‌یانی، پاش نیوه‌رۆ ده‌گه‌یته‌وه مال...

مامزۆک زانی سوورم و هه‌ر ده‌رۆم و که‌سیش له‌ته‌که‌ خۆمدا نابه‌م، له‌وکاته‌ی که سواری مایه‌که‌ ده‌بووم، لێم نزیک که‌وته‌وه و بازنه‌که‌ی له‌ ده‌ستی ده‌رکرد و بۆی هاویشتم و گوتی: با ژنه‌ جوانه‌که‌ت نه‌نگوستیله‌ی دیوه **له‌ ده‌ست بکات**. گه‌ردانه‌که‌شی هاویشتم و گوتی: له‌ تۆ به‌ولاوه‌ که‌سیکی دیکه‌ ئەم ملوانکه‌یه‌ ناکاته‌ ملی من... منیش به‌ نه‌نقه‌ست خه‌ناوکه‌که‌م نه‌گرته‌وه، لێم تێپه‌ری و له‌و دیو ولاخه‌که‌وه که‌وته‌وه سه‌ر زه‌وی، ئەوچوو هه‌لبه‌گه‌ریته‌وه، منیش قامچییه‌کم وه‌شاند و بۆی ده‌رچوووم...

له‌ ناو ئەشکه‌وته‌که‌وه هه‌ردوو که‌له‌سه‌ر و که‌وله‌که‌یان و هه‌رچوار پێیانم خسته‌ ناو خورجه‌زین و رووم کرده رییه‌که‌ی کاک ره‌شید گوته‌بووی...

له‌ دیوه‌خانی مام هه‌یاس دانیشتبووین، به‌سه‌ر هاته‌که‌م به‌ کورتي بۆ گێرپاوه‌وه... هه‌شاماتیکی زۆر هات، دیوه‌خان و ده‌ر و به‌ردیوه‌خانی پرکرد، نیر و می... گه‌وره و بچووک

واقی ورمابوو... هه‌بوو ده‌گریا... هه‌بوو ئاخی هه‌لده‌کینشا، رووخساری خاوه‌ن میگه‌له‌کانیش نه‌ژاکابوو و به‌ دلێش پیده‌که‌نین...

سینه‌می سواری له‌ ته‌که‌ په‌ریزاددا دانیشتبوو، ده‌ستی خسته‌بووه سه‌ر سکی و فرمیسیکی داده‌باراند... په‌ره‌ژنیکی بچکۆله‌ی بێ ددانی بسک سپی و چاو و دهم چال، هات له‌ نیوان سینه‌م و په‌ریزاددا دانیشتم، به‌ په‌شکاری گریا و له‌ سکی سینه‌م راما و گوتی: هه‌یاس! چەند ساله‌ به‌ده‌ختی به‌رۆکمان به‌رنادات... باشه‌ باوکه‌که‌م هه‌زیای نه‌گه‌ته‌ی نووستبوو بۆ به‌ ئاگاتان هیئا?... دیوه‌ و هه‌زیای و شه‌وه... به‌رۆکمان به‌ر ناده‌ن...

ئیاواری له‌ کانیی ژنان **دیانگوت**: شه‌وه له‌ ژنۆکه‌ی ره‌شیدی ره‌سوول راوچی داوه... هه‌شبه‌سه‌ره‌ جکیکی هه‌شت مانگانی له‌به‌رچوه... به‌لام به‌ خۆی ده‌می خواربووه و نه‌مردووه... ده‌لێن (ئاله) که‌ خۆی له‌ شپوه‌ی کچه‌ ونبووه‌که‌ی ره‌سوولی، پێشانی ژنه‌ قووربه‌سه‌ره‌که‌ داوه، به‌وه‌ی باشه **ده‌لێن** میمه‌له‌که‌یان گرتووه، پێسته‌ی پێستی بزنه‌ و لاقبکیشیان سووتاندووه، **ده‌لێن** له‌ مائی ره‌شیدی سنده‌میان کردووه و ناهیلن بێته‌ ده‌ره‌وه... **ده‌لێن** نیره (شه‌وه) یه‌کیشی له‌گه‌ل بووه، دێله‌ شه‌وه **گوته‌تییه** گۆله‌که‌ی جیم مه‌هیله‌ و بوخۆتم به‌... ئەویش **گوته‌تییه** دوو ژم هه‌نه و بێ پرسى ژنی خۆم ته‌تۆ نابه‌م، ئەدی... پیاوی (شه‌وه) ش پرسى به‌ ژنی خۆی ده‌کا ئینجا ژنیکی دیکه‌ دیتیت... **ده‌لێن** ژنه‌ شه‌وه‌که‌ بازنیکی داوته‌ پیاوه‌که‌ و گوته‌تییه‌ ژنه‌که‌ی خۆتی پێ رازی بکه... خه‌ناوکه‌یه‌کیشی بۆ هه‌لداوه و گوته‌تییه‌ تۆ به‌ ده‌سگیرانی بیکه‌ مالم... په‌ریزاد له‌ بازنه‌که‌ راما و شه‌ویش **پێی گوتم**: ئەم بازنه‌ نه‌نگوستیله‌که‌ی پوره‌ (شیرن) و گه‌وره‌ کراوه...

په‌ره‌ژن به‌ سۆزه‌وه سه‌یری سکی سینه‌می کرد و گوتی: **ده‌لێن** نیره (شه‌وه) که‌ به‌ سواری ماینیکی ئاوس، چیا و چیا به‌ره‌و ناوچه‌که‌مان هاتووه... دیسان سه‌یری سکه‌که‌ی کرده‌وه: به‌ قورباتانم! ئاگاتان له‌ خۆتان و له‌ سکه‌کانتان بێت، به‌ شه‌وه‌ ده‌رگا مه‌که‌نه‌وه و به‌ ته‌نیاش مه‌چوونه‌ ده‌ره‌وه... (سه‌یری په‌ریزاد و دوواتریش سکی سینه‌می کرده‌وه) سه‌د جار به‌ لاگێرتانم بم و جاغ کویرمان نه‌که‌ن...

رووی کرده‌وه هه‌یاس و گه‌وره‌ پیاوه‌کان: **ده‌لێن** ده‌له‌ دیوه‌ یه‌کچاوه‌که‌ تۆپیوه و بۆته هه‌وریکی چلکن و ره‌شاونیک به‌سه‌ر حه‌وت ئاقاراندا باریوه، خۆل و دار و به‌ردیشی ره‌شکردووه... هه‌رگیانله‌به‌ریکیش

چ نیر چ می، له میروولوه بگره تا دهگاته مهر و بزن و ماین و سهگ، شهوی شه بارانهی
بهرهوتیبیت یا لهو ئاقاره بلهوه دپیت شهو نهزۆك دهیتت ..

پیره بیواویکی سوور و سپی گوپ پری گه دنگی خاو و خلیسك: له خهودا شه دنگوباسانه به
فنشخان دهلین... شهو میرده کهی سی ژنی بهسهر هیئاوه و پرسی پی نه کردوه، په نجا ساله پیروژ
فنشکراوه، تازه به تازه پیره فلغنی قسه چن، برینی بهژان دینهوه... دیاره کاتی خوی فنشۆك بارانی
دیوهی بهرهوتبوو بویه ماچه^(۱۵) دیزه نهزۆك بوو، دهمرهشی ده مبه هاوار، جاریك بو ده رمان،
مژدهیهك، تهرزه نوویکی خۆش له ئاواپی بگییره...

پیره ژن هه لچوو و چاوه قووله کانی زه فکردنهوه و لیوی هه لقورچاند و بۆلاندی: کوشه ی گره^{۱۶} ! گۆرده
بهگی کوری قهوجهی! شهتۆش سی ژنت هیئا، به ههرسیکیان دوو مانگ له کنت دانه نیشتن، بیست
جاریش به مه منووبیهوه داخوازی منت کرد، به لام بیژم نه هات چلمیشت پیدابدهم... بیستوومه
دهلین بیواوی که چهله سهری خوی داده پۆشیت، که چی تۆ شه رمه نازانی و له هه موو مه کو و
مهیدانیکیشدا شه ره قۆچانی ده کهی... هه رزه دیزه ی به دفر! زرته بۆزی مل پان! هه تا ده تۆپی هه ر
ده له وچی و لووشکان داوی...

هیور بۆوه و سهر و پۆته لکی خوی ریخسته وه و چاری به هه موویاندا گیپا: باوکی به هه شتیم خودا
لیخۆش بی له گه له مردووی ئیوه... دهیگوت: ژیان مملانییه، به لام هه ر به ره کانییهك، خۆ به
تپاندن دانی تیداییت، شهوی شه رم له خۆ بکاته وه نایکات... شه مهنگۆزه و زۆر بهی خه لکی
شه مرۆش شه رم له تر و پاشه لێ ته ری خۆیان ناکه نه وه... هه ستایه سهر پییان و به ره و ده رگا چوو،
وه ستا و دهنگی بلندتر کرد: هه ر مهیدانیك که متیاریکی ورگ تیر که گووی وهك تۆ زۆر به بانیتی
لیبکات... من بیژم نایی لپی بوهستم... قسه رهقی ده م بۆگه نی... شفتوشۆت نه شکینن خورشتت
دانامری، ئیستاش بگه رپیتته وه شهو ته مه نی هه ر بیژم نایهت خوزیشت پیدابکه م... له ده رگا چوو
ده ره وه و له بهر خۆیه وه ده ییولاند...

کاکۆل سهوز له شوینه کهی خۆی هه ستا و چوو پینش پیواه کان، سهری به م لاو به ولادا گیپا و گوتی:
پلکه پیروژه فنش راست ده کات... گیانله به ره کان نه زۆك بووین... به لام شهو نه یگوت له
زه وییه که شیدا رووهك ناروویینه وه، شهوانه ییش که پینشتر له وی سهوز بوو بوون، شهو چیدیکه گول ناکه ن
و بهر ناگرن و تۆ نادهن... شهو شهوی به سهر شه م خا که شدا بروات و بجیتته وه ناو رووبار و
گۆماوه کان، شهو ماسییه کانیس نه زۆك ده کات... نه شی گوت شهو گرکان و گه رده لووله ره شه ی
له دیوه ده رچوو، تاریکیی دهروونی ئیوه و به دره فتاریتان بوو، شهو خرپکرد بۆوه و له ناو جه رگی خۆیدا
کپی کردبوو، به لام که کوژرا، بوو به دوو کهل و ئاسمانی له شیوهی کلارپۆژنه یه کی گه وه ره وه کون
کرد، تیشکیکی شه وه نده گه رم به ناویدا هات که خۆل و به رد و دار و شاخی تووانده وه... شه وه ش
هۆشدار ی و په نده، پیمان ده لێ رۆژیک دادیت هه موو گۆی زه مین وهك شهو په له چلکنانه ره ش
داده گه رپیت و ده توتیتته وه، نه وه کانیستان نه زۆك ده بن و ده برپینه وه...

وهك جارن قاقا پیکه نی و گوتی: له مملانی و کیبه رکیدا به خۆمان نیزه له چاری خۆمان ده دین،
که کویری بووین ئینجا په شیمان ده بیینه وه، (به قاقای که نینه کهی زهوی و ئاسمانی له رانده وه) شهو
کاتیش په ژیوانی فریامان ناکه ویت... ها ها... ماوه یه کیش به دهنگ گریا و هه نسکی دا...
ژینگه ده ستیکی به کاکۆله سهوزه کهی داهینا، قزی سهوزی وهك چیمه نی وشك هه لکه ندر و
به ده ستییه وه هات، چه ند ساتیک له ناو له پی ده ستی رووه خه لکه که رایگرت... رهنگه
سهوزه کهی ره ش و زه رد هه لگه رپا، هه ندیکی هه لوه رانده سهر زهوی، ماوه یه ك ده ستی چه پی
خسته سهر سه ره رووت و بریق داره کهی و گوتی: سهیری که لله ی لووس و رووتی من و بی پۆشاک ی
گۆی زهوی بکه ن! چۆن له **ته نی** به دکاری و هه ناسه ی ئیوه دا سهوزایی پیوه نه ماوه، له رووتی و له
ره شییان ده بریسیکیتته وه... بزائم چۆن چۆنی په رچه مه سهوزه کهی من چاک ده که نه وه؟...

هه ی رۆژ دا پیره سروشت رۆژ!... هه ی رۆژ سهوزایی رۆژ... هاواره هاواره... هاواره بۆ که لله ی
خۆم و گۆی زهوی... هاواره... هاوار له ده ست ئیوه... هاواره بۆ ئیوه و بۆ زینده وه رانی سهر
گۆی زهوی...

فه رموده ی پوره فنش و کاکۆل سهوز راست ده رچوو... هه موو مه رداره کانی ناوچه که فپان فرانیان
بوو مهر و بزن و سهگی دیوه یان برد، سی سال به په رۆشه وه بی هووده چاوه پرووانی بیچوو بوون...

۱۵- ماچه : هیستره می.

۱۶- کوشه: کهپو کورتی کونه لووت فش، شه فنهس.

گره: ددان گر. ددان زلی رووه و ده ره وه ده رچوو.

ره حۆ ته ر ناییت

ره حۆ به بی ئارامیییهوه: ئەگەر جوانووه گهوره که نوما بوايه ئەوا له بهر دلی تو قبوولمان بوو، به لām جوانووه ئەسپی که ویت بو ئیمه دەست نادات، جوانکیلهی په ژمورده شمان بو به خیونا کریت... ئەگەر دهیدیت، ئەوا وهک له یه که مجاردا گوتمان ماینی که ویتی دامه تاریمان ده ویت، ئەگه ریش نایدیت، ئەوا بی پیتچوپه نا بلی پاشگهز بوومه تهوه... و اجزام، به مندالمان ده زانی ئەم بینه و بهرده یه مان پی ده کهیت، بوئوهی ته فهره مان بدیت... (چاری له هاوه له کانی سوور کردهوه) دهیه ویت له خشته مان ببات و پیکمان وهیت. پیتتر گوتمان دره نگمان به سه ر دامهینه و نه زیرۆکان مه خوینهوه، مندال نین، فریو ناخوین، وا ده زانیت ئیمه به دوای ژمه نانیک ده گه رپین، یان هاتسوین بمانکه یته شوانی کوه مه ریک... ئەگه ر ماینه که حدود و بیهاوتا نه بیت، بو ماینی شی و ئەسپی که ویت و کوه مه ر و بازنی ئەفسووناوی و ملوانکی زیتری دیوانی له جیاتی ده دیت؟

به بی دهنگی ههردوو جوانووم به ستنهوه، ماینم زینکرد، جله وه کهم دایه دهست ره حۆ و به شیوهی گلهیی گوتم: فهرموو! به لām بزانه نامروه تی دوو شه رمه زاری به دوواوهیه...! ره حۆ به بزوه دهستی گوشیم، وهک سه رکه وتوو یه ک ئاوری له هاوه لانی داوه و به پیکه نینهوه: ده مزانی مه رده و له گفتی خۆی پاشگه ز ناییته وه... پیتی له ئاوزه نگ نا و له خانه ی زینی دانیش، ئەنۆ و دلۆش دوای که وتن...

هیشتا ئەوه نده دوور نه که وتبوونه وه که په ریزاد به هه له داوان له ره شمال هاته دهر و به شله ژاوی گوتی: چۆن دلّت هات کچه کهم بدیه ته چه تان؟ مه گه ر هه موو جار نه تده گوت من و تو و ماینی که ویت بۆنی یه کدیما گرتووه؟ من به بیی که ویت له م چۆله وانییبه سهیری چی بکه م؟

گوتم: خۆم گریم گرتووه، تویش ئاگره که خۆش ده کهی؟ سه رکۆنه م مه که! ماینی که ویتت بو دینمه وه!... ئەوانه گه لۆر و بی دل و نهوین... پیاوی ره شید ریژی به رامبه ره کهی ده گریت و ئەوه ندهش بی ویزدانی ناکات... دلّت گه رده نه گریت یا منیش نایه مه وه یا که ویتت بو دینمه وه... تا خۆم ده به ستم جوانووه ئەسپی که ویتت بو زینکه!

به دلی به فرمی سکه وه جله وی دایه ده ستم، به ئاشکراش په ژیوانی له روو خساریدا ده خویندرا یه وه، به خۆی نه وه ستا و به پارانه وه گوتی: شیرکۆ! ئەوان سی و ئەتۆش ته نیا...

رووم کرده ره حۆ: دیسان له سی که سان به ته نیا من ده رچووم، گه لیک په شیمانم له وهی کردوومه، به لām داری وشک سه وز ناییته وه... باز نه کهم به ده ستوه بوو گوتم: ئەم باز نه، ژنه کام کامه یان دلی ته نگ و نیگه ران بی، ده یکاته دهستی... په شیوی و ئارامیییه کهی ده ره ویتته وه، منیش جار جاره ده یکه مه مه چه کم... بانگم کرد: خه ناوکه کهی مامزم بو بینن... مامزیش خه ناوکه کهی دایه ده ستم و به رقه وه سهیری کردن و به بی دهنگی گه راپیه وه ئەو دیو چیغه که وه...

گوتم: به سه رهات و یاده وهی بی وینه ی ئەم ملوانکه زی پینه شم بو گپانه وه... پیاوی باش بن! جوانووه ئەسپی که ویت و ماینه کی شی ببه ن... که ده لپن مه رمان ناویت و شوانیمان پینا کریت، ئەوا هه ر به خۆتان برا گه وره و سه ریشک بن! له جیاتی مه ره کان، باز نه که یان ملوانکه که هه لگرن، هه ر یه که و شتیکی باش و نایاب تان به رده که ویت... ئەنۆ و دلۆ به په رۆشه وه گو ییان شل کردبوو، که وام گوت گه شان وه، دلۆ منگه منگیکی کرد، به لām قسه کهی خۆی قووتداوه.

گوتم: ماینی که ویت جوانکیله یه کی له به ره و هیشتا حه فته ی نه چوه وه، ساوا یه که بی دایک و دایکه کهش بی بیچوو مه که ن... پیاوی چاک بن! من و په ریزاد چاومان له ماینه که به ر ناییت، ئەو به کچی خۆی ده زانیت و وهک دایک گه وهی کردووه و **فهرامۆشی** پیی دیت... سته می بی ئەندازه په ژیوانی بی ئەندازه ی به دووادادیت...

وهره مهردی خودابه! دهست له كهوئیت هه‌لده‌گرین، جوانوو هه‌سپه‌كه جیی دایکی پرده‌كاتوهه، جوانکیله‌كش وهك دایکی به‌خوئوده‌كه‌م، ماینیکی له دایکی جوانتری لئنده‌رده‌چیت و بیسی پیوه ده‌گرین...! گرژیمه‌وه، سواربووم و فریم...

به ریگه‌یه‌کی قه‌دب‌ر و به‌به‌یارد، چووم له سه‌ر به‌رزایی دهم چه‌میک بۆسه‌م بۆ دانانه‌وه، لموزی جوانوو‌كه‌م به‌ستا و له ناو بی‌شه‌لانی دهم چه‌مه‌كه‌دا به‌ستمه‌وه... ساته وه‌ختیک چاوه‌دیربووم... هه‌رسیکیان سواری ماینه‌كه بووبوون و گۆرانییان ده‌گوت... له رووباره‌كه به‌پینه‌وه و به‌ره‌وه جیگه‌ی مه‌به‌ست هاتن...

به‌ردیکی گه‌وره‌م هاوئیشه‌ پێش ماینه‌كه و به‌ ده‌نگی‌کی به‌ری نیرانه تیی‌را‌خوورپین: شه‌وی ببزوی ده‌یکوژم! یه‌ك یه‌ك، هه‌ردوو ده‌ستان بجه‌نه سه‌ر ته‌پلی سه‌رتان و بی‌ دووا‌كه‌وتن دابه‌زن! شه‌وی تروو‌كه‌یه‌كیش دووا بکه‌وئیت یا هه‌لپه‌ی هه‌لاتن بکات، شه‌وا په‌له‌قاژه‌ی مه‌رگ ده‌کا و خوئینی خو‌ی...

ده‌رفه‌تی هه‌لاتن و ده‌سه‌وه‌که‌رییان نه‌بوو، به‌ شی‌وا‌ی دابه‌زین و به‌ دهم له‌رزوه‌ چاوه‌روانی فه‌رمان بوون... به‌ هه‌مان ده‌نگی پێشتر گوتم: چه‌كه‌كانتان فری‌ دن و له ماینه‌كه‌ش دوور‌كه‌ونه‌وه!... چوار هه‌نگاو وهرنه‌ پێشتر و به‌رامبه‌رم به‌ ریز بوه‌ستن...

كه‌وئیت ده‌نگی ناسیمه‌وه و به‌ فرتكه سه‌ر‌كه‌وت و له ته‌ك جوانوو‌كه‌ وه‌ستا و نه‌رمه‌ قه‌پی لیدا و سه‌ر و كلکی وه‌شان‌د و حیلان‌دی...

خۆم وه‌ك (له‌شكری) هاته به‌رچاو كه‌ گوتم: دوو هه‌نگاوی دیكه‌ش وهرنه‌ پێش تاكو شه‌وه‌ی بیه‌وئیت له فه‌رمانم ده‌ر‌بچیت زوو ته‌واوی بکه‌م... ره‌حو! كورته‌ك و شه‌روال و كالاو و شه‌ده‌ه و پیتاوه‌كه‌ت به‌خیریایی دا‌كه‌نه! ته‌گینا گیانت ده‌رچوو، خۆشت ده‌مناسی له قسه‌ی خۆم پاشگه‌ز نابه‌وه... ویستی خو‌ی بخا‌فینتی، چاوی له ده‌رفه‌تی هه‌لاتن گێرا... بی‌ هووده‌ بوو... جاریکی دیكه‌ش نه‌راندمه‌وه: ده‌زاتم مندا‌ل نین و فریونا‌خۆن، به‌لام پی‌وا‌ی مه‌یدان و ده‌س‌کردنه‌وه‌ش نین... هه‌رسی‌كتان به‌ دوو خوله‌ك، چرکه‌یه‌كیش پتر نا، جله‌كانتان به‌ ته‌واوه‌تی دا‌بینن و ته‌نها كراسه‌كانتان له‌به‌ردا بی‌نین و له ته‌نكاوه‌كه‌دا به‌ ریز رووه‌و من بوه‌ستن! شه‌وی دووا بکه‌وئیت شه‌وا ته‌رمه‌كه‌ی رووتده‌كه‌مه‌وه.

هه‌رسی‌کیان به‌ کنگی رووتوه‌وه له ته‌ك یه‌ك به‌رامبه‌رم وه‌ستان..

: - ره‌حو! لیت پارامه‌وه بۆ شه‌وه‌ی جوانوو هه‌سپی كه‌وئیت و ماینی شی و كوته مه‌رپك ببه‌یت، وه‌ك گوتم مه‌به‌ستم بوو هه‌رسی‌كتان بی‌ به‌ش نه‌بن... له سه‌ره‌تای یه‌كتر دیتنماندا، گه‌وجی و كه‌له‌پووكی دوو هاو‌رپه‌كه‌ت و چاونزی تۆم خوئنده‌وه، زانیم سه‌ر‌كه‌شی شه‌وه‌نده به‌رچاوی لیتل كرووت كه‌ به‌ته‌نها لووتی خو‌ت ده‌بینی، ماینی كه‌وئیتیشته به‌ ته‌نها بۆ خو‌ت ده‌وئیت، شه‌ویشته بۆ شه‌وه‌ بوو خو‌تی پی‌ هه‌لكیشی، دوو كه‌له‌پوچه‌كه‌ش له داخانا ئا‌خت بۆ هه‌لكیشن...

خه‌مو! دوو‌پشك دۆست و نا‌هه‌ز نا‌ناسیت، هه‌ر بۆی هه‌لكه‌وت پی‌یان وه‌ده‌دات، شه‌گه‌ر ته‌نگا‌ویش بوو و كه‌سی ده‌ست نه‌كه‌وت چه‌زه‌كه‌ی تیی‌چه‌قی‌نیت شه‌وا به‌ ژه‌هره‌كه‌ی، خو‌ی ده‌كوژیت، كه‌چی تو‌ی چوار پشك، له سه‌ره مه‌رگیشدا هه‌ر ده‌ته‌وئیت ژه‌هر بکه‌یته‌ دل‌ی ده‌رووبه‌ره‌كه‌ت، شی‌رپه‌نجی خو‌په‌رستی، هه‌موو خا‌نه‌کانی می‌شکتی گرتۆته‌وه، كلپه‌ و گری ئی‌ره‌یت، گه‌ناوی گه‌نده‌كاریت، ده‌روو‌پشستی ...

بۆیه منیش بریارم دا پۆزت بشکینم و به‌م شه‌وه به‌رچاوت روون بکه‌مه‌وه و شه‌وانیش به‌ ئا‌گا بی‌نمه‌وه... گوتم سته‌م و بی‌ مروه‌تی بی‌ شه‌ندازه، چاوبه‌ره‌ژیری بی‌ شه‌ندازه‌ی به‌ دووادا‌دیت... هه‌ر بۆیه‌شه‌ كه‌ ناتكوژم... یه‌ك یه‌ك له رووباره‌كه‌ بپه‌رنه‌وه شه‌وبه‌ر، به‌م مانگه‌شه‌وه‌ فی‌نكه‌، بۆ خو‌تان راوه‌ ماسی بکه‌ن...

وه‌ك كا‌كو‌ل سه‌وز، قا قا پێكه‌نیم: ده‌زاتم زۆر زۆر په‌شیمانن... به‌لام...

كه‌ هه‌ر یه‌كه‌ و له ئاستی خو‌یدا بی‌ ئاو‌ردانه‌وه په‌رپیه‌وه، دابه‌زیم و چه‌ك و جله‌کانی‌ام هه‌لگرت، جوانوو‌كه‌م به‌ره‌لا‌ کرد، سواری ماین بووم و به‌ ته‌قله‌ كوت به‌ ریگه‌ی خو‌مدا گه‌رامه‌وه... له ریگه‌دا په‌ریزادام بی‌نی جلی پی‌وانی له‌به‌ر بوو وه‌ك با به‌ دووامدا ده‌هات... چاوی به‌ ماین و جوانوو‌كه‌ كه‌وت، له لاری‌دا وه‌ستا. كه‌ گه‌یشتمه‌ ئاستی، به‌ خو‌شییه‌وه‌ گوتم: من و تو‌ و ماینی كه‌وئیت، مردن نه‌بی‌ت هی‌چ شتی‌کی دیكه‌ له یه‌كدیمان دا‌ناب‌ریت... (به‌ پێكه‌نینه‌وه) په‌ریخان! سواری جوانوو‌كه‌ به‌! شی‌ره‌ ژنی وه‌ك تو‌ له سه‌ر پشتی شه‌سپی كه‌وئیت دلگێره‌...

جله‌وی ماینه‌كه‌ی گرت و به‌ چاوی پر خه‌نده‌وه‌ ماچی كردم و گوتی: نا نا مرزاه‌ به‌دل‌ی خو‌م له‌سه‌ر پشتی ماینه‌كه‌وئیت له ئامی‌زت بگرمه‌وه... ژن و می‌رد دوو‌پشته‌کی سوارین دلگێرت‌ره‌...

سوار بوو، لېم هاته پېش و هردوو دېستې تېوه رينام، چەنگەى خستە سەرشام و سنگ و بەر سنگ و رانى بە منەوه گوشى و گوتى: خۆزگە لە نيو خەلات و گۆرپيشدا پيڤكهوه دەبووين...

رەحۆ و ئەنۆ و دلۆ لە رووبار پەرينهوه و هاتنهوه بەرى گوندهكەى خۆيان، ماوهيهك بە سەرسامى لە جىگەى بەستنهوهى جوانوه ئەسپهكە وەستان، سەيرى تەرسەقولى ولاخە كانيان كرد... لە يەكدى رومان و گالتهيان بە خۆيان هات... تريفەى مانگ كال بېژانگى چاوى خۆر، بريسكەى دا، رووناكى و گەرمى بەسەر پشتى زهويدا پەخشكرد... بېريان لە خۆيان دەكردهوه، هەتا كەى بە رووتى و بى خۆراك لەم چەمەدا مېننهوه؟ بە كنگى رووت و پيى پەتى بەرەو گوندهكەيان بچنەوه؟ بەرەو هەوار و تاولى كەويتى دامەنتارى بگەرپينهوه و لە شيركو بيارپينهوه؟...

لە لای رۆژھەلاتەوه هەلستۆى سەر سپى ورشەى هات، چەند جارتيك سپراندى و بۆيان دابەزى و هەستايهوه و دووركەوتەوه و هاتەوه سەريان... لە ناو زەمەندەكەشدا رەشە ماری شاخدار سەرى بلند كرد و كیفاندى... زمانە دوولكەكەى دەرکرد، سەرى نوى كرد و خشى... سەرى بەرزكردهوه و تيبان راما، بە دەوريباندا جليتانىيى كرد، ئەوانيش لە ژير دارى چر و لە ناو درك و قاميشەلاند خۆيان حەشاردا و پەلاريان هاويشت، هەلاتن، كەوتن و هەستانهوه و زيپانديان... دوواى چەند ساتيك مار و هەلۆ گومبون...

دوواى تۆقين و بېركردنەوه و هەلستەنگانديكى زۆر، كراسە كانيان لە سمت و نيوگەليان و بەستا. رەحۆ بە ناوميديبهوه گوتى: تا ئيواره لە جىگەى خۆماندا دەميينهوه، لەگەل تاريك كەوتندا دەردهچين، بە لارپيدا بەرەو ئاوايى دەرۆين، دەرنگى شەو دەگەينهوه جى، هەركەسەو دەچيتهوه مالى خۆى...

بەرەبەرى ئيواره گەواله هەريكي رەش لەلای باشوورەوه پەيدابوو، وردە وردە بەرى ئاسمانى گرت... ناوه ناوه بارانى دلۆپ گەوره و تاو تاو هەش گلپهه و گارسووكى لى هات، كاله پييهك تەرزە كەوت... هەرسىكيان هەر بەرووتى و بە هەلەت و دۆل و شيواندا بەرەو گوند گورگە لۆقهيان بوو، كە گەيشتنهوه بن مالان لە هەرچوار كەنارهوه پەنكە هەريك بە ئاسمانهوه نەمابوو... مانگ بيست شەوى و كاروانكوژەش سەرە تاتيكيى بوو، دەسكە رووناكى كز لە چەندين كولانكەى خانواندا شنايهوه، پتر بەرەو رووناكيبهكە چوونە پيش...

رەوه سەگيک، لەگەل ديلەبەبا وەرين و شالايان هيئا... كسوک تا ئيستا دەعبا و درندەى رووتيان نەديبوو، بۆيى ليبان نەدەگەرانهوه، بازنەيان بە دەوريباندا كەردبوو، هيترشيان بۆ دەبردن، ئەوانيش چەغەيان لى دەکردن و بە كوچكە بەردان پاسى خۆيان دەکرد...

زاله، گەماليكى بەلەكى كلك تووكنى قەرانگانيىو كەللە زل و لموز ئەستور و گوئى براو بوو، قەپى لە كراس و ستمى رەحۆ گرت و زيواله گۆشتى پچراند... ديلەكەشيان گازى لە بەلەك و رەفيسكى دلۆ دا، تا دەنگى هەبوو زيپاندى و لە هۆرژنى گريانپىدا. هەرچۆنيك بوو سەگە كانيبان بە گاشە بەردان لە خۆيان دوور خستنهوه، دوورە بەرد و پەلاريان تى دەگرتن، بەلام نەويپان هەنگاويكى ديكە بەرە و گوند بنين...

رەحۆ بە دەم نازار و لەرزەوه بە ئەنگوچكى كراسەكەى خويىنى لا ستمى و لاقى سپيهوه و گوتى: ديلەبەباى دەويت خاوەن، هەى ژنى خاوەنەكت...، هەموو سەگى گوندى و دوو خۆ داوه و هاتۆتە سەر ريمان، گۆلى سەر ديلەبەباش لە چاوى مار سل ناكات... با بچينه لای ژيرى ئاوايى، ئيستا ئەوى كش و بۆدەنگە... تووتكيش لە پياوى رووت ناگەرپينهوه...

كشانهوه دوواوه، دووراو دوور بە دەورى ديبهكەدا سووران، لە خوارەوه بەرەو ئاوايى هاتنهوه. سەگەل لەوى بۆيان لە بۆسەدابوون، بە حەپين و مپاندى و ددان گرکردنەوه بۆيان چوون...

زاله ديلەكەى بۆخۆى زەوت كەردبوو، ئەو گورگەخنيكە ددانى بە چيپهوه بەردايه و مپهى بهاتبايه، گۆلەكانى ديكە دەتۆقين و لەو هەريمان نەدەمان، كە خەريكى ديلە بەبايهكە دەبوو ئەوانى ديكە بە پەرۆشەوه تيبپرادەمان و لە حەژمەتان لە دوورەوه دوورەژەنيان بوو... رەحۆ هيئەدى هەموو گەمالەكان لە زالە دەرەسا، بۆيه هەر چاوى پيبان كەوت، باوهرشيك خپكەى پپ بە دەستى بۆ ئامادەكرد، مەبەستى بوو لە نزيكەوه واى لىبەدات سەكەتى بكات، يا پەكىبخت، ئەگينا ئەو زيوال زيوالى دەكات. زالەى ملهوهزيش قاندرى رەحۆ بوو.

هەر لە دوورەوه دەمى داچپرى و گورپىكردى. بە هەموو هيپيهوه گاشەيهكى راوهرشاندە كەللەى... زالە سەر و مىلى لادا و بەردەكە بەر ئەستورايى رانى كەوت. هەردووكيان لە شوينى خۆياندا حەپەسان، ماوهيهك بەرامبەر يەكدى مپبون... زالە مپاندييهوه و شالايى بردەوه، دوو سى هەنگاويكى ماوو بىگاتى، گشت تواناى خۆى كرده خپكەيهك و خيواندييه

نیوان هەردوو برۆی، زالە چاوی تاریک بوو و قووراندی وتینگ سوورا و بە تاساوی بەرەو دوواوە گەپرایەوه. پتر گورپی هینایە بەر خۆی و گاشەبەکی دیکە لە بن پیللی دا و سەگەکانی دیکە لێ دەنگ دا... گەمائیکی کلک و گوی نەبرای رەنگ و شێوە گورگانی، کە پێشتر لەسەر دێلە کە چەند جارێک یە کدییان شیتلابوو، بەلام دەروەستی نەدەهات، هەلەکە قۆستەوه و دوکمی کردی، بارانگژی یە کدی بوون، کاریتەیان کرد^(۱۷)، خەریک بوون قەپ لە گوی و مل و هەوکی یە کدی بگرن، گەمאלە گورگانی بناگوویی زالە گرت و رایتەکاند، سەریان وەشانند، چەند جارێک دوو پەلی پێشەوهیان گەیشتەوه زەوی هەلستانەوه سەر پاشووان و بەلاداهاتن و خۆیان گرتەوه (دەلە و گەمالمەکان بە وشتی تێیان رادەمان) زالە بە کاسییەوه چەنگ و گەزەهی دەهاویشت، بەلام جینگەهی خۆیان نەدەگرت، گورگانیش بناگووی و کەزێلە^(۱۸) ملی دەگرتانند و رایدەتەکاند، نەشەدەوێرا بەریبەدات، لە ئەنجامدا زالە کەوت و گورگانی دەمی نایە خنخنۆکە... گەمالمەکانی دیکە پەلاماریان دا، لە هەموو لایەکەوه دەمیان تینا، لێکیان کێشایەوه، گوی و قوورقووراگە و کیرەوول و گونی کەلاکەکیان پچراند... گورگانی کشایەوه، گوویی مووچ و کلکی قیتکردەوه، بە فیزیکیەوه بەرەو دێلە کە چوو، بۆنی پێوەکرد، خۆی تێهەلسووی، بۆ یە کدی نووسکاندییان، دووای ئەوهی دەلەکەهی گێدا، رووی کردەوه گەمالمەکان و زالە ناسا ددانێ بە چیرەوه برد و مێراندی...

لە ژێر باری ترس و سەرما و بێ هیواییدا بەرەو دوواوە کشانەوه...

رەحۆ: با بچینە ناو کەندەکەهی بەرمالان، لەوێ لە نزیک رینگەکەوه لە ناو زەندۆلێکدا تا بەیانی خۆمان مات کەین... بەیانی زوو کە شوان مەر رادەدەن، بەم رێبەدا تێدەپەرن، بانگی یەکیکیان دەکەین، بەبێ دەنگی بچیت جل و بەرگمان بۆ بێنیت، ئینجا دەچینەوه...

لە نیو کەندەرەکاندا خۆیان گلۆلە کردبوو، سەر سەری پاش تەرزه و بازار لە نیو شەودا کەرۆشکەهی بە گەم و جۆ و گیاو گول و گیانی دزە رووتان دەکرد، لەرز و مووچرک و تەقەتەقی ددانیان تێکەلار بوویوو...

۱۷- کاریتەیانکرد: حەمبارۆزبۆون، زۆرەبانەهی سەگ و ئازەلان لە شەردا، لەسەر پاشووان وەستان و بە قەپ و بە چرنوک شەریان کرد.

۱۸- کەزێلەهی ملی: شاماسولکەهی ملی.

دلۆ بە دەم لەرز و نرگەرەوه: رەحۆ...! رەحۆ...! هەتا سەبەینی شوان بێرە دادێن، ئەمن رەقبوویمەوه، تۆ خۆت کردە سەرۆک و گوتت: ((کاکە دلایەر ئەتۆ هەر بۆ سەیران و پاش دزی وەرە، من بەخۆم دزیبە کە دەکەم... گوتت تۆ ژنت ماره کردووه، دەبێ لە شایێ تۆدا بە ماینێ کەوێت سوار سوارانی بکەین...)) باشە ئەگەر بە ماکەرە بۆزەکەهی خۆمان لە مەیدانی سوار سوارانیمان بکردبایە باشتر نەبوو، لەوهی لێرە لە سەرمانا رەق بێنەوه، ریسوا بێن و بە مردوویش نەتوانین لە ئاستی کەسدا چاوە لێین... کە تۆ ئەوئەندە دلێر و بویر بووی، دەستت لە سنگت دەدا و دەتگوت: ((دزی و کاری ترسناک و پیاوێتی و دەستوەشاندن پێشەهی خۆمەو بەشی کەسی لێ نەدەم...)) هەهی خویڕی کورپی تویری...! هەهی قونەکی سەگسار باوکی دایک ماکەر...! هەهی رابە کرمییت...! بۆ ئیتمەت وا بەپەند برد؟ بۆ جوانووه ئەسپی کەوێت و ماینی شێ و کوتە مەرپێکت وەرەگرت؟ کابرا لەسەر مائی خۆی دەپارایەوه و زۆریش مەمنوون بوو، کە هیندەش زاخدار و پردل و پالەوان و گتت نەگۆر بوویت... دەتگوت((فریومان مەدە... مەمانکە شوانەوێرە...)) حیزۆ! کابرا مەرد و هزرمەند و پیاواناسبوو، بە جگەرەکیشیێک دەماری تۆی ناسی! کەچی من لە مندالییەوه لەگەڵ تۆ لە دێبە کدابووین، فشه فش و نەوێری تۆم نەدەزانی... حیزی حیزان! ... کابرای سەرناس دەیزانی بە چاوە سوورکردنەوهیە کە چەکت فری دەدەیت و شەرۆلیشت دادەکەنی... تازە ناگەمەوه دێرکە زبێهکان و بچمەوه ناو چالەکە و لەوێ بمرم، چونکە مردنی ئەوێم گەلێک باشترە لەوهی بەیانی باوکم و دەسگێران و کەسوکارم و ئاوابی بزانی لەسەر دزیی شەرۆلیان...

خودا مەرگ!... باوکم دەیگوت: ((ببێه هاوڕێی بێفەر و بەدکاران، مەرگیش پیت رازی ناییت، لە شەرمەزاری دەربازت بکات...))

رەحۆ بەئەسپایی دەستیکی بەژانی بەجینگەهی کەلەبەهی سەگە کە داھینا، بە دەم لێوەلەرزهوه: د د دلۆائەتۆ من من مندالی، خ خ خەتای من بوو بە پی پی پیسوم دانای، ئە ئە ئەگەر دز بیهوێت هە هە هەموو جارێک، دەسکەوتی باشی هەبیت و جارێکیش نەگێریت، ئەو ئەو ئەو بە بە بەهەلە چووه، لە لە لە کاتی لێ قەومانیشدا وەرە بپرووخت و دەست و پێی بشکیت، با با بچیتە ناو چالێک و بۆ خۆی بمریت باشترە... دەبێ جەرەزە و رووقایم بیت، لە پێشەهات و رووداوی ترسناک نەترسیت... دووای ماوہیە ک ئەم بەسەرھاتە ناخۆشە کۆن دەبیت و لەبیر

ده كړيټ... كو كو كورم! تو شيره خوږهيت و نازاني تامي مفتخوږي و دهسكهوتي خوږا چه ند خوښ و مهزه داره؟ چي له مه شيرينتره كه مال و سامان به سووك و سانايي و بي شه كه تي، بيته ناو دهست و دهم و گيرفانت؟ هم خه لكه همر يه كه و بهرنيگايه كه دا دپرات و به شيويهه كه بهرپوه دهچيټ، سهر بهرزي...! چاوشوږي...! هه لال...! هه رام...! قسه ي خه لكه نوپر و كه لله پووكه، پووتي پووليك ناكات.

تا به ياني به دهم نالين و ناخ و ئوفه وه هه رله رزين...

دلؤ، به دهم گرمؤله بوون و له رزه وه: هم شه وه سارد و پر ترس و مهينه ته هينده ي ته مهني باپيرم دريژبوو... وا رووناك داهات و خوږ هه لالت، موره ي پشت و برژانگي چارم هه موي خووسه، هه ناسه م شه خته يه و هه لمي دهم له سهر ليو و سيملم و كونه لووتم بوو ته سه هؤل، دهست و پيم له گؤچووه و مؤخ و ئيسقانيشم به ستوويه تي، سهد نه فرته له و رؤزه ي كه تو به قسه ي گهرم ميشكي منت زووقمدا و نابينا تكردم... هم مړؤ له به ختي مندا ميگه ليكيش به م رپيه دا نه هات، هه مويان به ره و زورگ چوون، كوري ده له به باي... دوو پيشكي كلك كهوت گري! و ره بزائم چؤن شه مړؤش ليبره يمينه وه؟ هم مه مه زه داري مفتخوږي و دهسكهوتي به خوږاييه؟... باوكم ده لي (ته وه ي مالي زوري هه يه و ته و عيش كه مي هه يه كه ده مرن و هك يه ك چوار گه ز شاخبيزي ده بن، ته وي ديكه به جي دي لن... به لام ته وه ي ئابروو و مه ردايه تي بدؤرپينيټ شه با سووك و چرووكي ده ئيت و به ريسوايش سهر ده نيته وه... (هه موو به يانيه كه له سهر نان خواردندا باوكم ده ليټ) ساماني زور و ئابرووي باشتان بوويټ، نه داري و رووسووريشتان همر گه ركه بيت، به لام ده وه له مه ندي مال و هه ژاري ناموس، بو كه سيك باشه كه ژيان و مردن نه ناسيټ... (ده شي گوت) همر كه سيك مالي يه كيكي ديكه به نارپوا بخوات، له كونه تفنكاني ديته وه... سته مكارى، ناووزران و ئاگرى هه ر دوو دونيىاي به نيوچه و انه وه يه...))

به لوژه لوژ له كهنډره كان هاتنه دهره وه، به رووتوقووتي، له ليته و خووس وهرچوويوون، به گوډه گوډه به ره و دي سهر كه و تن، پيري گوږيال به ده دست و مندالي وشت و بزوي لادى، به م به يانيه له ناو قهر سيلان له پيش كار و به رخ و مه ركه تران بوون... روويان كرده قهر سيلى فه قي ته بدالي...

به ره له وه ي له پارچه جويه كه دهر بجن و بگنه ناواني قهر سيله كه، دلؤ دهست و پيني شكا، نه يتواني هه نگوياكي ديكه باويټ، هزي ده كرد هزي ياي ره ش پيويه بدات، نه وهك باوكي به م شيويهه بييني... ره حؤ و شه نوش زور به بي باكي له جويه كه دهر چوون و گه يشتنه قهر سيلى فه قي نالي و به دهنگيكي بلند گوتيان: مام شه بدال! دلؤي كورټ وا له ناو هم قويه نه جويه دا له سهر مان دهست و پيني شكاوه.

مام شه بدال له پيشدا واقى و رما، به چوي كزي رووته ي كنگ قووراوي نه ناسيه وه... گويشي گران بوو... ره حؤ له به رامبهري به دهنگيكي بلندتر هه مان گفتاري دووباره كرده وه، پيره ميږد بويان چوه پيشتر و لييان وردبووه: كوره خه موي كنگ خويناوي!... خاپينوكي له گهنده كاريدا خاراو!... **ختكينه!** چؤن له قوور و خلتاويټ و هرداين و دا يكي خؤم و كوره كه م و باوكه گه وره مت گا؟ **قه لبوون** كردين و بنه چه و پياوه تيت ريشه كي شكردين! ويستي به گؤچانه كه ي ليبيدات... ره حؤش به دهست ناماژه ي بو قويه نه جويه كه كرد و له بهر دهستي شي هه لالت... گهنه ي كوري گهنه كيرخوږي، خويني گوفانت موي، پووشتيك نه بوو دهستي گول و چه پهلتي برپيته وه، گو مي زينگي گونده كهت كرده گه ناو...

گه له منداليكي چاوزيتي دهست به گوږيال، به خوږيان و سه گه كانبانه وه جغزينه يان به دورى دوو رووته كنگ قوراويه كه دابه ستا و به ناوازه وه هاواريان ده كرد: هؤي ها... هؤي ها... هؤي ها... هؤي ها... ره حؤ گوني دياره... هؤي ها حيزؤي قوونسوور... هؤي ها... پؤزي رووته... هؤي ها خه موي رابي... له قووراويي نين ته رنابي... تؤز ده كا و تؤز ده كا... له سهر قوورپي تؤز ده كا...

له ناو جغزه كه وه هاتنه دهره وه، وهك نه (با)يان ديبي و نه باران، ورده ورده به ره و مال بوونه وه، ره وه مندال و سه گيشيان به دوواوه بوو...

شه بدالي شه ئؤنؤ شل و له رزوك گه يشته سهر دلؤي، سهر ي بادا، دهستي خؤي گه سته وه و گوتي: نه مگوت هارپيي به دفهر و به دكر دار... كه س نه ما كوري رابييه كر ميى نه بي؟... پالټؤ ئاودامانه كه ي دا كند و كردييه به ري... : تووشتان به تووشى مه رديكي به ويژدان بووه و نه يو يستوه بتان توپينيټ، به لام گه ركه ي بووه په نديكتان دابدات، ئيوه و خه لكه گوند ته مبي بكات...

دلۆ به پیتوه وهستابوو و رووی نهبوو چاوی باوکی ببینیت، چاوی پهنادا، سهری بۆ لای مالان سووراندا، دوویرایهکی له ئاسماندا دیت، چاوی برینهوه زهوی و به شهرمه زارییهوه: باوکه برپوانه بالندهکی سهه بهرخهکانی خۆمان! بزانه هه لۆ سهه رسپییه که نییه؟ ئاگاداربه ره شه ماره شاخداره که پیتته وه نه دات!...

به چه په ساوییه وه ئاورپکی له زرۆکی داوه و گوتی: کورم شه وه کۆلاره جووجه له خۆره که یه، دوینیش جووجه له یه کی دایکتی رفاند، به له رزه له رز پتر سوورا و روو به پرووی بۆوه، شهویش چاوی له بهر خۆی نابوو و پشتی تیکرد و گوتی: باوکه بمبه وه له ناو چاله که ی ناوه راستی ده وه نی زییه کان، له نزیک چه مه سوور بمیژه!... باوکه مردنیش پیم رازی... له شوینی خویا روو له زهوی راکشا و خۆی ره فکرد... دهسته له زرۆکه که ی خسته ژیر ته ویلی: کورم به دهه م تاوله رزه وه و پینه ده که یته... دلۆ!... دلۆ!... دلۆ! دلاوه! ئیستا گهرم... نووشتایه وه و وه ریگی پرایه سه ره پشت... شه هه ردوو دهستی به چاوی خویه وه چه مساند بوو... که دهسته کانی لادان، چاوی توند توند نووقابوو... به ترسه وه زۆریش به هیمنی به له رزه له رز پیلوی چاوی کرده وه... ره شکینی تیا نه مابوو....